

கணபதி துணை.

சேர்ப்பரம்பரையினராகிய

ஐ ய னா ரி த னா ர னு னி ச் செ ய் த
புறப்பெர்ருள் வெண்பாமாவல்
மூலமும் உரையும்.

இவை

உத்தமதானபுரம்

ம ஹா ம ஹே ஹா பா த்தி யாய்

வே. சாமிநாதையரால்

பல பிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

சென்னை

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

மூன்றாம் பதிப்பு.

ரக்தாக்ஷி(வரு) ஓவகாசிமீ

1924.

Copyright registered.]

[விலை ரூ. 1-12-0.

பக்கம்.

க. இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூல்கள் முதலியவற்றின்				
முதற்குறிப்பகராதி	...	...	...	4
உ. முகவுரை	...	...	...	5
ங. புறப்போருள் வேண்பாமாலை மூலமும் உரையும்	...	...	...	க - க௬௨
கடவுள் வாழ்த்து	...	...	...	க
சிறப்புப்பாயிரம்	...	...	...	"
க. வெட்சிப்படலம்	...	...	...	௨
உ. கரந்தைப்படலம்	...	...	...	க௨
ங. வஞ்சிப்படலம்	...	...	...	க௬
ச. காஞ்சிப்படலம்	...	...	...	ங௦
ரு. நொச்சிப்படலம்	...	...	...	ச௨
சு. உழிஞைப்படலம்	...	...	...	ச௬
எ. தும்பைப்படலம்	...	...	...	ச௦
அ. வாகைப்படலம்	...	...	...	எங
க. பாடாணப்படலம்	...	...	...	அஅ
க௦. பொதுவியற்படலம்	...	...	...	ககக
கக. கைக்கிளைப்படலம்	...	...	...	கங௦
ஆண்பாற்கூற்று	...	...	...	"
பெண்பாற்கூற்று	...	...	...	கஙச
க௨. பெருந்திணைப்படலம்	...	...	...	கஙக
பெண்பாற்கூற்று	...	...	...	"
இருபாற்பெருந்திணை.	...	...	...	கச௭
ஒழிபு	...	...	...	கருரு
ச. சூத்திர அகராதி	...	...	...	க௬௩
ரு. துறையகராதி	...	...	...	"
சு. கொளுவின் முதற்குறிப்பகராதி	...	...	...	க௬௭
எ. வெண்பாவின் முதற்குறிப்பகராதி	...	...	...	க௭க
அ. இடம்விளங்கா மேற்கோள்கள்	...	...	...	க௭ச
க. அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி	...	...	...	க௭௭-௨௭ச

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூல்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

அகநா - அகநானூறு
அடியார் - அடியார்க்கு நல்லாருரை
ஆசார - ஆசாரக்கோவை
இ-வி - இலக்கண விளக்கவுரை
இராமா - இராமாயணம்
இ-ள் - இதன்பொருள்
இளம் - இளம்பூரணருரை
இறை - இறையனார்சுப்பிரமணியருரை
உத்தர - உத்தரகாண்டம்
எ-று - என்றவாறு
என்-னின் - என்பது சூத்திரம் என்
ஐதலிற்றோடெனின்
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு
கம்ப - கம்பராமாயணம்
கலி - கலித்தொகை
கலிக்க - கலிக்கத்துப்பரணி
கள, களவழி - களவழி நூற்பது
காஞ்சிப் - காஞ்சிப்புராணம்
குமர் - திருக்குமர்
குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு
குமர் - குமர்த்தொகை
கூர்ம - கூர்மபுராணம்
கொ - கொளு
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்
சிறுபாண் - சிறுபாணற்றுப்படை
சீவக - சீவகசிந்தாமணி
சூ - சூத்திரம்
சூளா - சூளாமணி
செய் - செய்யுள்
சே - சேனாவையருரை
தக்க, தக்கயாக - தக்கயாகப்பரணி
தஞ்சை - தஞ்சைவாணன்கோவை
திரி - திரிகடுகம் [யார்
திருச்சித் - திருச்சிற்றம்பலக்கோவை
திருவாய் - திருவாய்மொழி
திருவினை - திருவினையாடற்புராணம்
திருவேங்கடத் - திருவேங்கடத்தந்தாதி

திவ் - திவ்யப்பந்தம்
தொல் - தொல்காப்பியம்
ந - நச்சினுர்க்கினியருரை
நத் - நத்தினே
நன் - நன்னூல் [ருள் விளக்கம்
நாற்கவி - நான்கவிராச நம்பியகப்பொ
நான்மணி - நான்மணிக்கடிகை
ப, பக் - பக்கம்
ப-செய் - பழையசெய்யுள்
பட், பட்டின - பட்டினப்பாலை.
பதி - பதிகம்
பதிற் - பதிற்றுப்பத்து
பரி - பரிபாடல்
பரிமேல் - பரிமேலழகருரை
பழ - பழமொழி
பன்னிரு - பன்னிருபடலம்
பி-ம் - பிரதிபேதம்
பு.வெ - புறப்பொருள்வெண்பாமாலை
புறநா - புறநானூறு
பெருங் - பெருங்கதை
பெரும்பாண் - பெரும்பாணற்றுப்படை
பேர் - பேராசிரியருரை
பொருந - பொருநராற்றுப்படை
மணி - மணிமேகலை
மது, மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி
மயிலை - மயிலைநாதருரை
மலைபடு - மலைபடுகடாம்
மாதன் - மாதனலங்காரம்
முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை
முல்லை - முல்லைப்பாட்டு
மேற் - மேற்கோள்
யா-வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி
வ-று - வரலாறு
வி - விசேடவுரை [தம்
வி-பாரதம் - வில்லிபுத்தூரார்வார் பார
விரு - விருத்தியுரை
வெ - வெண்பா.

முகவுரை.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

“என்னையப் பாவஞ்ச லென்பவ ரின் றிநின் றெய்த்தலைந்தேன்
மின்னையொப் பாய்விட் டுடுதிகண் டாயுவ மிக்கின்மெய்யே
யுன்னையெப் பாய்மன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே
அன்னையொப் பாயெனக் கத்தெனப் பாயென் னரும்பொருளே”

இந்நூலாசிரியர், சேரர்பரம்பரையிலுதித்த ஐயனாரிதன ரென் பவர்; இதற்கு முதலால், ஆசிரியர் அகத்தியனார்மாணகக் கர், பன்னிரு வராலும் அருளிச்செய்யப்பட்ட பன்னிருபடலமென்பது; இவை, “மன்னியசிறப்பின்” என்னும் இந்நூற் சிறப்புப்பாயிரத்தாலும், “மெய்யி னார்தமிழ் வெண்பா மாலை, ஐயனாரித னமர்ந்துரைத் தனவே” என்னும் இந்நூலின் கஅ-ஆம் சூத்திரத்தாலும், “பன் னிருபடல முதலாலாக வழிநூல்செய்த வெண்பாமாலை ஐயனாரிதன ரும் இதுகூறினார்” (தொல். மர. சூ. கூச - பேர். உரை) என்பதனாலும் உணரப்படும்.

இந்நூல், எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பு அணியென்னும் தமிழிலக்கணமைந்தனுள், பொருளின் பகுதியாகிய அகம்புறமென்னு மிரண்டிற் புறத்தின் இலக்கணமாகிய சூத்திரங்களையும், அவற்றின் இலக்கியமாகிய *வெண்பாக்களையும், அவ்வெண்பாக்களின் கருத் தைத் தனித்தனியே புலப்படுத்தி ஒவ்வொன்றன் முன்னும் நிற்பன வாகிய †கொளுக்களையுமுடையது; (கொளு-கருத்து.) பன்னிருபட லத்தின் வழிநூலென்பதற்கேற்ப வெட்சிப்படலமுதற் பெருந்தி ணைப்படலமிறுதியாகவுள்ள பன்னிரண்டு படலஉறுப்புக்களமைந் துள்ளது.

மேற்கூறியபொருளின் பகுதியாகிய அகம் புறமென்னுமிரண்ட னுள்,

அகமாவது: ஒத்த அன்பினராகிய தலைவனும் தலைவியும் தம் முட்கூடுகின்ற காலத்துப்பிறந்து அக்கூட்டத்தின் பின்னர் அவ்விரு வராலும் ஒருவர்க்கொருவர் தத்தமக்குப்புலனாக இவ்வாறிருந்த

* வெண்பாக்களென்றது பெரும்பான்மைபற்றி, கைக்கிளைப்படலத் துள்ளவை மருட்பாக்களே.

† ஒழிபிலுள்ள வெண்பாக்களுக்குமுன்புமுட்டி கொளுக்கள் காணப் படவில்லை.

தெனக் கூறப்படாததாய் எப்பொழுதும் உள்ளத்துணர்வாலேயே அனுபவிக்கப்படும் இன்பம்; இன்பம்பற்றி அகத்தேகிகழும் ஒழுக்கத்தை அகமென்றது ஆகுபெயர்; அகம் - உள்.

புறமாவது: மேற்கூறிய ஒத்த அன்புடையார் தாமேயன்றி எல்லாராலும் அனுபவித்து உணரப்பட்டு இஃது இவ்வாறிருந்ததெனப் பிறர்க்குக் கூறப்படுவதாய் அறனும் பொருளுமென்னும் இயல்பினை யுடையதாய்ப் புறத்தேகிகழுமொழுக்கம்; அறனும்பொருளும்பற்றிப் புறத்தே கிகழும் ஒழுக்கத்தைப் புறமென்றது ஆகுபெயர்; புறம் - வெளி.

புறத்தே அறனும்பொருளும் பற்றிகிகழும் ஒழுக்கமாகிய பொருளைப் புலப்படுத்தும் வெண்பாக்களின் வரிச்சையையுடையதாக வின், இந்தால் **புறப்பொருள்** வெண்பாமாலையென்று பெயர்பெற்றது [மாலை - வரிச்சை.] இது *வெண்பாமாலையெனவும் வழங்கப்படும். இதிலுள்ள வெண்பாக்களுட் பல, இளம்பூரணர், பரிமேலழகர் முதலிய பலருரைகளிலும் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டும் உரை நடையாக எழுதப்பட்டுமுள்ளன. இலக்கணவிளக்க வுரையாசிரியர் இந்நூலைப் பெரும்பாலும் எடுத்தாண்டிருக்கின்றனர்.

இதனால், பண்டைக்காலத்திருந்த அரசர் பகைவருடைய பசுக்களைக் கவர்தல்முதலிய யுத்தமுறையும் பிறவும் நன்கு புலப்படும். இதிற்கூறப்பட யுத்தமுறை முதலியவற்றிற்கும் தோல்காப்பியப் புறத்திணையிலிற் கூறப்பட்டுள்ளவற்றிற்கும் ஆங்காங்குச் சிற்சில வேறுபாடுகள் காணப்படும். அங்ஙனம் காணப்படினும், 'சொன்முடிபும் பொருண்முடிபும் வேறுபடாமையின், மரபுநிலைதிரியாதன' என்று பெரியோர் கூறுவர்.

இந்நூலுறுப்புக்களாகிய பன்னிரண்டுபடலத்தும் முறையே அமைந்த வெட்சிமுதலிய திணைகளுள்,

க. வெட்சித்திணையாவது:—பகைவருடைய பசுக்களைக் கவர்தல்; இதற்கு 'வெட்சிப்பூவைச் சூடுதல் மரபு; இது வெட்சியரவ முதலிய பத்தொன்பது துறைகளையுடையது. இதனை அகத்திணைகளுள் ஒன்றாகிய குறிஞ்சியின் புறனென்பர் தோல்காப்பியர்.

உ. கரந்தைத்திணையாவது:—பகைவர்கவர்த பசுக்களை மீட்டல்; இதற்குக் கரந்தைப்பூவைச்சூடுதல் உரித்து; இது கரந்தை

* இதனை "வெண்பாமாலை யெனப்பெயர் நீறி" ; "மெய்யினர் தமிழ் வெண்பாமாலையுள்" (பக். ௨, கருள்), 'வழிநூல்செய்த வெண்பாமாலை ஐயனா ரிதனரும்' (தொல். பூர. சூ. ௬௪ - பேர். உரை), 'இவையாமாறு பன்னிருபட லத் துள்ளும், வெண்பாமாலையுள்ளும் காண்க' (யா. வ. இறுதிக்குத்திர உரை) என்பவற்றாலித.

† மாலையைச்சூடுதலும் உரித்தென்பர்.

யாவ முதலிய பதின்மூன்று துறைகளையுடையது; இது வெட்சித் திணைக்கு மறுதலைத்திணை; “வெட்சியுங் கரந்தையுந் தம்முண் மாறே” (பன்னிரு); கரந்தையென்று ஒருதிணைகொள்ளாது நிரைபீட்டலை வெட்சித்திணையுள் அடக்குவர் தொல்காப்பியர்.

ந. வஞ்சித்திணையாவது:—பகைவருடைய நாட்டைக்கொள்ள நினைந்து போர்செய்தற்கு மேற்செல்லல்; இதற்கு வஞ்சிப்புவைச் சூடுதல் உரித்து; இது வஞ்சியாவமுதலிய இருபது துறைகளையுடையது; இதனை முல்லைத்திணையின்புறமென்பர் தொல்காப்பியர்.

ச. காஞ்சித்திணையாவது:—அங்ஙனம் போர்செய்தற்கு வந்த பகைவர்க்கு எதிர்சென்றுணன்றுதல்; இதற்குக் காஞ்சிப்புவைச்சூடுதல் உரித்து; இது காஞ்சியெதிர்வுமுதலிய இருபத்தொரு துறைகளையுடையது; இது வஞ்சித்திணைக்கு மறுதலைத்திணை; “வஞ்சியுங் காஞ்சியுந் தம்முண் மாறே” (பன்னிரு); இத்திணை, வீடுபேறு நிமித்தமாகப் பல்வேறு நிலையாமையைச் சான்றோர்சாற்றுகுமிப்பினதென்றும், பெருந்திணையின் புறமென்றும் கூறுவர் தொல்காப்பியர்.

ரு. நொச்சித்திணையாவது:—தம்மதலைக் காத்தல்; இதற்கு நொச்சிப்புவைச் சூடுதல் உரித்து; இது மறனுடைப்பாசி முதலிய எட்டுத்துறைகளையுடையது; நொச்சியென ஒருதிணைகொள்ளாமல் அதனை உழிஞைத்திணையுள் அடக்குவர் தொல்காப்பியர்.

சு. உழிஞைத்திணையாவது:—பகைவருடைய மதலை வளைத்துக்கொள்ளுதல்; இதற்கு உழிஞைப்புவைச்சூடுதல் உரித்து; இது குடைநாட்கோள் முதலிய இருபத்தெட்டுத் துறைகளையுடையது. இதுவும் நொச்சித்திணையும் மறுதலைத்திணை “உழிஞையு நொச்சியுந் தம்முண் மாறே” (பன்னிரு); இதனை மருத்ததின் புறமென்பர் தொல்காப்பியர்.

ஏ. தும்பைத்திணையாவது:—பகைவரோடு போர்செய்தல்; இதற்குத் தும்பைப் புவைச்சூடுதல் உரித்து; “பொருத தும்பை புணர்வ தென்பர்” (பன்னிரு); இது தும்பை யாவமுதலிய இருபத்து மூன்று துறைகளையுடையது. இதனை நெய்தற்றிணையின்புறமென்பர் தொல்காப்பியர்.

அ. வாகைத்திணையாவது:—பகைவரையெல்லுதல்; இதற்கு வாகைப்புவைச்சூடுதல் உரித்து; இது வாகையாவமுதலிய முப்பத்திரண்டு துறைகளையுடையது. அந்தணர்முதலிய நான்கு வருணத்தோரும் அறிஞரும் தாபதர்முதலியோரும் தம்முடைய கூறுபாடுகளை மிகுத்தல் வாகைத்திணையென்றும், அது பூலைத்திணையின்புறமென்றும் கூறுவர் தொல்காப்பியர்.

க. பாடாண்டிணையாவது:—ஒருவனுடைய கீர்த்தி வளிகொடை தண்ணளி முதலியவற்றை ஆராய்ந்துசொல்லுதல்; இது

வாயினிலே முதலிய நாற்பத்தேழு துறைகளையுடையது ; இதனைக் கைக்களைத்திணையின்புறனென்பர் தொல்காப்பியர், பாடாணென்பது, பாதிதல்வினையையும் பாடப்படும் ஆண்மகளையும் நோக்காது அவனது ஒழுகலாறாகியதிணையை உணர்த்தினமையின், வினைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையென்பர் நச்சினர்க்கினியர்.

க0. பொதுவியலாவது :—மேற்கூறிய புறத்திணைகட்கெல்லாம். பொதுவாயுள்ளனவும் அவற்றிற் கூறாதொழிந்தனவுமாகிய இலக்கணங்களைக் கூறுவது. இது நான்கு பகுப்பையுடையது.

கக. கைக்களைத்திணையாவது :—ஒருமருங்குபற்றிய கேண்மை; இஃது ஆண்பாற்கூற்று, பெண்பாற்கூற்று என இருவகைப் பட்டு ஒவ்வொன்றிலும் காட்சிமுதலிய துறைகளைப்பெற்றுவருவது. பிரமமுதலிய எண்வகை மணத்தினுள்ளே ஆசரம் இராக்கதம் பைசாசம்என்னும் இம்மூன்றும் இதற்குரியனவென்பர் தொல்காப்பியர்.

கஉ. பெருந்திணையாவது :—பொருந்தாக்காமம் ; இது வேட்கைமுந்துறுத்தல் முதலிய பலதுறைகளையுடையது. கைக்களை முதலிய ஆறுதிணைகளும் பிரமமுதலிய எண்வகை மணத்தினுள்ளே ஆசரம் இராக்கதம் பைசாசம் காந்தருவமென்னும் நான்கு மணங்களைப்பெறத் தான்ஒன்றுமே பிரமம் பிராசாபத்தியம் ஆரிடம் தெய்வமென்னும் நான்குமணம்பெற்று நடத்தலான், எல்லாவற்றினும் பெரிதாகிய திணையென்று பொருட்காரணங்கூறுவர் நச்சினர்க்கினியர்.

*ஒழிபு :—பாடாண்பகுதியிலும், வாகையிலுங் கூறப்படாதொழிந்த புறத்திணைகளை யுணர்த்துவது; கொடுப்பாரேத்திக் கொடாஅர்ப்பழித்தலென்னுந் துறைமுதல் பிடிவென்றி யீராகிய பதினெட்டுத் துறைகளையுடையது.

“வெட்சி நிரைகவர்தன் மீட்டல் கரந்தையாம்
வட்கார்மேற் செல்வது வஞ்சியா - முட்கா
தெதிருந் தல் காஞ்சி யெயில்காத்த னொச்சி
அதுவனைத்த லாகு முழிஞை - அதிரப்
பொருவது தும்பையாம் போர்க்களத்து மிக்கோர்
செருவென் ததுவாகையாம்.” (ப. செய்)

மேற்கூறிய டன்னிரண்டுதிணைகளுள் வெட்சிமுதல் தும்பையீராகவுள்ள ஏழும் புறமென்றும், வாகை பாடாண் பொதுவியலென்னு மூன்றும் புறப்புறமென்றும், கைக்களை பெருந்திணையென்னுமிரண்டும் அகப்புறமென்றுங் கூறப்படும்.

இதற்கு முதலாலாகிய பன்னிரு படலச்சூத்திரங்களுட் சில யூப்பருங்கல ன்ருத்தியுரை, இலக்கணவிளக்கவுரைமுதலிய பழைய

* இறந்தப்பகுதி, இப்போது கிடைத்த பிரதிகளில் வேறுகப்பிரித்து எழுதப்பட்டிருந்தமையின் அவ்வனமே பதிப்பிக்கலாயிற்று.

வுரைகளில் ஆங்காங்குக்காணப்படுகின்றனவேயன்றி, அந்தால் முடிவதும் இக்காலத்து அகப்படாமையால் இதிலுள்ள சில துணைகளின் இலக்கணமும் துறைப்பெயர்கள் பலவற்றின் பொருட் காரணமும் நன்கு புலப்படவில்லை. இந்தாலுரையாலும் அவை விளங்கவில்லை. ஆயினும், தொல்காப்பியப் புறத்திணையியற்குரிய உரைகளால் அவற்றுட் பெரும்பாலான நன்குபுலப்படுகின்றன.

இந்தாலின் உரை, பதவுரையாகமட்டும் இருப்பதன்றிப் பெரும்பாலும் அந்வயித்து எழுதப்படவில்லை. பதவுரையின்பின் முடிபுகள் பெரும்பாலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இலக்கணக்குறிப்பு முதலியன மிகுதியாகக் காணப்படவில்லை. ஆனாலும், இவ்வுரையில்லையாயின், இந்தாலின் அருமை பெருமைகளும் பாடல்களின் பொருள்களும் நன்கு புலப்படா.

இந்தாலுரையாசிரியர், சாமுண்டி தேவநாயகரென்றும் அவருடைய நாடுமுதலியன இன்னவென்றும், ஸ்ரீ ஸேதுஸம்ஸ்தான வித்வான் ஸ்ரீமத் ரா. ராகவையங்காரவர்கள் சேந்தமிழ் முதற்றொகுதியில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

உழிஞைப்படலத்தின் பின்னிற்றற்குரிய நொச்சிப்படலம், எல்லாப்பிரதிகளிலும் அதற்குமுன்பே காணப்பட்டமையால், அவ்வாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இந்தாலின் முதற்பதிப்பு 1895-ஆம் வருஷத்திலும், இரண்டாம்பதிப்பு 1915-ஆம் வருஷத்திலும் வெளியாயின.

இப்பதிப்பின் பரிசோதனைக்கு ஆழ்வார்திருநகரி ஸ்ரீ தே. வக்ஷாமண கவிராயவர்கள் வீட்டுப் பிரதியொன்றும், திருநெல்வேலி ஹிந்துகாலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, சுவர்ணம்பிள்ளையவர்கள் தந்த பிரதியொன்றும் மிக உதவியாக இருந்தன. இவற்றாலும், பலநூல்களின் ஆராய்ச்சி முதலியவற்றாலும் இந்தால் மூலமும் உரையும் சில சில திருத்தங்களைப்பெற்றன; முன்பு உரையில்லாத பாகத்துக்கு ஷே சுவர்ணம்பிள்ளையவர்கள் தந்த பிரதியிலிருந்து உரை கிடைத்தது.

பிரதிபேதங்கள் அவ்வப்பக்கங்கத்தின் கீழே காட்டப்பட்டுள்ளன.

சில பயன்கருதி, துறை, கொளு, வெண்பா இம்மூன்றையும் சேர்த்து முற்றும் தொடர்ச்சியாக எண்கள் இப்பதிப்பில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன.

இந்தால் வெண்பாக்கள் முதலியவை மேற்கோள்களாக எடுத்து தாளப்பட்ட இடங்களும் ஒப்புமைப்பகுதிகள் முதலியனவும் உரிய அவ்வப்பக்கத்து அடிக்குறிப்புக்களாக இப்பதிப்பில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

ஷை லக்ஷ-மண கவிராயரவர்கள் வீட்டுப் பிரதியின் இறுதியில் “அருங்-ஆம்(ரு) ஆவணியி” கக-ஆம்(உ வெண்பாமாலை எழுதி முடிந்தது” என்று வரையப்பெற்றிருந்தது.

ஆழ்வார் திருநகரிப் பிரதிகளுள் ஒவ்வொன்றன் முதலிலும்,

“தேன ருமகிழ்த் தொடையலு மவுலியுந் திருக்கிளர் குழைக்காதுங்
கான ருமலர்த் திருமுகச் சோதியுந் கவிரவத் தவர்வாயும்
மோன மாகிய வடிவமு மார்பமு முத்திரைத் திருக்கையு
ஞான தேசிகன் சரணதா மரையுமென் னயனம்விட் டகலாவே”

என்னும் அருமைச்செய்யுள் வரையப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலின் முற்பதிப்புக்களின் சம்பந்தமானவை அப்பதிப்புக்களின் முடிவுரைகளால் விளங்கும்.

இப்பதிப்பிற்கு உடனிருந்து ஒப்பு நோக்குதல் முதலிய உதவி செய்தவர், சுந்தரபாண்டியம் சிரஞ்சீவி, S. கோதண்டராமையர்.

இதற் காணப்படும் பிழைகளைப் பொறுத்துக்கொள்ளும்படி பெரியோர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஓரா தெழுதினே னுயினு மொண்பொருளை
யாராய்ந்து கொள்க வறிவுடையார் - சீராகக்
குற்றம் களைந்து குறைபெய்து வாசித்தல்
கற்றறிந்த மீர்த்தர் கடன்.”

“த்யாகராஜ விலாஸம்”
திருவேட்டிசுவரம்பேட்டை, சென்னை.

12-6-1924.

இங்ஙனம்:
வே. சாமிநாதையர்.

கணபதிதுணை.

புறப்பொருள் வெண்பாமாவை மூலமும் உரையும்.

கடவுள் வாழ்த்து.

- க. நடையூறு சொன்மடந்தை நல்குவது நம்மே
விடையூறு நீங்குவது மெல்லாம் - 1புடையூறுஞ்
சேனேமுகத் தாளிரியச் சீறுமுகத் தூறுமதத்
தானேமுகத் தானேநினைத் தால்.
- உ. கண்ணவனைக் காண்கவிரு காதவனைக் 2கேட்கவாய்ப்
பண்ணவனைப் பாட பதஞ்சூழ்க - எண்ணிறைந்த
நெய்யொத்து நின்றானே நீலமிடற் றானையென்
கையொத்து நேர்கூப்பு க.

சிறப்புப் பாயிரம்.

- *மன்னிய சிறப்பின் வாணோர் வேண்டித்
தென்மலை யிருந்த சீர்சான் முனிவரன்
றன்பாற் றண்டமிழ் தாவின் றுணர்ந்த
துன்னருஞ் சீர்த்தித் தொல்காப் பியன்முதற்
- ரு. பன்னிரு புலவரும் பாங்குறப் பகர்ந்த
பன்னிரு 3படலமும் பழிப்பின் றுணர்ந்தோ
னோங்கிய சிறப்பி னுலகமுழு தாண்ட
வாங்குவிற் றடக்கை வானவர் மருமா

* 1 - 4. “ அகத்திய னென்னும், அருந்தவ முனைவ னுக்கியமுதனால்,
பொருந்தக் கற்றுப் புரைதப வுணர்ந்தோர், நல்லிசைநிறுத்த தொல்காப் பிய
னும்” (பன்னிரு.) 1 - 6. “ இனிப் பன்னிருபடல முதனாலாக வழி தூல்
செய்த வெண்பாமாவை ஐயனரிதனருமிது கூறினார் ; என்னை? ‘ மன்னிய.....
பகர்ந்த ’ எனப்பாயிரஞ் செய்தற்குடம்பட்டமையினென்பது ” நோல். மரபு.
சூ. 94 - போர்.

(பிரதிபேதம்.)—1 ‘புடையூறு’ 2 ‘கேட்கவாய் பண்ணவனைப் பாடப்’
பதஞ் 3 ‘படலம்’

*னைய னுரித நகலிடத் தவர்க்கு

க0. மையறு புறப்பொருள் வழாலின்று வினங்க

வெண்பா மாலை யெனப்பெயர் நிதிஇப்

பண்புற மொழிந்தனன் பான்மையிற் 1தெரிந்தே.

என்பது பாயிரம். இதனுட் பாயிரமுரைத்தவெல்லா முரைத்துக்கொள்க.

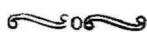
இதன்பொருள்: நின்றநிலைத்த நன்மையினையுடைய தேவர்கள் வேண்டிக்கொள்ளப் பொதியின்மலையிலிருந்த அழகமைந்த இருகதன்விடத்துக் குளிர்த் தமிழை வருத்தமின்றியறிந்த கிட்டேற்கரிய மிக்க புகழினையுடைய தொல்காப்பியனென்னும் ஆசிரியன்முதலான பன்னிருவரான அறிஞரும் பகுதியில் மிகச்சொன்ன பன்னிரு படலமென்னும் துணைக் குந்தமின்றியே அறிந்தோன், உயர்ந்த மேம்பாட்டினையுடைய பூமியை முழுதாமாண்ட வளைந்த வில்லைப் பெருத்தகையிலையுடைய சோமான்கள் வழிவிடும்வான்; ஐயனா ரிதனென்னும் பெயரினையுடையவன், பரந்தநிலத்திலுள்ளவர்க்குக் குந்தமந்த புறப்பொருளை வழுவதலின்றியே தெளிய வெண்பாமாலையென்று காமத்தினை நிறுத்தி 2நன்மைமிகச் சொன்னான், முறைமையாலே ஆராய்ந்து. என்பவாறு.

ஏகாஹம் : ஈந்தகை. பான்மையிந்தெரிந்து பண்புற மொழிந்தனன் ஐய னுரிதனெனக் கூட்டுக. மன்னிய - தெரிந்தவென்றுமாம். முனிவரன் : இருகத களில் 3வரனுள்ளான் ; அவன் அகத்தியனென்றதிக.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

மு த ல ா வ து

வெட்சிப்படலம்.

(க. - கு த் தி ர ம்.)

வெட்சி, வெட்சி யரவம் விரிச்சி செலவு

வேயே புறத்திறை 4பூர்கொலை யாகோள்

பூசன் மாற்றே புகழ்சுரத் துய்த்த

நிலத்தோற் றம்மே தந்துநிறை பாதி

ரு கெண்டாட் கெய்கொடை புலனறி சிறப்பே

பிள்ளை வழக்கே பெருந்துடி நிலையே

கொற்றவை 5நிலையே வெறியாட் கெப்பட

* 9 - 12. "மெய்யினார்...தனவே" பு. வெ. கு. கஅ.

(பி - ம்.) 1 'தெளிந்தே' 2 'தன்மைமிக' 3 'வரிட்டனாய்' 4 'ஊர்க் கொலை' 5 'நிலையொடு'

வெட்டிரண் டேனை நான்கொடு தொகைஇ

வெட்சியும் வெட்சித் துறையு மாறும்

என்பது சூத்திரம் ; என்னுதலிற்றோவெனின் வெட்சித்திணையும் துறையு மாறாது உணர்த்துதலுதலிற்று.

இ - ள். (வெட்சி, வெட்சியரவம், விரிச்சி, செலவு, வேய், புறத்திறை, ஊர்கொலை, ஆகோள், பூசன்மாற்று, சுரத்துய்த்தல், தலைத்தோற்றம், தந்து சிறை, பாதிடு, உண்டாட்டு, கொடை, புலனறிசிறப்பு, பின்னாவழுக்கு, துடி நிலை, கொற்றவைநிலை, வெறியாட்டு என இவை இருபதம் வெட்சித்திணையும் துறையுமாம். எ - று.)

வெட்சி.

வெட்சியென்பது இருவகைத்து ; *மன்னுறுதொழிலும் தன்னுறுதொழிலுமென.

வென்றி வேந்தன் பணிப்பவும் பணிப்பின்றியுஞ்

சென்றி கன்முனை யாதந் தன்று.

இ - ள். வெற்றியிணையுடைய அரசன் ஏவவும் ஏவலின்றியும்போய் மாறு பாட்டிணையுடைய வேற்றுப்புலத்துப் பசுநிரையைக் கைக்கொண்டது. எ - று.

அவற்றுள்,

க.—மன்னுறுதொழில் 1 வருமாறு :—

இ - ள். முன்புசொன்ன இரண்டனுள்ளும் மன்னுறுதொழில் 2 வரு முறைமை. எ - று.

மண்டு மெரியுண் மாந்தடிந் 3 திட்டற்றுக்

கொண்ட கொடுஞ்சிலையன் கோறெரியக் - கண்டே

யடையார் முனையலற வையிலேவேற் காளை

விடையாயங் கொள்கென்றான் வேந்து.

இ - ள். மிகக் கொளுந்தி யெரியாரின்ற நெருப்பினுள்ளே மாத்தை வெட்டியிட்டதன்மைத்தாகக் கையிலே வாங்கிக்கொண்ட கொடியவிலிலை யுடையவன் அம்பை ஆராயக்கண்டும் பகைவர்போர்கலங்க வியக்கத்தக்க இலைத் தொழில்களாற்சிறந்த வேலிணையுடைய காளாய், ஏற்றையுடைய நிரையைக் கொள்கவென்று சொன்னான் அரசன். எ - று.

யாரை? கொடுஞ்சிலையானை ; கண்டுமென உம்மை விரித்துரைக்க, ஏகாரம் : ஈற்றசை. கொண்ட-கொள்ளப்பட்டன ; யாவை? நிரை எனமுற்றாக்கிச் சூத்திரத்திற்கேற்பப் பொருளுரைப்பாருமுளர். (க)

உ.—4 † தன்னுறுதொழில் வருமாறு:—

இ - ள். தன்னுறுதொழில் வருமுறைமை. எ - று.

* “தன்னுறு தொழிலே வேந்துறு தொழிலென், நன்ன விருவகைத்தே வெட்சி” (பன்னிரு.); இ-வ். சூ. 602, மேற். † பெருங். 3. 23: 20-21.

(பி - ம்.) 1 ‘வரலாறு’ 2 ‘வருநெறி’ 3 ‘இட்டற்றூர்’ 4 ‘இனித்தன்னுறு’

சு

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

வ - று. அரூஅ நிலைச்சாடி யாடுறு தேறன்

மருஅன் மழைத்தடங் கண்ணி - பொருஅன்

கடுங்கண் மறவன் கழல்புனைந்தான் காலே

நெடுங்கடைய நேரார் நிரை.

இ - ள். கள்ளரூத நிலைத்தாழியில் அடுத்தலுற்றமதுத்தெளிவைமருதே ; குளிர்த்த பெரிய கண்ணினையுடையாய், தனிசுபொருள் தறுகண்வீரன் ; காலிலே வீரக்கழலைக்கட்டினான் ; காலையிலே நின் நெடியவாசலிடத்தனவாம், பகைவர்நிரை. எ - று.

நிரை காலே நின்சுடையவாதலால் மருதே வார்ப்பாயாகவென்க.

நெடியகடையிலேவந்துநின்மன நேரார்நிரையென்று இறந்தகாலப்பொரு ளாக்கிக் கடுங்கண்மறவன்கழல்புனைந்தவனெனப் பெயராக்கிப் பின்பு வார்ப் பேனெனப் பொருனென் தலுமொன்று. (2)

ஈ.—வேட்சியரவம்:—

கலவார் முனைமேற்

செலவமர்ந் தன்று.

இ - ள். பொருந்தாதார் முனையிடத்தப் போதலை விரும்பியது. எ - று.

வ - று. *நெடிபடு கானத்து நீள்வேன் மறவ

ரடிபடுத் தாரதர் செல்வான் - றுடிபடுத்து

†வெட்சி மலைய விரவார் மணிகிரைக்

கட்சியுட் காரி 1கலுழம்.

இ - ள். சிள்வீடுகறங்குங்காட்டிடத்து நீண்ட வேலினையுடையமறவர் காலிலே செருப்பைத்தொட்டுக் கடத்தற்கரியவழியிடத்துச் செல்வான்வேண் டித் துடியைக்கொட்டப்பண்ணி வெட்சிப்பூவைச்சூடப் பகைவர்மணியாற் சிறந்த பசுவினையுடைத்தான காட்டிடத்துக் காரியென்னும்புள்ளுத் துந்நிபித் தமாக 2அழாநிற்கும். எ - று.

(ஈ)

சு.—விரிச்சி:—

வேண்டிய பொருளின் விளைவுநன் கறிதற்

கிண்டிருண் மாலைச் சொல்லோர்த் தன்று.

இ - ள். விரும்பியபொருளின் ஆக்கத்து அழகுணர்த்தகுச் செறியும் இருண்ட மாலைபிடத்து நற்சொழ்கேட்டது. † எ - று.

* தொல். புறத். சூ. 3 - இளம். மேற்.

† சீலப். 12: “உட்குடை”

(பி - ம்.) 1 ‘எழுழ்’ 2 ‘எழாநிற்கும்’

வ - று. எழுவணி சீறா நிருண்மாலே முன்றிற்
குழவினங் கைகூப்பி நிற்பத் - தொழுவிற்
குடக்கணை கொண்டுவா வென்றாள் குனிவிற்
மடக்கையாய் வென்றி தரும்.

இ - ள். கணையஞ்சூழ்ந்த சீறாரில் இருளையுடையமாலேக்காலத்து முற்
•மத்திலே திரண்ட நங்கூட்டம் கைகுவித்துநிற்பக் கட்சாடியிருக்கும் 1 ஏணி
யிற் குடத்துக்கள்ளை நீ எடுத்துக்கொண்டு வாவென்றாள்; ஆதலால், வளைந்த
வில்லைப் பெரியகையிலே உடையவனே, நமக்கு வெற்றியைத்தரும். எ - று.

‘குடக்கணைகொண்டுவாவென்றாள்’ என்று பாடமோதி மேல்பாற்றொழு
வத்திற் பசுவைஅடித்துக் கொண்டுவாவென்றாளென்று பொருளுரைப்பாரு
முளர். (சு)

௫.—சேலவு:—

வில்லே ருழவர் வேற்றுப் புலமுனிக்
கல்லோர் கானங் கடந்துசென் மன்று.

இ - ள். வில்லாதிய ஏரினையுடைய உழவர் மாற்றாரிடத்தைக்கருதிக் கற்
பொருந்தின காட்டைக் கழிந்துபோனது. எ - று.

வ - று. *கூற்றினத் தன்னார் கொடுவி லீடனேந்திப்
பாற்றினம் பின்படர முன்படர்ந் - தேற்றின
நின்ற நிலைகருதி யேகினார் நீள்கழைய
குன்றங் கொடுவில் லவர்.

இ - ள். கூற்றின் குழவினையொப்பார் வளைந்தவில்லை இடப்பக்கத்திற்
கொண்டு கழுகும் பருந்தும் பின்னேதொடர்ந்துவரத் தமது வலியானேநெரு
ங்கிப்போனார், வளைந்தவில்லாளர்தம் ஏறுபொருந்திய பசுகிரைநின்ற நிலையை
யுடைய உயர்ந்த மூங்கிலையுடைத்தான குன்றத்தைநினைந்து. எ - று.

ஏகினார் கூற்றினத்தன்னாரெனக்கூட்டுக.

(ரு)

சு.—வேய்:—

பற்றார் தம்முனைப் படுமணி யாயத்
தொற்றா ராய்ந்த வகையுரைத் தன்று.

இ - ள். பகைவர்தம்முனையிடத்து ஒலிக்குமணியினையுடைய நிரை
யிடத்து ஒத்தினைத்தெரிந்த கூறுபாட்டினைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. நிலையு நிரையு நிரைப்புறத்து நின்ற
சிலையுஞ் செருமுனையுள் ளைகி - யிலையுனைந்த
கள்ளவிழ் கண்ணிக் கழல்வெய்யோய் சென்றறிந்து
†நள்ளிருட்கண் வந்தார் நமர்.

* தொல். புறத். சூ. 3 - இளம். மேற். † பெருங். 3 - 24: 136 - 7.

(பி - ம்.) 1 ‘மேனி’ 2 ‘புலமுன்னி’

இ - ள். பசுநின்ற இடமும் பசுவினுடைய அளவும் பசுவினுடைய புறங் காத்துநின்ற விற்படையினளவும் போர்ப்புலத்திறங்கிப் பச்சிலையுடனே விர வித்தொடுத்த தேன்பொழியுமாலையினையும் வீரக்கழலினையுமுடைய போரை விரும்பியோய், வேற்றுப்புலத்திலேபோய் ஆராய்ந்து நடுவிருளிடத்து நஞ்சுற் றத்தார் வந்தார். எ - று. (சு)

எ.—புறத்திறை—

நோக்கருங் குறும்பி னூழையும் வாயிலும்
போக்கற வளைஇப் புறத்துறுத் தன்னு.

இ - ள். பகைவரது கண்ணுற் பார்த்தற்கரிய குறும்பின் னூழையும் பெ ருவாயிலும் யாவரும் புறப்படாதபடிவளைந்து ஊர்மருங்கேவிட்டது. எ - று.

வ - று. *உய்ந்தொழிவா நீங்கில்லை யூழிக்கட் டியேபோன்
முந்தமரு ளேற்றார் முரண்முருங்கத் - தந்தமரி
‘நெற்றினு நெற்றி யுரவோர் குறும்பினைச்
சுற்றினார் போகாமற் சூழ்ந்து.

இ - ள். பிழைத்திருப்பார் இவ்விடத்து யாவருமில்லை ; யுகாந்தகால த்து நெருப்பையொப்ப முற்புட்பூசலில் எதிர்த்தார் மாறுபாடுகெடத் தம் முடைய உற்றராய ஒற்றாலே ஆராய்ந்து மிகுந்தவலியினையுடையோர் அர ணினை வளைந்துகொண்டார், ஒருவரும் தப்பிப்போகாதபடி விசாரித்து. எ-று.

சூழ்ந்து சுற்றினாரென்க.

(எ)

அ.—²ஊர் கொலை :—

விரைபரி கடவி வில்லுடை மறவர்
குரையழ னடப்பக் குறும்பெறிந் தன்று.

இ - ள். கடுகின் செலவையுடைய பரியைமுடுக்கி வில்லினையுடைய வீரர் முழங்கெரிபரப்ப அரணினை அழித்தது. எ - று.

வ - று. *இகலே துணையா வெரிதவழச் சீறிப்
புகலே யரிதென்னார் புக்குப் - பகலே
தொலைவிலார் வீழத் தொடுகழ லார்ப்பக்
கொலைவிலார் கொண்டார் குறும்பு.

இ - ள். மாறுபாடேதுணையாக நெருப்புட்ப்பக் கோபித்துப் புகுதற் கரிய இடமென்றுபாராதே உள்புக்குப்பகற்பொழுதே ஒருவர்க்குந் தோலாதார் படக் கட்டும் வீரக்கழல் ஆரவாரஞ்செய்யக் கொலைத்தொழிலாற் சிறந்த வில் லினையுடையார் அரணினைக் கைக்கொண்டார். எ - று. (அ)

* தொல். புறத். கு. 3 - இளம். மேற். ‘இகலே துணையா வெரிதவழச் சீறி’ : நன். கு. 451 - ம.பிலை. மேற்.

(பி - ம்.) ¹ ‘ஒற்றினுயந்தாய் துறவலியோரரணம்’ ² ‘ஊர்க்கொலை’

கூ.—ஆகோள்:—

வென்றார்த்து விறன்மறவர்
கன்றோடு மாதழீஇயன்று.

இ - ள். பகைவர்முனையினைக்கடந்து ஆரவாரித்து வெற்றியினைபுடைய வீரர் கன்றுடனே பசுநிரையைக்கைக்கொண்டது. எ - று.

வ - று. *கொடுவரி கூடிக் குழுவக்கொண்டனைத்தா

• நெடுவரை நீளவேய் நரலு - நடுவூர்க்
கணநிரை கைக்கொண்டி கையகலார் நின்ற
நிணநிரை வேலார் நிலை.

இ - ள். புலிகள் தம்மில் இணையொத்துத் திரட்சிகொண்டதன்மைத்து; உயரியமலையிடத்து நீண்டமூங்கிலொலிக்கும் ஊரினடுத் திரண்டபசுவினைக் கைப்பற்றி அவ்விடத்துநின்றநீங்காராய் நினைத்தைக்கோத்த வேலினைபுடையார் நின்றநிலை. எ - று.

ஆல் : அசை.

(கூ)

கஃ.—பூசன்மாற்று:—

கணம்பிறங்கக் கைக்கொண்டார்
பிணம்பிறங்கப் பெயர்த்திட்டன்று.

இ - ள். நிரைத்திரட்சிபெருக்கக் கைப்பற்றின கரந்தையார்தம் பிணம்பெருக்க வெட்சியார் கெடுத்தது. எ - று.

வ - று. *சூழ்ந்த நிரைபெயரச் சுற்றித் தலைக்கொண்டார்
வீழ்ந்தனர் வீழ்ந்தார் விடக்குணியத் - தாழ்ந்த
குலவுக் கொடுஞ்சிலைக்கைக் கூற்றனையா ரெய்த
புலவுக் கணைவழிபோய்ப் புள்.

இ - ள். வெட்சியார்வளைந்துகொண்டநிரைமீளச் சூழ்ந்துகிட்புன கரந்தையார் பட்டுவீழ்ந்தார் ; வீழ்ந்தவருடைய தசையைத்தின்னவேண்டிப் படிந்தன ; வளைந்த கொடியவல்லாற் சிறந்த கையினைபுடைய கூற்றத்தையொப்பார் எய்த புலால் நாதும் அம்பு போனவழியேபோய்ப் பறவைகள். எ-று. (கஃ)

கக.—சுரத்துய்த்தல்:—

அருஞ்சுரத்து மகன்கானத்தும்
வருந்தாம னிரையுய்த்தன்று.

இ - ள். அரியவழியிடத்தும் பாரந்தகாட்டின்கண்ணும் நோவுபடாத படி பசுநிரையைச்செலுத்தியது. எ - று.

வ - று. *புன்மேய்ந் தசைஇப் புணர்ந்துடன் செல்கென்னும்
வின்மே லசைஇயுகை வெல்கழலான் - த்றன்மேற்

* தொல். புறத். சூ. 3 - இளம். ந. மேற்.

† நன். சூ. 301 - மயிலை. விந. மேற்.

அ

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

கடுவரை நீரிற் கடித்துவரக் கண்டு

நெடுவரை நீழ னிரை.

இ - ள். புல்லேமேய்ந்து இளைப்பாறி இனத்துடன் கூடித் தம்மில் ஒக் கப்போவனவாகவென்று சொல்லாநின்றான், வில்லின்மேல் வைத்தகையினை யும் வெல்லும் வீரக்கழலினை யுமுடையவன் ; தன்மேலே செந்துக்கான மலை யினின்றும் விழாநின்ற நீர்போல் முடுகிவருங்கரந்தையாரைக்கண்டும், நீண்ட வரையினது நீழலிலே ஆனிரையை. எ - று.

ஆனிரையைப் புணர்ந்துடன் செல்கென்னுமெனக்கூட்டுக. (கக)

கஉ.—தலைத்தோற்றம் :—

உரவெய்யோ னினந்தழீஇ

வரவுணர்ந்து கிளைமகிழ்ந்தன்று.

இ - ள். வலியினைவிரும்பினோன் ஆனினத்தைக் கைக்கொண்டுவரு தலையறிந்து உறவுமுறையார் மனமகிழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. *மொய்யண லானிரை முன்செல்லப் பின்செல்லு

மையணற் காளை மகிழ்துடி - †கையணல்

வைத்த வெயிற்றியர் வாட்க ணிடனா

வய்த்தன் றுவகை யொருங்கு.

இ - ள். செறிந்ததாடியையுடைய பசுநிரை முன்னேபோகப் பின்னே வரும் மயிராற் கறுத்த கபோலத்தினை யுடைய காளை மகிழ்ந்துகொட்டுந் துடி நிரைகொண்டுவரப்போன வெட்சியாருடைய நீலைமையையறியாது வெறுப் பினற் கையைக்கதுப்பிலைவைத்த வேட்டுவிச்சியர் வாள்போன்றகண் இடந் துடிப்பச்செலுத்திற்று, பிரிபத்தை, பலர்க்குமொக்க. எ - று.

மகிழ்துடி ஒருங்கு உய்த்தன்மென்க. மகிழ்துடி : வினைத்தொகை. (கஉ)

கங.—த ந் து ரி ரை :—

வார்வலந்த துடிவிம்ம

ஊர்புகல நிரையுய்த்தன்று.

இ - ள். வாராலேகட்டின துடி கறங்க ஊரினுள்ளார்விரும்ப ஆனிரை யை மன்றத்திட்டத்துச் செலுத்தியது. எ - று.

வ - று. †தண்டா விருப்பின டன்னை தலைமலைந்த

வண்டார் கமழ்க்கண்ணி வாழ்கென்று - கண்டா

ளணிநிரை வாண்முனுவ லம்மா வெயிற்றி

§மணிநிரை மல்கிய மன்று.

* நொல். புறத். சூ. 3 - ந. மேற். † சீவக. 2050.

† நொல். புறத். சூ. 3. இளம். மேற். § புறநா. 387: 24.

க.—வெட்சிப்படலம்.

கௌ

இ - ள். தணியாத உவகையினையுடையளாகித் தன்னுடைய சுவாமி தலையிலேகுழி வண்டுநிறைந்த நறுநாற்றத்தினையுடைய மாலை வாழ்வதாக வென்று நோக்கினார், அலங்காரமுடைத்தாக ஒழுங்குபட்டு ஒளிவிடாரின்ற பல்லினையும் அழகியபெருமையினையுமுடைய மறத்தி ; மணியணிந்த பசுமிக்க மன்றத்தை. எ - று.

எயிற்றி கண்டாளெனக்கூட்டுக.

(கௌ)

கசு.—பா தீ தே:—

கவர்களைச் சுற்றங் கவர்ந்த கணநிரை
அவரவர் வினைவயி னறிந்தீந்தன்று.

இ - ள். கவர்த்தலையம்பினையுடைய கிளை கொள்ளுகொண்டபசு நிரை யைச் செய்தார்செய்த தொழிலவகையை அறிந்து கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. *ஒள்வாண் மலைந்தார்க்கு மொற்றாய்ந் துரைத்தார்க்கும்
புள்வாய்ப்பச் சொன்ன புலவார்க்கும் - விள்வாரை,
மாறட்ட வென்றி மறவர்தஞ் சீறாரிற்
கூறிட்டார் கொண்ட நிரை.

இ - ள். ஒள்ளியவாட்போரினை மேற்கொண்டோர்க்கும் ஒற்றுத்தெரி ந்துசொன்னோர்க்கும் நிமித்தம்தப்பாவகைசொன்ன அறிவுடையோர்க்கும் தம் முடன் வேறுபடுவாரை மாறுபாடுகெடுத்த வெற்றியினையுடைய மறவினையாளர் தம் சீறாரிடத்துப் பங்கிட்டார், கைக்கொண்டுவந்தநிரையை. எ - று. (கசு)

கரு.—உ ண் ட ர ட் தே:—

†தொட்டிமிழுங் கழன்மறவர்
மட்டுண்டு மகிழ்தூங்கின்று.

இ - ள். கட்டி ஆர்க்கும் வீரக்கழலினையுடைய தறுகண்ணர் மதுவை யுண்டு மனங்களித்து ஆடியது. எ - று.

வ - று. *இளிகொண்ட தீஞ்சொ லிளமா வெயிற்றி
களிகொண்ட நோக்கங் கவற்றத் - தெளிகொண்ட
வெங்கண் மலிய விளிவதுகொல் வேற்றார்மேற்
செங்கண் மறவர் சினம்.

இ - ள். இளியென்னும் இசையினைக்கொண்ட இனியசொல்லினை யுடைய இளைய சீமதியானவேட்டுவிச்சி களிப்புக்கொண்டபார்வைவருத்தவும் தெளிவுகொண்ட வெவ்விய கள்ளையுண்டமகிழ்ச்சி மிகவும் கெடுவதுபோலும், பகைவர்மேற் சிவந்த கண்ணினையுடைய வீரர்செற்றம். எ - று.

சினம் விளிவதுகொலெனக்கூட்டுக.

இது †. “ஒருமைசுட்டிய” என்பதனுளமைத்த “ஏவ லினையர் தாய் வயிறு கறிப்ப” என்பதுபோலாம்.

(கரு)

* தோல். புறத். சூ. 3-இளம். மேற்; ‘ஒள்...நிறை’: ஷெ. ஷெ. ந. மேற்.
† புறநா. 257, 258 - உரை, மேற். † தோல். எச்ச. சூ. 65 - கே. ந.

கசு.—கே ர் டை :—

ஈண்டியநிரை யொழிவின்றி

வேண்டியோர்க்கு விரும்பிவீசின்று.

இ - ள். திரண்ட பசுநிரையொன்றும் தப்பாமே தம்மை வேண்டினவர் களுக்குப் பிரியப்பட்டுக் கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. அங்கட் கிணையன் றுடியன் விறலிபாண்
வெங்கட்கு வீசும் விலையாகும் - செங்கட்
செருச்சிலையா மன்னர் செருமுனையிற் சீறி
வரிச்சிலையாற் றந்த வளம்.

இ - ள். அழகிய கண்ணாற்சிறந்த கிணையயுடையவனும் துடிக்கொட் டிமவனும் பாணிச்சியும் பாணனும் வெவ்விய கள்ளிற்குக்கொடுக்கும் விலையா கும், சிவந்த கண்ணினையுடையராய்ப் போர்க்கு இடையாதமன்னர் பூசன் முகத்துக்கோபித்து வரிதலையுடைய வில்லாலேகொண்ட ஆனிரையாகிய செல்வம். எ - று.

வளம் வெங்கட்குவீசும் விலையாகுமெனக்கூட்டுக.

(கசு)

க௭.—புலனறிசிறப்பு:—

வெம்முனைநிலை யுணர்த்தியோர்க்குத்
தம்மினுமிகச் சிறப்பிந்தன்று.

இ - ள். வெவ்விய வேற்றுப்புலத்தினது நிலைமையை அறிவித்தார்க் குத் தம்முடையகூற்றினும் பெருகச் சிறப்புக்கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. இறுமுறை யெண்ணு திரவும் பகலுஞ்
செறுமுனையுட் சென்றறிந்து வந்தார் - பெறுமுறையி
னட்டுக் கனலு மயில்வேலோ யொன்றிரண்
டிட்டுக் கொடுத்த வியல்பு.

இ - ள். தாம் இறுப்புகையை ஆராயாதே இரவின் கண்ணும் பகலின் கண்ணும் கொல்லும்பகைப்புலத்துப்போய் ஆராய்ந்துவந்தார் பெறக்கடவபங் கின்மேலும் கொன்று எரியும் கூர்வேலினையுடையோய், ஒன்றாதல் இரண் டாதல் பசு ஏற்றிக்கொடுத்தல் முறைமை. எ - று.

(க௭)

கஅ.—*பிள்ளைவழக்கு:—

பொய்யாது புண்மொழிந்தார்க்கு
வையாது வழக்குரைத்தன்று.

இ - ள். தப்பாமல் நிமித்தஞ்சொன்னார்க்கு வஞ்சியாதே பெறுமுறை மையைச்சொல்லியது. எ - று.

* கரும்பிள்ளைமீதித்தங்குறியார்க்குவிதந்துகொடுத்தல்; இ-வி.சு.603-உரை.

வ - று. புல்லார் நிரைகருதி யாஞ்செல்லப் புண்ணலம்
பல்லா ரறியப் பகர்ந்தார்க்குச் - சொல்லாற்
கடஞ்சுட்ட வேண்டா கடுஞ்சரையா னாஞ்ஞ
குடஞ்சுட் டினத்தாற் கொடு.

இ - ள். பகைவரது ஆனிரையைக்கொள்ள நினைந்து யாம்போக நிமி
த்த நன்மையைப் பலரு முணர்ச்சொன்னார்க்கு மொழியாற் பெறுமுறைமை
இதுவென்று கருதவேண்டா ; ஒன்றொருகுடம்பால்போதும் மிக்கமடியினை
யுடைய பசு நான்கு இனங்கடோறுங்கொடு. எ - று.

கடஞ்சுட்டவேண்டா கொடுவென்க. (கடி)

கக.—து டி நிலை:—

தொடுகழன் மறவர் தொல்குடி மரபிற்
படுக ணிமிழ்துடிப் பண்புரைத் தன்று.

இ - ள். கடடும் கழல்வீரர் பழங்குடி முறைமையில் மிக்கண்புணையுடை
த்தாய் ஒலிக்கும் துடியைக்கொட்டிமவன் குணத்தைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *முந்தை முதல்வர் துடிய ரிவன்முதல்வ
ரெந்தைக்குத் தந்தை யிவனென்க்கு - வந்த
குடியொடு கோடா மரபினோற் கின்னும்
வடியுறு தீந்தேறல் வாக்கு.

இ - ள். என்பாட்டனுடைய பாட்டன் முதலாயினார்க்குத் துடிகொட்
டினார் இவன்பாட்டனுடைய பாட்டன் முதலாயினார்; என்தமப்பனுக்கு இவன்
தமப்பன் துடிகொட்டினான்; இவன் எனக்குத்துடி கொட்டுவான்; வழிவந்த
குடிமுறைமையோடு பிறழாத முறைமையினையுடையவனுக்கு இன்னமும்
வடித்தலுற்ற தித்தித்த மதுவினதுதெளிவை வார்ப்பாயாக. எ - று. (கக)

உ௦.—கொற்றவைநிலை:—

ஒளியினீங்கா விறற்படையோ
ளளியினீங்கா வருளுரைத்தன்று.

இ - ள். விளக்கத்தினின்றும் ஒழியாத வெற்றியான்மிக்க ஆயுதத்தை
யுடையோளது இரக்கத்தினின்றும் ஒழியாத கருணையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †ஆளி மணிக்கொடிப் பைங்கிளிப் பாய்கலைக்
கூளி மலிபடைக் கொற்றவை - மீளி
யரண்முருங்க வாகோள் கருதி னடையார்
முரண்முருங்கத் தான்முந் துறும்.

* “இவற் கீத்துண்மதி” (புறநா. 290) என்பது இதனை ஒத்துள்ளது.

† தோல். புறத். சூ. 4 - இளம். டேம்.

இ - ள். சிங்கத்தாற்சிறந்த அழகியகொடியினையும் பசுங்கிளியினையும்
பாயுங்கலையினையும் பேய்மிக்க படையினையுமுடைய தூர்க்காதேவி, தலைவன்
பகைவர் குறும்புமுறிய ஆளிரையைக் கொள்கையைநினைக்கிற பகைவர் மாறு
பாடுகெடத் தான்முன்னே எழுந்தருளும். எ - று. (உ௦)

உக.—வெ றி யா ட் டு:—

வாலிழையோர் வினைமுடிய
வேலனொடு வெறியாடின்று.

இ - ள். அழகிய ஆபரணத்தையுடையார் நினைத்ததொழில் முடிய
முருகபூசை பண்ணுமவனொடு *வள்ளிக்கூத்தை ஆடியது. எ - று.

வ - று. காணி லானுங் களிக்குங் கழன்மறவன்.

பூணிலங்கு மென்முலைப் போதரிக்கண் - வாணுத

ரூன்முருகு மெய்நீர்நீஇத் தாமம் புறந்திளைப்ப

வேன்முருகற் காடும் வெறி.

இ - ள். கண்டானுயின் நிருத்தப்பிரியனாகிய நீலகண்டனும் மகிழ்வன்;
கட்டிம்கழலினையுடைய மறவினையாளன்றன் ஆபரணம்விளங்கும் மெல்லிய
முலையினையும் பூப்போன்ற அரிபரந்த கண்ணினையும் ஒளிமிக்க றுதலினையு
முடையவள்தான் நறுநாற்றத்தை உடம்பிலேநிறுத்தி மாலை பக்கத்தே அசைய
†வேலினையுடைய பிள்ளையார்க்கு ஆடும் வள்ளிக்கூத்தை. எ - று. *

வள்ளிக்கூத்தைக்காணின் அரணும்களிக்குமென்க.

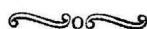
(உக)

வெட்சித்திணைப்பாட்டு இரண்டும் துறைப்பாட்டுப் பத்தொன்
பதும் முடிந்தன.

முதலாவது வெட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

இ ர ண் ட ர வ து

க ர ந் தை ப் ப ட ல ம்.

(உ.—சூ த் தி ர ம்.)

கதமலி கரந்தை கரந்தை யரவ

மதிரிடைச் செலவே யரும்போர் மலைதல்

புண்ணொடு வருதல் போர்க்களத் தொழித

லாளெறி பிள்ளை பிள்ளைத் தெளிவே

† பிள்ளை யாட்டொடு கையறு நிலையே

நெடுமொழி கூறல் பிள்ளைப் பெயர்ச்சி

வேத்தியன் மலிபே மிகுசூடி நிலையென

* வள்ளிநாயகியின் வேடங்கொண்டு ஆடுங்கூத்து. † முருகக்கடவுளுக்கு.

வருங்கலை யுணர்ந்தோ ரவைபதி னுன்குங்
கரந்தையுங் கரந்தைத் துறையு மென்ப.

என்-னின், கரந்தைத்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதலுதலிற்று.

இ - ள். கரந்தை, கரந்தையாவம், அதரிடைச்செலவு, போர்மலைதல், புண்ணெடுவருதல், போர்க்களத்தொழிதல், ஆளெறிபிள்ளை, பிள்ளைத்தெளிவு, பிள்ளையாட்டு, கையறுநிலை, நெடுமொழிநூதல், பிள்ளைப்பெயர்ச்சி, வேத்தியன்மலிபு, குழந்தை என இவைபதினான்கும் கரந்தைத்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

உஉ.—க ர ந் தை :—

மலைத்தெழுந்தோர் மறஞ்சாயத்

தலைக்கொண்ட நிரைபெயர்த்தன்று.

இ - ள். மாறுபட்டெழுந்தார் மாற்சரியங்கெடக் கைப்பற்றினிரையை மீட்டது. எ - று.

வ - று. *அழுங்கனீர் வையகத் தாருயிரைக் கூற்றம்

விழுங்கியபின் வீடுகொண் டற்றாற் - செழுங்குழிக

டாரார் கரந்தை தலைமலைந்து தாங்கோட

னேராரகைக் கொண்ட நிரை.*

இ - ள். ஆரவாரியாகின்ற கடல்குழந்த ஞாலத்துப் பெறுதற்கரிய உயிரைக் கூற்றுவன் உண்டபின்பு மீட்ட தன்மைத்து; வளப்பத்திணையுடைய மறக்குழிகள் 1 கொப்புநிறைந்த கரந்தையைத் தலையிலேகுழத் தாங்கொள்ளுமது, பகைவர்கைப்பற்றின ஆனிரையை. எ - று.,

கோடல் வீடுகொண்டற்றென்க. ஆல்: அசை. தாங்கோடலைப்பொருத வெட்சியார்கையினின்றும் கொள்ளப்பட்டனநிரை; இது வீடுகொண்டற் றென்றுமாம். (க)

உங.—கரந்தையரவம் :—

†நிரைகோள் கேட்டுச் செய்தொழி லொழிய

விரைவனர் குழுஉம் வகையுரைத் தன்று.

இ - ள். பசுநிரையைக் கைப்பற்றினமைகேட்டுச் செய்யாரின்ற காரியந்தவிரக் கடுகினராகித் திரளுங்கூறுபாட்டைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †காலார் கழலார் கடுஞ்சிலையார் கைக்கொண்ட

வேலார் வெருவந்த தோற்றத்தார் - காலன்

கிளர்ந்தாலும் போல்வார் கிணைப்பூசல் கேட்டே

யுளர்ந்தார் நிரைப்பெயர்வு முண்டு.

* தோல். புறத். கு. 5 - இளம். மேற். † சீவக. 428 - ந. மேற். ‡ நன். கு. 354 - மயிலை. மேற்.

(பி - ம்.) 1 'கொத்து' 2 'விரையினர்', 'விரையினர்'.

இ - ள். காலிலேநிறைந்த வீரக்கழலினையுடையார், கொடியவில்லினை யுடையார், கையிலேயெடுத்த வேலினையுடையார், அஞ்சத்தக்க காட்சியினை யுடையார், கூற்றுடன் கோபித்தாலுமொப்பார், தடாரியோசையைக்கேட்டு அசைந்தார் ; வெட்சியார்கொண்ட ஆனிரை மீள்கையும் கூடும். எ - று. (உ)

உசு.—அதரிடைச்சேலவு :—

ஆற்றா ரொழியக் கூற்றெனச் சினைஇப்
போற்றார் போகிய நெறியிடை யேகின்று.

இ - ள். செருவினைப்பொறுதார் ஊரிலேநிற்கக் காலனையொப்பக் கோபித்துப் பகைவாபோன வழியிடத்தேசென்றது. எ - று.

வ - று. சங்குங் கருங்கோடுந் தாழ்பிலிப் பல்லியழு
மெங்கும் பறையோ டெழுந்தார்ப்ப - வெங்க
லழற்சுரந் தாம்படர்ந்தா ரான்சுவட்டின் மேலே
நிழற்கதிர்வேன் மின்ன நிரைத்து.

இ - ள். சங்கும் கரிய வீரக்கொம்பும் தாழ்ந்த பீலியையுடைய சில விசேடவாச்சியங்களும் பறையோடு எங்கும் எழுந்து ஆரவாரிப்ப வெவ்விய கல்லினையுடைய அழல்பரந்தகாட்டிலே தாம் போயினார், நிரைபோன அடிப் பாடே, நிழல்விடும் சுடர்வேல் ஒளிவிட நிரைத்து. எ - று. (ங)

உரு.—போர்மலை தல் :—

*வெட்சி யாரைக் கண்ணுற்று வளைஇ
யுட்குவரத் தாக்கி புறழ்செருப் புரிந்தன்று.

இ - ள். வெட்சியார்கைக்கிட்ச்சூழ்ந்து அஞ்சத்தாக்கி எடுப்பும் சாய்ப்பு மான பூசலே மேற்கொண்டது. எ - று.

வ - று. புலிக்கனமுஞ் சீயமும் போர்க்களிறும் போல்வார்
வலிச்சினமு மானமுந் தேச - மொலிக்கு
மருமுனை வெஞ்சுரத் தான்பூசற் கோடிச்
செருமலைந்தார் சிற்றஞ் சிறந்து.

இ - ள். புலிவினதுதிரளும் சிங்கமும் போர்பொருள் யானையுமொப் பார், வலிக்க சேற்றமும் அபிமானமும் பெருமையும் ; ஆரவாரிக்கும்கிட்டு தங்கரியபகைப்புலவழியிலே நிரைகொண்டார் வெட்சியாரென்னும் ஆரவா ரத்தாற்கடுகிப் பூசலைச்செய்தார், கோபமிக்கு. எ - று.

சிறந்து செருமலைந்தாரென்க.

(சு)

உசு.—புண்ணேவேருதல் :—

மண்ணேடு புகழ்நிதிஇப்
புண்ணேடு தான்வந்தன்று.

* புறநா. 259 - உரை, மேற். † தோல். புறநா. சூ. 5-இளம். மேற். ‡ தோல். புறநா. சூ. 5- இளம்.

(பி - ம்.) 1 'உளர்செருப்'

இ - ள். பூமியுடனே இசையைநிறுத்தி ஆயுதம்பட்டபுண்ணுடனே வீரன்றான் வந்தது. எ - று.

வ - று. *வெங்குருதி மல்க ட்விழுப்புண் ணுகுதொறுஉ
மிங்குலிகஞ் சோரும் வரையேய்க்கும் - பைங்க
ணிநம்போக்கி நின்ற ரிகல்வாட்டி. †வேந்தன்
மனம்போல வந்த மகன்.

இ - ள். வெவ்விய உதிரம் மிக முகத்திலும் மார்பினும் பட்ட புண்ணி
னின் றும்விழவிழச் சாதிவிங்கஞ்சொரியும் வரையையொக்கும் ; பைங்கண்
ணியுடைய பசுவினத்தை முன்னேசெலுத்திநின்ற வெட்சியாருடைய மாறு
பாட்டைக்கெடுத்து*மன்னனெஞ்சினையெர்ப்ப வந்தவீரன். எ - று.

வீரன் இங்குலிகஞ் சோரும்வரையையொக்குமென்க.

வேந்தன்மனம் வெற்றியையேநினையும்.

(௫)

உஎ.—போர்க்களத்தொழிதல்:— .

படைக்கோடா விறன்மறவரைக்

கடைக்கொண்டு களத்தொழிந்தன்று.

இ - ள். பகைவராயுத்திற்குப் புறங்கோடாத வெற்றியினையுடைய
வீரனைக்கட்டித் தான் பூசற்களரியிலேபட்டது. எ - று.

வ - று. ‡உரைப்பி னதுவியட்போ வொன்றார்கைக் கொண்ட
நிரைப்பி னெடுத்தகை சென்றான் - புரைப்பின்
றுளப்பட்ட வாயெல்லா மொள்வாள் கவரக்
களப்பட்டான் றேன்றான் கரந்து.

இ - ள். சொல்லின் அஃது அதிசயமோ? பகைவர்கைப்பற்றின நிரை
யின்பின்னே பெரிய மேம்பாட்டினையுடையவன் சென்றான் ; ஒப்பின்
றிக் கருதப்பட்ட உடம்பிடமெல்லாம் ஒள்ளியவாள் கொள்ளைகொள்ளப் போர்க்
களரியிலே விழுந்தான், ஒளித்துத் தோற்றுவினான். எ - று.

‘நிரைப்பி னெடுத்தகை சென்றான்’ என்றது, இந்நாள்மீண்டநிரை
யென்னும் புகழுடனே சென்றனென்றல்.

(௬)

உஅ.—ஆளேழிள்ளை :—

வருவாரை யெதிர்விலக்கி

யொருதானுகி யாளெறிந்தன்று.

இ - ள். பொருவாரை எதிரேவிலக்கித் தானொருவனுமேயாகி வீரரை
வெட்டியது. எ - று.

வ - று. பிள்ளை கடுப்பப் பிணம்பிறங்க வாளெறிந்து

கொள்ளைகொ ளாயந் தலைக்கொண்டா - ரொள்ளிப்

* களவழி, 7; சீவக. 2239. † குறள், 776. ‡ நன். சூ. 366,
மயிலை. மேற். § தோல். புறத். சூ. 5 - இளம். மேற்.

பொருதழிந்து மீளவும் பூங்கழலான் மீளா
நெருதனியே நின்ற னுளன்.

இ - ள். விளைவறியாதபிள்ளையொப்பப் பிணம்பெருக்க வீரரை
வெட்டி வெட்சியார்கொள்ளுகொண்ட ஆனிரையைக் கிட்டினார் இகழ்ந்து
பூசற்செய்து கெட்டு மீண்டுபோகவும் மீளாநுகித் தனியேநின்றான் ஒருபூங்
கழலானுளன். எ - று. (எ).

உசு.—பிள்ளைத்தேளிவு:—

கண்மகிழ்ந்து துடிவிம்மப்

புண்மகிழ்ந்து புகன்றாடினது.

இ - ள். துடியின்கண் மகிழ்ந்தொலிப்பத் தன் புண்ணைப் பிரியப்பட்டு
விரும்பிக் கூத்தாடியது. எ - று.

அதனைப் புகழ்ந்தாடியது உமாம்.

வ - று. மேவா ருயிருணங்க மேன்முடித்த பிள்ளையன்
பூவா னுறைகழியாப் போர்க்களத்து - ளோவான்
1 துடியிரட்டி விம்மத் தொடுகழலார் முன்னின்
றடியிரட்டித் திட்டாடு மாட்டு.

இ - ள். பகைவர் உயிரூலரத் தலையினை நீக்கிக் கவந்தமாக்கிநின்ற பிள்
ளைத்தன்மையை எய்தியவன் பொலிவினையுடையவாளினை உறையினின்று
வாங்கிப் பூசற்களரியலையொழியான்; துடிகொட்டி ஆர்ப்பரவமிகக் கட்டிய
வீரக்கழலினையுடையார்முன்னேநின்று இட்டவடியின்மேல் அடியிட்டு ஆடுந்
கூத்து. எ - று.

ஆட்டு ஓவானென்க.

(அ)

உசு.—பிள்ளையாட்டு:—

கூடலர்குடர் மாலைசூட்டி

வேறிரித்து விரும்பியாடினது.

இ - ள். பகைவர்குடராகியமாலையைச்சூட்டிக் கையிலே வேலைத்திருப்
பிப் பிரியப்பட்டு ஆடியது. எ - று.

வ - று. *மாட்டிய பிள்ளை மறவர் நிறந்திறந்து
கூட்டிய வெண்கங் குடர்மாலை - சூட்டியபின்
மாறிரியச் சீறி துடங்குவான் கைக்கொண்ட
வேறிரிய விம்முந் துடி.

இ - ள். பகைவரை மாளப்பண்ணின பிள்ளைத்தன்மையை எய்திய
வன், வீரருடைய மார்பங்களைத் திறந்து தெரிந்துபறித்தவேலைப் பகைவருடைய
குடர்மாலையைச்சுற்றியுபின் மாறுபாடுகெடக் கோபித்து ஆடுமவன் கைக்
கொண்டவேலைத் திருப்பக் கறங்கா நின்றது துடி. எ - று. (க)

* தோல். புறத். சூ. 5 - இளம். மேந்.

(பி - ம்.) 1 'துடியுருட்டிவிம்ம'

நக.—கையறுநிலை:—

வெருவரும் வாளமர் விளிந்தோற் கண்டு
கருவி மாக்கள் கையற வுரைத்தன்று.

இ - ள். அஞ்சத்தகும் வாட்டூசலிலே பட்டோணைப்பார்த்து யாழ்ப்பாணர் அவன் பட்டபடியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *நாப்புலவர் சொன்மாலே நண்ணூர் படையுழக்கித்
†தாப்புலி யொப்பத் தலைக்கொண்டான் - பூப்புனையு
நற்குலத்துட் டோன்றிய நல்லிசையாழ்த் தொல்புலவீர்
கற்கொலோ சோர்ந்திலவெங் கண்.

இ - ள். செந்நாப்புலவருடைய 1கீர்த்திமாலே, பகைவர் சேனையைத் துக்கை
த்து வலியுபுலியையொப்பப்பட்டான் ; பொற்றாமரைப்பூவைச் சூடும் நல்ல
குலத்திலேபிறந்த அழகிய இசையினையுடைய யாழாற்சிறந்த பழைய அறிவினையு
டையீர், கல்லோ அறியோம், விழுந்தில எம்முடைய கண்கள். எ - று. (க௦)

நக.—நெடுமொழிகூறல்:—

மன்மேம் பட்ட மதிக்குடை யோற்குத்
தன்மேம் பாடி தானெடுத் துரைத்தன்று.

இ - ள். மன்னரின் மேம்பட்ட நிறைமதிபோலும் கொற்றக்குடை யினை
யுடையோற்கு ஒருவீரன் தன்னுடைய மேம்பாட்டைத் தான் உயர்த்திச்சொல்
லியது. எ - று.

வ - று. ‡ஆளமர் வெள்ளம் பெருகி னதுவிளக்கி
வாளொடு வைகுவேன் யானாக - நாநூங்
கழிமகிழ் வென்றிக் கழல்வெய்யோ யீயப்
பிழிமகி முண்பார் பிறர்.

இ - ள். வீரராகிய போர்ப்பிரளயம் கைவளரின் அதனைவிலக்கி வாளு
டனே அங்கேதங்குவோனாக யான், நாடோறும் மிக்க உவகையாற்சிறந்த வெற்றி
யினையும் வீரக்கழலினையுமுடைய வெய்யோனே, நீ கொடுப்ப நினைவு இயைந்து
பிழியுமதுவை துகர்வாராக, வேறுசிலர். எ - று.

உண்பாராக, பிறரெனத் தொழிற்படச்சொல்லுக. யான் வாளொடு
வைக, உண்பார்பிறரென்றுமாம். (கக)

நக.—புள்ளைப்பெயர்ச்சி:—

போர்தாங்கிப் புள்ளிலங்கியோனைத்
தார்வேந்தன் றலையளித்தன்று.

இ - ள். புள்ளைவிலக்கிப் பூசலைத்தாங்கினவனை மாலையினையுடைய மன்
னன் தண்ணளிசெய்தது. எ - று.

* “மறையவர் சொன்மாலே” பு - வெ. 189. † “தாப்புலியினையு
வெற்றிச் சராசந்தன்” கூர்ம: கண்ணன்பூமி. 70. ‡ தோல். புறத். சூ. 5-
இளம். மேற்.

(பி - ம்.) 1 ‘கீர்த்திமாலையைத்தலைக்கொண்டுபகைவர்’ 2 ‘பிழிமது’

வ - று. பிணங்கமருட் பிள்ளை பெயர்ப்பப் பெயரா
தணங்கஞர்செய் தாளெறித னோக்கி - வணங்காச்
சிலையளித்த தோளான் சினவிடலைக் கன்றே
தலையளித்தான் றண்ணடையுந் தந்து.

இ - ள். மாறுபடும்பூசலிடத்துக் காரியென்னும்புன் விலக்கவும் விலங்
காறாய்ப் பகைவரை வருத்துந்துன்பத்தைச்செய்து வீரரைவெட்டுதலைப்பார்த்து
வனையாத மலையினையொத்ததோளான் செற்றத்தினையுடைய வீரனுக்கு அற்றை
நாளோ, வரிசைகொடுத்தான், மருதநிலம்பலவுங்கொடுத்து. எ - று. (௧௨)

௩௪.—வேத்தியன்மலிபு:—

தோள்வலிய வயவேந்தனை
வாள்வலிமறவர் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். தோளால்வலிய மறமன்னனை வாளால்வலியவீரர் மேம்பாட்டி
னைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. * அங்கையு ணெல்லி யதன்பாய மாதலாற்
கொங்கலர் தாரான் குடைநிழற்கீழ்த் - தங்கிச்
செயிர்வழங்குமீ வாளமருட் சென்றடையார் வேல்வூ
யுயிர்வழங்கும் வாழ்க்கை யுறும்.

இ - ள். உள்ளங்கை நெல்லிப்பழத்தினது தன்மையாதலால், தேன்
மலருமாலையினையுடையான் கொற்றக்குடைநிழலின்கீழே அவதரித்துக் 1 குற்றத்
தினைக்கொடுக்கும் வாட்பூசலிலேபுக்குப் பகைவர்தம் வேலின் வாயிலே உயி
ரைக்கொடுக்குஞ் செல்வம், மிகவும் உறுதியுடைத்து. எ - று.

வாழ்க்கை, நெல்லிய தன்பயமாதலால் உறுதியுடைத்தென்க. (௧௩)

௩௫.—குடிநிலை:—

†மண்டிணி ஞாலத்துத் தொன்மையு மறனுங்
கொண்டு பிறரறியுங் குடிவர வுரைத்தன்று.

இ - ள். மண்செறித்தபூமியிடத்துப் பழமையும், தறுகண்மையுமுட்
கொண்டு பிறரறியும் குடியின்வாலாற்றினைச் சொல்லியது. எ - று.

மண்டிணிஞாலம்; மண்ணுலகு விண்ணுலகென்றற்போலக்கொள்க.

வ - று. பொய்யகல நாளும் புகழ்வினைத்த லென்வியப்பாம்
‡வையகம் போர்த்த வயங்கொலிநீர் - கையகலக்
§கற்றோன்றி மண்டோன்றாக் காலத்தே வாளோடு
முற்றோன்றி மூத்த குடி.

* தோல். புறத். சூ. 5 - இளம்; நன். சூ. 221 - மயிலை. விந. மேற்.

† புறநா. 2: 1; சிலப். 26: 42; மணி. 11: 95. ‡ பரி. 6: 3. § மது. 4.

(பி - ம்.) 1. 'குரோதத்தினை'

இ - ள். பொய்ம்மைநீங்க நாடோறும் கீர்த்தியுண்டாக்ருதல், என்ன அதிசயமாம், பூமியைமறைத்த தெளிந்துகறங்கும் உகாந்தவெள்ளம் விட்டி நீங்க, முற்பட மலேதோன்றிப் பூமிதோன்றாத அளவிலே வாளுடனே எல்லா ரிலும் முற்பட மலையிடத்திலேதோன்றிப் பழையதாகிய குடி! எ - று.

குடி புகழ்வினைத்தல் என்னவியப்பாம். 1எவனென்பது, என்னெனக் குறைந்துநின்றது. மூத்தகுடியென்றது பூசலிலே வாளாலே பட்டகுடி யென் பாருமுளர். (௧௭)

கரந்தைத்திணைப்பாட்டு ஒன்றும் துறைப்பாட்டுப் பதினமூன் றும் முடிந்தன.

இரண்டாவது கரந்தைப்படலம் முற்றிற்று.

மு ன் ற வ து

வ ஞ் சி ப் ப ட ல ம்.

(௩.—சூ த் தி ர ம்.)

வாடா வஞ்சி வஞ்சி யரவங் ,

கூடார்ப் பிணிக்ருங் குடைநிலை வாணிலை

கொற்றவை நிலையே கொற்ற வஞ்சி

குற்றமில் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளை

௫ பேராண் வஞ்சி மாராய வஞ்சி

நெடுமொழி வஞ்சி முதுமொழி வஞ்சி

யுழபுல வஞ்சி மழபுல வஞ்சி

கொடையின் வஞ்சி குறுவஞ் சிய்யே

யொருதனி நிலையொடு தமிழஞ்சி பாசறை

௧௦ பெருவஞ் சிய்யே பெருஞ்சோற்று நிலையொடு

நல்லிசை வஞ்சியென நாட்டினர் தொகுத்த

வெஞ்சாச் சீர்த்தி யிருபத் தொன்றும்

வஞ்சியும் வஞ்சித் துறையு மாகும்.

என்-னின், வஞ்சித்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதலுதலிற்று.

இ - ள். வஞ்சி, வஞ்சியரவம், குடைநிலை, வாணிலை, கொற்றவைநிலை, கொற்றவஞ்சி, கொற்றவள்ளை, பேராண்வஞ்சி, மாராயவஞ்சி, நெடுமொழிவஞ்சி, முதுமொழிவஞ்சி, உழபுலவஞ்சி, மழபுலவஞ்சி, கொடைவஞ்சி, குறுவஞ்சி, ஒருதனிலை, தமிழஞ்சி, பாசறைவஞ்சி, பெருவஞ்சி, பெருஞ்சோற்றுநிலை, நல் லிசைவஞ்சி என இவை இருபத்தேதான்றும் வஞ்சித்திணையும் துறையுமாம். ()

(பி - ம்.) 1 'என்னவென்பது'.

௩௬.—வ ஞ் சி:—

*வாடாவஞ்சி தலைமலைந்து

கூடார்மண் கொளல்குறித்தன்று.

இ - ள். தோலாதவஞ்சியைத் தலைமலேசூழப் பகைவர்பூமியைக் கொள் கையைக் கருதியது. எ - று.

வ - று. செங்கண் மழவிடையிற் றண்டிச் சிலைமறவர்

†வெங்கண் மகிழ்ந்து விழுவமர - வங்குழைய

வஞ்சி வணங்கார் வணக்கிய வண்டார்ப்பக்

குஞ்சி மலைந்தானெங் கோ.

இ - ள். சிவந்தகண்ணினையுடைய இளமைப்பருவத்து ஆனேற்றை யொப்ப மிகைத்தெழுந்து வில்லினையுடையவீரர் வெவ்வியமதுவையருந்தி வில் விழாவை விரும்ப, அழகிய தளிரினையுடைய வஞ்சியைத் தன்னைப்பணியாதா ரைப் பணிவிட்பான்வேண்டிச் சுரும்பு ஆரவாரிப்ப மயிரிலேசூழினான், எம்மு டைய வேந்து. எ - று.

வணங்காரைவணக்கிய வேந்து சூழினானென்க.

(க)

௩௭.—வ ஞ் சி ய ர வ ம்:—

வள்வார் முரசுமொடு வயக்களிறு முழங்க

வொள்வாட் டானை யுருத்தெழுந் தன்று.

இ - ள். வலியுடைய வாராலேவிசித்த வீரமுரசுடனே வலியயானை முழங்க அழகிய வாளினையுடைய சேனை கோபித்துக் கிளர்ந்தது. எ - று.

வ - று. பெளவம் பனைமுழங்கப் பற்றார்மண் பாழாக

வெளவிய வஞ்சி வலம்புனையச் - செவ்வே

லொளிறும் படைநடுவ ணூழித்தீ யன்ன

‡களிறுங் களித்ததிருங் கார்.

இ - ள். கடல்போல வீரமுரசம் ஆர்ப்பப் பகைவர்நிலம் அழியக் கைப் பற்றின வஞ்சியை வெற்றியாகச்சூடச் சிவந்தவேல் விட்டுவிளங்கும் சேனை நடுவே யுகார்த்தகாலத்து நெருப்பையொத்த யானையும் மகிழ்ந்து முழங்காநின் றது, மேகத்தைப்போல. எ - று. உம்மை :சிறப்புமமை.

(௨)

௩௮.—கு டை ன் லை:—

§பெய்தாமஞ் சுரும்பிவிரப் பெரும்புலவர் புகழ்பாடக்

கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட் கொண்டன்று.

* மணி. 19: 119 - 20. † புறநா. 129: 2. ‡ புரி. 8: 17 - 8; அகநா. 144: 12 - 3; புறநா. 81: 1: 2; துறிகீ. 162 - 5; நன். சூ. 458 - மயிலை. மேற். § சீலப். 5: 89 - 94 - அடியார், மேற்.

இ - ள். தன்மேலிட்டமாலையிலே வண்டுகளொலிப்ப மிக்க அறிவினையுடையோர் கீர்த்தியைச்சொல்லக் கத்தரிகையால் மட்டஞ்செய்த மாலையினையுடையவேந்தன் குடையைப் புறவீடுவிட்டது. ஏ - று.

வ - று. முன்னர் முரசிரங்க மூரிக் கடற்றூனைத்
துன்னருந் துப்பிற் றெழுதெழா - மன்ன
ருடைநா ஞலந்தனவா லோதநீர் வேலிக்
. குடைநா ளிறைவன் கொள.

இ - ள். தன்முன்னே ிரமுரசுமுழங்க, பெரியகடல்போன்ற சேனையினையும் கிட்டுதற்கரிய வலியினையுமுடையராய்ப் பணிந்தெழாத வேந்தர் தம்முடைய வாணர் கெட்டன ; திரையிருந்தகடலை வேலியாகவுடைய பூமியிடத்து, குடையை அரசன் புறவீடுவிட. ஏ - று.

புறவீடுவிட உடைநாஞ்லந்தனவென்க. ஆல்: அசை.

(௩)

௩௬.—வா ணி லை:—

*செற்றார்மேற் செலவமர்ந்து

கொற்றவா ணுட்கொண்டன.

இ - ள். பகைவர்மேல் எடுத்துவிடுதலையிரும்பி வெற்றியினையுடையவானைப் புறவீடுவிட்டது. ஏ - று.

வ - று. அறிந்தவ ராய்ந்தநா ளாழித்தோர் மன்ன
னெறிந்தில கொள்வா ளியக்க - மறிந்திகலிப்
பின்பகலே யன்றியும் பேணு ரகநாட்டு
†நன்பகலுங் கூகை நகும்.

இ - ள். சோதிடநூல்வல்லவர்தேரிந்தாளிலே வட்டக்காலம், சிறந்த தேரின்னையுடையவேந்தன் வெட்டிவிளங்கும் அழகிய வாளினது புறவீடு விடுதலையுணர்ந்து மாறுபட்டு உச்சிக்குப்பின்பன்றியும் பகைவருண்ணுட்டிட்டு உச்சிப்பொழுதும் கோட்டான் பாடாநிற்கும். ஏ - று.

(௪)

௪௦.—கொ ற் ற வ ன ி லை:—

நீடோளான் வென்றிகொள்கென நிறைமண்டை வலனுயரிக்
கூடாரைப் புறங்காணுங் கொற்றவைநிலே யுரைத்தது.

இ - ள். நீண்ட தோளினையுடையவன் வெற்றிபெறுவானாகவெனச் சொல்லி நல்லபொருள்களால்நீரம்பிய பாத்திரத்தை வெற்றியாகவெடுத்து அரசனுடைய பகைவரை முதுகுபுறங்காணும் தூக்காதேவிநிலைமையைச் சொல்லியது. ஏ - று.

* சிலப். 5: 89-94. அடியார்: மேற். † புறநா, 356: 2; 362: 17-8.

(பி - ம்.) 1 'குளிர்த்தகடலை'

வ - று. அணங்குடை *நோலை பொரிபுழுக்கல் பிண்டி
நிணங்குடர் நெய்த்தோர் நிறைத்துக் - கணம்புகலக்
1கையிரிய மண்டைக் கணமோடி காவலற்கு
மொய்யிரியத் தான்முந் துறும்.

இ - ள். தெய்வத்திற்குரித்தான எட்கசிவும் நெற்பொரியும் அவரை
துவரையும் தருப்பணமும் நிணமும் குடரும் உதிரமுநிறைவித்துத் திரட்சி
விரும்பக் கையிலே பாத்திரத்தையிருத்திய பூதகணங்களையுடைய துர்க்காதேவி
வேந்தற்குப் பகைகெடத் தான் முன்னே எழுந்தருளும். எ - று. (ரு)

சுக.—இ து வு ம து:—

மைந்துடை யாடவர் செய்தொழில் கூறலு
மந்தமில் புலவ ரதுவென மொழிப.

இ - ள். வலியினையுடையவீரர் செய்யுந்தொழிலைச் சொல்லுதலும் முடி
வில்லாத அறிவினையுடையோர் அத்துமையென்று சொல்லுவார். எ - று.

வ - று. தமருட் டலையாத ருர்தாங்கி நிற்ப
லெமருள்யா மின்னமென் றெண்ண - லமரின்
முடுகமுலின் முந்துறுதன் †முல்லைத்தார் வேந்தன்
ரெடுகமுன் மைந்தர் தொழில்.

இ - ள். தம்முடையசுற்றத்தாரின்மேலாகுதல் துசிப்படையைத்தடுத்து
நிற்றல், எங்கள்படைவீரருள் யாம் இன்னதன்மையெமென்றெண்ணுதல், போ
ரிடத்து விரைந்துசெல்லுநெருப்புப்போல முற்படப்புகுதல், முல்லைத்தாரினையு
டைய மன்னனுடைய கட்டும்வீரக்கழலினையுடைய வீரர்செய்தி. எ - று.

முல்லைத்தார்கூறியது, ‡“வஞ்சிதானே முல்லையது புறனே” என்ற
தனாலு. (சு)

சஉ.—§கொற்றவஞ்சி:—

வையகம் வணங்க வானோச் சினனெனச்
செய்கமுல் வேந்தன் சீர்மிகுத் தன்று.

இ - ள். உலகத்துள்ளார் தொழ வாளாலே வெட்டினெனச்சொல்
லிப் பண்ணின வீரக்கழலினையுடைய அரசனது 2நன்மையைப் பெருக்கச்சொல்
லியது. எ - று.

வ - று. ||அழலடைந்த மன்றத் 3தலந்தயீரா நின்றார்
நிழலடைந்தே நின்னையென் றேத்திக் - கழலடையச்
செற்றங்கொண் டாடிச் சிலைத்தெழுந்தார் வீந்தவியக்
கொற்றங்கொண் டெஃகுயர்த்தான் கோ.

* சிலப். 5: 68 - 9. † சீவக 547. ‡ நோல். புறத். கு. 6.
§ சிலப். 25: 141. || நன். கு. 440 - மயிலை. மேற்.

(பி - ம்.) 1 'ஐகயிரி மண்டை கண' 2 'தன்மை' 3 'அரந்தயாரின்றார்'

இ - ள். நெருப்புப்பொருந்திய பகைவர்நாட்டு அம்பலத்து நொந்து அழியாநின்றவர் நின்னை நிழலர்கச்சேர்த்தேமென்று புகழ்ந்து சீபாதத்தைவந்து சேரச் சினத்தைப்பாராட்டிக் கோபித்துவந்தார் பட்டுத் தம்பெயர்கெட வெற்றியைப்பெற்று வேலை வலமாக உயர்த்தான், வேந்து. எ - று. (எ)

சுரு.—*கொற்றவள்ளை:—

மன்னவன் புகழ்கிளந்

தொன்னூர்நா டழிபிரங்கின்று.

இ - ள். அரசன்கீர்த்தியைச்சொல்லிப் பகைவந்தேசம் கெடுவதற்கு வருந்தியது. எ - று.

வ - று. †தாழா. மார்பினுள் ருமரைக்கண் சேந்தனவாற்
பாழாய்ப் பரிய விளிவதுகொல் - யாழாய்ப்
புடைத்தே னிமிர்கண்ணிப் ‡பூங்கட் புதல்வர்
நடைத்தே ரொலிகறங்கு நாடு.

இ - ள். ஆரந்தாழ்ந்தமார்பினையுடையவன் தாமரைமலர்போன்ற கண் கள் சிவந்தன, பாழாய்க் கண்டாரிரங்கக் கெடும்போலும்; யாழையொப்ப முான்று பக்கத்திலே வண்டுகள் ஆர்க்குமாலையினையும் பொலிவினையுடைய கண்ணினையுமுடைய மைந்தர்சிறுதேரோசை ஆரவாரிக்கும்நாடு. எ - று.

நாடு பாழாய்ப்பரிய விளிவதுகொலென்க.

(அ)

சுசு.—பேராண்வஞ்சி:—

கேளல்லார் முனையெடுத்த

மீளியாளர்க்கு மிகவுய்த்தன்று.

இ - ள். உறவல்லாதார் பெருஞ்செருவைத் தொலைத்த தலைமையையுடைய வீரர்க்குப் பெரிதுக்கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. பலிபெறு நன்னகரும் பள்ளி யிடனு

மொலிகெழு நான்மறையோ நில்லு - நலிவொரீஇப்

புல்லா நிரியப் பொருதார் முனையெடுத்த

வில்லார்க் கருள்சூர்தான் வேந்து.

இ - ள். பலியிடும் நல்லகோயில்களும் துறந்தாரிருக்கும் பள்ளியிடங்களும் ஓசைபொருந்திய நான்குவேத்தோர் அகமும் நெருக்குதலை யொழிந்து பொருந்தாதார் கெட்டோடப் பொருதவீரசெருவைவென்ற தன்னுடைய வில்லாளர்க்கு உபகாரம்பண்ணினான், மன்னன். எ - று. (க)

சுரு.—இ து வு ம து:—

அருந்திறை யளப்ப வாறிய சினத்தொடு

பெரும்பூண் மன்னவன் பெயர்தலு மதுவே.

* சிலப். 25 : 145. † முருகு. 104; புறநா. 152: 10; கம்ப. குளா, 30. ‡ பட்ட. 24 - 5; சீவக. 89.

இ - ள். பெறுதற்கரியபொருளைப் பகைவர்கொடுப்பத் தணிந்தகோபத் தோடு பேரணிகலங்கையுடையமன்னன் மீண்டுபோதலும் அத்துறையாம். எ - று.

வ - று. கூடி முரசிரங்கக் கொய்யுளைமா முன்னுகளப்
பாடி பெயர்ந்திட்டான் பல்வேலான் - கோடி
நிதியந் திறையளந்தார் நேராருந் தன்கீழ்
முதியமென் றாறி முரண்.

இ - ள். பலவாச்சியத்தோடும் பொருந்தி முரசு அதிரக் கைக்கத்தரிகை யிட்டு நறுக்கின தலையாட்டத்தினையுடைய பரிகள் முன்னே சதியாகநடக்க இருந்த பாசறையினைவிட்டுப் பெயர்ந்தான், பலவேற்படையினையுடையான் ; கோடிபொருளைத் திறையாக இவனுக்குப் பகைவருங்கொடுத்தார், அரசன் மன் அடிக்கீழ்ப் பழையோமென்று சொல்லி மாறுபாடொழிந்து. எ - று.

மாறுபாடொழிந்து கோடிநிதியம் திறையளந்தார் நேராருமென்க. (க0)

சுசு.—*மாராயவஞ்சி:—

மறவேந்தனிற் சிறப்பெய்திய
விறவ்வேலோர் நிலையுரைத்தன்று.

இ - ள். மாற்சரியத்தினையுடையமன்னனாலே சிறப்புப்பெற்ற வெற்றி மிக்க வேலினையுடையோர் நிலைமையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. நேராரம் பூண்ட நெடுந்தகை நேர்கழலான்
சேரார் முன்னோக்கிக் கண்சிவப்பப் - போரார்
நறவேய் கமழ்தெரிய னன்னா ரெறிந்த
மறவே விலைமுகந்த மார்பு.

இ - ள். இனமொத்த முத்தாரங்களையணிந்தன ; பெரிய மேம்பாட் டினையும் பொருந்திய வீரக்கழலினையுமுடையான் டகைவர்தம் போரைப் பார்த்துக் கோபித்துக் கண்சிவப்பப் போர்வீரர் தேன்மேலிய நாமாலே யினையுடைய சத்துருக்களெறிந்த மாற்சரியத்தான்மிக்க இலைத்தொழிலை யுடைய வேலை ஏற்றுக்கொண்ட மார்புகள். எ - று.

மறவேலிலைமுகந்த போரார்மாற்பு நேராரம்பூண்டனவென்க; இனி நேரா ரம்பூண்ட போரார்மாற்பு மறவேலிலைமுகந்தனவென்றஹுமொன்று. (கக)

சுசு.—நேடுமோழிவஞ்சி:—

ஒள்ளுதார் படைகெழுமித்
தன்னுண்மை யெடுத்தாரைத்தன்று.

இ - ள். பகைவர்தஞ்சேனையைக்கிடழ்த் தன்னுடைய ஆண்மைத்தன் மையை உயர்த்திச்சொல்லியது. எ - று.

* சிலப், 25: 142; மாராயம் --அரசனாற் செய்யப்படுஞ் சிறப்பு.

வ - று. இன்ன ரெனவேண்டா வென்னேனெ டெதிர்சீறி

முன்னர் வருக முரணகலு - மன்னர்

*பருந்தார் படையமருட் பல்லார் புகழ்

விருந்தா. யடைகுறுவார் விண்.

இ - ள். இன்னதன்மையாரென்று சொல்லவேண்டா ; என்னுடனே கோபித்து என்முன்னே பொரவருக, மாறுபாட்டினைமிக்குக்கும்வேந்தர் ; பருந்துநிறையும் தானைப்போரிடத்துப் பலரும்போற்ற வீரசுவர்க்கத்திற்குப் புதியராய் அதனிற் கிட்டுதலைப்பெறுவார்கள். எ - று. (௧௨)

சஅ. - †முதுமொழிவஞ்சி:—

தொன்மரபின் வாட்குடியின்

முன்னேனது நிலைகிளந்தன்று.

இ - ள். பழையவரலாற்றினையுடைத்தாய வானினையுடைய மறக்குடியில் தமப்பனுடையநிலைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ‡குளிறு முரசங் குணில்பாயக் கூடா

ரொளிறுவாள் வெள்ள முழக்கிக் - களிநெறிந்து

புண்ணெடு வந்தான் புதல்வற்குப் பூங்கழலோய்

தண்ணடை நல்க றகும்.

இ - ள். முழங்கும்வீரமுரசிலே கடிப்புத்தாக்கப் பகைவருடைய விட்டு விளங்கும் வாள்வெள்ளத்தைத் துகைத்து யானையைவெட்டிப் புண்ணுடனே வந்தொழிந்தவனுடைய மகனுக்குப் பொலிந்த வீரக்கழலினையுடையோய், மருத நிலங்களைக்கொடுத்தல் தக்கதாம். எ - று.

மகனென்றமையால் அவன் தமப்பன்பட்டமை விளங்கும்.

(௧௩)

சசு. - §உழபுலவஞ்சி:—

நேராதார் வளநாட்டைக்

கூரெரி கொளீஇயன்று.

இ - ள். பொருந்தாதாருடைய நல்ல தேசத்தை மிக்க நெருப்பைக் கொளுத்தியது. எ - று.

வ - று. ||அயிலின்ன கண்புதைத் தஞ்சி யலறி

மயிலின்னார் மன்றம் படரக் - குயிலகவ *

வாழரிய வண்டிமிருஞ் செம்ம லடையார்நாட்

டோடெரியுள் வைகின லூர்.

இ - ள். வேலையொத்த விழியைப்புதைத்துப் பயப்பட்டுக் கூப்பிட்டு மயிலையொத்த குலமகளிர் மன்றென்றுபாராதேசெல்ல, குயில்பாட, ஆறலா

* புறநா. 179: 11; 269: 11 - 2. † தோல். புறத். சூ. 7 - இளம். .

‡ நன். சூ. 458 - மடிலை. மேற். § எரிபரந்தெடுத்தல். || கள. 29.

(பி - ம்.) 1 ' தனப்பனுடைய '

வச் சுரும்பு ஒலிக்குந் தலைமையினையுடைய பகைவர்தேசத்து ஊர்கள், பரந்தோடும் நெருப்பினுள்ளே அவதரித்தன. எ - று. (கசு)

ரு௦.—மழபுலவஞ்சி:—

கூடார்முனை கொள்ளைசாற்றி
வீடறக்கவர்ந்த வினைமொழிந்தன்று.

இ - ள். பகைவர் வேற்றுப்புலத்தைக் கொள்ளையூட்டி அகக்கள்பாழ்படக் கொள்ளைகொண்டதொழிலைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. களமர் கதிர்மணி கிலேகஞ் செம்பொன்
வளமனை பாழாக வாரிக் - கொள்ளன்மலிந்து
கண்ணார் சிலையார் கவர்ந்தார் கழல்வேந்த
னண்ணார் கிலையலற நாடு.

இ - ள். அடியாரையும் ஒளிவிடும் வயிர அரதனங்களையும் முத்தினையும் சிவந்த பொன்னினையும் அழகிய அகங்களெல்லாம் வறியவாகத் திரட்டிக் கைப்பற்றிக்கொள்ளும் வகைமிக்குக் கண்ணுக்குநிறைந்த வில்லாளர் கொள்ளை கொண்டார், வீரக்கழலினையுடைய அரசன்நன் பகைவர் சுற்றியிரங்க அவருடையநாட்டை. எ - று.

நாடு கண்ணார் சிலையார் கவர்ந்தாரென்க.

(கரு)

ருக.—கோடைவஞ்சி:—

நீடவுங் குறுகவு நிவப்பவுந் தூக்கிப்
பாடிய புலவர்க்குப் பரிசி னீட்டினுந்.

இ - ள். உச்சமாகவும் மந்தமாகவும் அதன்மேற் சமமாகவும் இசையை அளந்து பாடின அறிஞர்க்குப் பரிசிலைக்கொடுத்தது. எ - று.

செந்துக்குமுதலான எழுவகைத்துக்கினுலுந்துக்கியென்றுமாம். ஈண்டு நிவப்புவென்றது, மந்தத்திலே ஒங்கிச்சமத்தை; * “ஒருசீர் செந்துக் கிருசீர் மதலை, முச்சீர் துணிபு நாட்சீர் கோயி, லைஞ்சீர் நிவப்பே யறுசீர் கழாஅ, லெழுசீர் தானெடுந் தூக்கென மொழிப” என்றாகலின்.

வ - று. சுற்றிய சுற்ற முடன்மயங்கித் தம்வயி
றெற்றி மடவா ரிரிந்தோட - முற்றிக்
†குரிசி லடையாரைக் கொண்டகூட் டெல்லாம்
பரிசின் முகந்தன பாண்.

இ - ள். சூழ்ந்த பெருங்கிளை ஒக்கக் கலங்கித் தத்தம்வயிற்றிலே அடித்துக்கொண்டு மகளிர் கெட்டோடப் பகைவர்நாட்டைவளைத்துத் தலைவன் சத் துருக்களைப் பறித்துக்கொண்டபொருண்முழுதும் தாம்பெறும் பேறாக முகந்து கொண்டன, பாண்னை. எ - று.

(கசு)

* சிலப். 3: 16; 14: 150 - அடியார். மேற். † சிறுபாண். 247-8; மதுரை. 145 - 6; மலைபடு. 71 - 2; பதிற். 2 - ஆம்பத். பதி; 44: 3 - 4. (பி - ம்.) 1. ‘முத்திறத்தினையும்’

௫௨.—குறுவஞ்சி:—

மடுத்தெழுந்த மறவேந்தர்க்குக்
கொடுத்தளித்துக் குடியோம்பின்று.

இ - ள். மண்டிள்திரந்த வீரத்தையுடைய மன்னர்க்குத் திறையைக் கொடுத்து நாடுடைய ஆரசன் குடிக்குத் தண்ணளிபண்ணிக் காத்தது. எ - று.

வ - று. தாட்டாழ் தடக்கைத் தனிமதி வெண்குடையான்
வாட்டாண வெள்ளம் வரவஞ்சி - மீட்டான்
மலையா மறமன்னன் மால்வரையே போலுங்
கொலையானை பாய்மாக் கொடுத்து.

இ - ள். தாளிலேதாழ்நீண்ட பெரியகையினையும் ஒப்பில்லாத மதியினையொத்த கொற்றக்குடையினையுமுடையான் வாளினையுடைய சேனை வெள்ளம் தங்கள்நாட்டிலவருதற்கு அஞ்சி விலக்கினான்; எதிர்க்கமாட்டாத மாற்சரியத்தினையுடையவேந்தன், பெரியமலையினையொக்கும் கொலையானையினையும் சதிபாயும் குதிரையினையுங் கொடுத்து. எ - று.

கொடுத்து மீட்டானென்க.

(௧௭)

௫௩.—இதுவுமது:—

கட்டுரது வகைகூறினு
மத்துறைக் குறித்தாகும்.

இ - ள். *விட்டிருக்கும் பாசறையினது கூறுபாட்டைச்சொல்லினும் முற்பட்ட குறுவஞ்சிக்கு உரிமையுடைத்து. எ - று.

வ - று. அவிழ்மலர்க் கோதைய ராட வொருபா
லிமிழ்முழவம் யாழோ டியம்பக் - கவிழ்மணிய
காய்கடா யானை யொருபாற் களித்ததிரு
மாய்கழலான் கட்டு ரகத்து.

இ - ள். மலர்ந்தபூவாற்சிறந்த மாலையினையுடைய மகளிர் கூத்தாட ஒரு பக்கத்திலே 1 முழங்காநின்ற முழவம் யாழுடனே 2 ஆரவாரிப்பப் பக்கத்திலே 3 கவிழ்ந்தமணியினையுடைய சீறுகின்ற மதத்தினையுடையயானை ஒருபால் மகிழ்ந்துமுழங்கும், மேலாக நல்லோர்தெரிந்த வீரக்கழலினையுடையான் விட்டிருந்த பாசறையிடத்து. எ - று.

(௧௮)

௫௪.—ஒரு தனிநிலை:—

பொருபடையுட் தகற்சிறைபோன்
ஒருருவன்ருங்கிய நிலையுரைத்தன்று.

இ - ள். போரினைச்செய்யும் சேனையிடத்து வெள்ளம்தள்ளாதபடி கல்லாற்கட்டின கரையேபோலப் பெரும்படையை 4 ஒரு வீரன் தடுத்த நிலையைச் சொல்லியது. எ - று.

* மதுரை. 125 - 7: ந. † தொல். புறத். 7; மதுரை. 725 - 6; புறநா. 169: 4 - 5.

(பி - ம்.) 1 'முழங்குமத்தளம்' 2 'இசைப்ப' 3 'நான்' 4 'ஒருவன்'

வ - று. *வீடுணர்ந் தோர்க்கும் வியப்பாமா விரிந்த
வாடன் முதியாள் வயிற்றிடங் - கூடார்
பெரும்படை வெள்ள நெரிதரவும் பேரா
விரும்புவி சேர்ந்த விடம்.

இ - ள். முத்தியினை அறிந்து எல்லாப்பற்றுமற்றோர்க்கும் அற்புதமாம்,
இவ்விடத்துநின்ற பொலிவழிந்த தன்மையையுடைய சூழலிதன் மடியகம்;
பகைவர் அளவிறந்தசேனை நெருக்கிவந்துமேலிடவும் நின்றநிலையினின்று நீங்
காத பெரியபுலியனையாங்கிடந்தஇடம். எ - று.

ஆல்: அசை; ஒருசொல்விழுக்காடாயினுமாம்.

(கக)

ருரு.—†த ழி ள் சி:—

‡அழிகுநர் §புறக்கொடையயில்வா ளோச்சாக்
கழிதறு கண்மை காதலித் துரைத்தன்று.

இ - ள். ஒருவீரன் தனக்குக் கெட்டோடுவார் 1 முதுகுபுறத்துக் கூரிய
வாளோச்சாத மிக்க மறப்பண்பை விரும்பிச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கான்படு தீயிற் கலவார்தன் மேல்வரினுந்
தான்படை தீண்டாத் தறுகண்ணன் - ||வான்படர்தல்
கண்ணியபி ன்ன்றிக் கறுத்தார் மறந்தொலைத
2லெண்ணியபின் போக்குமோ வெஃகு.

இ - ள். காட்டிலே தோற்றின நெருப்புப்போலப் பகைவர் தன்னை
மீதுர்த்துவந்தாலும் ஆயுதந்தொடாத மறவன்றான், பகைவர் சுவர்க்கலோ
கத்தேபோதலைக்கருதி எதிரினல்லது அவ்வெகுண்டோர் முதுகிடுதல் கருதிய
பின்பு ஓக்குவனோ வாளினை? எ - று.

(௨௦)

ருசு.—பா ச றை ரி லை :—

மதிக்குடைக்கீழ் வழிமொழிந்து மன்னரெல்லா மறந்துறப்பவும்
¶பதிப்பெயரான் மறவேந்தன் பாசறை யிருந்தன்று.

இ - ள். நிறைமதிபோன்ற கொற்றக்கூடையின்கீழே தாழ்வுசொல்லி
வேந்தர்பலரும் மாற்சரியத்தைவிடவும் அவ்விடத்தினின்றும் போகானாகி மறத்
தீனையுடைய மன்னன் பாடிவீட்டிலே இருந்தது. எ - று.

வ - று. §கரும்பொடு காய்நெற் கணைநெரி யூட்டிப்
பெரும்புனல் வாய்திறந்த பின்னுஞ் - சுரும்பின்
றொகைமலிந்த தண்குவளைத் தூமலர்த் தாரான்
பகைமெலியப் பாசறையு ளான்.

* புறநா. 86: 4-5. † குறள். 772-3: பரிமேல். வி; தமிழ்ச்சுதல் தமிழஞ்சி
யென்பர்; தோல். புறத். கு. 8-ந. ‡ குறள். 766: பரிமேல். வி. § அகநா.
4: 5; புறநா. 8: 7. * || பு-வே. 47. ¶ பதிற். 15: 1. § நான்மணி. 11.
(பி - ம்.) 1 'முதுகுப்புறத்து' 2 'எண்ணியபினைக்குமோ'

இ - ள். கரும்பினையும் காய்த்தநெல்லினையும் முழங்குநெருப்பினை உண்ணப்பண்ணுவித்துப் பெரியநீர்நிலைகள் பலவும் உடைத்தபின்னும் வண்டின்கூட்டமிக்க குளிர்த செங்கழுநீரின் தூய்தானபூவாற்செய்த மாலையினையுடையோன் சத்துருக்கள் பொலிவழிய விட்டபடைவீட்டிலேயிருந்தான். எ - று.

• ருஎ.—*பெருவஞ்சி:—

முன்னடையார் வளநாட்டைப்

பின்னருமுடன் நெரிகொளீஇயன்று.

இ - ள். தன்னுடையமுன்னேவந்து செறியாதார் நல்லித்சத்தைப் பின்பும் கோபித்து நெருப்பைக் கொளுத்தியது. எ - று.

வ - று. பீடுலா மன்னர் நடுங்கப் பெரும்புகை

யூடுலாய் வானத் தொளிமறைப்ப - நாடெலாம்

பின்னும் பிறங்கழல் வேய்ந்தன பெய்கழற்கான்

மன்னன் கனல மறம்.

இ - ள். பெருமைபார்த்தமன்னர்துளங்கப் பெரியதூமம் நடுவேஉலாவி ஆகாயத்தின்கண் விளக்கத்தினைமறைப்பத் தேயமுழுதும் இரண்டாவதும் மிக்கநெருப்புமுடப்பட்டன, காலிலேயிட்ட வீரக்கழலையுடைய அரசனுடைய சினம் மூள்கையாலே. எ - று. (௨௨)

ருஅ.—†பெருஞ்சோற்று நிலை:—

திருந்தார் தெம்முனை தெறுகுவி ரிவரெனப்

பெருஞ்சோ ரூடவர் பெறுமுறை வகுத்தன்று.

இ - ள். பகைவர்தேற்றிப்புகை நமக்கு அழித்துத்தருவரிவரென்று சொல்லி மிக்கசோற்றை வீரர்கொள்ளும்வகையிலேகொடுத்தது. எ - று.

வ - று. இயவர் புகழ வெறிமூர சார்ப்பக்

குயவரி வேங்கை யனைய - வயவர்

பெறுமுறையாற் பிண்டங்கோ ளேவினான் பேணு

ரிதுமுறையா லெண்ணி யிறை.

இ - ள். அரசன் வர்ச்சியக்காரர் துதிப்பக் கொட்டும் வீரமுரசுமுழங்க அரிவாளேபோன்ற வரியினையுடைய புலியையொத்தவீரர் பெறும்படியே சோற்றுத்திரினையைக் கொள்கையை ஏவினான் ; பகைவர்படும்வகையால் விசாரித்து அரசன். எ - று. (௨௩)

ருசு:—நல்லிசைவஞ்சி:—

ஒன்னுதார் முனைகெடவினுத்த

†வென்வேலாடவன் விறன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். சத்துருக்கள் வேற்றுப்புலம் அழிய விட்ட வென்றிவேலினை யுடையவன் வெற்றியைமிகுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

* சிலப். 25: 143. † தொல். புறத். சூ. 7 ; அகநா. 233: 9 ; புறநா. 2: 16; சிலப். 23: 55 ; 25: 144 ; 26: 49 ; 29: ஊச்சல் வரி. ‡ பு - வெ. 62 ; மணி. 21: 5.

வ - று. *மடங்கலிற் சீறி மலைத்தெழுந்தார் மண்மேல்
விடங்கெடச் சென்றிறுத்த பின்னு - துடங்கெரிபோல்
வெல்லப் பெருகும் படையாற்கு வேந்தர்மேற்
செல்லப் பெருகுஞ் சினம்.

இ - ள். சிங்கம்போற்கோபித்து மாறுபட்டெதிர்த்தார் நிலத்தின்மேல்
வெளிதூரப் படையெடுத்துப்போய் விட்டபின்பும் அசைந்தெரியுநெருப்புப்
போலச் சயிக்கவளரும் சேனையினையுடைய அரசனுக்குப் பகைமன்னர்மேல்
எடுத்துச்செல்ல மிகாநிற்கும், கோபம். எ - று.

† வென்றோர் விளக்கங்கூறியது.

(உச)

சூ. - இது வு ம து.

இறுத்தபி னழிபிரங்கள்

மறுத்துரைப்பினு மத்துறையாகும்.

இ - ள். எடுத்துவிட்டபின்பு பகைவர்தேசத்துக் 1கேட்டிற்கு இரங்கலை
அழித்துச்சொல்லினும் முன்புசொன்னதுறையேயாம். எ - று.

வ - று. குரையழன் மண்டிய கோடியர் மாடஞ்
சரையொடுபேய்ப் பிரீக்குஞ் சுமந்த - நிரைநுண்டேர்ப்
பல்லிசை வென்றிப் படைக்கடலான் சென்றிறுப்ப
நல்லிசை கொண்டடையார் நாடு.

இ - ள். ஆரவாரமுடைய நெருப்புக்கொளுத்தின மலையையொப்ப
ஓங்கினமாளிகையெல்லாம் பேய்ச்சரையும் பேய்ப்பிரீக்கும் மேற்கொண்டன ;
ஒழுங்குபட்ட தின்னியதேரினையும் பலகிர்த்தியாற்சிறந்த வென்றியினையும்
சேனையாகிய கடலையுமுடையான்போய் எடுத்துவிட, நல்லபுகழைச்சொல்லி
இவனைக்கூடாதார்தேயம். எ - று.

நாடு சரையொடு பேய்ப்பிரீக்குஞ் சுமந்தவென்க. கொற்றவன்னை இவ்
வாறன்று. (உரு)

வஞ்சித்திணைப்பாட்டு க-ம் துறைப்பாட்டு உச-ம் முடிந்தன.

முன்றாவது வஞ்சிப்படலம் முற்றிற்று.

நா ன் காவது

காஞ்சிப்பபடலம்.

(ச. - சூ த் தி ர ம்.)

காஞ்சி காஞ்சி யதிர்வே தமிழஞ்சி
பெரும்படை வழக்கொடு பெருங்காஞ் சிய்யே
வாள்செலு வென்ற குடையது செலவே
வஞ்சினக் காஞ்சி பூக்கோ ணிலையே

* கலி. 2: 3; புறநா. 71: 1. † நோல். புறநா. சூ. 8.

(பி - ம்.) 1 'கேட்டையிரங்கலை' 2 'சரையொடுபிரீஞ்'

௫ புகழ்த்தலைக் காஞ்சி தலைமா ராயந்
தலையொடு முடிதன் மறப்பெயர்க் காஞ்சி
மாற்றரும் பேய்நிலை பேய்க்காஞ் சிய்யே
தொட்ட காஞ்சி தொடாக்காஞ் சிய்யே
மன்னைக் காஞ்சி கட்காஞ் சிய்யே

௧௦ யாஞ்சிக் காஞ்சி மகட்பாற் காஞ்சி

- முனைகடி முன்னிருப் புளப்படத் தொகைஇ
யெண்ணிய வகையா னிருபத் திரண்டும்
கண்ணிய காஞ்சி துறையென மொழிப.

என் - னின், காஞ்சித்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதலுதலிற்று.

இ - ள். காஞ்சி, காஞ்சியதிர்வு, தமிழ்ச்சி, படைவழக்கு, பெருங்
காஞ்சி, வாள்செலவு, குடைச்செலவு, வஞ்சினக்காஞ்சி, பூக்கோணிலை, தலைக்
காஞ்சி, தலைமாராயம், தலையொடுமுடிதல், மறக்காஞ்சி, பேய்நிலை, பேய்க்
காஞ்சி, தொட்டகாஞ்சி, தொடாக்காஞ்சி, மன்னைக்காஞ்சி, கட்காஞ்சி, ஆஞ்
சிக்காஞ்சி, மகட்பாற்காஞ்சி, முனைகடிமுன்னிருப்பு என இவை இருபத்
திரண்டும் காஞ்சித்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

சு.க.—*காஞ்சி:—

வேஞ்சின மாற்றான் விடுதர வேந்தன்
காஞ்சி குடிக் கடிமனை கருதின்று.

இ - ள். வெவ்வியசினத்தையுடைய வேற்றுமன்னன்வந்துவிட அரசன்
காஞ்சியென்னும்பூவைமலைந்து காவலிடத்தைக் காக்கவினைந்தது. எ - று.

வ - று. † அருவரை பாய்ந்திற்றுது மென்பார்பண் டின்றிப்
பெருவரைச் சீறார் கருதிச் - செருவெய்யோன்
காஞ்சி மலையக் கடைக்கணித்து நிற்பதோ
தோஞ்செய் மறவர் தொழில்.

இ - ள். செருமுனையிற்படப் பொருவாரில்லாதபடியாலே முன்பு ஏறு
தற்கரிய மலையேறிவிழுந்தானும் சாவேமென்னும்வீரர், இக்காலம் இப்பெரிய
மலையிடத்துச் சீறாரைக் காப்பான்வேண்டி நினைந்து பூசல்விருப்பத்தை யுடை
யோன் காஞ்சிப்பூவைக்குட அணியிட்டு நிற்குமதுவோ, குற்றத்தைப் பண்
ணும் வீரர்வினை. எ - று.

ஓகாரம்: எதிர்மறை.

(௧)

சு.உ.—காஞ்சியதிர்வு:—

மேல்வரும் படைவரன் மிகவு மாற்ற
வேல்வ லாடவன் விறன்மிகுத் தன்று.

* சிலப். 26: 191. † புறநா. 31: 6 - அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

இ - ள். எதிஞன்றுஞ்சேனை மேலிடுதலைப் பொறுத வேற்றொழிவை வல்ல வீரனுடைய வெற்றியை மிகுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. மன்மேல் வருமென நோக்கான் மலர்மார்பில்
வென்வேன் முகந்த*புண் வெய்துமிர்ப்பத் - தன்வேல்
பிடிக்கலு மாற்றூப் பெருந்தகை யேவத்
துடிக்கண் புலையன் ரொடும்.

இ - ள். மாற்றரசன் கன்மேலே மீதுர்ந்துவருமென்றுபாராண்கி அகன்ற மார்பிடத்து வென்றி 1லெல்பாய்ந்து முதுகுபுறத்துருவியபுண் வெய்தாகஉயிர்ப் பத் தன்னுடையவேலைக் கையாற்பிடிக்கவுமாட்டாத பெரிய மேம்பாட்டினை யுடையவன் சொல்லத் துடியின்கண்ணைப் புலையன் கொட்டாரிற்கும். எ - று. ()

கூட.—த ழி ஞ் சி:—

பரந்தெழுதரு படைத்தானே

வரம்பிகவாமைச் சுரங்காத்தன்று.

இ - ள். கைவளர்ந்துநடவாரின்ற ஆயுதத்தையுடையசேனை தங்களெல் லையிப்புதாதபடி அருமையுடைத்தான வழியிடத்தைக் காத்தது. எ - று.

வ - று. குலாவுஞ் சிலையார் குறும்புகொள வெஃகி
யுலாவு முழப்பொழிக வேந்தன் - கலாவு
மினவேங்கை யன்ன விகல்வெய்யோர் காவல்
புனவேய் நரலும் புழை.

இ - ள். ஏறிட்டவில்லினையுடையகாஞ்சியார்தம் அரணினைக்கைக்கொள் ளவேண்டி இயங்குமுயற்சியையொழிவானாக, எதிர்மன்னன் ; தம்மிற் கலக் கும் இனத்தாலுயர்ந்த புலையையொத்த மாற்சரியத்தைவிரும்புவோர் காக்கு மிடம், புனத்தின் மூங்கில்ஆர்க்கும் நூழை. எ - று.

இகல்வெய்யோரெனப் பிறர்போற்குறினார். வஞ்சித்தழிஞ்சி இவ்வாறன்று.

கூச.—படைவழக்கு:—

† முத்தவிர்புண் மறவேந்த

னெத்தவர்க்குப் படைவழங்கின்று.

இ - ள். முத்துவிளங்கும் ஆபரணத்தையுடைய சினமன்னன் தம்மில் இனமொத்தவர்க்கு ஆயுதத்தைக்கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. †ஐயங் களைந்திட் டடல்வெங்குற் றுலிப்ப
³வையிலே யெஃக மவைபலவு - மொய்யிடை

* சீவக. 2355. † தக்கயாக. 622 - உரை. மேற்.

(பு - ம்.) 1 ' லேல்வேண்டினபடி கொண்டபுண் ' 2 ' மொய்த்தவிர '

3 ' ஐயிலேவேலெஃகம் '

*யாட்கடி வெல்களிற் றண்ணல் கொடுத்தளித்தான்
வாட்குடி வன்க ணவர்க்கு.

இ - ள். ஐயப்பாட்டையொழித்துக் கொலைத்தொழிலையுடைய வெய்ய காலன் உணவுபெற்றேனென்று ஆர்த்துக்கொள்ள வியக்கத்தக்க இலைத்தொழி லான்மிக்க வேல் பலவற்றையும் பூசலிடத்து ஆணைக்கடியும் போர்வெல்லும் யானையினையுடையதலைவன் வழங்கித் தலையளிசெய்தான், மறக்குடியில் தறு கணவர்க்கு. எ - று.

(ச)

சூரு.—இ து வு ம து:—

கொடுத்தபின்னர்க் கழன்மறவ

ரெடுத்துரைப்பினு மத்துறையாகும்.

இ - ள். அரசன்படையுழங்கினபின்னர்க் கழல்வீரர் உயர்த்துச்சொல் லினும் முன்புசொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ - று. தன்னருந் துப்பிற் றெடுகழலார் சூழ்ந்திருப்பத் தன்னம ரொள்வாளென் ¹கைதந்தான் - மன்னற்கு மண்ணகமோ வைகின்று மாலை நெடுங்குடைக்கீழ் விண்ணகமும் வேண்டின்கொல்.வேந்து.

இ - ள். கிட்டிதற்கரிய வலியினையும் கட்டியவீரக்கழலினையுமுடையார் தன்னைச்சுற்றியிருப்பத் தனக்குமேவும் ஒளரியவானை என் ²கையிலேதந்தான் ; அரசற்குப் பூமியிடமோ தங்காநின்றது, முத்தமாலையணிந்த கொற்றக்குடை க்கீழ் ; சுவர்க்கலோகத்தையும் விரும்புந்கொல் அரசன். எ - று.

இஃது †“ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிலிவ வரையார்” என்பதனும். ‡“ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து, வேந்தனும் வேந்து கெடும்” என்பதனும், வேந்து இராச்சியமென்றுமாம். இனி, வேற்றுமன்னர்க்கு மண் ணகமோ வைகுதலில்லை; அவரை விண்ணகத்தின்கண் ஏற்றலையும் அரசன் வேண்டின்கொலென்றுமாம். இப்பொருட்கு மன்னர்க்கென்பது பாடம். (ரு)

சூசு.—§பெருங்காஞ்சி:—

தாங்கு திறன்மறவர் தத்த மாற்றல்

வீங்கு பெரும்படையின் வெளிப்படுத் தன்று.

இ - ள். எதிர்வரும் படைவினைத்தடுக்கும் வலியினையுடைய கொடுவினை யாளர் தத்தம்வலியை மிக்கபெருஞ்சேனையிடத்துத் தோற்றுவித்தது. எ - று.

வ - று. வில்லார் குறும்பிடை வேறுவே ருர்த்தெழுந்த

||கல்லா மறவர் கணைமாரி - யொல்லா

* சீவக 909. † தோல். எச்சு, கு. 64. ‡ குறள், 899. § சீலப். 25: 136. || சிறுபாண். 33; மதுரை. 420.

(பி - ம்.) ¹ ‘கைத்தந்தமன்னற்கு’ ² ‘கையிலேத்த அரசற்கு’

வெருவி மறவேந்தர் வெல்கனி நெல்லா
மிருவி வரைபோன்ற வின்று.

இ - ள். விற்படைநிறைந்த அரணிடத்துப் பலவகையாக ஆரவாரித்து வந்த இயற்கையான மறத்தினையுடையாருடைய அம்புமழையைப் பொறுவாய் வெருண்டு சினமன்னர்போராவெல்லும் யானைபலவும், தினையரிந்த தாளினையுடைய மலையையொத்தன, இந்நான். எ - று. (சு)

சு.எ.—*வாள்செலவு:—

அருமுனையா னறைகூவினபின்
செருமுனைமேல் வாள்சென்றன்று.

இ - ள். வெல்லுதற்கரிய போரையுடைய வஞ்சியான் போர்க்கு அழைத்தபின்பு பொருபடையிடத்து வாள்போனது. எ - று.

வ - று. உணங்கு புலவறு வொன்றார் குரம்பை
றுணங்கரில் வெம்முனை நோக்கி - யணங்கிய
குந்தமலியும் புரவியான் கூடாதார்
வந்தபின் செல்கென்றான் வாள்.

இ - ள். உலரும் புலாற்றம் ஒழியாத பகைவர் பாசறைக் கூகநிலை செறிந்த பிணக்கத்தையுடைய கானத்திடத்து வெய்யபகையைப்பார்த்துப் பகைவரைவருத்திய வேலிட்டுப் பண்ணுதன்மிகக் குதிரையினையுடைய அரசன் சத்துருக்கள் பொருவடங்கிப்பின்பு வாள்ளைச்செல்கவென்று ஏவினான். எ - று.

சு.அ.—*குடைச்செலவு:—

முதுகுடி மறவர் முன்னுறச் சூழக்
கொதியழல் வேலோன் குடைசென் றன்று.

இ - ள். பழங்குடிக்கொடுவியாளர் முன்னே சூழ்த்துபோக அழலும் நெருப்புப்போன்ற வேலினையுடையவன் குடையைப் புறவீடுவிடுத்தது. எ - று.

வ - று. †தெம்முனை தேயத் திறல்விலங்கு தேர்த்தானை
வெம்முனை வெற்றி ‡விறல்வெய்யோன் - றம்முனை
நாட்டிப் பொறிசெறித்து நண்ணர்மேற் செல்கென்று
கூட்டிநாட் கொண்டான் குடை.

இ - ள். பகைப்புலங்கெட, வெற்றியிகுந்த தேராற்கிறந்தசேனையினையும் வெய்யபூசல்வெற்றியினையுமுடைய கொற்றத்தைவிரும்பியோன் இரு பெருவேந்தர்தாம் பொரும்பூசலை இன்னநாளென்று நிச்சயித்துக் கட்டித் தன் இலாஞ்சனையிட்டுப் பகைவர்மேற் போகவெனச்சொல்லிச் சோதிடவருடனேகூட்டி நல்லநாளிலே குடையைப் புறவீடுவிட்டான். எ - று. (அ)

* சீலபி. 5: 91. † நன். சூ. 235 - மயிலை. மேற். ‡ மணி. 26: 91.

சு.சு. — *வஞ்சினக்காஞ்சி:—

வெஞ்சின வேந்தன் வேற்றவர்ப் பணிப்ப
வஞ்சினங் கூறிய வகைமொழிந் தன்று.

இ - ள். வெய்யகோபத்தையுடைய மன்னவன் பகைவரைத் தாழ்ப் பண்ணுவான்வேண்டி இவ்வாறுசெய்வேனெனச் சொல்லிய கூறுபாட்டைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. இன்று பகலோ னிறவாழு நென்னரை
வென்று களங்கொள்ளா வேலுயர்ப்பி - னென்று
மரணவியப் பாயு மடையார்மு னிற்பேன்
முரணவிய முன்முன் மொழிந்து.

இ - ள். இற்றைநாள் ஆதித்தன் பரிவதன்முன் பகைவரை வெற்றி யைச்செய்து போர்க்களத்தைக்கொள்ளாதவேலை எடுப்பேனாயின் எந்நாளும் யானிருந்த அரண்கெடத் தாக்கும் பகைவர்முன்னே நிற்பேனாவேன், மாறு பாடுகெட முன்னே முன்னே தாழ வார்த்தைகளைச்சொல்லி. எ - று. (க)

எ. — †பூக்கோணிலை:—

காரெதிரிய கடற்றூனை

போரெதிரிய பூக்கொண்டன்று.

இ - ள். மேகம்பொருந்திய கடல்போல ஒலிக்குஞ்சேனை பூசலை ஏத் துக் கொள்வான்வேண்டி அரசன்கொடுத்த பூவினைக்கொண்டது. எ - று.

வ - று. பருதிசெல் வானம் பரந்துருகி யன்ன
குருதியா றுவதுகொல் குன்றார் - கருதி
மறத்திறத்தின் மாறா மறவருங் கொண்டார்
புறத்திறுத்த வேந்திரியப் பூ.

இ - ள். ஆதித்தன்படும் அந்திவானம் உருகிப்பரந்தாலொத்த உதிர நதி ஆவதுபோலும், மலைகுழந்த ஊர் ; நினைந்து சினக்கூற்றிறற்பாத கொடு வினையாளரும் கைக்கொண்டார், தங்கநூர்ப்புறத்தேவிட்ட வஞ்சிமன்னன் கெடப் பூவினை. எ - று. உம்மை: சிறப்பும்மை. (க௦)

எ.க. — தலைக்காஞ்சி:—

மைந்துயர மறங்கடந்தான்

பைந்தலைச் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். வலியோங்க மாற்றார்தம் மறத்தொழிலைக்கடந்தவன் பசந் தலைமதிப்பைச்சொல்லியது. எ - று.

* தோல். புறத். சூ. 24. † புறநா. 289: 9; 341: 9. ‡ பு.வே. 88. (பி - ம்.) 1 'கடற்றூனையான்'

வ - று. ¹விட்டிடினென் வேந்தன் ²விலையிடினெ னில்வுலகி
 னிட்டுரையி னெம்துவ வெய்திறு - லொட்டாதார்
 போர்தாங்கி மின்னும் புலவா ஞுறைகழியாத்
 தார்தாங்கி வீழ்ந்தான் றலை.

இ - ள். போக்கிடின் என்? அரசன், தலைக்குத் தக்க விலைகொடுக்கின்
 என்? இந்தப்பூமியிற் சிறப்பித்துச்சொல்லும் இசையினுற் பெறுவவெல்லாம்
 பெற்றதால்; பகைவர் பூசலைத்தடுத்து ஒளியைவிடும் புலானுற்றத்தையுடைய
 வாளை உறையைவிட்டெடுத்து விட்ட வஞ்சியான் துசிப்படையைத்தடுத்துப்
 பட்டவனுடையதலையினே. எ - று. (கக)

எஉ.—தலைமாராயம்:—

தலைகொடுவந்தா னுண்மலியச்
 சிலையுடைவேந்தன் சிறப்பிந்தன்று.

இ - ள். தலையைக்கொடுவந்தான் மனமுவப்ப வில்லினையுடைய மன்
 னன் செல்வத்தைக்கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. உவன்றலை யென்னு முறழ்வின் றி யொன்னு
 ரிவன்றலையெனீ நேத்த வியலு - மவன்றலை
 தந்தாற்கு நல்கல் வியப்போ ³கிளந்தேத்தி
 வந்தார்க் குவந்தீயும் வாழ்வு.

இ - ள். உவன் இவனுக்குநேரென்றுசொல்லும் ஒப்பின்றிப் பகைவர்
 எல்லாரினும் இவன் தலையானவனென்றுசொல்லி வாழ்த்த நடக்கும் அவனு
 டையதலையைக் கொடுவந்தவற்குச்செல்வங்கொடுத்தல் அதிசயமோ, மிகப்
 புகழ்ந்துவந்தார்க்கு மகிழ்ந்துகொடுக்குஞ்செல்வம்! எ - று. (கஉ)

எங.—தலையொழுடிதல்:—

மண்டமருண் மாறுமைந்திற்
 கொண்டான்றலையொடு கோல்வளைமுடிந்தன்று.

இ - ள். உற்றபூசலின் ஓவாதவலியினையுடைய கைப்பிடித்தான் தலை
 யுடனே திரண்டவனையினையுடையான் இறத்தது. எ - று.

வ - று. *கொலையானைக் கூற்றங் கொடிதே கொழுநன்
 றலையானு டையலாள் கண்டே - முலையான்
 முயங்கினாள் வாண்முகமுஞ் சேர்த்தினு ளாங்கே
 யுயங்கினு ளோங்கிற் றுயிர்.

இ - ள். கொலைத்தொழிலையமையாதகூற்றம் சாலக்கொடிதாயிருத்தது;
 கணவனதுதலையை அமையாளாய்த் தையலானவன்பார்த்தே கொங்கை

* தோல், புறத்! சூ. 19 - இளம். மேற்; கம்ப. முதற்போர். 236.
 (பி - ம்.) ¹விட்டிடினென் ²விலையிடினென் ³கிளந்தே

யாலேதழுவினாள் ; ஒளிசிறந்தவதனத்தையும் கூட்டினாள் ; அவ்விடத்தே வருந்தினாள் ; மேலே பறிந்தது உயிர். எ - று.

ஆதலாத் கூற்றம் கொடிதேயென்க.

(௧௩)

• எசு. — *மறக்காஞ்சி:—

இலைப்பொலிதா நிகல்வேந்தன்

மலைப்பொழிய 1 மறங்கடைஇயன்று.

இ - ள். பச்சிலையாலே பொலிவுபெற்ற மாலையாற்சிறந்த வலியினையுடைய மன்னன் பகைவர்மாறுபாடுநீங்க மறத்தொழிலைச் செலுத்தியது. எ - று.

வ - று. கருந்தலையும் வெண்ணிணமுஞ் செந்தடியு மீராப்
பருந்தோ டெருவை படர - வருந்திறல்
வேரூய மன்னர் வியப்பக் கடாயினான்
மாறா மறவன் மறம்.

இ - ள். கறுத்தலையும் வெண்ணிணத்தையும் சிவந்ததசையையும் இழுத்துக்கொண்டு பருந்தும் கழுஞ்செல்ல அரியவெற்றியினையுடைய பகைவர்அதிசயிப்பச் செலுத்தினான் நீங்காதகொடுவியையான், மறத்தொழிலை. எ - று.

(௧௪)

எரு.—இதுவுமது:—

மண்கெழு மறவன் மாறுநிலை நோனாள்

புண்கிழித்து முடியினு மத்துறையாக்கும்.

இ - ள். ஐப்பையாற்பொலிந்த மறத்தொழிலையுடையவீரன் பகைவருடைய மாறுபாட்டுக்குப் பொறுனாகிப் பகைவர்வேல்பட்ட தன்மார்பிற் புண்ணைப்பிளந்து மரிப்பினும் முற்பட்டதுறையேயாம். எ - று.

வ - று. †நகையம ராய நடுங்க நடுங்கான்

றெகையம ரோட்டிய துப்பிற் - பகைவர்மு

னுங்கிச் சினவுத னோன னுதிவேலாற்

பொங்கிப் பரிந்திட்டான் புண்.

இ - ள். மகிழ்ச்சிமேவும் தன்கூட்டங்கூலையக் குலையானாய்ச் செறிந்த போரைத் துரந்த வலியினையுடைய மாற்றார் தன் முன்னெல்லையைக்கொண்டு கோபித்தலைப்பொறுனாகி வேலின்றுதியாலே வெகுண்டு அறுத்திட்டான், புண்ணினே. எ - று.

(௧௫)

* தோல். புறத். சூ. 24 ; (மறம்). † ஷெ ஷெ ஷெ 19 - இளம், மேற். நகையமராயம்: சீறுபாண். 220.

(19 - ம்.). 1 'மறக்கடாயின்று' 2 'பூமியிலேபொருந்திய' 3 'வேலினாலே புண்கிழித்து முடியினும் அத்துறையேயாம்'

ங்.அ

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

எ.சு.—*பேய்நிலை:—

செருவேலோன் நிறனோக்கிப்
பிரிவின்றிப் பேயோம்பின்று.

இ - ள். போரைச்செய்யும் வேலினையுடையான் திறப்பாட்டைநோக்கி
நீங்குதலொழிந்து பேய் பரிகரித்தது. எ - று.

வ - று. †ஆயு மடுதிறலாற் கண்பிலா ரில்போலுந்
தோயுந் ‡கதழ்குருதி தோள்புடைப்பப் - பேயுந்
களம்புகலச் சீறிக் கதிர்வேல்வாய் வீழ்ந்தா
னுளம்புகல வோம்ப லுறும்.

இ - ள். பலருங்கொண்டாடும் கொல்லும்வலியினையுடையாற்கு அன்
பிலாதார் இல்லைப்போலும் ; நிலமெல்லாம்நனையும் விரைந்தசோரி தோளிலே
அலைப்பப் பேய்தானும் பூசற்களத்துள்ளார்விரும்ப வெகுண்டு ஒளியினை
யுடைய வேலின்வாயிலே விழுந்தவன்மன் மனமகிழப் பரிகரித்தலைச் செய்யா
நின்றது. எ - று.

(கசு)

எ.எ.—பேய்ச்காஞ்சி:—

பிணம்பிறங்கிய களத்துவீழ்ந்தாற்
கணங்காற்ற வச்சுறீஇயன்று.

இ - ள். பிணமிக்க போர்க்களத்திலே பட்டாற்குப் பேய் மிகவும் அச்ச
முறுத்தியது. எ - று.

வ - று. கொட்கு நிமிருங் குறுகுங் குடர்குடிப்
பெட்ப நகும்பெயரும் பேய்மக - ஞட்கப்
புனலங் குகுதிப் புலால்வாய்க் கிடந்து
கனல விழிப்பவற் கண்டு.

இ - ள். சுழலும், நீளும், குறுகும், குடர்மாலையைச்சுடித் தன்னுள்ளம்
விரும்பச் சிரிக்கும், போம், பேய்ப்ப்பண் ; வெருவா, அழகிய உதிரமாகியநீரிற்
புலாவிடத்துக்கிடந்து அழலநோக்கும் வீரனைப்பார்த்து. எ - று.

(கஎ)

எ.அ.—தொட்டகாஞ்சி:—

வியன்மனைவிடலை புண்காப்பத்
துயன்முலைப்பேழ்வாய்ப் பேய்தொட்டன்று.

இ - ள். அகன்ற இல்லிலே தலைமகனுடையபுணைப் பரிகரிக்க
நான் தமுலையினையும் பெரியவாயினையுமுடைய பேய்மகள் புணைத்தீண்டி
யது. எ - று.

* தேரல். புறத். கு. 24; (பேய்ப்பக்கம்). † ஷே ஷே ஷே 19-இளம்.
மேற்; புறநா. 281. ‡ மணி. 13: 48.

வ - று. கொன்றுருத்த கூர்வே லவற்குறுகிக் கூரிருள்வாய்
நின்றுருத்து நோக்கி நெருப்புமிழாச் - சென்றொருத்தி
யொட்டார் படையிடந்த வாறாப்பு ணைந்தகலந்
தொட்டாள் பெருகத் துயில்.

இ - ள். கொலைத்தொழில்செய்து வெகுண்ட கூரியவேலினையுடைய
வனைக் கிட்டி மிக்க இருளின்கண்ணேநின்று கோபித்துப் பார்த்து அழலைக்
கான்று அணுகப்போய் ஒரு பேய்மகள் பகைவர் ஆயுதம்பிளந்த தீராதபுண்
னைத்தாங்கின மார்பினைத் தீண்டினான், உறக்கம் மிக. எ - று.

உறக்கமிகுதல் - உயிர்போதல்.

(கஅ)

எசு.—*தோடாக்காஞ்சி :—

அடலஞ்சா நெடுந்தகைபுண்

டொடலஞ்சித் துடித்துநீங்கின்று.

இ - ள். கொலையஞ்சாத பெரிய நிலையினையுடையவன் புண்ணினைத்
தீண்டுதற்குப் பயப்பட்டு நடுங்கிப் பேய் பெயர்ந்தது. எ - று.

வ - று. †ஐயவி சிந்தி நறைபுகைத் தாய்மலர் தூய்க்
‡கொய்யாக் குறிஞ்சி பலபாடி - மொய்யினர்ப்
பூப்பெய் தெரிய நெடுந்தகைபுண் யாங்காப்பப்
பேய்ப்பெண் பெயரும் வரும்.

இ - ள். வெண்சிறுகடுகினைத்தூவிக் குங்கிலியமுதலான நறுநாற்றத்
தைப் புகைத்துத் தெரிந்தபூவினைச்சிதறிப் பறியாக்குறிஞ்சிப்பண் டலவும்
பாடிச் செறிந்த தொத்தினையுடைய மலரிட்டுத் தொடுத்த மாலையானிறைந்த
பெரிய மேம்பாட்டினையுடையவன்புண்ணை யாங்கன்பரிகரிப்பப் பேய்மகள் நீங்
கும் அணுகும். எ - று. கொய்யாக்குறிஞ்சி : வெளிப்படை. (கசு)

அர.—§மன்னைக்காஞ்சி :—

வியலிடமருள் விண்படர்ந்தோ

னியல்பேத்தி யழிபிரங்கின்று.

இ - ள். அகன்ற பூமியினுள்ளார்மயங்க வீரசுவர்க்கத்தேசென்றவன்
பண்பினைப் புகழ்ந்து நொந்துவருந்தியது. எ - று.

வ - று. ||போர்க்குப் புணைமன் புரையோர்க்குத் தானும
ஊர்க்கு முலகிற்கு மோருயிர்மன் - யார்க்கு
மறந்திறந்த வாயி லடைத்ததா லண்ண
னிறந்திறந்த நீளிலே வேல்.

இ - ள். பூசலுக்குத்தெப்பமனையவன், உயர்ந்தோர்க்குத் தானுவொப்
பானவன், தன்பதிக்கும் பூமிக்கும் ஒருயிரையனையவன், யாவார்க்கும் தருமந்

* தோல். புறத். சூ. 24. † புறநா. 281: 4 - 7. ‡ முருகு. 239. .

§ தோல். சூ. 24; புறநா. 221, 235. || தோல். ஸூத்ருமை. சூ. 15 - ந.
மேற்; நன். சூ. 297 - ம.பிலே. மேற்.

தோன்றினவாயிலை யடைத்தது ; தலைவன்மருமத்தை வெளிசெய்த நீண்ட இலைத்தொழிலாற்சிற்றந்தவேல். எ - று. (உ0)

அக.—கட்காஞ்சி :—

நறமலியு நறுந்தாரோன்

மறமைந்தர்க்கு மட்டிந்தன்று.

இ - ள். மதுமிகும் கமழுமாலையோன் தறுகணுளர்க்கு மதுவைக்கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. ஒன்ன முனையோர்க் கொழிக வினித்துயின்

மன்னன் மமவர் மகிழ்தாங்கா - முன்னே

படலைக் குரம்பைப் பழங்கண் முதியாள்

விடலைக்கு வெங்கள் விடும்.

இ - ள். பொறுதபகைவர்க்கு இனி ஒழிவதாக உறக்கம் ; வேந்தன், கொடுவினையாளர் மதுவைபுண்டு களித்தாடுவதற்குமுன்னே தழைக்கறையான் வேந்த குடிவிடத்துப் புன்கட்கிழவி பெற்றவீரனுக்கு வெவ்விதான மதுவை விடாநின்றான். எ - று. (உக)

அட.—*ஆஞ்சிக்காஞ்சி :—

காதற் கணவனோடு கனையெரி மூழ்கு

மாதர்மெல் வியலின் மலிபுரைத் தன்று.

இ - ள். அன்பினையுடைய தன் கொழுநனோடு செறிந்தநெருப்பிலே அழுந்தும் காதலையுடைய மெத்தென்றதன்மையாற்சிற்றந்தவவன் தன்மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.*

வ - று. தாங்கிய கேளொடு தானு 1மெரிபுகப்

பூங்குழை யாயம் புலர்கென்னு - நீங்கா

விலாழிப் பரித்தான வெந்திறலார் சீறார்ப்

புலாழித் தலைக்கொண்ட புண்.

இ - ள். தரித்தகணவனோடு தானும் நெருப்பிலேபுகுவான்வேண்டிப் பொலிந்த மகரக்குழையையுடையவன் தோழிமாரை அகலப்போயினென்று சொல்லும் ; ஒழியாத வாய்துரையினையுடைய குதிரையாற்சிற்றந்த சேனைப் பகைவர் சீறாரிடத்துப் புலானுற்றத்தினையுடைய சக்கரத்தாலே எறியப்பட்ட புண்ணை. எ - று.

புண்ணைத் தாங்கிய கேளொடு எனக்கூட்டுக. புலவென்பதனுள் அகரம் தொக்கது ; ஒற்று இரட்டாமைபுமறிக. (உஉ)

அங்.—இ து வு ம து :—

மன்னுயிர் நீத்த வேலின் மனையோ

னின்னுயிர் நீப்பினு மத்துறை யாகும்.

* அஞ்சிய காஞ்சியென்பர்; தோல். புறத். கு. 24 - ந.

(பி - ம்.) 1. 'எரிபுகி'

இ - ள். தலைவன் உயிரினை நீக்கின அயிலாலே மனைக்கிழத்தி இனிய ஆவியை ஒழிப்பினும் முன்சொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ - று. *கவ்வைநீர் வேலிக் கடிதேகாண் கற்புடைமை
வெவ்வேல்வாய் வீழ்ந்தான் விறல்வெய்யோ - னவ்வேலே
யம்பிற் பிறழ்ந் தடங்க ணவன்காதற்
கொம்பிற்கு மாயிற்றே கூற்று.

இ - ள். ஆரவாரத்தான்மிக்க கடல்கூழ்ந்தநிலத்திற் கொடிதேகாண், ஒரு மையுடைமை ; வெய்தான அயில்வாயிலேபட்டான் வெற்றியைவிரும்பினான் ; அந்தஅயிலே, பகழிபோலமிளிரும் பெரியவிழியையுடையவளான அவன் அன் பினையுடைய வஞ்சிக்கொம்பினையாளுக்கும் கூற்றாயிற்று. எ - று. (உரு)

அசு.—மகட்பாற்காஞ்சி:—
ஏந்திழையாட் டருகென்னும்
வேந்தனோடு வேறுநின்றன்று.

இ - ள். அழகிய ஆபரணத்தினையுடையானே எனக்குத் தருகவென்று சொல்லும் அரசனோடு மாறுபட்டுநின்றது. எ - று.

வ - று. அளிய கழல்வேந்த ரம்மா வரிவை
†யெளியனென் றெள்ளி யுரைப்பிற் குளியாவோ
பண்போற் கிளவியிப் பல்வனையாள் வாண்முகத்த
கண்போற் பகழி கடிது.

இ - ள். அளியினையுடைய கழன்மன்னர் அழகியதிருவையனைய மட வாள் தாம் கொள்கைக்கு எளியனென்று இகழ்ந்துபேசின், தையாவோ ? பண்ணையொத்த வார்த்தையினையுடைய இப்பலதொடியினையுடையவன் ஒளி யினையுடைய வதனத்தவாகிய கண்போன்ற அம்பு, கடிதாக. எ - று. (உசு)

அரு.—முனைகடிமுன்னிருப்பு:—
மன்னர்யாரையு மறங்காற்றி
முன்னிருந்த முனைகடிந்தன்று.

இ - ள். வேந்தரெல்லாரையும் சினத்தைக்காலப்பண்ணி 3 அவரை முன் னேயிருந்த பூசர்களரியினின்றும் போக்கியது. எ - று.

வ - று. கடிமழ் வேரிக் கடைதோறுஞ் செல்லக்
கொடிமலி கொல்களி றேவித் - 4துடிமகிழ்
வார்த்திட்டமரு ளடையாரை யம்முனையிற்
பேர்த்திட்டான் பெய்கழலி னான்.

இ - ள். மிகளாறும் மதுவினையுடைய மாற்றாரணத்தின் வாயிலிடற் தோறும்போக வெற்றிக்கொடியான்மிக்க யானைகளையேவித் துடிக்கொட்ட ஆரவாரித்துப் போருட் பகைவரைச் செருப்புலத்தினின்றும் போகத்துந் தான், இட்ட வீரக்கழலினையுடையான். எ - று. (உரு)

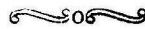
காஞ்சித்திணைப்பாட்டு க - ம் துறைப்பாட்டு உசு-ம் முடிந்தன.

நான்காவது காஞ்சிப்பட்டலம் முற்றிற்று.

* தொல். மொழி. சூ. 24-ந; ஷு புறத். சூ. 19-இளம். மேற்; 'கவ்வை நீர்': நன். சூ. 458-மபிலை. மேற். † நன். சூ. 451-மபிலை. மேற். (பி - ம்.) 1 'வேந்தன்' 2 'மன்னன்' 3 'பகைவரை' 4 'துடியுகள்'

ஐந்தாவது

நொச்சிப்படலம்.

(ரு.—சூத்திரம்:—)

நுவலருங் காப்பி னொச்சி யேனை
மறனுடைப் பாசி யூர்ச்செரு வென்றா
செருவிடை வீழ்த நிண்பரி மறனே
யெயிலது போரே யெயிறனை யழித்த

ரு லழிபடை தாங்கன் மகண்மறுத்து மொழிதலென
வெச்ச மின்றி யெண்ணிய வொன்பது
நொச்சித் திணையுந் துறையு மாகும்.

என்-னின், நொச்சித் திணையும் துறையுமாமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். நொச்சி, மறனுடைப்பாசி, ஊர்ச்செரு, செருவிடைவீழ்தல், குதிராமறன், எயிற்போர், எயிறனையழித்தல், அழிபடைதாங்கல், மகண் மறுத்துமொழிதல் எனச்சொல்லப்பட்ட இவ்வொன்பதும் நொச்சித்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

அசு.—நொச்சி:—

ஏப்புழை ஞாயி லேந்துநில யரணங்
காப்போர் சூடிய பூப்புகழ்ந் தன்று.

இ - ள். ஏவறையையுடைய முடக்குக்களைத்தாங்கின நிலைமையினை யுடைய எயில்காக்கும்வீரர் மலைந்தபூவைப்புகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. ஆடரவம் பூண்டா னழலுணச் சீறிய
கூடரணங் காப்போர் குழாம்புரையச் - சூடினா
ருச்சி மதிவழங்கு மோங்கு மதில்காப்பா
னொச்சி நுதிவே லவர்.

இ - ள். ஆடும்பாம்பையணிந்தான் நெருப்புதுகாக்கோபித்த திரிபுரத் தைக்காக்கும் அவுணத்திரனையொப்ப மலேந்தார், மேலேதிங்களுரும் உயர்ந்த புரிசையைக் காவல்செய்வான்வேண்டி. நொச்சிப்பூவை, 3 துணையாற்சிறந்த வேலினையுடையவர். எ - று.

வேலவர் நொச்சிசூடினாரென்க.

(க)

அள.—மறனுடைப்பாசி:—

மறப்படை மறவேந்தர்
துறக்கத்துச் செலவுரைத்தன்று.

(பி - ம்.) 1. 'திணையது வகையெனமொழிப' 2 'தவழும்' 3 'துணி'

இ - ள். சினச்சேனையையுடைய சினமன்னர் வீரசுவர்க்கத்திடத்துப் போனபோக்கைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *பாயினார் மாயும் வகையாற் பலகாப்பு
மேயினா ரேய விகன்மறவ - ராயினா
ரொன்றி யவரற ஆர்ப்புலத்துத் தார்தாங்கி
வென்றி யமரர் விருந்து.

இ - ள். அரண்ச் சூழப்பரந்தார் படுமுதையாற் பலகாவலையும் ஏவினார்; ஏவின மாறுபாட்டையுடையவீரர், ஆயினார்; எதிரதாகக் கிட்டினவர் கெட ஊரிடத்துத் தூசிப்படையைத்தடுத்தது வெற்றியினையுடைய தேவர்கட்கு விருந்து. எ - று.

விருந்தாயினாரென்க.

(2)

அஅ.—ஊ ர் ச் சே ரு:—

அருமினையோடு கிடங்கழியாமைச்
செருமலைந்த சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். பகைவராற்புகுதற்கரிய காவற்காட்டோடு அகழிசிறையாதபடி பூசல்செய்த மதிப்பினைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †வனையும் வயிரு மொலிப்பவாள் வீசி
யினையும் கிடங்குஞ் சிறையத் - தனைபரிந்த
நோனார் படையிரிய நொச்சி விறன்மறவ
ராண ரமர்விலக்கி யார்ப்பு.

இ - ள். சங்கும் கொம்பும் முழங்க வானையோச்சிக் காவற்காடும் அகழு மழியக் காவற்பினியையறுத்த பகைவரான உழிஞையார்சேனகெட நொச்சி யிடத்து வெற்றிவீரர் ஆனார்; போரைவிலக்கி ஆரவாரிப்பு. எ - று.

ஆரவாரிப்பு ஆனாரென்க.

(3)

அசு.—சேருவீடைவீழ்தல்:—

ஆழ்ந்துபடு கிடங்கோ டருமினை காத்து
வீழ்ந்த வேலோர் விறன்மிகுத் தன்று,

இ - ள். ஆழமுடைத்தான கிடங்கினோடு அரியகாவற் காட்டைக் காத்த ப்பட்ட வேல்வீரர்வெற்றியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஈண்டரில் சூழ்ந்த வினையு மெரிமலர்க்
காண்டகு நீள்கிடங்குங் காப்பாராய் - லேண்டார்
மடங்க லனைய மறவேலோர் தத்த
முடம்பொடு காவ லூயிர்,

சுசு

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

இ - ள். திரண்ட பிணக்குச்சுற்றின காவற்காடும் நெருப்புப்போன்ற பூவினையுடைய காணத்தக்க நீண்ட அகழும் காவல்புரிவாராய் வேண்டுகிலர்; சிங்கமொத்த சினவேலோர் தத்தமுடையமெய்யுடன் உயிரைக்காத்தலை. எ - று.
காத்தலைவேண்டாரென்க. (சு)

சூஉ.—கு தி ரை ம ற ம்:—

¹ஏமாண்ட நெடும்புரிசை

வாமானது வகையுரைத்தன்று.

இ - ள். எய்யுந்தொழில்மாட்சிமைப்பட்ட பெரியமதிலிடத்துப் பாயும் குதிரையது பகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *தாங்கன்மின் ருங்கன்மின் ருளை விறன்மறவி
ரோங்கன் மதிலு ளொருதனிமா - ஞாங்கர்
†மயிரணியப் பொங்கி மழைபோன்று மாற்றா
ருயிருணிய வோடி வரும்.

இ - ள். தடுத்தற்கரிது ! தடுத்தற்கரிது !! தடாதேகொண்மின் ! தடாதேகொண்மின் !! சேனையிடத்து வென்றிவீரர்கள், மலைபோன்ற புரிசையிடத்து ஒப்பில்லாததொருகுதிரை பக்கத்தே கவரியிட எழுந்து மேகத்தை யொத்துப் பகைவருயிரை உண்பான்வேண்டிக் கடுகிவரும். எ - று. (ரு)

சூக.—எ யி ற் பே ரார்:—

அயிற்படையி னரண்காக்கு

மெயிற்படைஞ ரிகன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். கூரிய ஆயுதத்தாலே குறும்பிணக்காக்கும் மதிலிடத்துப் போர் வீரர் மாறுபாட்டைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ - று. மிகத்தாய செங்குருதி மேவரு மார்பி
னுகத்தா முயங்கியக் கண்ணு - மகத்தார்
புறத்திடைப் போதந் தடல்புரிந்தார் பொங்கி
மறத்திடை மானமேற் கொண்டு.

இ - ள். பெருகப்பரந்த சிவந்தசோரி பொருந்தின அகலத்தினின்றும் வீழத் தாம் வருந்தியவிடத்தும், உள்ளுள்ளார் அரணிற்குப் புறம்பேபோந்து கோறலைவரும்பினார், கோபித்துச் சினத்தின்ருடுவே அபிமானத்தை மேற் கொண்டு. எ - று.

சூஉ.—எயிறுனையழித்தல்:—

துணிவுடைய தொடுகழலா

னணிபுரிசை யழிவுரைத்தன்று.

* புறநா. 299, 303 - 4. † மதுரை. 391.

(பி - ம்.) ¹ 'நெடும்புரிசைவாமானது நிலையுரைத்தன்று'

இ - ள். தெளிவுடைத்தான கட்டுங்கழலோன் அழகியமதிலின்கட் கேட்டினைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. * அகத்தன வார்கழ னேன்ற ளரணின்
புறத்தன போரெழிற் றிண்டோ - ஞறத்தழீஇத்
தோட்குரிமை பெற்ற துணைவனையார் பாராட்ட
வாட்குரிசில் வானுலகி ஞன்.

இ - ள். அரணினுள்ளேவீழ்ந்தன, கட்டுங்கழலாற்பொலிந்த வலியகால்;
மதிலின்புறம்பேவீழ்ந்தன, பூசலைச்செய்யும் அழகிய திண்ணியதோள்; இறுக
வணைத்துத் தோட்குஉரியரான இணைவனையினையுடைய தெய்வமகளிர் கொண்
டாட வாளினையுடைய உபகாரி விண்ணிடத்தான். எ - று. (எ)

சுரு.—அழிபடைதாங்கல்:—

இழிபுடன் நிகல்பெருக
வழிபடை யரண்காத்தன்று.

இ - ள். தம்படைத்தாழ்விந்குக் கோபித்து மாறுபாடுமிகக் கெட்டசேனை
எயிலேக்காத்தது. எ - று.

வ - று. பரிசை பலகடந்து பற்ற ரெதிர்தா
- ரெரிசெ யிகலரணங் கொண்மார் புரிசை
யகத்தடி யுய்யாமை யஞ்சுடர்வா ளோச்சி
மிகத்தடிந்தார் மேனின் றவர்.

இ - ள். கிடுகுடை பலவர்மையும் வென்று பகையான உழிஞையார்
எதிர்தாராக, அழலினெப்பண்ணும் மாறுடாட்டுக்குறும்பினைக் கொள்வான்
மதிலினுட் காலிடாதபடி அழகிய ஒளியையுடைய வானைஒச்சிப் பிணம்பெருகத்
துணித்தார்; மதினமேல் நின்றவீரர். எ - று. (அ)

சுரு.—மகண்மறுத்தமொழிதல்:—

வெம்முரணன் மகள்வேண்ட
வம்மதிலோன் மறுத்துரைத்தன்று.

இ - ள். வெய்தான பகையையுடையவன் மகனேவேண்ட அழகிய குறு
ம்பிணுள்ளோன் மறுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஒள்வாண் மறவ ருருத்தெழுந் தும்பர்நாட்
கள்வார் நறுங்கோதை காரணமாக் - கொள்வான்
மருங்கெண்ணி வந்தார் மழகளிற்றின் கோடிக்
கருங்கண்ணி வெண்கட்டிற் கால்.

இ - ள். நொச்சியில் ஒள்ளிய வான்1வீரரைக் கோபித்தெழுந்து மேனான்
தேனெழுகும் நறுமாலையையுடையவன் பொருட்டாகக்கொண்டு கொள்வான்

* தொல். புறத். சூ. 11 - இளம். மேற்.

(பி - ம்.) 1 'வீரர்'

வேண்டி இடையின் அழகைக்கருதி வந்தவருடைய இளைய வாரணத்தின் கொம்பு, இந்தக் கறுத்தகண்ணினையுடையாள் வெளுத்தகட்டிலின்கால். எ-று.

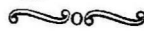
“ஆயிரு திணையு மரசர்க் குரிய” என்பதனால் மகட்பாற்காஞ்சி அரசர்க் குரித்து. இது மறவர்க்குரித்து. (க)

நொச்சித்திணைப்பாட்டு க-ம் துறைப்பாட்டு அ-ம் முடிந்தன.

ஐந்தாவது நொச்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆறுவது

உழிஞைப்படலம்.

(சு.—சூத்திரம்.)

உழிஞை யோங்கிய குடைநாட் கோளே

வாணுட் கோளே முரசு வழிஞை

கொற்ற வழிஞையோ டரசு வழிஞை

கந்தழி யென்ற முற்றுழி னையே

ரு காந்தள் புறத்திறை யாரெயி லுழிஞை

யருந்தோ லுழிஞை குற்றுழி னையொடு

கோட்புறத் துழிஞை பாசி நிலையே

யேணி நிலையே யிலங்கெயிற் பாசி

முதுவழி னையே முந்தகத் துழிஞை

க0 முற்று முதிர்வே யானைகைக் கோளே

வேற்றுப்படை வரவே யுழுதுவித் திடுதல்

வாண்மண்ணு நிலையே 1மண்ணுமங் கலமே

மகட்பா லிகலே திறைகொண்டு 2பெயர்த்

லடிப்பட விருத்த ரெகைநிலை யுளப்பட

கரு விழுமென் சீர்த்தி யிருபத் தொன்பது

முழிஞை யென்மன ருணர்ந்திசி னேரே.

என்-னின், உழிஞைத்திணையும் துறைபுமாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

உ - ள். உழிஞை, குடைநாட்கோள், கானுட்கோள், முரசுவழிஞை, கொற்றவழிஞை, அரசுவழிஞை, கந்தழி, முற்றுழிஞை, காந்தள், புறத்திறை, ஆரெயிலுழிஞை, தோலுழிஞை, குற்றுழிஞை, புறத்துழிஞை, பாசினிலை, ஏணி நிலை, எயிற்பாசி, முதுவழிஞை, அகத்துழிஞை, முற்றுமுதிர்வு, யானைகைக் கோள், வேற்றுப்படை-வரவு, உழுதுவித்திடுதல், வாண்மண்ணுநிலை, மண்ணுமங் கலம், மகட்பாலிகல், திறைகொண்டுபெயர்தல், அடிப்படவிருத்தல், தொகை நிலை எனச்சொல்லப்பட்ட இவ்விருபத்தொன்பதும் உழிஞைத்திணையும் துறை புமாம். எ - று.

சுரு. — உழிஞை:—

முடிமிசை யுழிஞை சூடி யொன்றார்

கொடிதுடங் காரெயில் கொளக்கரு தின்று.

இ - ள். தம்முடிமேலே உழிஞைமாலையையணிந்து பகைவர்கொடியசையும் நிறைந்த குறும்பினைக் கைப்பற்றினைத்தது. எ - று.

வ - று. உழிஞை முடிபுனைத் தொன்னுப்போர் மன்னர்

விழுமதில் வெல்களிறு பாயக் - கழி¹மகிழ்

வெய்தாரு மெய்தி யிசைநுவலுஞ் சீர்த்தியனே

கொய்தார மார்பினெங் கோ.

இ - ள். உழிஞைமாலையை முடிமேலேசூடிப் பொருந்தாத போரினைச் செய்யும்²வேந்தர் சீரியபுரிசையை வெல்லும்யானைகுத்த மிக்க களிப்புமேவாத பெரியோரும் மகிழ்ச்சியைமேலிக் கீர்த்திகூறும் பெரும்புகழினை யுடையவன், மட்டஞ்செய்த மாலையாற்சிறந்த மார்பினையுடைய எம்வேந்தது. எ - று.

அம்மென்றது, சாரியை.

(க)

சுசு. — குடைநாட்கோள்:—

செற்றடையார் மதில்கருதி

கொற்றவேந்தன் குடைநாட்கொண்டன்று.

இ - ள். செறுத்துக் கூடாதாருடைய அரணைக்கொள்ள நினைந்து வெற்றி மன்னவன் குடையைப் புறவீடுவிட்டது.

வ - று. *நெய்யணிக செவ்வே நெடுந்தேர் நிலைபுகுக

கொய்யுனைமா கொல்களிறு பண்விடுக - வையகத்து

முற்றக் கடியரண மெல்லா முரணவிந்த

கொற்றக் குடைநாட் கொள.

இ - ள். நெய்யிட்டு அலங்கரிப்பனவாக, பகைவர் குருதியாடிச் சிவந்த வேல்கள் ; நெடியதேர்களுந் நிற்குங்கூடங்களிலே நிற்பனவாக ; கொய்த தலையாட்டத்தினை யுடைய குதிரையும் கொல்லும் யானையும் போர்க்குச் செய்த பண்ணினைக்களை ; ஞாலத்து அடையக் காவற்குறும்புகளெல்லாம் தத்தம் மாறுபாடுகெட்டன, வெற்றிக்குடையைப் புறவீடுவிட. எ - று. (உ)

சு௭. — வாணட்கோள்:—

கலந்தடையார் மதில்கருதி

வலந்தரு வாணட்கொண்டன்று.

இ - ள். கூடிச் சேராதார்தம் அரணினைக்கோடிலநினைந்து வெற்றி கொள்ளும்வாளைப் புறவீடுவிட்டது. எ - று.

* நோல். புறத். சூ. 11 - இளம். மேற்.

(பி - ம்.) 1 'மகிழ்பு' 2 'வேந்தர்தஞ்சீரிய'

சஅ

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

வ - று. *வாணுட் கொளலும் வழிமொழிந்து வந்தடையாப்
பேணர் பிறைதொடும் பேமதிற் - பூணு
ரணிகொள் வனமுலையா ராடரங்க மேறிப்
பிணிகொள்பே யாடும் பெயர்த்து. .

இ - ள். வாணினைப் புறவீடுவிட்டானா, தாழ்வுசொல்லிவந்து சேராத
பகைவருடைய மதியைத்தீண்டும் அச்சமுறுத்துமதிலிட்டு ஆபரணநிறைந்த
அலங்காரங்கொண்ட அழகிய கொங்கையினையுடையார் நிருத்தமண்டபத்தே
பேறிக் கைகோத்துப் பேயாடும், பலகூத்தினையும் மாறி. எ - று.

திணைதோறும் வாணுட்கொள் குடைநாட்கொள் வேறுபாடுடைய. (ங)

சஅ.—முரசுவுழிஞை:—

பொன்புனை யுழிஞை சூடி மறியருந்துந்
திண்பிணி முரசு நிலையுரைத் தன்று.

இ - ள். பொன்னாலேசெய்த உழிஞைமாலையை மலைந்து ஆடுவெட்டி
யிடும் பலியை நுகரும் திண்ணிதாக வாராங்கட்டின முரசின் நிலைமையைச்
சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கதிரோடை வெல்களிறு பாயக் கலங்கி
யுதிரா மதிலு முளகொ - லதிருமாற்
பூக்கண் மலிதார்ப் புகழ்வெய்யோன் கோயிலுண்
மாக்கண் முரசு மழை.

இ - ள். ஒளியாற்சிமந்த பட்டத்தினையுடைய வெல்லும்பாளை குத்தக்
குலைந்துவீழாத புரிசையும் சில உளபோலும் ; முழங்குமால், மலர்கண்மிக்க
மாலையினையுடைய இசையைவிரும்பியோன் மாளிகையிடத்துப் பெரிய கண்
ணினையுடைய வீரமுரசும் மழைபோல். எ - று.

மழைபோல் அதிருமாலென்க.

(ச)

சகசு.—†கோற்றவுழிஞை:—

அடையாதா ரரண்¹கொள்ளிய
படையோடு பரந்தெழுந்தன்று.

இ - ள். பகைவர்தன் காவற்பதியைக் கைக்கொள்வான்வேண்டிச் சேனை
யோடு கைவளர்த்து சென்றது. எ - று.

வ - று. வெள்வாட் கருங்கழற்கால் வெஞ்சுடர்வேற் றண்ணளியான்
†கொள்வான் கொடித்தாளை கொண்டெழுந்தா - னள்ளாதா
ரஞ்சுவரு வாயி லருமினைக் குண்டகழி
மஞ்சிவரு ஞாயின் மதில்.

* தொல். புறத். சூ. 11-இளம். மேற். † “கொள்ளார்தென் குறித்த
கொற்றம்” என்பர்; தொல். புறத். சூ. 12. ‡ நன். சூ. 343-மடிலை. மேற்.
, (பி - ம்.) 1. ‘கொளியு’

இ - ள். ஒளிபரந்த வாளினையும் வலிய வீரக்கழலாற்சிற்றந்த காலினையும் வெய்ய சோதியாற்பொலிந்த வேலினையும் தண்ணளியையமுடையவன் கைப்பற்றிக் கொள்வானாகப் பதாகையினையுடையசேனையை ஒன்றுபடக் கொண்டெழுந்தான்; பொருந்தாதார் வெருவரு வாயிலினையும் புகுதற்கரிய குறுங்காட்டினையும் ஆழ்ந்த கிடங்கினையும் மேகம்பாக்கும் ஓவறையினையு முடைய அரணத்தை. எ - று. (ரு)

கரு. — அரசவுழிஞை:—

தொழில்காவன் மலிந்தியலும்

பொழில்காவலன் புகழ்விளம்பின்று.

இ - ள். காவற்செய்தி மிக்குடக்கும் பூமிகாவலன் நன் கீர்த்தியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஊக்க முரண்மிகுதி பொன்றிய நற்குழ்ச்சி

யாக்க மவன்க ண்கலாவால் - வீக்க

நகப்படா வென்றி நலமிகு தாராற்

ககப்படா வில்லை யரண்.

இ - ள். மனவெழுச்சியும் மாறுபாட்டின்பெருமையும் பொருந்தியநல்ல விசாரமும் செல்வப்பெருக்கமும் அவனிடத்து நீங்காவால்; பெருமைமினையும் பிறரால் இகழ்த்தகாத வெற்றியினையும் நன்மைமலியு மாலைமினையும் உடையவனுக்குக் கையகப்படாதன இல்லை, காவற்குறும்புகள் யாவையும். எ - று. ()

கரு. — *கந்தழி:—

மாவுடைத்தார் மணிவண்ணன்

சோவுடைத்த மறநுவலின்று.

இ - ள். வண்டினையுடைய மாலையாற்சிற்றந்த நீலமணிபோன்ற மேனியையுடையான் வீரசோவென்னும் அரணத்தை அழித்த வீரத்தைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. † அன்றெறிந் தானு மிவன லரண்வலித்

தின் நிவன் மாறு வெதிர்வார்யா - ரென்று

மடையார் மணிப்பூ ணடையாதார் மாற்பிற்

சுடராழி நின்றெறியச் சோ.

இ - ள். அந்நான் அழித்தவனுமிவன், அரண்வலிதென்றுதேறி; இந்நான் இவன்பகையாக எதிர்ப்பார்யார் எக்காலத்தும்? முட்டார்த்த மணியணியையுடைய பொருந்தாதாருடைய அகலத்து ஒளிகிழிந்திகிரி நின்று அழலச் சோவென்னும் அரணத்தை. எ - று.

இஃது உவமையன்று; மிகுதிசுடறியது.

(ஏ)

* கந்தழி: தொல். புறத். கு. 33. † சே. சே. 27 - இளம். மேற்.

க௦௨.—முற்றுழிஞை:—

ஆடிய லவிர்சடையான்

சூடியபூச் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். அசையுந்தன்மையினை உடைத்தாய் விளங்கும் வேணியை யுடையான் மலைந்த பூவினது நன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. மயங்காத தார்ப்பெருமை மற்றறிவார் யாரோ

யியங்காண மூன்று மெரித்தான் - நயங்கிணர்ப்

பூக்கொ ளிதழிப் புரிசெஞ் சடையானு

மாக்கொ ளுழிஞை மலைந்து.

இ - ள். மருளாத உழிஞையின் மிகுதியை வேறுணர்வார் யாவர்தாம் ! திரிபுரங்கண்மூன்வறையும் சுட்டான் ; விளங்கும் கொத்திற் பொலிவுகொண்ட கொன்றையையுடைய புரிந்த செஞ்சடையானும் பெருமைகொண்ட உழிஞை யைச்சூடி. எ - று.

(அ)

க௦௩.—*காந்தள்:—

கருங்கடலுண் மாத்தடிந்தான்

†செழுங்காந்தட் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். கறுத்த கடலிடத்துச் சூரபன்மாவைக் கொன்றவனுடைய காந்தட் பூவின் மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ‡குருகு பெயரிய குன்றெறிந் தானு

முருகெழு காந்தண் மலைந்தான் - பொருகழற்

§கார்கருதி வார்முரசு மார்க்குங் கடற்றூனைப்

போர்கருதி யார்மலையார் பூ.

இ - ள். குருகின் பெயர்பெற்ற மலையை எறிந்தவனும் அழகுமருவின் கோடலைச்சூடினான் ; வீரக்கழலினையுடைத்தாய் மேகத்தையொத்து வாராற் பணித்த முரசுமுழங்கும் கடல்போன்ற சேனையிடத்துப் பூசலையினைந்து யாவர் சூடார் பூவினை ? எ - று.

குருகு பெய்ரியகுன்று - கிரவுஞ்சகிரி.

(ஆ)

க௦௪.—புறத்திறை:—

மறத்துறைமலிந்து மண்டிமாற்றார்

விற்றுகொடிமதிலின் புறத்திறைத்தன்று.

இ - ள். சினத்தின்வழியிக்கு மேற்கொண்டு பகைவருடைய வெற்றிக் கொடியணிந்த அரணின் சுற்றிலேவிட்டது. எ - று.

* தோல். புறத். சூ. 5; இத்துறையை அகப்புறமென்பர்; யா - வ ; † 'காந்தாட்பூ: முருகு. 43 - 4. ‡ மணி. 5: 13. § பு - வெ. 127.

வ - று. புல்லார் புகலொடு போக்கொழியப் பொங்கினனாய்ப்
பல்லார் மருளப் படைபரப்பி - யொல்லார்
நிறத்திறுத்த வாட்டானே நேரார் மதிலின்
புறத்திறுத்தான் பூங்கழலி னான்.

இ - ள். பகைவர் புகுமிடமும் ஓடிப்போம்வழியும் இன்றியே யொழியப்
பொங்கியெழுந்து பலமன்னரும் மயங்கத் தன்சேனையைக் கைவளரவிட்டுப்
பகைவர் டுருமத்திலேகுளித்த வாட்சேனையினையுடைய பகைவரரணத்தின் பக்க
த்திலே பாடி வீடுகொண்டான்; பொலிந்த வீரக்கழலினையுடையவன். எ - று. ()

க0ரு.—ஆரேயிவழிஞை:—

வாஅண்மறவர் வணங்காதார்

நீஇண்மதிலி னிலையுரைத்தன்று.

இ - ள். வாளினையுடையவீரர் தம்மைப்பணியாதாருடைய உயர்ந்த புரி
சையின் திண்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. மயிற்கணத் தன்னார் மகிழ்தேற லூட்டக்
கபிற்கழலார் கண்கனல் பூப்ப - வெயிற்கண்ணார்
வீயப்போர் செய்தாலும் வென்றி யரிதரோ
மாயப்போர் மன்னன் மதில்.

இ - ள். மயிலின்றிராளையார் களிக்கும் மதுத்தெளிவை உண்ணப்
பண்ண மூட்டுவாயாத்மிறந்த கழலினையுடைய உழிஞையார்விழி நெருப்பைக்
கால அரணிடத்தார் பலரும்படப் பூசல்செய்தாலும் வெற்றியரிது ; வஞ்சச்
செருவினைச் செய்யவல்ல வேந்தன் புரிசையை. எ - று.

மதிலை வென்றியரிதென்க. அரோ: அசை.

(கக)

க0சு.—தோவழிஞை:—

வென்றி யோடு புகழ்வினைக் கும்மெனத்

தொன்று வந்த தோன்மிகுத் தன்று.

இ - ள். வெற்றியுடன் இசையையுண்டாக்குமெனச்சொல்லிப் பழைய
தாகிவந்த கிடுகுபடையைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ - று. *நின்ற புகழொழிபு நில்லா வுயிரோம்பி
யின்றுநாம் வைக விழிவாகும் - வென்றொளிரும்
பாண்டி னிரைதோல் பணியார் பகையரணம்
வேண்டி லெளிதென்றான் வேந்து.

இ - ள். நிலைநின்ற கீர்த்திபோக நிலைநில்லாத உயிரைக்காத்து இம்
கைகளிலே நாம் இவ்வெயிற்புறத்துத் தங்குமது நமக்குத் தாழ்வ ; வென்று

* தோல். புறத். கு. 10-இளம். மேற்; “நின்ற...வேந்து” நெ. நெ. நெ.
12. ந. மேற்; ‘நின்ற.....உயிர்’: குறள். 235 ; துளா. சீய. 204.

விளங்கும் கண்ணாடி நிரைத்த கிடுகுபடை வணங்காதார்முனைக்குறும்பினைக் கொள்ளவேண்டித் கொள்கை எளிதென்று சொன்னான் மன்னன். எ - று.

ஆதலால் இன்றாமல்வைகல் இழிவாகுமென்க. தோலென்பது ஆகுபெயர்.

க0௭.—குற்றழினை:—

*கருநாதார் மதிற்குமரிமே

லொருநானுகி யிகன்மிசுத்தன்று.

இ - ள். பகைவரணுகிய அழிவில்லாததன்மேல் தான் ஒருவனுமேயாகி மாறுபாட்டினைப் பெருக்கியது. எ - று.

வ - று. குளிறு முரசினான் கொண்டா னரணங்

களிறுங் கதவிறப் பாய்ந்த - வொளிறு

மயிற்றுப் படைந்த †வணியெழு வெல்லா

‡மெயிற்றுப் படையா லிடந்து.

இ - ள். அதிரும் வீரமுரசினையுடையான் வென்றுகைப்பற்றினான் குறும் பினை ; போர்யானைகளும் வாய்தவிழ்க்கதவொடியப் பாய்ந்தன ; விளங்கும் வேல் வலிசிறந்த நிரைத்தகணையமுழுதும் மருப்பாயுதத்தாலே பெயர்த்து. எ - று.

க0௮.—இ து வு ம து:—

வளைஞரல வயிரார்ப்ப

மிளைகடத்தலு மத்துறையாகும்.

இ - ள். சங்கமுழங்கக் கொம்புகுறிப்பக் காவற்காட்டைக் கடந்து புது மதுவும் முன்னஞ்சொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ - று. அந்தரந் தோயு மமையோங் கருமினை

மைந்தர் மறிய மறங்கடந்து - பைந்தார்

விரைமார்பின் வின்னரல வெங்கனை தூவார்

வரைமார்பின் வைகின வாள்.

இ - ள். ஆகாயத்தைக் கிட்டும் மூங்கிலுயர்ந்த அரிய காவற்காட்டிற் பொருள்வீரர் முதுகிட மறத்தைவென்று செவ்வீரமலைமணத்தையுடைய அக லத்திலே வின்னொணலிப்ப வெவ்விய அம்பைச்சிந்துவாருடைய மலைபோன்ற அகலங்களிலே தங்கின ; உழிஞையாருடைய லாள்கள். எ - று.

தூவுவாரென்பது, தூவாரென இடைக்குறைந்தது.

(க௮)

க0௯.—இ து வு ம து:—

பூடருந்தோற் படைமறவ

ராடலொடடையினு மத்துறையாகும்.

* “ வணங்காதார் மதிற்குமரி ” பு - வெ. 122. † புறநா. 3: 7.
‡ எயிற்றுப்படை; சீவக. 2164.

இ - ள். சொல்லுதற்கரிய பரிசையினையுடைய சேனேத்தலைவர் ஆடுத லுடனே நொச்சியாருடைய அரணினக்குறுகினும் முன்புசொன்ன துறையே யாம். எ - று.

வ - று. நிரைபொறி வாழி நெடுமதிற் சூழி
வரைபுகு புள்ளின மான - விரைபடைந்தார்
வேலேந்து தானே விறலோன் விறன்மறவர்
• தோலேந்து யாட ரொடர்ந்து.

இ - ள். ஒழுங்குபட்ட இயந்திரங்களாலமைந்த 1 புதலினையுடைய உய ர்ந்த புரிசைநெற்றியிலே மலையிடத்துச்சென்றுபுகும் புட்களையொப்பக் கடுகிக் கிட்டினார், வேலினையுயர்த்த சேனையானிறைந்த வெற்றியினையுடையோன் வென்றிவீரர்; கடுகினையெடுத்துத் தாம்ஆடுதலைச் சூழ்ந்து. எ - று.

தொடர்ந்து விரைபு அடைந்தாரென்க.

(கரு)

கக௦.—புறத்துழிஞை:—

விண்டோயு மினைகடந்து
குண்டகழிப் புறத்திதுத்தன்று.

இ - ள். ஆகாயத்தைக்கிட்டும் காவற்காட்டைக்கடந்து ஆழ்ந்தகிடங்கின் கரையிலேவிட்டது. எ - று.

வ - று. கோள்வாய் முதலைய குண்டகழி நீராக
வாள்வாய் மறவேந்தன் வந்திதுத்தா - னீள்வாயி
லோங்க லரணத் தொளிவனையார் வெய்துயிர்ப்ப
வாங்கொ லரிய வமர்.

இ - ள். ஆளைப்பற்றுக்கைதப்பாத முதலையினையுடைய குழிந்த அக்மே தண்ணீராக வாய்த்தவாளினையுடைய மறமன்னன் வந்துவிட்டான்; நீண்ட வாய்தலாற் சிறந்த உயர்ச்சியினையுடைய மதிலிடத்து ஒள்ளியவனையினையுடை யார் வெய்தாக உயிர்ப்ப வெல்லுதற்கரியபூசல் ஆம்போலும். எ - று. (கங்)

கக௧.—பாசிநிலை:—

அடங்காதார் மிடல்சாயக்
2 கிடங்கிலைப் போர்மலைந்தன்று.

இ - ள். பகைவருடைய வலிகெட அகழியிடத்துப் பூசலைமேற்கொண் டது. எ - று.

வ - று. *நாவாயுந் தோணியு மேல்கொண்டு நள்ளாதா
ரோவார் விலங்கி யுடலவும் • பூவா

* தோல். புறத். சூ. 11 - இளம். மேற்.

(பி - ம்.) 1 'புகலினையுடைய' 2 'கிடங்கிலுள்'

ரகழி பரந்தொழுகு மங்குருதிச் சேற்றுப்
பகழிவாய் வீழ்தார் பலர்.

இ - ள். ஓடமும் *ஒருமரத்தோணியும் மேல்கொண்டு பொருந்தாதார்
ஒழியாராய் விலங்கி வெகுளவும் மலர்நிறையும் கிடங்கிலே மிக்கோடும் அழகிய
சோரியளந்து அம்பின்வாயிலேபட்டார் அநேகர். எ - று. (க௭)

ககஉ.—ஏணிநிலை :—

தொடுகழன்மறவர் துன்னித்துன்னு
ரிடுகுட்டிஞ்சியி னேணிசாத்தின்று.

இ - ள். இட்ட வீரக்கழலினையுடைய கொடுவினையாளர் செறிந்து செறி
யாதார்பண்ணின ஏவறைகளையுடைய மதிலிலே ஏணியைச் சாத்தியது. எ - று.

சூட்டு மாலை யென் துமாம்.

வ - று. †கற்பொறியும் பாம்புங் கனலுங் கடிசூரங்கும்
விற்பொறியும் வேலும் விலக்கவும் - பொற்புடைய
பாணி நடைப்புரவிப் பல்களிற்றார் சாத்தினு
ரேணி பலவு மெயில்.

இ - ள். இடங்கணியும் அரவும் நெருப்பும் கடிசூரங்கும் வில் இயந்திர
மும் அயிலும் இவையனைத்தும் பகைவர் உட்புகுதாதபடி விலக்கவும் பொலி
வினையுடைய தாளத்திற்கொக்கச் சதிபாயும் குதிரையினையும் பலயானையினையு
முடைய உழிகளுயார் இட்டார் ; அரணிதத்து ஏணிபலவும். எ - று.

ஏணிபலவும் சாத்தினுரென்க.

(கஅ)

ககங.—எயிற்பாசி :—

உடல்சினத்தார் கடியரண
மிடல்சாய மேலிவர்த்தன்று.

இ - ள். முனையும் செற்றத்தினையுடையார் காவற்குறும்பு வலிகெட
ஏணிமேல் ஏறியது. எ - று.

வ - று. ‡சும நெடுமதில் சுற்றிப் பிரியார்
கடுமுர நெண்க்கு கழிய - வடுமுர
ணறினு ரன்றி யரவு முடும்பும்போ
லேறினு ரேணி பலர்.

இ - ள். செங்கலாற்செய்த நெடிய புரிசையைச்சூழ்ந்து நீங்காராய்க்
கொடிய மாறுபாட்டினையுடைய வேல் மாறிபிழைபட்டு உருவிப்போக்க் கொல்
லும் மாறுபாடு ஆறினொழியப் பாம்பும் உடும்புமொப்ப ஏணிமேல் ஏறினார்
அநேகர். எ - று. •

* பெரும்பாண். 433. † சீவக. 101-4 ; சீலப். 15: 207 - 17 ;
நீருவினா. நகர. 24-9. ‡ தோல். புறத். சூ. 11-இளம். மேற்; சுடுமண்:
பெரும்பாண். 405 ; சீலப். 14: 146 ; மணி. 3: 127.

அடுமுரணறினார் - பட்டார்; 'முரணறினான்றி' என்பதற்கு முரணு தென்றுமாம். (கக)

ககசு.—முதுவுழிஞை:—

வேய்பிணங்கிய மினையரணம்
பாய்புள்ளிற் பரந்திழிந்தன்று.

இ - ள். மூங்கில் தலைமணந்த காவற்காட்டினையுடைய குறம்பிலே இரைகண்டுபாயும் பறவையொப்ப வீரர் கைவளர்ந்து குதித்தது. எ - று.

வ - று. *கோடியர் வெற்றி நிலங்கண் டிரைகருதுந்
தோடுகொள் புள்ளின் டிரைகையொப்பக் - கூடார்
முரணகத்துப் பாற முழவுத்தோண் மள்ள
ரரணகத்துப் பாய்ந்திழிந்தா ரார்த்து.

இ - ள். குவடோங்கின மலையினின்றும் இரையைப் பூமியிலேகண்டு கருதிப் பாயும் தொகுதிக்கொண்ட பறவையின்குழுவையொப்பப் பகைவர் மாறுபாடு தம்மனத்தேகெட முழவுபோலத்திரண்ட தோனையுடைய வீரர் அர ணிடத்துப் பாய்ந்து இழிந்து ஆரவாரித்தார். எ - று. (உ௦)

ககரு.—இ து வு ம து:—

செருமதினோர் சிறப்புரைத்தலு
மருமுரணு னத்துறையாகும்.

இ - ள். போரைச்செய்யும் எயிலினுள்ளோருடைய மிகுதியைக்கூறலும் வெல்லுதற்கரிய மாறுபாட்டாலே முன்புசொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ - று. அறியார் வயவ ரகத்திழிந்த பின்னு
நெறியார் நெடுமதினு ணேரார் - மறியாங்
கிளியொடுநேராங் கிளவியார் வாட்கட்
களியுறு காமங் கலந்து.

இ - ள். உணரார் நொச்சிவீரர்; அரணினுள்ளேபுகுந்தபின்னும், முட ங்குதல்கைந்த நெடுமபுரிசையுட் பகைவர், மானமறியாம் கிளியையொத்த சொல்லினையுடையார் ஒளியினையுடைய கண்ணின் களிப்புற்ற வேட்கைவ்ரவு தலான். எ - று.

நேரார்மதிலகத்து இழிந்தபின்னும் வயவரறியார் எனவும், மறியாம் வாட்கண் எனவும் கூட்டுக. (உக)

ககசு.—அகத்துழிஞை:—

முரணவியச் சினஞ்சிறந்தோ
ரரணகத்தோரை யமர்வென்றன்று.

* தொல். புறத். கு. 11 - இளம். மேத்.

(பி - ம்) 1 'தொகையெய்ப்ப'

திரு

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

இ - ள். மாறுபாடுகெடக் கோபமிக்க உழிஞையார் எயிலினுள் நொச்சி யாரைப் போரைவென்றது. எ - று.

வ - று. செங்கண் மறவர் சினஞ்சொரிவாள் சென்றியங்க
வங்கண் விசம்பி னணி திகழந் - திங்கண்
முகத்தா ரலற முகிலுரிஞ்சுஞ் சூழி
யகத்தாரை வென்ற ரமர்.

இ - ள். சிவந்தகண்ணினையுடையவீரர், செற்றத்தைப்பொழியும் வாள் போயுலாவ அழகிய இடத்தையுடைய ஆகாயத்தின் அலங்காரமிகும் மதியை யொத்த வதனத்தினையுடையார் கூப்பிட மேகத்தவமும் நெற்றியினையுடைய அரணினுள்ளோரைப் போர்வென்றார். எ - று. (உஉ)

கக௭.—முற்றமுதிர்வு:—

அகத்தோன் காலை யதிர்முர சியம்பப்
புறத்தோன் வெஞ்சினப் பொலிவுரைத்தன்று.

இ - ள். மதிலின் உள்ளோனுடைய முழங்குமுரசு காலைலோலிப்பப்பறத் திருந்த உழிஞையானது வெய்யகோபத்தின்மிதுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *காலை முரசு மதிலியம்பக் கண்களன்று
வேலை விறல்வெய்யோ னேக்குதலு - மாலை
†யடிக மடிசிலென் றம்மதிலு ளிட்டார்
தொடுகழலார் மூழை துடுப்பு.

இ - ள். நாட்காலையே முரசு அரணின்கணெலிப்பக் கண்சிவந்து வேலை வெற்றியைவேண்டுமோன் பார்த்தானாக, மாலைப்பொழுது அடுவேம் சோறெ ன்று சொல்லி அவ்வரணினுக்குள்ளே எறிந்தார் கட்டுங்கழலினையுடையார், மூழையினையும் துடுப்பினையும். எ - று.

அம்மதிலுள்ளிட்டார், இதனை அழித்து இன்றுபோய் உண்பெமென்று.()

ககஅ.—யானைகைக்கோள்:—

மாறுகொண்டார் மதிலழிய
‡வேறுந்தோட்டியு மெறிந்துகொண்டன்று.

இ - ள். பைக்கொண்டார் அரணங்கெட யானையையும் காவலையும்பகை வரையெறிந்து கைக்கொண்டது. எ - று.

வ - று. ஏவ லிகழ்மறவர் வீய விகல்கடந்து
காவலும் யானையுங் கைக்கொண்டான் - மாவலான்
வம்புடை யொள்வான் மறவர் தொழுதேத்த
வம்புடை ஞாயி லரண்.

* தோல். புறத். சூ. 11 - இளம்-மேற். காலைமுரசம்: சிலப். 14: 14.
† புறநா. 304: 7 - 8. ‡ பெருங். 1. 37: 212.

இ - ள். தன்னேவலைச்செய்யாத வீரர்கெட மாறுபாட்டைக்கடந்து
தோட்டியையும் களிற்றையும் கைப்பற்றினான் குதிரைத்தொழிலை வல்லவன் ;
கச்சினையுடைய ஒள்ளிய வாள்வீரர் பணிந்துவாழ்த்த, பகழியினையுடைய முடக்
கறையார் சிறந்த எயிலிடத்து. எ - று.

ஏவல் - ஏவைவல்லவென்றுமாம்.

(உச)

ககசு.—வேற்றுப்படைவரவு :—

மொய்திகழ் வேலோன் முற்றுவிட் டகலப்

பெய்தார் மார்பிற் பிறன்வர வுரைத்தன்று.

இ - ள். போர்புகும்வேலோன் சூழ்தல்விட்டுப்போக இட்ட மாலையார்
பினையுடைய வேற்றுவேந்தன் வரவினைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. உவனின் றுறுதுயர முய்யாமை நோக்கி

யவனென் றுலகேத்து மாண்மை - யிவனன்றி

மற்றியார் செய்வார் மழைதுஞ்சு நீளரண

முற்றியார் முற்று விட.

இ - ள். உவன் இற்றைநாளிலே பொருந்தும் விதனத்தினின்றும் ஒழி
யாமையைப்பார்த்து அப்படிக்கொத்தவனென்றுசொல்லி உயர்த்தோர் புகழும்
ஆண்மைத்தன்மையினையுடைய இவனல்லது மற்று யாவர்இதுசெய்யவல்லார்!
மேகம் உறங்கும் நீண்ட மதிலைச் சூழப்போனார் வளைவுவிட. எ - று. (உடு)

கஉ௦.—உழுதுவித்திதேல் :—

எண்ணூர் பல்லெயில் கழுதையே ருழுவித்

துண்ணு வரகொடு கொள்வித் தின்று.

இ - ள். பகைவருடைய பலஅரணும் கழுதையாகிய ஏரிட்டுழுது கவடி
யுடன் குடைவேலை விதைத்தது. எ - று.

வ - று. எழுதெழின் மாடத் திடனெலா நூறிக்

*கழுதையேர் கையொளிர்வேல் கோலா - வுழுததற்பின்

வெள்வரகு கொள்வித் திடினும் விரியாதார்

கள்விரவு தாரான் கதம்.

இ - ள். †சித்திரமெழுதிய அழகிய மாளிகைமுழுதும் இடித்துக் கழுதை
யே ஏராகவும் கையில்விளங்கும் வேலே கோலாகவும் உழுது அதற்குப் பின்பு
கவடியும் குடைவேலும் வித்தினும் கெடாதால் ; தேன்கலந்த மாலையினையுடை
யவன் கோபம். எ - று. (உசு)

கஉ௧.—வாண்மண்ணுநிலை :—

புண்ணிய நீரிற் புரையோ ரேத்த

மண்ணிய வாளின் மறங்கிளந் தன்று.

*தொல். புறத். சூ. 13 - ந; புறநா. 15: 2 - 3, 892: 9 - 11; சீலப்.
27: 225 - 6; காஞ்சிப். நாடு. 28. † “மாடக்குச் சித்திரம்” ப. சேய்.

ருஅ

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

இ - ள். உயர்ந்தோர் துதிப்பத் தீர்த்தநீராலே மஞ்சனமாட்டிய வாளி
னது வீரத்தைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *தீர்த்தநீர் பூவொடு பெய்து திசைவிளங்கக்
கூர்த்தவாண் மண்ணிக் கொடித்தேரான் - பேர்த்து
†மிடியார் பணைதுவைப்ப வம்மதிலுள் வேட்டான்
புடையா ரறையப் புகழ்.

இ - ள். தீர்த்தநீரும் மலருஞ்சொரிந்து திக்குவிளங்கக் கூரியவாளினே
மஞ்சனமாட்டிப் பதாகையாற்சிந்தத் தேரினையுடையான் இரண்டாவதும் உரு
மேற்றையொக்கும் வீரமுரசு ஆர்ப்ப இந்த அரணிடத்தே களவோர்வி வேட்ட
டான், பக்கத்துள்ள மன்னரெல்லாம் தன்கீர்த்தியைச்சொல்ல. எ - று. (2௭)

க2௨.—மண்ணுமங்கலம் :—

‡வணங்காதார் மதிற்குமரியொடு
மணங்கூடிய மலிபுரைத்தன்று.

இ - ள். பணியாதாரணிகய கன்னியுடன் வதுவைபொருந்திய மிகுதி
யைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *எங்கண் மலர வெயிற்குமரி கூடிய
மங்கல நாளயர் மகிழ்தூங்கக் - கொங்கலர்தார்ச்
செய்சுடர்ப்பூண் மன்னவன் சேவடிக்கீழ் வைகினவே
மொய்சுடர்ப்பூண் மன்னர் முடி.

இ - ள். எம்முடைய கண்மலர அரணிகயகன்னியினே மணந்த மண
நாளிலே யாம் மகிழ்ச்சியெய்த மதுவலரும் கோவைமாலையினையும் கையாற்
செய்யப்பட்டு ஒளிசீறந்த ஆபரணத்தினையுமுடைய வேந்தன் தாள்நிழற்கீழே
தங்கின ; செறிந்த சோதியானிறைந்த அணிசுலத்தையுடைய அச்சர்முடிகள்.
எ - று. (2௮)

க2௩.—மகட்பாலிகல் :—

மயிற்சாயன் மகள்வேண்டிய
கயிற்கழலோ னிலையுரைத்தன்று.

இ - ள். மயில்போன்ற மென்மையினையுடைய மகளைவேண்டிய மூட்டு
வாயாற்சிந்த வீரக்கழலினையுடையான் முதைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. அந்தழை யல்குலு மாடமை மென்றோளும்
பைந்தளிர் மேனியும் பாராட்டித் - தந்தை
புறமதில் வையும் புலம்பே தருமே
மறமதின் மன்னன் மகள்.

* தோல். புறத். சூ. 11-இளம். மேற். † முருகு. 121 ; குறுந். 270 :
1-3; பரி. 4: 19, 22: 4; அகநா. 188: 1 - 3, 354: 2; புறநா. 350: 4;
கீவக. 2900. ‡ பு - வெ. 107.

இ - ள். அழகிய * தழையாற்சிறந்த நிதம்பத்தினையும் அசையும்மூங்கில் போன்ற மெல்லியதோளினையும் பசுந்தளிர்போன்ற நிதத்தினையும் கொண்டாடித் தமப்பனுடைய மதிப்புறத்துத்தங்கும் தனிமையையே கொடாநிற்கும்; வீரமே தனக்குப் புரிசையாகவுடைய வேந்தனிடத்து மகள். எ - று. (உக)

கஉச.—திறைகொண்டேயர்தல்:—

அதிதிற லரணத் தரச வழிமொழியப்
பதிதிறை கொண்டு பதிப்பெயர்ந் தன்னு.

இ - ள். கொல்லும்வலிமிகும் எயிலினிடத்து மன்னரெல்லாம் தாழ்வு சொல்ல முறைமையான திறையைக்கொண்டு இருந்த ஊரின்னிறும் எடுத்து விட்டது. எ - று.

வ - று. கோடும் வயிரு மிசைப்பக் குழுமின
யோடெரி வேய வுடன்னுலாய்ப் - பாடி
யுயர்ந்தோங் கரணைத் தொன்னார் பணியப்
பெயர்ந்தான் பெருந்தகையி னான்.

இ - ள். சங்கும் கொம்பும் முழங்கச் செறிந்த குறுங்காட்டைப் பார்த்த எரிமூடக் கோபித்துக் திளர்ந்து பாடிவீட்டினின்றும் மிகஉயர்ந்த எயிலிடத்துப் பகைவர்தாழ் எடுத்து மீளவிட்டான், மிக்கஅழகினையுடைபான். எ - று. (ரு௦)

கஉரு.—அடிப்படவிருத்தல்:—

பேணுதார் மறங்கால
வாணைகொண் டடிப்படவிருத்தன்று.

இ - ள். பகைவர்தாம் சினத்தை உமிழத் தன்ஆணையை ஏற்றுக்கொண்டு நாடு வழிப்பட நெடுங்காலம் இருந்த இருப்பிலே இருந்தது. எ - று.

வ - று. ஒன்றி யவர்நா டொருவழித்தாய்க் கூக்கேட்ப
†வென்றி வினையா விழுமதினோ - ரென்றும்
பருந்தார் செருமலையப் பாடி பெயரா
திருந்தா னிகன்மறவ ரேறு.

இ - ள். பொருத்திய பகைவர்தேசம் ஒருவழிப்பட்டு ஏவல்கேட்பத் தங்கள் வெற்றியைத் தங்குபக்கல் உண்டாக்கமாட்டாத சீரியஅரணிடத் தோர் எந்நாளும் பருந்துநிறையும் பூசலைச் செய்யாநிற்பப் பாசறையைவிட்டு நீங்காது அவ்விருப்பிலேயிருந்தான், மாறுபாட்டாத் சிறந்த வீரருக்கு இடியே தனையான். எ - று. (ருக)

* தழை - செங்கழுநீர்ப்பூ முதலியவற்றால் தொடுத்து இனையமகளிரணி யும் உடைவிசேடம்; முருகு. 201 - 4; ஐங்குறு. 72; புறநா. 61: 1, 116: 1-2, 248: 1 - 2, 340: 1, 341: 2. † நன். கு. 451 - டியிலே. மேம். .

கஉசு.—தோகைநிலை:—

எம்மதிலி னிகல்வேந்தரு
மம்மதிலி னடியடைந்தன்று.

இ - ள். எல்லா அரணிடத்துமுள்ள மாறுபாட்டு மன்னர்பலரும் அந்த எயிலிடத்தே அவன்பாதத்தைச் சேர்ந்தது. எ - று.

வ - று. நாவல் பெயரிய ஞாலத் தடியடைந்
தேவ லெதிரா திகல்புரிந்த - காவலர்
விண்ணின்ற தானே விறல்வெய்யோற் கம்மதிலின்
முன்னின் மறிந்தார் முரண்.

இ - ள். சம்புத்தீவினுள் அவன் தாணிமுலையடைந்து சொன்ன சொல்லை ஏற்றுக்கொள்ளாது மாறுபாட்டை மேற்கொண்ட மன்னர் சிலைவலிநின்ற சேனையாற் சிறந்த வெற்றியைவேண்டுவோற்கு அவன்குழந்த அரணின்முன் னேரின்று கெட்டார், மாறுபாடு. எ - று.

நாவல்பெயரியஞாலம் - நாவலின்பெயர்பெற்றபூமி; சம்புத்தீவு. (கஉ)
உழிஞைத்திணைப்பாட்டு க-ம் துறைப்பாட்டு நக-ம் முடிந்தன.
ஆறாவது உழிஞைப்படலம் முற்றிற்று.

ஏ ழ ா வ து

து ம் பை ப் ப ட ல ம்.

(எ.—சூ த் தி ர ம்.)

துன்னருங் கடும்போர்த் தும்பை தும்பை யரவந்
தன்னிக ரில்லாத் தானே மறமே
யானே மறத்தொடு குதிரை மறமே
தார்நிலை தேர்மறம் பாணது பாட்டே
ரு யிருவருந் தபுநிலை யெருமை மறமே
யேம வெருமை தூழி லென்றா
தூழி லாட்டே முன்றேர்க் குரவை
பின்றேர்க் குரவை பேய்க்குர வையே
களிற்றுட னிலையே யொள்வா ளமலை
க0 தானே நிலையே வெருவரு நிலையே
சிருங்கார நிலையே யுவகைக் கலுழ்ச்சி
தன்னை வேட்ட ரெகைநிலை யுளப்பட
நன்பொரு டெரிந்தோர் நாவிரு மூன்றும்
வண்பூந் தும்பை வகையென மொழிப.

, ஏன்-னின், தும்பைத்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் றுதலிற்று.

இ - ள். தும்பை, தும்பையரவம், தானைமறம், யானைமறம், குதிரைமறம், தார்நிலை, தேர்மறம், பாண்பாட்டு, இருவருந்தபுநிலை, எருமைமறம், ஏமவெருமை, நூழில், நூழிலாட்டு, முன்றேர்க்குரவை, பின்னேர்க்குரவை, பேய்க்குரவை, களிற்றுடனிலை, ஒன்வாளமலை, தானைநிலை, வெருவருநிலை, சிருங்காரநிலை, உவகைக்கலுழ்ச்சி, தன்னேவேட்டல், தொகைநிலையென இருபத்துநான்கும் தும்பைத்திணையும் ததையுமாம். எ - று.

கஉஎ.—தும்பை :—

செங்களத்து மறங்கருதிப்
பைந்தும்பை தலைமலைந்தன்று.

இ - ள். குருதியாற்சிவந்தகளத்து மாறுபாட்டைநீனந்து பசந்தும்பையாகிய *போர்ப்பூவை முடியிடத்துச் சூடியது. எ - று.

வ - று. கார்கருதி நின்றதிருங் கௌவை விழுப்பணையான்
சோர்குருதி சூழா நிலநனைப்பப் - போர்கருதித்
துப்புடைத் தும்பை மலைந்தான் றுகளறுசீர்
வெப்புடைத் தானையெம் லேவந்து.

இ - ள். மேகத்தை ஒப்புக்குறித்து ஒழியாதுநின்று முழங்கும் ஆரவாரத்தாற் சிறந்த சீரிய வீரமுரசினையுடையான், ஒழுக்குருதி சூழ்ந்து பொருகளத்தை நனைப்பப் பூசலையினேந்து வலியையுடைய தும்பைமாலையைச் சூடினான் ; குற்றந்தீர்த்த புகழினையும் வெம்மைமிக்க சேனையினையுமுடைய எம்மன்னன். எ - று. (க)

கஉஅ.—தும்பையரவம் :—

பொன்புனைந்த கழலடியோன்
றன்படையைத் தலையளித்தன்று.

இ - ள். அழகணிந்த கீரக்கழற்காலினையுடையான் தனதுசேனையைத் தலையளிப்பண்ணியது. எ - று.

வ - று. †வெல்பொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையுங்
கொல்களிறு மாவுங் கொடுத்தளித்தான் - பல்புரவி
நன்மணித் திண்டேர் நயவார் தலைபணிப்பப்
பன்மணிப் பூணன் படைக்கு.

இ - ள். போர்வெல்லும் அடையாளமும் ‡பற்றும் சிறந்ததனமும் மருதநிலமும் கொல்லும்யானையும் குதிரையும்வழங்கி அருள்செய்தான் ; பல

* போர்ப்பூ: பு - வெ. 241; மதுரை. 596 - ந. † குறள். 762-பரிமேல். வி. ‡ பற்று - பலஊர்க்குரியுடைய சிறுநாடு.

பரியினையும் நல்ல மணியிடைந்த இண்ணியதேரினையுமுடைய பகைஞர் அஞ்
சித் தலைநடுக்க, நவமணிஅழுத்தின ஆபரணத்தினையுடையான், சேனைக்கு.
எ - று. (௨)

க௨௬.—தானைமறம் :—

தாழ்ப்படைத் தலைக்கொள்ளாமை.

யோம்படுத்த வுயர்புகுநின்று.

இ - ள். பொர எதிர்த் இருவகைச்சேனை தாம் பொருதீமடியாமை
பரிகரித்த ஆற்றலினது உயர்ச்சியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கழுதார் பறந்தலைக் கண்ணுற்றுத் தம்மு
ளிழுதார்வேற் றுனை யிகலிற் - பழுதாஞ்
செயிர்காவல் பூண்டொழுகுஞ் செங்கோலார் செல்வ
முயிர்காவ லென்னு முரை.

இ - ள். பேய்மிகக் போர்க்களத்தைக்கிட்பத் தம்மில்தாம் நெய்யணிந்த
வேற்படை மாறுபடிற் குற்றமாம் ; குற்றத்தை உலகின்புகுதாமற் காத்து நடக்
கும் நீதியையுடைய மன்னர்தம்செல்வமாவது பல உயிரையும் காத்தலென்
தறிந்து சொல்லும் சொல். எ - று.

உரை பழுதாம். இகலின் இருவரசர்சேனையும் தோலாதுமடியும். இனி
ஒருவன்சேனை தம்முள் மாறுபடுதலென்றுமாம். (௩)

க௩௦.—இ து வு ம து :—

பூம்பொழிற் புறங்காவலனை

யோம்படுத்தற்கு முரித்தெனமொழிப.

இ - ள். பொலிவுபெற்றபூமிகாவலற்கு உறுதிகூறுதற்கும்பெறும் அது
வென்று சொல்லுவர். எ - று.

வ - று. வயிர்மேல் வளைஞரல வைவேலும் வாளுஞ்
செயிர்மேற் கனல்விழிப்பச் சீறி - யுயிர்மேற்
பலகழியு மேனும் பரிமான்மேற் மன்னர்க்
குலகழியு மோர்த்துச் செயின்.

இ - ள். கொம்போசையின்மேற்படச் 'சங்குமுழங்கக் கூர்த்தவேலும்
வாளும் போரிடத்து நெருப்புப்பரப்ப வெகுண்டு உயிரிடத்துக் கொலைக்குற்றம்
பலகழியுமாயினும் செலவையயர்ந்த குதிரையாழ்ப்பட்டப்பட்ட தேர்வேந்தர்க்கு
விசாரித்துச்செய்யின் பூமியழியும். எ - று.

படைபடும், கொடுமென்று ஓராத பூசற்செய்யவேண்டும். (௪)

க௩௧.—இ து வு ம து :—

வேற்றானை மறங்கூறி மாற்றா தமிழிரங்கினு

நாற்றி னுணரி னத்துறையாகும்.

இ - ள். வேற்படையினது தறுகண்மையைச்சொல்லிப் பகைவருடைய கேட்டித்குநோவிலும் முறைமையாக விசாரித்துரைப்பின் அதுவேயாம். எ - று.

வ - று. மின்னார் சினஞ்சொரிவேன் மீளிக் கடற்றூளை
யொன்னார் நடுங்க வுலாய்கிமிரி - எனென்னுங்கொ
லாழித்தேர் வெல்புரவி யண்ணன் மதயானைப்
பாழித்தோண் மன்னர் படை.

இ - ள். ஒளிரிதைத்த செற்றம்பொழியும் வேலினையும் தலைமையினையு முடைய கடல்போன்றசேனை பகைவர் தலைபணிப்ப நிலையொருந்நு நடப்பின் என்படுமோ! வட்டக்காலாட்சிறந்ததேரினையும் வெல்லுங்குதிரையினையும் தலைமைபெற்ற மதகளிற்றினையும் வலியதோளினையுமுடைய பகைவர்சேனை. எ - று.

(௫)

கநஉ.—யானைமற்றம் :—

எழுமரவக் கடற்றூளையான்
மழகளிற்றின் மறங்கிளந்தன்று.

இ - ள். மிகும் ஆரவாரத்தால்நிறைந்த கடல்போன்ற சேனையினையுடையான் இளங்களிற்றினது மறத்தைக் கூறியது. எ - று.

வ - று. அடக்கருந் தானை யலங்குதார் மன்னர்
விடக்கு முயிரு மிசையக் - கடற்படையுட்
பேயு மெருவையுங் கூற்றுந்தன் பின்படரக்
காயுங் கழலான் களிறு.

இ - ள். விலக்குதற்கரிய சேனையினையும் விளங்கும் கோவைமாலையினையு முடைய அரசர் தசையினையும் உயிரினையும் உண்ணவேண்டிக் கடல்போன்ற சேனையுட் பேயும் கழுகும் கூற்றும் தனது பின்செல்ல வெகுளும், வீரக்கழல் வேந்தன் யானை. எ - று.

பேயும் எருவையும் விடக்குண்ணப் பின்படரவென்க.

(சு)

கந௩.—குதிரைமற்றம் :—

எறிபடையா னிகலமருட்
செறிபடைமான் றிறங்கிளந்தன்று.

இ - ள். எறியும் வேற்படையுடையான் தன் மாறுபாட்டினைச் செய்யும் போருட் செறிந்த கலையினையுடைய குதிரையின் திறப்பாட்டைச் சொல் வியது. எ - று.

வ - று. குந்தங் கொடுவிற் குருதிவேல் கூடாதார்
வந்த வகையறியா ஷாளமருள் - வெந்திற

லார்கமுன் மன்ன னலங்குளைமா வெஞ்சிலை
வார்கணையின் முந்தி வரும்.

இ - ள். பகைவர்தம் சவளப்படையும் கொடியவிற்படையும் உதிரத்தையனைந்தவேற்படையும் வந்தபடி அறியாதவகை தலைமயங்கிய வாட்போருள் வெய்ய வலியினையும் நிறைந்தவீரக்கழலினையுமுடைய மன்னன் விளங்கும் தலையாட்டத்தினையுடையகுதிரை, கொடியவில்லில் தொடுத்தவிட்ட நீண்ட அம்பு போல முற்பட்டுவரும். எ - று.

(எ)

கஙசு.—தார் நிலை :—

முன்னெழுதரு படைதாங்குவனென
மன்னவற்கு மறங்கிளந்தன்று.

இ - ள். துசிப்படையைத் தடுப்பனென அரசற்கு ஒருவீரன் தனது தறுகண்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. உறுசுடர் வாளோ டொருகால் விலங்கிற்
சிறுசுடர்முற் பேரிருளாங் கண்டா - யெறிசுடர்வேற்
றேங்குலாம் பூந்தெரியற் றேர்வேந்தே நின்னெடு
பாங்கலா மன்னர் படை.

இ - ள். மிக்க ஒளியினையுடையவாளுடனே யான் ஒருகால்தடுப்பிற் சிறிய விளக்கின் முன்னர்ப் பெரிய இருள்போல இரிந்தோடுங்காண் ; ஏறியும் கதிர்வேலினையும் மதுமலர்ந்த பூமாலையினையுமுடைய தேர்மன்னனே, நின்னெடு உறவல்லாத வேந்தர்சேனே. எ - று.

(அ)

கஙரு.—இதுவுமது :—

ஒருகுடை மன்னனைப் பலகுடை நெருங்கச்
செருவிடைத் தமிழன் றுங்கற்கு முரித்தே.

இ - ள். ஒருகுடைவேந்தனைக் குடைவேந்தர்பலர் அடையப் போரிடத் துத் தனிவீரன்தானே தடுத்தற்குமுரித்து அத்துமை. எ - று.

வ - று. காலான் மயங்கிக் கதிர்மறைத்த கார்முகில்போல
வேலான்கை 1வேல்பட வீழ்ந்தனவே - தோலா
விலைபுனை தண்டா ரிறைவன்மேல் வந்த
மலைபுரை யானை மறிந்து.

இ - ள். காற்றால் நிலைகுலைந்து ஆதித்தனைமறைத்த கருமுகில்போல, வேல்வீரன்கையகத்து வேல்படுதலால் வீழ்ந்தன ; தோலாத இலையாற்றொடுத்த குளிர்த் த மாலையினையுடைய அரசன்மேற் சென்ற 2 மலையையொத்த ஆனை கீழ் மேலாய். எ - று.

வந்தவென்பது இடவழுவமைதி.
கார்முகில்போத்சென்ற யானையென்க.

(க)

(பி - ம்.) 1 'வேல்விட' 2 'மலையையொத்த அயிராபதம்'

கஙசு.—தேர்மறம் :—

முறிமலர்த்தார் வயவேந்தன்

செறிமணித்தேர்ச் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். தளிர்விரவின பூமாலையினையுடைய வலியமன்னன் மிடைந்த மணித்தேரின் நன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. செருமலி வெங்களத்துச் செங்குருதி வெள்ள

மருமுர னுழி 1தொடர - வருமரோ

கட்டார் கமழ்தெரியற் காவலன் காமர்தே

ரொட்டார் புறத்தின்மே லூர்ந்து.

இ - ள். போர்முகம் வெய்ய பறந்தலையிடத்துச் சிவந்த உதிரவெள்ளம் கிட்டுதற்கரிய மாறுபாட்டினையுடைய தேர்க்காலத்தொடர வாராநிற்கும் ; சுற் றுதல்நிறைந்த நாமாலையினையுடைய அரசன் தன் அழகியதேர், பகைவர் பிணப் புறத்தின்மேல் நடந்து. எ - று.

அரோ : அசை.

(க0)

கஙஎ.—பாண் பாட்டு :—

வெண்கோட்ட களிநெறிந்து செங்களத்து வீழ்ந்தார்க்குக்

கைவல்யாழ்ப் பாணர் கடனிறுத் தன்று.

இ - ள். விளர்த்தகொம்பினையுடைய யானையையெறிந்து பறந்தலையிற் பட்டார்க்கு யாழ்வாசிக்கும் கைத்தொழிலில்வல்ல பாணர் உரிமைசெய்தது. எ - று.

வ - று. தளரிய ரூய்புதல்வர் தாமுண ராமைக்

களரிக் கனன்முழங்க மூட்டி - *விளரிப்பண்

கண்ணினர் பாணர் களிநெறிந்து வீழ்ந்தார்க்கு

விண்ணினர் செய்தார் விருந்து.

இ - ள். தளர்ந்த இயல்பினையுடைய தம்மனைவி தாய் சிறுவர் இவர் தாம் போர்க்களத்துப் பட்டவாறு அறியாமையாற் பறந்தலையிலே நெருப்பை முழக்கமூட்டிச் சாப்பண்ணைப் பாடக்கருதினார் பாணர், யானையை எறிந்து பட்டவீரர்க்கு; துறக்கத்துள்ளார் விருந்திடுதல்செய்தார். ஏ - று. (கக)

கஙஅ.—இருவருந்தபுரிலை :—

பொருபடை களத்தவிய

விருவேந்தரு மிகலவிந்தன்று.

இ - ள். போர்செய்யும் சேனையிரண்டும் களத்திப்பட இருவரசரும் மாறுபாட்டாற்பட்டது. எ - று.

* இரங்கற்பண்: “நுனையர் விளரி நொடி தரு தீம்பரிலை” சிலப், 7: 48, (பி - ம்.) 1 ‘துடர’

வ - று. *காய்ந்து கடுங்களிறு கண்கனலக் கைகூடி
வேந்த ரிருவரும் விண்படர - வேந்து
பொருபடை மின்னப் புறங்கொடா பொங்கி
யிருபடையு நீங்கா விகல்.

இ - ள். கனன்று கடியயானே கண்ணழலக் கண்ணுற்று அரசரிருவரும்
விண்ணேச்சேர எடுக்கும் போர்செய்யும்படை ஒளிவிட வென்னிடாவாகி வெகு
ண்டு இரண்டுசேனையும் ஒழியாவாயின, மாறுபாட்டை. எ - று. *

அரசும் படையும் மடிந்தவாம்.

(கஉ)

கஙகூ.—எருமைமற்றம் :—

†வெயர்பொடிப்பச் சினங்கடைஇப்
பெயர்படைக்குப் பின்னின்றன்று.

இ - ள். வேரும்பச் சினத்தைக்கடாவி முதுகிட்ட தன்சேனைக்குப்
பின்னே நின்றது. எ - று.

வ - று. கடுங்கண் மறவன் கனல்விழியாச் சீறி
நெடுங்கைப் பிணத்திடை நின்றா - னடுங்கமரு
ளாள்வெள்ளம் போகவும் போகான்கை வேலூன்றி
வாள்வெள்ளர் தன்மேல் வர.

இ - ள். தறுகண்வீரன் நெருப்புப்போலவிழித்துக் கோபித்து நெடிய
கையையுடைய யானைப்பிணத்தின் நடுவேநின்றான் ; கண்டார்நடுங்கும் போரி
டத்துக் காலாள்வெள்ளம் இரிந்தோடவும் போகானுகித் தன்கைவேலையுன்றி,
பகைவர் வாட்படைவெள்ளம் தன்மேலே அடர்ந்துவர. எ - று. (கங)

கசூ.—ஏமவேருமை :—

குடைமயங்கிய வாளமருட்

படைமயங்கப் பாழிகொண்டன்று.

இ - ள். மன்னர்குடைகள் தம்மில் தலைமயங்கிய வாட்போருள் தானெ
றிந்தவேல் பொருகளிற்றின் மத்தகத்துக்குளிப்பத் தோள்வலியால் வென்றி
கொண்டது. எ - று.

வ - று. மருப்புத்தோ ளாக மதர்விஷுடயிற் சிறிச்
செருப்புகன்று செங்கண் மறவன் - நெருப்பிமையாக்
‡கைக்கொண்ட வெஃகங் கடுங்களிறற்றின் மேற்போக்கி
மெய்க்கொண்டான் பின்னரு மீட்டு.

இ - ள். தோளே கொம்பாக மதர்த்த எருமையேறுபோல வெகுண்டு
போரைவிரும்பிச் சிவந்தகண்ணினையுடைய மறவன், பொறிபிறப்ப விழித்துக்

* தோல். புறநா. ௧௪ - இளம். மேற். † “மெய்யது வியரே”
புறநா. 100 : 2. ‡ புறநா. 274 : 3 ; குறள், 774.

கையிலேந்தியவேலைக் கடியயானைமேல்விட்டு முன்பு வென்றிகொண்டவாறு போல நிராயுதனாகின்று மெய்வலியாற் பின்னரும் வென்றிகொண்டான் ; மேல்வரும் படையை விலக்கி. எ - று.

* “ 1படையறுத்துப் பாழிகொள்ளு மேமம்” என்றராசிரியர். (கச)

கசக.—நூ ழி ல் :—

கழல்வேந்தர் படையினங்கி

யழல்வேறிரித் தாட்டமர்ந்தன்று.

இ - ள். வீரக்கழன்மன்னர் சேனையைக்கொன்று அழலும்வேலைத்திரித்து ஆடுதலைவிரும்பியது. எ - று.

வ - று. ஆட லமர்ந்தா னமர்வெய்யோன் வீழ்குடர்

சூடன் 2மலைந்த சுழல்கட்பேய் - மீடன்

மறந்தவேன் ஞாட்பின் மலைந்தவர் 3மார்பர்

திறந்தவேல் கையிற் றிரித்து.

இ - ள். ஆடுதலை மேற்கொண்டான் போரைவிரும்பினான் ; வீழ்ந்த குடரைச் சூடுதலை மேற்கொண்டன சுழலும்விழியினையுடைய பேய் ; மீளுத லொழிந்த வேற்போருள் மாறுபட்டவர் மார்பத்தை உருவினவேலைக் கையிலே திரித்து. எ - று. (கரு)

கசஉ.—நூ ழி ல ா ட் :—

களங்கமுமிய படையிரிய

3வுளங்கழிந்தவேல் பறித்தோச்சின்று.

இ - ள். பொருளத்தைப்பொருந்திய சேனையெதத் தன்மார்பத்தைத் திறந்த வேலைப்பறித்து எறிந்தது. எ - று.

வ - று. மொய்யகத்து மன்னர் முரணினி யென்னுங்கொல்

கையகத்துக் கொண்டான் கழல்விடலை - வெய்ய

விடுசுடர் சிந்தி விரையகலம் போழ்ந்த

படுசுட ரெஃகம் பறித்து.

இ - ள். போரிடத்து வேந்தர்மாறுபாடு இனி என்னுமோ! கையிடத் துப்பற்றினான் கழல்வீரன் ; வெய்தான மிகுங்கலைச்சிதறி மண்காறுமார் பத்தைப் போழ்ந்தனினி தோன்றும் வேலைப் பறித்து. எ - று. (கங)

கசஉ.—முன்றோர்க்குரவை :—

எழுவுறழ் திணிதோள் வேந்தன் வெஃதோர்

முழுவலி வயவர் முன்னு டின்று.

* தோல். புறத். சூ. 17. 1 குறள், 774.

(பி - ம்.) 1 ‘படை மறுத்து’ 2 ‘மலைந்த’ 3 ‘உளங்கிழித்த’

இ - ள். கணையத்தையொத்த திண்ணியதோளினையுடைய மன்னனுடைய வெல்லுந்தோழுள் நிறைந்த வலியாற்சிறந்த வீரர் ஆடியது. எ - று.

வ - று. ஆளு வயவர்புன் னுட வமார்க்களத்து
வாணர்மின் னாகி வழிதுடங்கு - நோனாக்
கழுமணிப் பைம்பூட் ¹கழல்வேந்த னுருங்
குழுமணித் திண்டேர்க் கொடி.

இ - ள். அமையாத வீரர்முன்னையாடப் போர்க்களத்து ²மேகத்து நிறைந்த மின்போன்று முறையேயாடும் ; பகைபொருத கழுவுமணியானமைந்த பசும்பூணினையுடைய கழல்வேந்தன் நடத்தும் திரண்ட மணியினையுடைய திண்ணிய தேர்மேற் கொடி. எ - று. (கஎ)

கசச.—பின்றோர்குரவை :—

கருங்கழன் மறவரொடு வெள்வளை றிறலியர்
பெருந்தகை தேரின் பின்னா டுன்று.

இ - ள். ¹வலிய கழல்வீரரோடு விளர்த்த வளையினையுடைய பாணிச்சியர் பெரிய மேம்பாட்டினையுடையான்றனது தேரின்பின் ஆடியது. எ - று.

வ - று. கிளையாய்ந்து புண்ணிய கேள்வியாழ்ப் பாணும்
வளையா வயவரும் பின்னாக் - கொளையாய்ந்
தசைவிளங்கும் பாடலொ டாட வருமே
திசைவிளங்குந் தானையான் றேர்.

இ - ள். கிளைநரம்பை ஆராய்ந்தமைத்த சுருதியான்மிக்க யாழைவல்ல பாண்கிளையும் தோலாவீரரும் பின்பாக இசையை ஆராய்ந்து துக்குதல்விளங்கும் பாடுதலுடனே கூத்தாட வரும்; திக்கிலேவிளங்கும் சேனையை யுடையான்றனது தேர். எ - று.

பாண் என்பது சாதிப்பெயர்.

(கடி)

கசரு.—பேய்க்குரவை :—

மன்ன னுரு மறமிகு மணித்தேர்ப்
பின்னு முன்னுட் பேயா டுன்று.

இ - ள். அரசன்செலுத்தும் கொடுமைமிக்க மணியையுடைய தேரின் பின்பும் முன்பும் பேய்ஆடியது. எ - று.

வ - று. முன்னரும் பின்னரு மூரிக் கடற்றூளை
மன்ன னெடுந்தேர் மறனேத்தி - யொன்றார்
நிணங்கொள்பேழ் வாய நிழல்போ னுடங்கிக்
கணங்கொள்பே யாடுங் களித்து.

இ - ள். முன்னும்பின்னும், பெரிய கடல்போன்றசேனையையுடைய அரசன் நெடியதேரின் மாறுபாட்டைவாழ்த்திப் பகைவரது நினத்தைக்கொண்ட பெரியவாயினையுடைய திரண்டபேய் சாயைபோல அசைத்து மகிழ்ந்த நடமாடும். எ - று. (கக)

*கசக.—களிற்றுடனிலை :—

ஒளிற்றெஃகம் படவீழ்ந்த

களிற்றின்கீழ்க் கண்படுத்தன்று.

இ - ள். ஒளியையுடைய வேல்படுதலான் வீழ்ந்த யானையின்கீழ்ப் பட்டது. எ - று.

ஒளிற்றெஃகம்: விகாரம்.

வ - று. *இறுவரை வீழ வியக்கற் றவிர்த

தறுகட் டகையரிமாப் போன்றான் - சிறுகட்

பெருங்கைக் களிற்றெறிந்து பின்னதன்கீழ்ப் பட்ட

கருங்கழற் செவ்வே லவன்.

இ - ள். பெரியமலை முறித்தவீழ்ப் போக்கற்றுப் பட்ட கொடுமைத் தொழின் மேம்பாட்டினையுடைய சிங்கத்தை ஒத்தான் ; சிறிய கண்ணினையும் பெரியகையினையுமுடைய ஆனையையெறித்த பின்னர் அதன்கீழ்ப்பட்ட வலிய வீரக்கழலினையும் சிவந்த வேலினையுமுடையவன். எ - று. (உ௦)

கச௪.—ஒன்ர்வாளமலை :—

வலிகெழுதோள் வான்வயவ

ரொலிகழலா னுடனான்று.

இ - ள். உரம்பொருந்திய தோளினையுடைய வான்வீரர் ஆர்க்கும் வீரக கழலினையுடையானுடன் ஆடியது. எ - று.

வ - று. வானை பிறமுங் கயங்குகிப்ப வந்தடையா

ராளமர் வென்றி யடுகளத்துத் - தோள்பெயராக்

காய்ந்தடு துப்பிற் கழன்மறவ ராடினார்

வேந்தொடு வெள்வாள் விதிர்ந்து.

இ - ள். வானையினியிளிரும் மடுவினையொப்ப, வந்த பொருத்தாதார் வீரர்மேவும் வெற்றியினையுடைய கொலைக்களத்துத் தோள்பெயர்த்து வெகு ண்டுகொல்லும் வலியினையுடைய கழல்வீரர் ஆடினார், அரசனுடனே விளர்த்த வாளினை அசைத்து. எ - று. (உ௧)

கச௮.—தானைநிலை :—

இருபடையு மறம்பழிச்சப்

பொருகளத்துப் பொலிவெய்தின்று.

* கம்ப. கடராவு. 5; 'இறுவரை': சீவக. 1833. † சீவக. 783.

இ - ள். இரண்டுசேனையும் மறத்தை ஏத்தப் போர்க்களத்துச் சிறப் பெய்தியது. எ - று.

வ - று. நேரார் படையி னிலைமை நெடுந்தகை
யோரா னுறைகழியா னெள்வாளுந் - தேரார்க்கும்
வெம்பரிமா லூர்ந்தார்க்கும் வெல்களிற்றின் மேலார்க்குங்
கம்பமா நின்றான் களத்து.

இ - ள். பகைவர்சேனையின் உரத்தைப் பெரிய மேம்பாட்டினையுடைய வன் விசாரியான், வாறும் உறையினின்றும் வாங்கான், தேர்வீரார்க்கும் வெய்ய செலவினையுடைய குதிரையைச் செலுத்தினார்க்கும் வெல்லும் யானையின் மேலார்க்கும் நிலைத்துண்போலக் களத்தின்கண் நின்றான். எ - று

கம்பம், நடுக்கமுமாம்.

(உஉ)

கச்சு.—வெருவருநிலை :—

விலங்கமருள் வியலகலம் வில்லுதைத்த கண்ணகிழிப்ப
நிலந்தீண்டா வகைப்பொலிந்த நெடுந்தகைநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். பகையைத்தடுக்கும் பூசலிடத்து அகன்ற மார்பகத்தை வில் உமிழ்ந்த அம்புபிளப்ப நிலத்தைத்தீண்டாதபடி சிறந்த பெரிய மேம்பாட்டினையுடையான்தனது நிலைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வெங்கண் முரசதிரும் வேலமருள் வில்லுதைப்ப
வெங்கு மருமத் ¹துடைக்குளிப்பச் - செங்கட்
புலவா ணெடுந்தகை பூம்பொழி லாகங்
கலவாமற் காத்த கணை.

இ - ள். வெவ்விய கண்ணினையுடைய முரசுமுழங்கும் வேற்போருள் விற் செலுத்த உயிர்நிலையான எவ்விடத்தும் தைப்பச் சிவந்தகண்ணினையும் புலால் நூறும் வாளினையுமுடையனாகிப் பெரியதகைமையாற் சிறந்தவன் பொலியு பெற்ற பார்மடந்தைமார்பினைக் கூடாதபடி, ஏற்றுக்கொண்டன அம்பு. எ - று.

வில்லுதைப்பத் தைத்தருவின அம்பு காத்தவெங்க.

(உஉ)

கரு.—சிருங்காரநிலை :—

பகைபுகழக் கிடந்தானை
முகைமுறுவலார் முயக்கமர்ந்தன்று.

இ - ள். பகைவர் சீர்த்திபண்ணக்கிடந்தானை ²முல்லைமொட்டுப்போன்ற பல்லினர் தழுவுதலை மேவியது. எ - று.

வ - று. எங்கணீவ னெங்கணவ னென்பா ரிகல்வாடத்
தங்கணவன் றூர்தம் முலைமுகப்ப - வெங்கணைசேர்

புண்ணுடை மாற்பம் பொருகளத்துப் புல்லினார்
நுண்ணிடைப் பேரல்து லார்.

இ - ள். எம்முடையகணவன் எம்முடையகணவனென்று சொல்லும் பரத்தையர் மாறுபாடுகெடத் தமது கொழுநன்மலை தம்முலைமுகந்துகொள்ள வெய்ய அம்புபட்ட புண்ணினையுடையமாற்பத்தைப் போர்க்களத்துத் தழுவினார்; நுண்ணிய இடையினையும் பெரிய அல்குலினையுமுடைய குலமகளிர். ஏ - று. எங்கணவ நெங்கணவ நென்பார், தெய்வமகளிரென்றுமாம். (உச)

கருக.—உவகைக்கலுழ்ச்சி :—

வாள்வாய்த்த வடுவாழ்யாக்கைக்
கேள்கண்டு கலுழ்ந்துவந்தன்று.

இ - ள். வாளால் வாய்ப்புப்பெற்ற விழுப்புண்மிக்க உடம்புடைய கணவனைக்கண்டு மனைவி மகிழ்ந்து கண்ணீர்வீழ்த்தது. ஏ - று.

வ - று. வெந்தொழிற் கூற்றமு நாணின்று வெங்களத்து
வந்த மறவர்கை வாடிமிப்பப் - பைந்தொடி.
யாடரிமா வன்னான் கிடப்ப வகத்துவகை
யோடரிக்க ிணீர்பா யுக. *

இ - ள். வெய்ய செய்தியினையுடைய கூற்றமும் நம்பிடத்தும் இவ்வாறு மறமில்லையென்று மானித்தது; வெவ்விய போர்க்களத்துப் போர்செய்ய வந்த தறுகண்ணர் கையிடத்துவாள் துணிசெய்யப் பச்சைவனையினையுடைய மனைவி தன் வென்றிச் சிங்கத்தையனைய கொழுநன்கிடப்ப அவன் வெற்றிக் கிடக்கைகண்ட உள்ளத்து மகிழ்ச்சியாற் செவ்விரிகருவிரிபார்த கண்ணகலமெல்லாம் நீர்பார்துவீழ். ஏ - று.

உகக் கூற்றமு நாணின்றென்க.

(உஅ)

கருஉ.—*தன்னைவேட்டல்:—

தம்மிறைவன் விசும்படைந்தென
வெம்முரணு னுயிர்வேட்டன்று.

இ - ள். தம்வேந்தன் விசும்பைச் சேர்ந்தானாக, வெய்ய மாறுபாட்டையுடையானொருவரன் உயிரை ஆகுதிபண்ணியது. ஏ - று.

வ - று. †வான மிறைவன் படர்ந்தென வாடிடுப்பா
மானமே நெய்யா மறம்நிறகாத் - தேனியிருங்
களளவிழ் கண்ணிக் கழல்வெய்யோன் வாளம
ரொள்ளுலுள் வேட்டா னுயிர்.

* இத்துறை தன்னுறுதொழிலின் பாற்படும். † நோல். புறத். கு. 14-
இளம். மேற்.
(பி - ம்.) 1 'நீராயுக'

இ - ள். விண்ணிடத்து வேந்தன் சென்றாகு, வாளே சுருவமாக அபி
மானம் ஓமநெய்யாக மறமே சமீதையாக வண்டுபரக்கும் மதுமலர்த்தமாலையினை
யும் வீரக்கழலினைமுடைய வெவ்லியோன் வாட்போராகிய ஒள்ளியதியுள்
உயிரை ஆகுதிபண்ணினான். எ - று. (௨௯)

கருந.—இ து வு ம து :—

காய்கதிர் நெடுவேற் கணவனைக் காணிய

வாயிழை சேறலு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். பகையைச்சீக்கும் ஒளிரெடுவேலினைமுடைய கொழுநனைக்
காணவேண்டி அவன்பட்ட போர்க்களத்துள் அழகிய ஆபரணத்தையுடைய
மனையாள் போயினதும் அத்துறையேயாம். எ - று.

வ - று. கற்பின் விழுமிய தில்லைக் கடையிறந்

திற்பிறப்பு நாணு மிடையொழிய - நற்போ

ரணங்கிய வெங்களத் தாருபிரைக் காண்பான்

வணங்கிடை தானே வரும்.

இ - ள். கற்புடைமையிற் சீரியதொன்றில்லை ; வாயிற்கடைநீங்கிக்
குடிப்பிறப்பும் நாணமும் தன்னிடத்தைவிட்டுநீங்க நல்ல பூசலிப்பட்ட சே
னைப்பரப்பிற்கிடந்த தன்னுயிரினையவனைக் காணவேண்டி நுடங்கும் இடை
யாள் தமிழளாய்வரும். எ - று.

ஒழியத் தானேவருமென்க.

(௨௭)

கருச.—தொகைநிலை :—

அழிவின்று புகழ்நிறீஇ

யொழிவின்று களத்தொழிந்தன்று.

இ - ள். கேடின்றியே நிறையக் கீர்த்தியைநிறுத்தி எல்லாரும் போர்க்
களத்திலே மடிந்தது. எ - று.

வ - று. மண்டமர்த் திண்டோண் மறங்கடைஇ மண்புலம்பக்

கண்டிரள்வேன் மன்னர் களம்பட்டார் - பெண்டிர்

கடிதெழு செந்தீக் கழுமினா ரின்னுந்

கொடிதேகா ணார்ந்தின்று கூற்று.

இ - ள். உறுபோரிடத்துத் திண்ணியதோளால் மாறுபாட்டைக் கடா
விப் பூமி தனிமைப்பட்டுபுலம்பக் காம்பு கண்டிரண்ட வேலினைமுடைய வேந்த
ரிருவரும் போர்க்களத்துப்பட்டார் ; அவர்தேவியரெல்லாம் கடிதாயெழும் செந்
நெருப்பிற் கெழுமினர் ; இன்னமும் கொடுமையுடைத்தேகாண் வயிறுநிறைந்
தின்று கூற்றம். எ - று.

(௨௮)

திணைப்பூட்டு க-ம் துறைப்பாட்டு ௨௭-ம் முடிந்தன.

ஏழாவது தும்பைப்படலம் முற்றிற்று.

எ ட் ட ர வ து

வா கை ப் ப ட ல ம்,

(அ.—சூ த் தி ர ம்.)

சீர்சால் வாகை வாகை யாவ

மரச வாகை முரச வாகை
மறக்கள வழியொடு களவேள் விய்யே
முன்றேர்க் குரவை பின்றேர்க் குரவை

நு பார்ப்பன வாகை வாணிக வாகை
வேளாண் வாகை பொருந வாகை
யறிவன் வாகை தாபத வாகை
கூதிர்ப் பாசறை வாடைப் பாசறை
யரச முல்லை பார்ப்பன முல்லை

க0 யவைய முல்லை கணிவன் முல்லை
மூதின் முல்லை யேருண் முல்லை
வல்லாண் முல்லை காவன் முல்லை
பேராண் முல்லை மறமுல் லையே
குடைமுல் லையொடு கண்படை நிலையே

கரு யவிப்பலி யென்ற சாற்பு முல்லை
கிணைநிலை யேனைப் பொருளொடு புகற
லருளொடு நீங்க லுளப்படத் தொகைஇ
மூன்று 1தலையிட்ட மூலீ ரைந்தும்
வான்றோய் வாகைத் திணையது வகையே.

என்-னின், வாகைத்திணையும், துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ - ள். வாகை, வாகையரவம், அரசவாகை, முரசவாகை, மறக்கள வழி, களவேள்வி, முன்றேர்க்குரவை, பின்றேர்க்குரவை, பார்ப்பனவாகை, வாணிகவாகை, வேளாண்வாகை, பொருநவாகை, அறிவன்வாகை, தாபத வாகை, கூதிர்ப்பாசறை, வாடைப்பாசறை, அரசமுல்லை, பார்ப்பனமுல்லை, அவையமுல்லை, கணிவன்முல்லை, மூதின்முல்லை, ஏருண்முல்லை, வல்லாண் முல்லை, காவன்முல்லை, பேராண்முல்லை, மறமுல்லை, குடைமுல்லை, கண்படைநிலை, அலிப்பலி, சாற்புமுல்லை, கிணைநிலை, பொருளொடுபுகறல், அரு ளொடுநீங்கல் என்று சொல்லப்பட்ட முப்பத்துமூன்றும் வாகைத்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

கருநு.—வா கை :—

இலையுனை வாகை சூடி யிகன்மலைந்
தலைகடற் ருனை யரசட் டார்த்தன்று.

(பி - ம்.) 1 'தலைப்பட்ட'

எச

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

இ - ள். பச்சிலைவிரவித்தொடுத்த வாகைப்பூவைப்புனைந்து மாறுபாட்டை மேற்கொண்டு அலையுங்கடல்போன்ற சேனையினையுடைய வேந்தைக் கொன்று ஆரவாரித்தது. எ - று.

வ - று. சூடினான் வாகைச் சுடர்த்தெரியல் சூடுதலும்
பாடினார் வெல்புகழைப் பல்புலவர் - கூடா
ருடல்வே லழுவத் தொள்திகழும் பைம்பூ
ணடல்வேந்த னட்டார்த் தரசு.

இ - ள். ஒளியாற்சிற்றத்த வாகைமாலையை மலைந்தான் ; மலைந்தானாகத் துதித்தார், பகைவெல்லும் கீர்த்தியை அறிவினையுடையோர் பலரும்; சத்துருக்களது மாறுபாட்டினையுடைய அயிற்படைநடுவே ஒள்திகழும் பசும்பொன் னைச் செய்யப்பட்ட ஆபரணத்தினையும் மாறுபாட்டினையுமுடைய வேந்தன் அரசுகொன்று ஆரவாரித்தது. எ - று.

ஆர்த்துச் சூடினனென்க.

(க)

கருசு.—வாகையரவம்:—

வெண்கண்ணியுங் கருங்கழலுஞ்
செங்கச்சுந் தகைபுனைந்தன்று.

இ - ள். வெள்ளைமாலையினையும் வலியவீரக்கழலினையும் சிவந்தகச்சினையும் அழகிதாக அணிந்தது. எ - று.

வெண்கண்ணி - கொத்தான்வாகை.

வ - று. அனைய வமரு ளயில்போழ் *விழுப்பு
ணினைய வினிக்கவலை யில்லை - புனைக
வழலோ டிமைக்கு மணங்குடைவாண் மைந்தர்
கழலோடு 1பூங்கண்ணி கச்சு.

இ - ள். அத்தன்மையவாகிய பூசலிலே வேல்பிளந்த சீரியபுண் இத் தன்மையவாயின; மேல் ஓர்துயரமில்லை; அணிக, நெருப்போடி லங்கும் பகை வர்க்கு வருத்தஞ்செய்தலையுடைய வாண்மள்ளர், வீரக்கழலினையும் பொலிந்த மாலையினையும் கச்சினையும். எ - று.

(உ)

கருள.—அரசுவாகை :—

* பகலன்ன வாய்மொழி ,
யிகல்வேந்த னியல்புரைத்தன்று.

இ - ள். † நுகத்திற் பகலாணிபோன்ற நடுநிலைச்சொல்லினையுடைய மாறுபாட்டாற்சிற்றத்த மன்னனதுதன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. காவ லுமைந்தான் கடலுலகங் காவலா
லோவ லறியா துயிர்க்குவகை - மேவருஞ்சீ

* குறள். 77௯. † பட். 206; பழ. 95 ; தஞ்சை. 48.

(பி - ம்.) 1 'பூங்கண்ணிக்கச்சு'

ரைந்தொழி னன்மறை முத்தீ யிருபிறப்பு

வெந்திறற் றண்ணளியெம் வேந்து.

இ - ள். காவற்றொழிற்சுச் சமைந்தான்; கடல்குழந்த பூமியினை இவன் காத்தலாலே ஒழிதலறியாது பல்லுயிர்க்கும் மகிழ்ச்சி; பொருந்ததல்வரும் நன்மையினை யுடைய ஐந்து தொழிலினையும் நான்குவேத்தினையும் மூன்று தீயினையும் 1 பூணூலிவேதற்கு முன்னும் பின்னுமாகிய இருபிறப்பினையும் 2 பகையிடத்து வெவ்வித வினையினையும் குளிர்ந்த அருளினையுமுடைய எம்முடைய வேந்தன். எ - று.

ஐந்துதொழில்: ஓதல், வேட்டல், ஈதல், படைக்கலம்பயிதல், பல்லுயி ரோம்பல். (௩)

கருஅ.—முரசுவாகை :—

ஒலிகழலா னகனகருட்

பலிபெறுமுரசின் பண்புரைத்தன்று.

இ - ள். ஆரவாரிக்கும் வீரக்கழலினையுடையானது பாரதமாளிகையிடத் துப் பலியைப்பெறும் முரசினுடைய தன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. மதியேர் நெடுங்குடை மன்னர் பணிந்து

*புதிய புகழ்மாலே வேய - நிதியும்

வழங்குந் தடக்கையான் வான்றோய் நகருண்

முழங்கு மதிரு முரசு.

இ - ள். நிறைந்தமதியையொக்கும் உயர்ந்த கொற்றங்குடையினையுடைய அரசர் தாழ்ந்து புதிதான கீர்த்தித்தெரியலைச்சூட்டப் பொருளைப் பலர்க்குந் கொடுக்கும் பெரிய ிகையினையுடைய அரசனது விண்ணக்கிட்ட உயர்ந்த மாளிகையிடத்து இப்பொழுது ஆர்ப்பரவம் பண்ணுநின்றது, முன்பு பகையுள்ள காலத்து இடிக்குமுரசு. எ - று. (௪)

கருக.—மறக்களவழி :—

முழவுறழ் திணிதோளானே

யுழவனாக வுரைமலிந்தன்று.

இ - ள். முழவுபொலத்திரண்ட திண்ணியபுயத்தினையுடையானே உழும் வேளாளனாக மிகுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †அஞ்சவரு தானே யமரென்னு நீள்வயலுள்

வெஞ்சினம் வித்திப் புகழ்வினைக்குஞ் - செஞ்சுடர்வேற்

பைங்கட் பணைத்தாட் பகட்டுழவ னல்கலா

னெங்கட் கடையா விடர்.

இ - ள். கண்டார்வெருவும் சேனையாகிய வரம்பையுடைய போர்க்கள மென்னும் நீண்டசெறுவினுள் வெய்ய செற்றமென்னும் வித்தைவிதைத்துக்

* “மூவாவிழுப்புகழ்” பு - லே. 222. † இந்த வெண்பா ஏகதேச உரு வகத்திற்கு மேற்கோள்; மாறன், பக். 178.

(பு - ம்.) 1 ‘பூண்டூல்’ 2 ‘பகைவரிடத்து’ 3 ‘கையினையுடையானது’

எசு

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

கீர்த்தியைவினைக்கும் சிவந்தஒளியேலாகிய கோலினையுடைய பச்சென்ற கண்ணினனும் பெருத்த தாளினனுஞ்சிறந்த யானையாகிய ஏருழவன் அளித்தலால் எம்போல்வார்க்கு வறுமையடையா. எ - று.

இது 1 மாட்டேற்றில்லா உருவகம். பைங்கண், பண்பு. (ரு)

கசு0.—களவேள்வி :—

அடுதிற லணங்கார

விடுதிறலான் களம்வேட்டன்று.

இ - ள். கொல்லும்வலியினையுடையபேய் வயிரரவுண்ணப் பரந்தவலியினையுடையான் களவேள்வி வேட்டது. எ - று.

வ - று. பிடித்தாடி யன்ன பிறழ்பற்பே யாரக்

கொடித்தானே மன்னன் கொடுத்தான் - *முடித்தலைத்

தோளொடு வீழ்ந்த தொடிக்கை துடுப்பாக

மூளையன் சோற்றை முகந்து.

இ - ள். பலுவையொத்த பிறழ்ந்த எயிற்றினையுடைய பேயுண்ணக் கொடியினையுடைய சேனாமன்னவன் வழங்கினன் ; மகுடத்தலையாகிய மிடாவில் தோளுடனே வெட்டுண்டுவிழ்ந்த தோள்வனையாற்சிறந்த கையே துடுப்பாக மூளையாகிய அழகியசோற்றை முகந்து. எ - று. (சு)

கசு1.—முன்றோர்க்குரவை :—

வென்றேந்திய விறற்படையோன்

முன்றோர்க்க ணணங்காடின்று.

இ - ள். வென்றெடுத்த வெற்றியான்மிக்க ஆயுதத்தையுடையான் தேரின்முன் பேயாடியது. எ - று.

வ - று. உலவா வளஞ்செய்தா னாழிவாழ் கென்று

புலவாய புன்றலைப்பே யாடுங் - கலவா

வரசதிர நூறி யடுகளம் வேட்டான்

முரசதிர வென்றதேர் முன்.

இ - ள். கெடாத நன்மையினைச்செய்தவன் நெடுங்காலம் வாழ்வானாக வெனச்சொல்லிப் புலானறும். வாயினையும் புற்கென்ற தலையினையுமுடையபேய் கூத்தாடும் ; பொருந்தாதமன்னர் நடுங்கவெட்டிக் களவேள்வி வேட்டான் முரசமுழங்க வென்ற தேரின்முன்பு. எ - று.

முன் பேயாடும்.

(எ)

கசு2.—பின்னோர்க்குரவை :—

பெய்கழலான் தேரின்பின்

மொய்வனோவிறலியர் வயவரொடாடின்று.

* சிலப். 26: 242 - 3. † புறநா. 26: 10 ; மதுரை. 34 - 5.

(பி - ம்.) 1 'மாட்டேற்றில்லா', 'மாட்டேறலா'

இ - ள். இட்ட வீரக்கழலினையுடையான் தேரின் பின் செறிந்ததொடியினையுடைய பாணிச்சியர் வீரரோடு கூத்தாடியது. எ - று.

வ - று. * 1வஞ்சமில் கோலானை வாழ்த்தி வயவரு
மஞ்சொல். ஹிறவியரு மாடுபவே - 2வெஞ்சமரிற்
குன்றேர் மழகனிறுங் கூந்தற் பிடியும்போற்
பின்னேர்க் குரவை பிணைந்து.

இ - ள். பொய்யாத சென்கோலினையுடைய அரசனைத்துதித்து வெற்றியினையுடைய வீரரும் அழகியமொழியினையுடைய பாணிச்சியரும் கூத்தாடா நின்றார்வெவ்வியபூசலிடத்து; மலையையொக்கும் இனையயானையினையும் கூந்தற் பிடியினையுமொப்பத் தேரின் பின் கைகோத்தாடும் கோப்பைக்கொண்டு. எ - று.

தும்பையின் முன்றோர்க்குரவை பின்னேர்க்குரவை, 3போர்க்குச்செல்லும் தேரின்மேல்; இவை வென்றுநின்ற தேரின்மேல். (அ)

ககூகூ.—†பார்ப்பனவாகை :—

‡கேள்வியாற் சிறப்பெய்தியானை
வேள்வியான் விற்றன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். கேட்கக்கடவனகேட்டுத் தலைமைபெற்றவனை யாகத்தான் வெற்றியைப்பெருக்கியது. எ - று.

வ - று. ஒதங் கரைதவழ்நீர் வேலி யுலகினுள்
§வேதங் கரைகண்டான் வீற்றிருக்கு - மேதஞ்
சுடுசுடர் தானாகிச் சொல்லவே வீழ்ந்த
விடுசுடர் வேள்வி யகத்து.

இ - ள். திரை கரைமீதே தத்தும் கடலேவேலியாகவுடைய நிலத்திடத்து நான்குவேதத்தினையுங்கற்றவன் தாபதர்க்கரசாய்ச் செம்மார்திருக்கும்; குற்றத்தைச்சுடும் நெருப்புத்தானாகி எல்லாரும்போற்ற விரும்பின பரந்தஅனலையுடைய யாகத்திடத்து. எ - று.

வேள்வியகத்து வீற்றிருக்குமென்க.

(க)

ககூச.—வாணிகவாகை :—

செறுதொழிலிற் சேணீங்கியா
னறுதொழிலு மெடுத்துரைத்தன்று.

இ - ள். பொல்லாத வினையினின்றும் நீளக்கழிந்தவனுடைய ஆறுசெய்தியும் உயர்த்திச் சொல்லியது. எ - று.

* தோல். புறத். கு. 17-இளம். மேற். † சிலப். 23: 72. ‡ புறநா. 166 - உரை. மேற். § திரி. 70; பேருங். 3. 3: 79 - 80.

(பி - ம்.) 1 'வஞ்சமிலா' 2 'வெஞ்சமத்து' 3 'பொரச்செல்லும்'

எஅ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

வ - நு. *உழுது பயன்கொண் டொலிநிறை யோம்பிப்
பழுதிலாப் பண்டம் பகர்ந்து - முழுதுணர
வோதி 1யழல்வழிபட் டோம்பாத வீகையா
னாதி வணிகர்க் கரசு.

இ - ள். உழுது அதன்பலத்தைக்கைப்பற்றி ஆரவாரிக்கும் ஆனிரை
யைப் பாதுகாத்துக் குற்றமில்லாத கூலங்களையும்விற்று நான்மறை முதலாயின
பலவும் அறியக்கற்று முத்தியை ஆராதித்துப் பொருளைச் சீர்தூக்காது கொடுக்
கும் கொடையினைபுடையான் முதல்வணிகர் எல்லார்க்கும் வேந்து. எ - நு. (க0)

கசுரு.—வேளாண்வாகை :—

மேன்மூவரு மனம்புகல
வாய்மையான் 2வழியொழுகின்று.

இ - ள். முற்பட்ட அந்தணர் அரசர் வணிகரென்னு மூவரும் நெஞ்சு
விரும்ப மெய்மையால் அவரவர் ஏவல்வழியே சென்றது. எ - நு.

வ - நு. மூவரு நெஞ்சமர முற்றி யவரவ
ரேவ லெதிர்கொண்டு மீண்டிரையா - னேவல்
வழுவான் வழிநின்று வண்டார் வயலு
நொழுவா 3னுலகுக் குயிர்.

இ - ள். முன்சொன்னமூவரும் மனமேவ முதிர்ந்து அவர்தாந்தாம்
ஏவின காரியத்தை ஏற்றுக்கொண்டு மீண்டும் மறுத்துச்சொல்லான் தனக்கு
நீதிதூல் ஏவினசொல்வழுவானுய் முறையேநின்று சுரும்புநிறையும் கழனியுள்
உழுமவன், பூமியிலுள்ளார்க்கெல்லாம் உயிரையனையவன். எ - நு. (கக)

கசுசு.—பொருந்வாகை :—

புகழொடு பெருமை நோக்கி யாரையு
மிகழ்த லோம்பென வெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ள். நின்கீர்த்தியோடு மிகுதியைப்பார்த்து யாவரையும் என்னுதலைப்
பரிகரியென்று உயர்த்திச்சொல்லியது. எ - நு.

வ - நு. வெள்ளம்போற் றானே வியந்து விரவாரை
யெள்ளி யுணர்த வியல்பன்று - தெள்ளியா
ராறுமே லாறியபி னன்றித்தநீ கைக்கொள்ளார்
நீறுமேற் பூத்த நெருப்பு.

இ - ள். கடல்போன்ற சேனையினைபுடையேம் யாமென்றுமதித்துப்
பகைவரை இகழ்ந்து அறியுமது தன்மையன்று ; தெண்மையுடையார், வெம்
மையாறுமாயின் ஆறியபின் அல்லது தங்கள்கையில் ஏந்தார், பொடிமூடி
தழலை. எ - நு. (கஉ)

* தோல். புறந். சூ. 16 - இளம். மேற்; நன். சூ. 341 - மபிலை. மேற்.

(பி - ம்.) 1 'அழல்வழிவேட்டு' 2 'வழிமொழிந்தன்று' 3 'உல்கித்கு'

கசு௭௭.—அறிவன்வாகை :—

புகழ்துவல முக்காலமு

நிகழ்பறிபவ னியல்புரைத்தன்று.

இ - ள். தன்கீர்த்தியைச்சொல்ல மூன்றுகால நிகழ்ச்சியையும் அறிய மவன் தன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *இம்மூ வுலகி னிருள்கடியு மாய்கதிர்போ

லம்மூன்று முற்ற வறிதலாற் - றம்மி

னுறழா மயங்கி யுறழினு மென்றும்

†பிறழா பெரியோர்வாய்ச் சொல்.

இ - ள். நாகலோகம் பூலோகம் சுவர்க்கலோகமென்னும் மூன்றுலோகத்திலுமுள்ள அந்தகாரத்தைப் போக்கும் அழகிய ஆதித்தனையொப்ப இறப்பு நிகழ்பு எதிர்வென்னும் மூன்று காலத்தையும் முடியஅறிதலால் தம்மில் தாம் மாறுபடாதன மாறுபட்டுப் பூர்ப்புளித்துப் பகலிருண்டு மாறுபடினும் எக்காலத்தினுந்தப்பா, சான்றோர்மெய்மொழி. எ - று.

§ 'ஒருபாற் கிளவி எனைப்பாற் கண்ணும் வரும்' ஆதலால், 'அறிபவன்' என்றார். (க௭)

கசு௮.—தாபதவாகை :—

தாபத முனிவர் தவத்தொடி முயங்கி

யோவுத லறியா வொழுக்குரைத் தன்று.

இ - ள். தபோதனவேடத்தர் புண்ணியத்தோடுதழுவி ஒழிதலுணராத நடையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ||நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் 1தோலுடஇச்

சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி - யூடையார்

கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல்

வானகத் துய்க்கும் வழி.

இ - ள். நீரிலே 2பலகான்முழுதி வெறுநிலத்துச்சாய்ந்து மானறேலைப் புடைவையாகவுடுத்து நெகிழ்ந்தசடைவீழத் தியைப் பரிகரித்துப் பதியிடத்து அணையாராய்க் காட்டிலுள்ள சாகமூலபலங்களைக்கைப்பற்றித் தெய்வத்தினையும் விருந்தினையும்போற்றுமது, சுவர்க்கத்துத் தம்மைச்செலுத்துநெறி. எ - று

கசு௯.—கூதிர்ப்பாசறை :—

கூற்றனையான் வியன்கட்டுரீக் கூதிர்வான் 3றுளிவழங்க

வாற்றாமை நனிபெருகவு மயில்வேலோ னளிதுறந்தன்று.

இ - ள். கூற்றையொத்தவனுடைய அகன்றபாசறையிடத்துக் கூதிர்க் காலத்துமேகம் உறையைக்கொடுப்பப் பிரிவாற்றாமை மேனமேன்மிகவும் கூரிய எஃகினையுடையான் கருணையை ஒழிந்தது. எ - று.

* பெருங். 4. 5: 122 - 4. † நற். 289: 2 - 3; பதீற். 63: 6 - 7.
‡ புறநா. 2: 17-8. § தோல். பொருளியல், சூ. 28. || தோல். புறத். சூ. 16 - இளம். மேற்; குறள். 26 - பரிமேல். வி.
(பி - ம்.) 1 'தோலுடையா' 2 'பலகாலும்' 3 'தளி'

வ - று. *கவலை மறுகிற் கடுங்கண் மறவ
ருவலைசெய் கூரை யொடுங்கத் - துவலைசெய்
கூதிர் நலியவு முள்ளான் கொடித்தேரான்
மூதின் மடவாண் முயக்கு.

இ - ள். கவர்த்தெருவிடத்துத் தறுகண்கீர் தழையாற்பண்ணின
கூரையிடத்திலேயடங்கச் சிறுதுளியைப்பண்ணும் கூதிர்க்காலம் வருத்தவும்
நினையான், பதாகையாற்பொலிந்த தேரினையுடையான் ; பழையமனையில்
மனைக்கிழத்திபுணர்தலை. எ - று. (கரு)

கள௦.—வாடைப்பாசறை:—

வெந்திறலான் வியன்பாசறை வேல்வயவர் விதிர்ப்பெய்த
வந்துலாய்த் துயர்செய்யும் வாடையது ¹மலிபுரைத்தன்று.

இ - ள். வெய்ய வலியினையுடையானது பரந்தவீடர்ரத்து வேல்கீர்
நடுக்குறவந்தியங்கி வருத்தம்பண்ணும் வாடைக்காற்றின் மிகுதியைச்சொல்
வியது. எ - று.

வ - று. வாடை நலிய வடிக்கணு ²தோணசை

யோடை மழகளிற்ற னுள்ளான்கொல் - கோடன்
முகையோ டலம்வர முற்றெரிபோற் பொங்கிப்
பகையொடு பாசறையு ளான்.

இ - ள். "வாடைக்காற்றுவருத்த மாவடுப்போன்ற கண்ணாளுடைய
தோணைச்சுதல் பட்டத்தையுடைய இளவாரணத்தான் நினையான்போலும் ;
காந்தண்முதல் மொட்டிடுணை சுழல முதிர்ந்தநெருப்புப்போற்கோபித்துச் சுத்
துருக்கள்கெட்டோடும் பாடிவிட்டிருந்தான். எ - று.

பாசறையுளான் உள்ளான்கொலென்க.

(கரு)

கள௧.—†அ ர ச மு ல் லை :—

செருமுனை யுடற்றுஞ் செஞ்சுடர் நெடுவே
லிருநிலங் காவல னியல்புரைத் தன்று.

இ - ள். பொரும்பகையைவருத்தும் சிவந்த சோதியாற் பொலிந்த
நெடிய வேலினைபுடைய பெரிய புலியைக்காக்கும் அரசன் நன்மையைச்சொல்
வியது. எ - று.

வ - று. செயிர்க்க ணிகழாது செங்கோ லுயரி
மயிர்க்கண் முரசு முழங்க - வுயிர்க்கெல்லா
நாவ ஓகலிடத்து ஞாயி றனையனாய்க்
காவலன் சேறல் கடன்.

* தோல். புதிற். சூ. 17 - இளம். மேற். † சீவக. 547 - ந. வி.
(பி - ம்.) 1 'மலிவு' 2 'தோணலை'

இ - ள். குற்றத்திடத்துச்செல்லாதே மனுநீதியை உயர்த்தி மயிரான் மிக்க கண்ணினையுடைய வீரமுரசொலிப்ப எல்லாவுயிர்க்கும் நாவலந்திவன்கண் ஆதித்தனையொத்து வேந்தன்நடத்தல் முறைமை. எ - று.

முல்லை, இயல்புமிகுதி.

(க௭)

க௭௨.—பார்ப்பனமுல்லை :—

கான்மலியு நறுந்தெரியற் கழல்வேந்த ரிகலவிக்கு

*நீன்மறையோ னலம்பெருகு நடுவுநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். செவ்விமிக்க நறுநாற்றஞ்செறிந்த மாலையினையுடைய வீரக்கழ லாற்பொலிந்த மன்னர் மாறுபாட்டைக்கெடுக்கும் நான்கு வேதத்தினையுடையோன் கன்மையிக்க செப்பமுறைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஒல்லெனீர் ஞாலத் துணர்வோ விழுமிதே

நல்லிசை முச்செந்தீ நான்மறையோன் - 1செல்லலும்

வென்றன்றி மீளா விறல்வேந்தர் வெம்பகை

யென்றன்றி மீண்ட திலர்.

இ - ள். அதுகாண வோசையையுடைய கடல்குழந்த வையகத்துஅறிவு சாலச்சீரிதாகவிருந்தது ; அழகிய புகழினையும் மூன்றுசெந்தியினையும் நான்கு வேதத்தினையுமுடையோன் சந்துவேண்டிச்சென்றாகுப பகைமே லெடுத்துச் சென்றால் வென்றல்லதுமீளாத வெற்றிமன்னர் வெய்யமுரணென் நல்லது பொருந்தி மீண்டதிலர். எ - று.

(க௮)

க௭௩.—அவையமுல்லை :—

நவைநீங்க நடுவுகூறு

மவைமாந்த ரியல்புரைத்தன்று.

இ - ள். குற்றங்கெட நடுவுசொல்லும் அவைக்களத்துச் சான்றோர் தன் மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †தொடைவிடை யூழாத் தொடைவிடை துன்னித்

தொடைவிடை யூழிவை தோலாத் - தொடைவேட்

டழிபட 2லாற்ற லறிமுறையேன் ‡நெட்டின்

வழிபடர்தல் வல்ல தவை.

இ - ள். 1அனுயோகமும் உத்தரமும் முறைமையாக 2அனுயோகத்தை யும் உத்தரத்தையும் புத்திபண்ணித் தொடையும் விடையும் முறைமையும் என்றிவைப்பாத சயபத்திரத்தைவிரும்பித் தோல்வியும் வெற்றியும் நெறியாலே நிச்சயிக்குமுறைமையை மேற்கொண்டு எட்டின் நெறியே செல்லல்வல்லது அவைக்களம். எ - று.

* புறநா. 305: 2. † குறநீ. 118 - பரிமேல். ல். ‡ பு - வெ. 178: 4; தோல். புறத். கு. 21.

(பி - ம்.) 1 'செல்லலும்' 2 'ஆற்றல்' 3 'அபியோகம்'

அஉ

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

எட்டாவன: “குடிப்பிறப்புக் கல்வி குணம்வாய்மை தாய்மை, நடுச் சொல்லு நல்லணி யாக்கம் - கெடுக்கு, மழுக்கா தவாவின்மை யவ்விரண்டோ டெட்டு, மிழுக்கா வவையின்க ணெட்டு” என்பதனான நிக. (கக்)

களசு.—கணிவன்முல்லை:—

துணிபுணருந் தொல்கேள்விக்

கணிவனது புகழ்கிளந்தன்று.

இ - ள். நிச்சயித்துப் பலவுமறியும் பழைய கேள்விஞானத்தினையுடைய சோதிடநூல்வல்லவனது கீர்த்தியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *புரிவின்றி †¹யாக்கைபோற் போற்றுவ போற்றிப்

பரிவின்றிப் பட்டாங் கறியத் - திரிவின்றி

விண்ணிவ் வுலகம் விளைக்கும் விளைவெல்லாங்

கண்ணி யுரைப்பான் கணி.

இ - ள். தப்பாதபடி தன்னுடம்புபோலே பரிகரிக்கக்கடவ நூல்களைப் பலகாலுங்கற்று அடிப்படுத்தித் துன்பமின்றி உண்மையுணரத் தப்பின்றிச் சுவர்க்கம் இப்புவி உண்டாக்கு நிகழ்ச்சியெல்லாம் கருதிச்சொல்லுமவன் சோதிடவன். எ - று. (உ௦)

களரு.—‡முதினமுல்லை:—

அடல்வே லாடவர்க் கன்றியு மவ்வின்

மடவரன் மகளிர்க்கு மறமிகுத் தன்று.

இ - ள். கொல்லும் வேலினையுடைய வீரர்க்கல்லது அந்தமறக்குடியில் மடப்பத்தினையுடைய அரிவைமார்க்கும் சினத்தைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ - று. வந்த படைநோனான் வாயின் முலைபறித்து

வெந்திற லெஃக மிறைக்கொளீஇ - முந்தை

முதல்வர்கற் றுன்காட்டி §முதின மடவான்

புதல்வனைச் செல்கென்றான் போர்க்கு.

இ - ள். தங்கள்மேல் எடுத்துவந்த சேனையைப்பொருளாய்ப் பிள்ளைவாயின் முலையைவாங்கி வெல்லிய வெற்றியினையுடையவேலை முன்பு பகைவரைக் குத்தி வளைந்த வளைவுதவிர்ந்து முன்பு தன்வழியினுள்ளோர்நடுகல்லைத் தான் அவனுக்குக்காட்டிப் பழையமறக்குடியிற் பேதையானவள் பூசலுக்குப் பிள்ளையைப் போவாயாகவென்று சொன்னாள். எ - று.

இறைக்கொளீஇ - கையிலேகொடுத்தென்றுமாம்.

(உ௧)

களசு.—ஏறூண்முல்லை:—

மாறின்றி ²மறங்கனலு

மேறூண்குடி யெடுத்தாரைத்தன்று.

* தோல். புறத். கு - 16. இளம். மேற். † ஆகார. 96. ‡ தோல். புறத். கு - 4. இளம். வி. § புறநா. 19: 15, 279: 2.

(பி - ம்.) ¹ ‘தன்யாக்கைபோற்றுவ’ ² ‘மனங்’

இ - ள். எதிரின்றியேயொழியச் சினமிகும் மேன்மேலேறநின்ற ஆண்மைத்தன்மையினையுடைய குடியொழுக்கத்தினை உயர்த்துச்சொல்லியது.

வ - று. *கன்னினு நெந்தை கணவன் களப்பட்டான்
முன்னின்று .மொய்யவிர்தா ரென்னையர் - பின்னின்று
கைபோய்க் கணையுதைப்பக் காவலன் மேலோடி
†யெய்போற் கிடந்தானென் னேறு.

இ - ள். கல்லிலேபொருத்தி நின்றான் எந்தகப்பன் ; என்கணவன் போர்க்களரியிலேபட்டான் ; பகைவர் முன்னேநின்று எதிர்த்துப் பூசலிலே விழுந்தார் எந்தமையன்மார் ; தன்சேனையெகடவும் கெடாதே பின்னேநின்று தன்கைசென்று அம்பைச்செலுத்தப் பகையரசன் மேலேசென்று எய்ப்பன்றி போலே பட்டுக்கிடந்தான் என்னுடைய புதல்வன். எ - று. (உஉ)

களஎ.—வல்லாண்முல்லை :—

‡இல்லும் பதியு மியல்புங் கூறி

¹நல்லாண் மையை நலமிகுத் தன்று.

இ - ள். இல்லையும் ஊரையும் இயல்பினையுஞ்சொல்லி அழகிய ஆண்மைத்தன்மையை நன்மைபெருகச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. வின்முன் கணைதெரியும் வேட்டைச் சிறுசிறுர்
முன்முன் முயலுகளு முன்றிற்றே - மன்முன்
வரைமார்பின் வேன்முழ்க வாள்முவந் தாங்கி
யுரைமலை சூழின னூர்.

இ - ள். வில்லின்முன்னே அம்பையாராயும் வேட்டையாடும் சிறுபிள்ளைகள் முன்னேமுன்னே முயல்பாயும் இன்முன்னையுடைத்து ; அரசனுடைய முன் மலைபோன்ற அகலத்துள் எஃகமமுந்த வாட்போரைத்தடுத்துக் கீர்த்தித் தெரியலைப் புனைந்தவன்பதி. எ - று.

பதி முன்முன் முயலுகளு முன்றிற்றென்க.

(உங)

களஅ.—காவன்முல்லை :—

தவழ்திரை முழங்குந் தண்கடல் வேலிக்

கமழ்தார் மன்னவன் காவன் மிகுத்தன்று.

இ - ள். ஊருத்திரை ஆரவாரிக்கும் குளிர்த்தகடலை வேலியாகவுடைய ஞாலத்து மணநாறுமாலையினையுடைய வேந்தன் பாதுகாத்தலைச் சிறப்பித்தது.

வ - று. பெரும்பூட் சிறுதகைப் பெய்ம்மலர்ப் பைந்தார்த்
கருங்கழல் வெண்குடையான் காவல் - விரும்பா

* துறள், 764 - பரிமேல். மேற். 'கன்னினுன்': சீவக. 2302.

† புறநா. 283 : 8; 290 : 5, 297 : 9 - 10 ; கலிங்க, 475. ‡ புறநா. 170 - உரை, மேற்.

(பி - ம்.) ¹ 'நல்லாண்மைநலம்'

அச

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

நெருநான் மடியி னுலகின்மே னில்லா

திருநரல் வகையா ரியல்பு.

இ - ள். பெரிய ஆபரணத்தினையும் நல்லோரிடத்துத் தலைவணக்கத் தினையும் மலரிட்டுத்தொடுத்த பசியமாலையினையும் வலியவீர்க்கழலினையும் தவள சத்திரத்தினையுமுடையவன் நாகோத்தற்றொழில் வேண்டானாகி ஒரு வைகல் உள்ளமடியிற் பூமிமேற்றங்காது, குடிப்பிறப்புமுதலாகிய எண்வகையியல் புடைய சான்றோர்தன்மை. எ - று.

இயல்பு நில்லாதென்க.

(உச)

களகூ.—இ து வு ம து :—

தக்காங்குப் பிறர்கூறினு

மத்துறைக் குரித்தாகும்.

இ - ள். பொருத்தினபடி அந்நியர்சொல்லினும் முற்பட்ட துறைக்கு உரிமையுடைத்து. எ - று.

வ - று. ஊறின் னுவகையுள் வைக வுயிரோம்பி

*யாறிலொன் றுனா தளித்துண்டு - மாறின்றி

வான்காவல் கொண்டான் வழிநின்று வைகலுந்

தான்காவல் ட்கொண்ட றகும்.

இ - ள். குற்றமின்றிப் பிரியத்திலே அவதரிப்ப எல்லாவுயிரையும் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கடனாகிய ஆறிலொன்றினை அமையாது பிறர்க்குக் கொடுத்து உண்டு எதிரின்றிச் சவர்க்கலோகத்தைக் காவல்கொண்ட தன்பிதா வின் நெறியே நிலைநின்று நாடோறும் மன்னன்றான் காவற்றொழிலை மேற் கொள்வது பொருந்தும். எ - று.

(உரு)

கஅ௦.—பேராண்முல்லை :—

உளம்புகல மறவேந்தன்

களங்கொண்ட சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். மனம்விரும்பச் சினமன்னன் போர்க்களத்தைக்கொண்ட மிகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ட்வந்துவாட் டானை யிரிய வுறைகழித்துப்

போந்துவாண் மின்னும் பொருசமத்து - வேந்த

நிருங்கனி யானை யினமிரிந் தோடக்

கருங்கழலான் ட்கொண்டான் களம்.

இ - ள். 1உயர்த்த வாட்சேனைஉடையும்படி கூட்டைநீக்கப்பட்டுப் போந்துவாள்இலங்கும் பொராரின்றபூசலிடத்துப் பகைமன்னருடைய பெரிய மதத்தவாரணத்திரள் கெட்டோட வலிய வீர்க்கழலினையுடையான் கைக் கொண்டான், போர்க்களத்தை. எ - று.

* துறள். 43 ; இராமா. உத்தர. அரக்கர். 48 ; திருவிளா. நாட்டு. 28. † கொண்டல்: பெருங். 4. 7: 133. ‡ தொல். புறத். கு. 16-இளம். மேற். § பு - வே. 225 ; புறநா. 4 : 3, 53 : 5, 62 : 12 ; சீவக. 279 - ந. வி; சீலப். 28: 104. (டி - ம்.) 1 'உயர்ந்த'

அ.—வாகைப்படலம்.

அந்

கஅக.—மறமுல்லை :—

*வெள்வாள் வேந்தன் வேண்டிய தீயவுங்
கொள்ளா மறவன் கொதிப்புரைத் தன்று.

இ - ள். தெளிந்தவாளினையுடைய மன்னன் விரும்பியதுகொடுப்பவும்
அதனைக்கொள்ளாத வீரனது கனத்சியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வின்னவி ரோளானும் வேண்டிய கொள்கென்னுங்
கன்னவி நிண்டோட் கழலானு - மன்னன்மு
னோன்றா னமல்விழியா வொள்வாள் வலனேந்தி
நின்றா னெடிய மொழிந்து.

இ - ள். சிலைகெழுமியபுயத்தினையுடைய அரசனும் விரும்பினவற்றை
நீகொள்கவென்று சொல்லாநிற்கும் ; மலைபொருந்தின திண்ணிய புயத்தினே
யுடைய கழல்வீரனும் அரசன்முன் பொருந்தானாகி அமுலாகநோக்கா ளுள்ளிய
நாந்தகத்தை மிசையெயுடுத்து வாளாதுநின்றான், உயர்த்தவார்த்தை பலவுஞ்
சொல்லி. எ - று. (உஎ)

கஅஉ.—குடைமுல்லை :—

மொய்தாங்கிய முழுவலித்தோட்
கொய்தாரான் குடைபுகழ்ந்தன்று.

இ - ள். பூசலைத்தடுத்த மிக்க உரத்தாலுயர்ந்த தோளினையுடைய மட்
டஞ்செய்தமாலையான் குடையைப் புகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. வேயுள் விசம்பு விளங்கு கதிர்வட்டந்
தாய புகழான் றனிக்குடைக்குத் - தோய
மெதிர்வழங்கு கொண்மூ விடைபோழ்ந்த சுற்றுக்
கதிர்வழங்கு மாமலை காம்பு.

இ - ள். போர்வை ஆகாயம்; இலங்கும்பருதி மேல்வட்டம்; பரந்தகீர்த்தி
யையுடையான் மன் ஒப்பிலாதகுடைக்கு, நீர்த்தாரையை எதிரே சொரியுமேகம்
இடைவிட்ட சுற்றுத்தாமம் ; சந்திராதித்தவர்வழங்கு மாமேரு காம்பு. எ-று.

‘இடைபோழ்ந்து சுற்றிக் கதிர்வழங்கு மாமலைகாம்பு’ என்று பாடமோதி,
1மாகத்தைப்பிளந்து சுற்றிக் கதிர்வழங்குமாமலை காம்பென்பாருமுளர். (உஅ)

கஅங.—கண்படைநிலை :—

மண்கொண்ட மறவேந்தன்
கண்படைநிலை மலிந்தன்று.

இ - ள். வென்று பூமியைக் கைக்கொண்ட சினமன்னன் உறக்கத்தை
மிகுத்தது. எ - று.

அக

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

வ - று. கொங்கலர்தார் மன்னருங் கூட்டளப்பக் கூற்றணங்கும்
வெங்கதிர்வேற் றண்டெரியல் வேந்தற்குப் - பொங்கும்
புனலாடை யாளும் புனகுடைக்கீழ் வைக்க
கனலா துயிலேற்ற கண்.

இ - ள். திறைகொடாத மதுமலர்ந்தமாலேவேந்தரும் திறைகொடுப்ப
இயமனைவருத்தும்வெய்ய ஒளிவேலினையும் குளிர்ந்தமாலையினையுமுடைய அரசு
னுக்குமீதெழும் கடலாகிய புடைவையையுடையநீலமகளும் கைசெய்த குடைக்
கீழ்த் தங்குதலான் அமுலாவாய் உறக்கத்தையெதிர்த்தன, விழிகள். எ - று. (உக)

கஅசு.—*அவிப்பலி :—

வெள்வா ளமருட் செஞ்சோ றல்ல
துள்ளா மைந்த ருயிர்ப்பலி கொடுத்தன்று.

இ - ள். தெளிந்த வாட்பூசலிடத்துச் செஞ்சோற்றுக்கடனன்றி நினை
யாதமறவர் உயிரைப் பலியாகக்கொடுத்தது. எ - று.

அவியென்பது அவியெனக் குறுகிநின்றது.

வ - று. ஈசிறந்த திதுவென்னச் செஞ்சோறு வாய்ப்ப
மறந்தரு வாளம ரென்னும் - பிறங்கழலு
ளாருயி ரென்னு மவிவேட்டா ராங்குந்தால்
வீரியரெய் தற்பால வீடு.

இ - ள். தலைமைக்கது இதுவெனச்சொல்லிச் செஞ்சோற்றுக்கடன்
தப்பாதபடி சினங்கொண்டவாட்பூசலென்னும் பெருத்தநெருப்பினுட் பெறுதற்
கரிய பிராணனென்னும் அவியைக்கொடுத்தார்; அவ்விடத்ததுவால், வீரத்தை
யுடையார் கிட்டுதற்படுதியையுடைய சுவர்க்கம். எ - று. (ஈஉ)

கஅரு.—சால்புமுல்லை :—

வான்றோயு மலையன்ன
சான்றோர்தஞ் சால்புரைத்தன்று.

இ - ள். ஆசாசத்தைக்கிடும் வரையையொத்த சான்றோர் தம்முடைய
அமைதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. உறையார் விசம்பி னுவாமதி போல
நிறையா நிலவுத லன்றிக் - குறையாத
வங்கம்போழ் முந்நீர் வளம்பெறினும் வேறுமோ
சங்கம்போல் வான்மையார் சால்பு.

இ - ள். மழைநிறைந்த ஆகாயத்திடத்து உவாநாண்மதியையொப்ப
நிறைந்து மன்னுதல்லது குறையாத மாக்கலம்பிளக்கும் கடலிடத்துப் பல
பொருளினையும்பெறினும் வேறுபடுமோ, சங்கம்போலத் தூய்மையையுடையா
ரமைதி! எ - று. (ஈக)

* சீலப். 5: 76 - 88, அடியார். வி. † சீவக. 2240; கம்ப. சூழ. 156; கலிங்க. 477; வி. பாரதம், 17 - ஆம் போர். 20. † தோல். புறத். சூ. 17 - இளம். மேற். § மதுரை: 202 - 4; புறநா. 182.

(பி - ம்.) 1. 'வாய்மையார்' 2. 'உவாநாண்மதியை'

கஅசு. - கிணைநிலை: -

* தண்பிணை வயலுழவனைத்

தெண்கிணைவன் நிருந்துபுகழ்கிளந்தன்று.

இ - ள். மருதநிலத்திற் கழனியிடுத்து வேளாளனைத் தெளிந்த கிணை கொட்டுமவன் நல்லகீர்த்தியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. பகடுவாழ் கென்று பணிவயலு ட்ளாமை

யகடுபோ லங்கட் டடாரித் - துகடுடைத்துக்

குன்றுபோற் போர்விற் குருசில் வளம்பாட

வின்றுபோ மெங்கட் கிடர்.

இ - ள். ஏர்வாழ்கவென்றுசொல்லிக் குளிரந்த கழனியுள் ஆமையினது வயிறுபோன்ற அழகியகண்ணினையுடையகிணையை மாசைத்துடைத்துக் குன்றை யொக்கும் 1 நெற்போர்வினையுடைய உபகாரிதன் செல்வத்தை வாழ்த்த இன்று நீங்கும், எங்கட்கு மிடி. எ - று. (௩௨)

கஅ௭. - பொருளொடுபுகழல்: -

வையகத்து விழைவறுத்து

மெய்யாய பொருணயந்தன்று.

இ - ள். பூமியிடுத்துப் பற்றயவிருப்பத்தினையொழித்து மெய்ம்மை யானபொருளை விரும்பியது. எ - று.

வ - று. ஆமினி மூப்பு மகன்ற திளமையுந்

தாமினி நோயுந்தலைவரும் - யாமினி

மெய்யைந்து மீ தூர வைகாது மேல்வந்த

வையைந்து மாய்வ தறிவு.

இ - ள். இனி மூப்பும் ஆம் ; கழிந்தது இளமையும் ; நோய்தாமும் இனிமேல்வரும் ; யாம் இப்பொழுது, சரீரத்திற் பஞ்சேந்திரியங்கள் அடரத் தங்காது தலைவந்த பஞ்சவிருத்தியைத் தெரியுமது நல்லறிவு. எ - று.

ஐயைந்தாவன : மெய்ம்முதலான ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், பூமிமுதலான மகாபூதங்கள் ஐந்தும், சுவைமுதலான தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும், வாக்குமுதலான கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும், மனமுதலான அந்தக்கரணம் நான்கும், சீவனுமாகிய ஐந்துமாம். (௩௩)

கஅ௮. - அருளொடுநீங்கல்: -

ஐலிகடல் வையகத்து

நவிவுகண்டு நயப்பவிந்தன்று.

இ - ள். முழங்கும் கடலுலகத்துத் துயரத்தைப்பார்த்துப் பற்றை யொழிந்தது. எ - று.

* சிலப். 10: 138-9; அடியார். மேற். † பு-வே. 206; அகநா. 356: 2 - 4; புறநா. 70: 2 - 3, 249: 4. ‡ சீவக. 247. ந. மேற். § மாறன். ப. 42 - மேற்.

(பி - ம்.) 1 ' நெற்போர்விளக்கத்தை'

அ.அ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

வ - நு. கயக்கிய நோயவாய்க் கையிகந்து நம்மை
யியக்கிய யாக்கை யிருமுன் - மயக்கிய
பட்டா வைகும் பயன்ஞால் நீள்வலை
யுட்படாம் போத லுறும்.

இ - ள். கலக்கியநோவுகையுடையவாய்க் கைக்டந்து நம்மைநடத்திய
சரீரம் ஒடிவதற்குமுன்னே மருளப்பண்ணின குணம் அடுத்தத்தங்கும் பய
த்தையுடைய உலகமாகிய நீண்டகண்ணியுள்ளே அகப்படாமாகி நன்னெறிக்
கட்சேர்தல் உறுதியுடைத்து. எ - று.

பண்பு: பட்டபென விகாரமாயிற்று.

(நசு)

வாகைத்திணைப்பாட்டு க-ம், துறைப்பாட்டு நக-ம் முடிந்தன.

எட்டாவது வாகைப்படலம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது

பாடாண் படலம்.

(சு. - சூ த் தீ ர ம்.)

பாடாண் பாட்டே வாயி னிலையே
கடவுள் வாழ்த்தொடு பூவை நிலையே
பரிசிற் றுறையே யியன்மொழி வாழ்த்தே
கண்படை நிலையே துயிலெடை நிலையே

ரு மங்கல நிலையொடு விளக்கு நிலையே
கபிலை கண்ணிய புண்ணிய நிலையே
வேள்வி நிலையொடு வெள்ளி நிலையே
நாடு வாழ்த்தொடு கிணையது நிலையே
களவழி வாழ்த்தே

க௦ வீற்றினி திருந்த பெருமங் கலமே
குடுமி களைந்த புகழ்சாற்று நிலையே
மணமங் கலமே பொலிவுமங் கலமே
நாண்மங் கலமே பரிசி னிலையே
பரிசில் விடையே யாள்வினை வேள்வி

கரு பாணற்றுப் படையே கூத்தராற்றுப் படையே

¹பொருநாற்றுப் படையொடு விறலியாற்றுப் படையே

வாயுறை வாழ்த்தே செவியறி வுறூஉக்

குடைமங் கலமொடு வாண்மங் கலமே

மண்ணுமங் கலமே யோம்படை யேணைப்

உ௦ புறநிலை வாழ்த்து முளப்படீத் தொகைஇ

யமர்கண் முடியு மறுவகை யாகிய
கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி குணஞ்சால்
புலவரை யவர்வயிற் புகழ்ந்தாற்றுப் படுத்தல்
புகழ்ந்தனர் பாவல் பழிச்சினர்ப் பணிதல்

உரு நிகழ்ந்த காமப் பகுதியுட் டோன்றிய
கைக்கிளை வகையும் பெருந்திணை வகையு

* நற்றுனி நவின்ற பாடாண் பாட்டுங்
கடவுட் பக்கத்து மேனோர் பக்கத்து
மடவரன் மகளிர் மகிழ்ந்த பக்கமு

ங0 மாதர் மகிழ்ந்த குழவியு மூரின்
கண்ணை தோன்றிய காமப் பகுதியொ
டாங்க வாறெண் பகுதிப் பொருளும்
பாங்குற வுரைப்பது பாடாண் பாட்டே.

என் - னின், பாடாண்பகுதியாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ - ள். பாடாண்பாட்டு முதலாகக் காமப்பகுதியிறுக்கச் சொல்லப்பட்ட
நாற்பத்தெட்டும் பாடாண்டிணையும் துறைகளும். எ - று.

அவற்றுள்,—

கஅகூ.—பாடாண்பாட்டு:—

* ஒளியு மாற்றலு மோம்பா வீகையு
மளியு மென்றிவை யாய்ந்துரைத் தன்று.

இ - ள். இசையும் வலியும் சீர்தூக்காக்கொடையும் தண்ணளியும்
என்று சொல்லுமிவற்றைத் தெரிந்துசொல்லியது. எ - று.

வ - று. † மன்னர் மடங்கன் மறையவர் சொன்மலை
யன்ன நடையினுர்க் காரமுதம் - துன்னும்
பரிசிலர்க்கு வானம் பனிமலர்ப் பைந்தா
ரெரிசினவேற் றுனையெங் கோ.

இ - ள். அரசர்பலர்க்கும் சிங்கம், அந்தணர்க்குப் புகழ்மலை, அன்னம்
போன்ற செலவினையுடையமகளிர்க்கு நிறைந்தஅமிர்தம், செறியும் இரவலர்
க்குமழை, குளிர்த பூவாற்செய்த செவ்விமலையினையும் அழலும் சினவேற்
சேனையினையுமுடைய எம்முடைய அரசன் எ - று. (க)

கக0.—வாயினிலை :—

புரவல நெடுங்கடை குறுகிய வென்னிலை
கரவின் றுரையெனக் காவலற் குரைத்தன்று.

இ - ள். அரசனுடைய நெடியவாயிலைக்கிடையுள் என்வரவினே மறை
வின்றிச் சொல்லென வாயில்காவலனுக்குச் சொல்லியது. எ - று.

* ஒள: குறள். 390, 556, 698; புறநா. 51, 309; வீவக. 248; ம.நா. 19: 128. † நன். சூ. 409 - மடிலை. மேற்; மாறன். ப. 192 - மேற்.
(பி - ம்.) 1 'பரவல்'

வ - று. நாட்டிய வாய்மொழி நாப்புலவர் நல்லிசை
யீட்டிய சொல்லா னிவனென்று - காட்டிய
காயலோங் கெஃகிமைக்குங் கண்ணார் கொடியுதில்
வாயிலோய் வாயி லிசை.

இ - ள். பூமியின்கண் நிறுத்திய மெய்ம்மொழியினையுடைய நாவாற்
சீர்சிறந்த அறிவினையுடையோர்புகழ்ந்த நல்புகழைப்பாடிய சொல்லினையுடைய
வனிவனென்று சொல்லி என்னைக் காட்டுவான்வேண்டி, சத்துருக்களைச்
செறுதற்றொழிலுயர்ந்த வேலிலங்கும் கண்ணுக்குநிறைந்த பதாகையாற்பொ
லிந்த புரிசையின் வாயிலிடத்துக் காவலாளனே, நான்வந்தவரலாற்றைச்
சொல்லுவாயாக. எ - று.

(உ)

கசூக.—கடவுள்வாழ்த்து :—

காவல் கண்ணிய கழலோன் கைதொழு
மூவரி லொருவனை யெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ள். பூமியைக்காத்தல்கருதிய வீரக்கழல்வேந்தன் கைகூப்பும் அரி
அயன் அரனென்னும் மூவருளொருவனை உயர்த்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *வைய மகளை யடிப்படுத்தாய் வையகத்தா
ருய்ய வருவம் வெளிப்படுத்தாய் - வெய்ய
வகிந்திற லாழி யரவணையா யென்று
நெடுந்தகை நின்னையே யாம்.

இ - ள். நிலமகளைச் சீபாதத்திலே அடக்கியருளினை, ஞாலத்துள்ளார்
பலரும் பிழைப்பத் திருமேனியைத் தோற்றுவித்தருளினை, வெவ்விதான
கொல்லும் வலியாற்சிறந்த சக்கரத்தினையும் பாம்பினையினையுமுடையாயென்று
சொல்லுவம் ; ஒருவராலும் அளத்தற்கரிய தன்மையினையுடையாய், நின்னை
யாங்கள். எ - று.

(ங)

கசூஉ.—பூவைநிலை :—

கறவை காவல னிறனொடு பொரீஇப்
புறவலர் பூவைப் பூப்புகழ்ந் தன்று.

இ - ள். ஆனிரையைக்காத்த மாயவன் திருவுருவோடு உவமித்துக் காட்
டிடத்தலரும் காயாம்பூவைப் புகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. †பூவை விரியும் புதுமலரிற் பூங்கழலோ
யாவை விழுமிய யாமுணரே - மேவார்
மறத்தொடு மல்லர் மறங்கடந்த காளை
நிறத்தொடு நேர்தருத லான்.

இ - ள். காயா மலரும் செவ்விப்பூப்போல, பொலிந்த வீரக்கழலினை
யுடையோய், எப்பொருள் சீரியவை ? யாங்கள் அறியேம் ; பகைவர் சினத்துட
னே வஞ்சமல்லாது மாறுபாட்டைவென்ற இளமைப்பருவத்துமாயவனது திரு
மேனியோடு உவமைகொள்கையால். எ - று.

* தோல். புறத். சூ. 22 - இளம். மேற். † சை சை 5-இளம். மேற்.

ஒன்றினமுடித்தறன்னினமுடித்தலென்பதனால், ஒருவனை அவனோடு உவமைசுநிறும் பிறகடவுளரோடுவமைசுநிறும் அதுவேயாம். இனிக் காவற் கடவுளாகக் காவலனைக்கூறின் என்னுமோவெனின், கற்பகம்போல்வானைக் கற்பகமென்பதுபோலாம். எ - று.

(ச)

கசுந.—பரிசிற்றறை :—

மண்ணகங் காவன் மன்னன் முன்ன

• ரெண்ணிய பரிசி லிதுவென வுரைத்தன்று.

இ - ள். பூமியிடத்தைக்காக்கும் தொழிலையுடைய அரசன்முன்னே கருதியபேறு இதுவெனச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வரிசை கருதாது வான்போற் றடக்கைக்

குரிசினீ நல்கயாங் கொள்ளும் - பரிசி

லகிகள மார்ப்ப வமரோட்டித் தந்த

பகிகளி நால்வாய்ப் பகடி.

இ - ள். எங்கள் தரத்தினையினையாதே, மழையையொக்கவழங்கும் பெரியகையினையுடைய உபகாரி, நீவழங்க யாங்கள்பெறும்பேறு, கொல்லும் களரியிலே ஆரவாரிப்பப் போரிடத்தே பகைவரைக்கெடுத்துக் கைக்கொண்ட உண்டான மதத்தினையும் நான் தவாயினையுமுடைய யானே. எ - று.

யானே யாம்கொள்ளும் பரிசிலென்க.

(ரு)

கசுசு.—இயன்மொழிவாழ்த்து :—

இன்னோ ரின்னவை கொடுத்தார் நீயு

மன்னோர் போல வவையெமக் கீகென

வென்னோரு மறிய வெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ள். இத்தன்மையோர் இத்தன்மையவழங்கினார், நீயும் அத்தன்மையார்போல் அப்படியானபொருள்களை எமக்குத் தருவாயாகவென்றுசொல்லி எத்தன்மையோரும் உணர உயர்த்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *முல்லைக்குத் தேரு மயிலுக்குப் போர்வையு
மெல்லேநீர் ஞாலத் திசைவிளங்கத் - தொல்லே
யிரவாம லீந்த †விறைவர்போ னீயுங்
கரவாம லீகை கடன்.

இ - ள். முல்லைக்குப் பொற்றேரும் மயிலுக்கு மணிப்படாமும் எல்லை கடலாகவுடையவையகத்துக் கீர்த்திவிளங்க முற்காலத்து வேண்டாமெகொடுத்த உபகாரிகளையொப்ப நீயும் ஒளியாதுவழங்கல் கடன். எ - று.

(சு)

* பழ. 361. † இறைவர்: பாரி, பேசுனென்பார்; சிறுபாண். 84 - 91; புறநா. 200, 201; 141, 145.

ககூரு.—இ து வு ம து:—

மயலறு சீர்த்தி மான்றேர் மன்னவ
னியல்பே மொழியினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். மயக்கமற்ற மிக்கபுகழினையும் குதிரையாற்பூட்டப்பட்ட தேரி
னையுமுடைய அரசன் தன்மையினைச் சொல்லினும் முன்புசொன்ன துறையே
யாம். ஏ - று.

வ - று. ஒள்வா ளமரு ஞயிரோம்பான் றுனீயக்
கொள்வார் நடுவட் கொடையோம்பான் - வெள்வான்
கழியாமே மன்னர் கதங்காற்றும் வேலா
ஞெழியாமே யோம்பு மூலகு.

இ - ள். ஒள்ளியவாட்பூசலிடத்து உயிரைப் பாதுகாவான், தான்கொடு
ப்ப ஏற்பாரிடை வழங்குதலைப் பரிகரியான், தெளிந்தவாளை உறையினின்றும்
வாங்காமே அரசர்கோபத்தைக் கால்விக்கும் வேலினையுடையான் தப்பாமே
காக்கும், உலகத்தை. ஏ - று.

(எ)

ககூசு.—கண்படைநிலை:—

நெடுந்தேர்த் தூனை நீறுபட நடக்குந்
கடுந்தேர் மன்னவன் கண்படை மலிந்தன்று.

இ - ள். உயரிய தேரான்மிக்க பகைவர்சேனை பொடிபடச்செல்லும்
கடுந்தேரினையுடைய வேந்தனது துயிலை மிகுத்தது. ஏ - று.

வ - று. *மேலா நிறையமருண் மின்னார் சினஞ்சொரியும்
வேலான் விறன்முனை வென்றடக்கிக் - கோலார்
கொடிய வுலகிற் குறுகாமை யெங்கோன்
கடியத் துயிலேற்ற கண்.

இ - ள். வீரத்தங்கியபோரிடத்து ஒளிநிறைந்து செற்றம்பொழியாநிற்
கும் வேலாலே வலியபூசலைச் சயித்துஒடுக்கிச் செங்கோனீதியாற் கொடியவை
பூமியிடத்துக் கிட்டாமை எம்முடையஅரசன் நீக்குதலான் உறக்கத்தை
மேவின, விழிகள். ஏ - று.

(அ)

• ககூள.—துயிலேடைநிலை:—

அடிநிறன் மன்னரை யருளிய வெழுகெனத்
தொடுகழன் மன்னனைத் துயிலெடுப் பினு.

இ - ள். கொல்லும் வலியினையுடைய வேந்தர்க்கு அருள எழுந்திருப்பா
யாகவெனக் கட்டுங்கழல்வேந்தனைத் துயிளிக்கியது. ஏ - று.

வ - று. †அளந்த திறையா ரகலிடத்து மன்னர்
வளந்திரும் வேலோய் வணங்கக் - களந்தயங்கப்

* தோல், புறத். சூ. 29 - இளம். மேற். † ஷே. ஷே. 30 - இளம். மேற்.

பூமலர்மேற் புள்ளொலிக்கும் பொய்கைகூழ் தாமரைத்
தூமலர்க்க* 1ணைற்கு துயில்.

இ - ள். இட்டதிறையினையுடையார் அகன்ற பூமியிடத்துவேந்தர், வெ
ன்றிதரும்வேலினையுடையார், நின்னைப்பணிய, இடம்விளங்கப் பொலிந்த
மலர்மீதே பறவைகள் ஆரவாரிக்கும் பொய்கையிர்கூழ்ந்த தாமரையில் தூய
மலரையொத்த கண்கள் துயிலாவாக. எ - று.

என்குதுயிலென்றுமாம்.

(கூ)

ககூஅ.—மங்கலநிலை:—

கங்குற் கணைதுயி லெழுந்தோன் முன்னர்

மங்கலங் கூறிய மலிவுரைத் தன்று.

இ - ள். கங்குலிடத்து மிக்க உறக்கத்தைநீங்கினோன் முன்னே மங்க
லத்தைச்சொன்ன மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. விண்வேண்டின் வேராதன் மங்கலம் வேந்தர்க்கு
மண்வேண்டிற் கைகூப்பன் மங்கலம் - பெண்வேண்டிற்
றுன்னன் மடவார்க்கு மங்கலந் தோலாப்போர்
மன்னன் வரைபுரையு மார்பு.

இ - ள். சுவர்க்கத்தைவிரும்பின், வேறுநீதல்ஆக்கம் ; மண்ணாவே
ண்டின், கைகுவித்தல்ஆக்கம் அரசர்க்கு ; பெண்மைத்தன்மையை விரும்பின்,
அணையுமது பேதையார்க்குஆக்கம் ; தோல்வியறியாதபூசையுடைய வேந்தன்
மன் வரைபோன்ற அகலத்தை. எ - று.

(கூ)

ககூகூ.—இ து வு ம து:—

மன்னிய சிறப்பின் மங்கல மரபிற்

றுன்னின னென்றலு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். நின்று நிலைத்த முறைமையினையுடைய மங்கலத்தை முறைமை
யாலே மேலினனென்றுசொல்லுதலும் முன்புசொன்ன துறையேயாம். எ-று.

வ - று. தீண்டியுங் கண்டும் பயிற்றியுந் தன்செவியால்
வேண்டியுங் கங்குல் விடியலு - மீண்டிய
மங்கல மாய நுகர்ந்தான் மறமன்னர்
வெங்களத்து †வேலுயர்த்த வேந்து.

இ - ள். தீண்டக்கடவனதீண்டியும் காணக்கடவனகண்டும் சொல்லக்
கடவனசொல்லியும் தன்னுடையசெவியார் கேட்கக்கடவனகேட்டும் இரவுப்
பொழுது புலர்ந்ததாகத் திரண்ட மங்கலமானவற்றை அனுபவித்தான், மாற்
சரியத்தையுடைய வேந்தர்தம் வெவ்வியபேர்க்களத்து, வென்றுவேலேந்தின
அரசன். எ - று.

(கக)

* புறநா. 383: 1; பெருங். 4. 7: 91-2. † புறநா. 58: 29; 309:7.
(பி - ம்.) 1 'ஏர்க'

உ௦௦.—விளக்குநிலை:—

அளப்பருங் கடற்றூனையான்

விளக்குநிலை விரித்துரைத்தன்று.

இ - ள். அளத்தற்கரிய கடல்போன்ற சேனையினையுடையான் மன்னு விளக்கினது நிலையைப்பரப்பிச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *வளிதூரந்த கண்ணும் வலந்திரியாப் பொங்கி

யொளிசிறந் தோங்கி வரலா - லளிசிறந்து

நன்னெறியே காட்டு நலந்தெரி கோலாற்கு

வென்னெறியே காட்டும் விளக்கு.

இ - ள். காற்றெறிந்தவிடத்தும் வலமாகச்சுழன்றெழுந்து சோதிவிட்டு உயர்ந்துவருவதால், தண்ணளியைமிகுத்து அழகியவழியைக்காட்டவல்ல நன் றியை யாராயுஞ் செங்கோலினையுடையவேந்தற்கு வெல்லுமுறைமையே காட்டாநிற்கும், விளக்கு. எ - று.

(கஉ)

உ௦௧.—இதுவுமது:—

அடரவிர்பைப்பூண் வேந்தன் றன்னைச்

சுடரொடு பொருவினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். பொற்கட்கடாற் சிறந்துவிளங்கும் பூணினையுடைய மன்னன் றன்னை ஆதித்தனோடு உவமிப்பினும் முன்புசொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ - று. வெய்யோன் சுதிர்விரிய விண்மே லொளியெல்லாம்

மையாந் தொடுங்கி மறைந்தாங்கு - வையகத்துக்

கூத்தவை யேத்துங் கொடித்தேரான் கூடியபின்

வேத்தவையுண் மையாக்கும் வேந்து.

இ - ள். ஆதித்தனுடையசோதிபரக்க ஆகாயத்திடத்து ஒளியையுடை யனவெல்லாம் புற்கென்று அடங்கிஒளித்தாற்போல, ஞாலத்துக் கூத்தார்திர ளெல்லாம் புகழும் கொடித்தேரினையுடையான் வந்தணந்தபின்பு அரசவை யிடத்துப் புற்கென்றும், வேந்தார்திரள். எ - று.

(கங)

உ௦௨.—கபிலைகண்ணியபுண்ணியநிலை:—

அண்ண னான்மறை யந்தனா ளர்க்குக்

கண்ணிய கபிலை நிலையுரைத் தன்று.

இ - ள். தலைமையாற்சிறந்த நான்குவேதத்தினையுமுடைய அந்தணர்க் குக் கொடுக்கக் கருதிய பசுவினதுமுறைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *பருக்காழுஞ் செம்பொன்னும் பார்ப்பார் முகப்பச்

சுருக்கங் டுகபிலை கொடுத்தான் - செருக்கோ

* நோல். புறத். சூ. 29 - இளம். மேற். † பெருங். 1, 39; 64 - 9.

டிடிமுரசுத் தானே யிகலிரிய வெங்கோன்
கடிமுரசங் 1காலே செய.

இ - ள். பருத்தமணியும் சிவந்தபொன்னும் அந்தணர்முகந்துகொள்ள
நிறத்த கண்ணினையுடையபசுக்களைத் தானம்பண்ணினான் களிப்போடு, இடி
போன்முழங்கும் முரசினையுடைய மாற்றார்சேனை மாறுபாடுகெட எம்முடைய
நாயகன், காவன்முரசம் நாட்காலையிலே முழங்க. எ - று. (கசு)

• 20௩.—வேள்விலீலை :—

அந்தமில் புகழா னமாரு மகிழ்ச்
செந்தீ வேட்ட சிறப்புரைத் தன்னு.

இ - ள். முடிவில்லாத தீர்த்தியையுடையான் தேவர்களும் மனமகிழ
யாகம்பண்ணின தலைமையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கேள்வி மறையோர் கிளைமகிழ்த லென்வியப்பாம்
வேள்வி விறல்வேந்தன் றுன்வேட்ட - நீள்விசும்பி
னீர்ந்தா ரிமையோரு மெய்தி யழல்வாயா
லார்ந்தார் முறையா ல்வி.

இ - ள். கேள்வியினையுடைய வேதியர்சுற்றமுவத்தல் என்ன அதிசய
மாம் ; யாகத்தை வென்றிமன்னன் தான்விரும்ப உயர்ந்தசுவர்க்கத்தின் ஈரத்
தாற்சிறந்த மாலையினையுடைய தேவர்களும் கிட்டி அழலாகியவாயாலே அருந்
தினார், முறையாலே அவிய. எ - று.

எவனென்பது என்னெனக் குறைந்துகின்றது.

(கரு)

20௪.—வேள்ளிலீலை :—

துயர்தீரப் புயறருமென
புயர்வெள்ளி நிலையுரைத்தன்னு.

இ - ள். இடரொழிய மழையைத்தருமெனச்சொல்லி உயர்ந்த வெள்ளி
யினது நிலைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. சூழ்குதிர் வான்விளக்கும் வெள்ளி சுடர்விரியத்
தாழ்புயல் வெள்ளந் தருமரோ - சூழ்புரவித்
தேர்விறுரார் தாங்கித் திகழ்ந்திலங்கு வேலோய்நின்
*மார்விறுரார் கோலி மழை.

இ - ள். சந்திராதித்தர் வலமாகவியங்கும் ஆகாயத்தினை விளங்கப்
பண்ணிற்கும் வெள்ளியானகோள் ஒளிபரக்க, அதனால் கால்விழுந்தமேகம்
மழைவெள்ளத்தைத் தரும் ; தெரிந்த குதிரையாற்பூட்டப்பட்ட தேரின்மேல்
வில்லையுடைய படையைத்தடுத்து மிக்குவிளங்கும் வேலினையுடையோய், நின்
னுடைய அகலத்தின் மாலையோல நீர்த்தாரைகோலி. எ - று. (கசு)

* “மார்விறுவிற் பொலிமாலையினுன்” கம்ப. சரபங்க. 9.

(பி - ம்.) 1 ‘காலேச்செய’

௨௦௫.—நாவோழ்த்து :—

தாட்டாழ் தடக்கையா

சூட்டது வளமுரைத்தன்று.

இ - ள். காலிலே உறத் தாழ்ந்த பெரியகரத்தினையுடையான் தேசத் தினது நன்மையைச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. எண்ணி னிடரெட்டு மின்னி வயற்செந்நெற்

கண்ணின் மலரக் கருநீலம் - விண்ணின்

வகைத்தாய் வளனொடு வைகின்று வென்வே

னகைத்தாரான் ரூன்விரும்பு நாடு.

இ - ள். எண்ணுமிடத்து, எட்டிடருமொழிந்து பழனத்திற் செந்நெ லிற் கண்போலப் பூப்ப நீலோற்பலம், தெய்வலோகத்தின்படித்தாய்ச் செல் வத்துடனே அவதரித்தது ; வென்றிவேலினையும் மலர்த்தமாலையினையுமுடையான் பிரியப்படும் தேசம். ஏ - று.

இடரெட்டாவன : * “விட்டில் கிளிநால்வாய் வேற்றரசு தன்னரசு, நட டம் பெரும்பெயல்காற் றெட்டு” (கௌ)

௨௦௬.—கிணைநிலை :—

திருக்கிளரு மகன்கோயி

லரிக்கிணைவன் வளமுரைத்தன்று.

இ - ள். செல்வம்பெருகும் பரந்தமானிகையிடத்து அழகிய கிணைகொ ட்டுமவனது நன்மையைச்சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. †வெள்ளி முளைத்த விடியல் வயல்பாயாமை

யள்ளகட் டன்ன வரிக்கிணை - வள்ளியோன்

முன்கடை தட்டிப் பகடுவாழ் கென்னுமு

னென்கடை நீங்கிற் றிடர்.

இ - ள். வெள்ளியெழுந்த வைகறையாமத்துச் செறுவின் யாமையி னது செறிந்த வயிற்றினையொத்த அழகியகிணையை உபகாரியுடைய வாசற் கடைமுன்னே கொட்டி யானைவாழ்வதாகவென்று சொல்லுவதன்முன்னே என்னிடத்தினின்றும் ஒழிந்தது, துயர். ஏ - று.

இஃது அரசர்மேற்று.

(கௌ)

௨௦௭.—களவழிவாழ்த்து :—

செங்களத்துச் செழுஞ்செல்வம்

வெண்டுறையாழ்ப் பாணர்விளம்பின்று.

இ - ள். சிவந்த போர்க்களரியிடத்து வளவியசெல்வத்தை 1ஆடற்பாட் டினை வல்ல யாழ்ப்பாணர் சொல்லியது. ஏ - று.

* சீவக. 64 - ந. மேற். † பொருந. 72. ‡ பு-வே. 186 ; அகநா. 356: 2 - 4; புறநா. 70: 2 - 3, 349: 4, 369: 21.

(பி - ம்.) 1 ‘யாழ்ப்பாட்டு’

வ - று. ஈண்டி யெருவை யிறகுளரும் வெங்களத்து
வேண்டியாங் கொண்ட விறல்வேழம் - வேண்டாள்
வளைகள் வயிரியம்பும் வாட்டானே வேந்தே
விளைகட் பகர்வாள் விலை.

இ - ள். திரண்டு பருந்து சிறகடிக்கொள்ளும் வெவ்விய பூசங்களரி
யிலே விரும்பி யாங்கள் கைக்கொண்ட வெற்றிவாணத்தை விரும்பாள், சங்கு
களும் கொம்பும் முழங்கும் வாணையுடைய சேனையினையுடைய மன்னனே,
முதிர்த்த நறவைவிற்பாள் அதன்விலைக்கு. எ - று. (கக)

உ௦அ.—வீற்றினிதிருந்தபெருமங்கலம்:—

கூற்றிருந்த கொலைவேலான்
வீற்றிருந்த விறன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். காலன்குடியிருந்த கொலைத்தொழிலையுடையவேலான் செம்
மாந்திருந்த வெற்றியைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ - று. அழலவீர் பைங்க ணரிமா னமளி
நிழலவீர்ப்புண் மன்னர்நின் தேத்தக் - கழல்புனைந்து
வீமலிதார் மன்னவனாய் வீற்றிருந்தான் வீங்கொலிநீர்ப்
பூமலி நாவற் பொழிற்று.

இ - ள். தழலொளிரும் பசுக்கண்ணினத்தெந்த சிங்கஞ்சமந்த அணை
மேலே நிழலிலங்கும் ஆரணத்தினையுடையமன்னர் நின்றவாழ்த்த வீரக்கழ
லினைக்கட்டி மலர்மிக்க மாலைவேந்தனுஞ் செம்மாந்திருந்தான், மிகும் ஒலிக்
கடையுடைத்தாய்ப் பொலிவுநிறைந்த காவலந்தீவிற்கு. எ - று. (உ௦)

உ௦கூ.—குடுமிகளைந்தபுகழ்சாற்றுகலை:—

நெடுமதி லெறிந்து நிரைதார் மன்னன்
குடுமி களைந்த மலிவுரைத் தன்று.

இ - ள். நீண்ட அரணினையழித்து நிரைத்தமாலையினையுடைய வேந்தன்
குடுமிகளைந்த மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *பூந்தா மரையிற் பொடித்துப் புகல்விசம்பின்
வேந்தனை வென்றான் விறன்முருக - னேந்து
நெடுமதில் கொண்டு நிலமிசையோ ரேத்தக்
†குடுமி களைந்தானெங் கோ.

இ - ள். பொலிவினையுடைய சாவணப்பொய்கையிற் றுமரைப்பூவிலே
தோன்றி வெற்றியாலுயர்ந்த விண்ணுலகத்தில் இந்திரனைவென்றான், வெற்றி
யினையுடைய குமரவேள்; அழகேந்தும் உயரிய அரணைக்கைக்கொண்டு பூமி
ஹள்ளோர் வாழ்த்தத் தன்மயிர்ச்சிகையைக் கூட்டிழித்தான், எம்மன்
னன். எ - று.

மதிலரசர் மணிமுடிகடந்தானென்றுமாம்.

(உ௧)

* பரி. 5: 49 - உரை. † புறநா. 77: 2; கூர்ம. சுவேதவராக. 5.

உக௦.—மணங்கலம்:—

இகலகிதோ ளெறிவேன்மன்னன்

மகளிரொடு மணந்த மங்கலங் கூறின்று.

இ - ள். பகையைக்கொல்லும் புயத்தினையும் *எறியும் வேலினையுமுடைய வேந்தன் அரிவையரோடுபுணர்ந்த நன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. அணக்கருந் தானையா னல்லியந்தார் தோய்ந்தோண்

மணக்கோல மங்கலம்யாம் பாட - வணக்கருஞ்சீ

ராரெயின் மன்னன் மடமக ளம்பணைத்தோட்

கூரெயிற்றுச் செவ்வாய்க் கொடி.

இ - ள். பகைவரான்வருத்துதற்கரிய சேனையினையுடையான்மன் அல்லி மாலையைமணத்தாள், வதுவையணிப்பொலிவை யாங்களபுகழ் ; தாழப்பண்ணுதற்கரியமதிப்பினையும் நிறைந்த அரணினையுமுடையவேந்தன்மன் பேதையாகிய அழகிய மூங்கில்போன்ற தோளினையும் கூரியபல்லினையும் சிவந்தவாயினையுமுடைய காமவல்லியனையான். எ - று. (உ௨)

உக௧.—பொலிவுமங்கலம் :—

வேல்வேந்த னுண்மகிழப்

பாலன் பிறப்பப் பலர்புகழ்த் தன்று.

இ - ள். வேலினையுடையமன்னன் மனமுவப்பப் புதல்வன்பிறத்தலாற் பலரும் கொண்டாடியது. எ - று.

வ - று. கருங்கழல் வெண்குடைக் காவலற்குச் செவ்வாய்ப்

பெருங்கட் புதல்வன் பிறப்பப் - பெரும்பெயர்

விண்ணார் மகிழ்தார் வியலிடத்தா ரேத்தினு

ரெண்ணு ரவிந்தா ரிகல்.

இ - ள். வலியவீரக்கழலினையும் தவளசத்திரத்தையுமுடைய வேந்தற்குச் சிவந்தவாயினையும் பெரியகண்ணினையுமுடைய மைத்தன் பிறத்தலாற் பெரிய நாமத்தினையுடைய தேவர்கள் மகிழ்தார் ; அகன்ற பூமியினுள்ளார் வாழ்த்தினர் ; புகைவர் மாறுபாடொழிந்தார். எ - று. (உ௩)

உக௨.—நாண்மங்கலம் :—

அறந்தரு செங்கோ லருள்வெய்யோன்

பிறந்தநாட் சிறப்புரைத் தன்று.

இ - ள். தருமத்தினையுண்டாக்கும் செங்கோலினையும் அருளினையும் விரும்பியோன் பிறந்தநாளின் 1நன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கரும்புகதிஞ் செம்பொன்னும் வெள்ளணிநாட் பெற்றார்

விரும்பி மகிழ்தல் வியப்போ - சுரும்பிமிர்தார்

வெம்முரண் வேந்தரும் வெள்வனையார் தோள்விழைந்து
தம்மதி ரூந்திறப்பர் தாள்.

இ - ள். வலியயானையும் சிவந்தபொன்னும் பிறந்தநாளிற் பெற்றவர்
விருப்பமுற்று இன்புறுதல் அற்புதமோ ; வன்முனமிசைக்கும் மாலைபிளையும்
வெவ்விய மாறுபாட்டிளையுமுடைய அரசரும் சங்கவனையுடையார்தோனைவிரும்
பித் தம்முடைய அரணங்களிற் கதவைத் தாம் தாளினே நீக்குவர், இந்நாளிற்
படையேவரென்று. எ - று. (உச)

உகந.—பரிசினிலை :—

புரவலன் மகிழ்தூங்க

விரவலன் கடைக்கூடின்று.

இ - ள். உபகாரி இன்பத்திலேஅசைய, இரப்பாளன் போவானாக ஒருப்
பட்டது. எ - று.

வ - று. வெல்புரவி பூண்ட விளங்கு மணித்திண்டேர்
நல்கிய பின்னு நனிநீடப் - பல்போர்
விலங்குங் கடற்றூனை வேற்றார் முனைபோற்
கலங்கு மளித்தென் கடும்பு.

இ - ள். பகைவெல்லும் குதிரைபூண்ட, விளங்குமணியினையுடைய
திண்ணிய பொற்றேரைக்கொடுத்தபின்னும் விடைதாழ்ப்ப, பல்பூசலினையும்
விலக்கும் கடல்போன்றசேனையினையுடைய பகைவர்தேசம்போலத் துளங்கா
நின்றது, அளிக்கத்தக்கது என்னுடையசுற்றம். எ - று. (உரு)

உகச.—பரிசில்விடை :—

வேந்தனுண் மகிழ வெல்புக முறைந்தோர்க்
கீந்து பரிசி விற்புற விடுத்தன்று.

இ - ள். அரசனுடைய மனங்களிப்ப வெல்லும்புகழைச் சொன்னோர்க்
குப் பெறும்பேற்றை வழங்கி இனிமைமிக விடைகொடுத்தது. எ - று.

வ - று. படைநவின் பல்களிறும் பண்ணமைந்த தேரு
நடைநவின்ற பாய்மாவு நல்கிக் - கடையிறந்து
முன்வந்த மன்னர் *முடிவணங்குஞ் சேவடியாற்
பின்வந்தான் பேரருளி னான்.

இ - ள். பல்லணங்கெழுமிய பலயானையையும் பூட்டமைந்ததேரினையும்
தாளத்திற்கொத்த நடைபொருந்திய குதிரையையும் வழங்கிக் கடைகழிந்து
முற்படவந்தவேந்தர் முடிபணியும் சிவந்தபாதத்தாலே நடந்து என்பின்னே
வந்தான், மிக்க அருளினையுடையானவேந்தன். எ - று.

பின்வந்தமன்னர்க்கு இடங்கிடையாதாம். (உச)

* “மன்னர்தம் முடியொடு, முடிபொரு வாயின், முன்னினார்” கம்ப.
எழுச்சி. 1.

உகரு.—ஆள்வினைவேள்வி:—

வினைமுற்றிய கனைகழலோன்
மனைவேள்வி மலிவுரைத்தன்று.

இ - ள். கைத்தொழில் முடிவுபெற்ற செறிந்த கழலினை யுடையோன் இல்லறத்தினுடைய நிறைவைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. நின்ற புகழொடு நீடுவாழ் கிவ்வுலகி
லொன்ற வுயிர்களிப்ப வேம்பலால் - வென்றமருள்
வாள்வினை நீக்கி வருக விருந்தென்னு
மாள்வினை வேள்வி யவன்.

இ - ள். நிலைநின்ற கீர்த்தியோடு நெடுங்காலம் வாழ்க இந்த உலகிடத்து, ஒன்றுபட உயிர்க்கு மகிழ்ச்சிபெறக் காத்தலால் ; பகைவரைவென்று பூசலுள் வாட்போரை முடித்து வருகவிருந்தினரென்று சொல்லும், முயற்சியாற் செய்யும் புண்ணியத்தையுடையவேந்தன். எ - று. (உஎ)

உகசு.—பாணற்றுப்படை :—

சேனோங்கிய வரையதறிற்
பாணனை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். மிகவுமுயர்ந்த மலைவழியிடத்துப் பாணனை வழியிலே செலுத்தியது. எ - று.

வ - று. இன்றொடை நல்லிசை யாழ்ப்பாண வெம்மைப்போற்
கன்றுடை வேழத்த காண்கடந்து - சென்றடையிற்
காமரு சாயலாள் கேள்வன் கயமலராற்
தாமரை சென்னி தரும்.

இ - ள். இனியகோவையினையுடைய நல்லிசையான்மலிந்த யாழினை வல்ல பாணனே, எங்கனையொப்பக் களபத்தினையுடைய யானையிங்கப்பட்ட காட்டைக்கழிந்து சென்றுபொருந்தின், அழகுமருவின மென்மையினையுடையாள் கணவன் வாலியிழ்ப்புவாத பொற்றாமரைப்பூவைத் தலையிலேசூட்டும். எ - று.

சென்றடையின், தருமென்க.

(உஅ)

உக௭.—கூத்தராற்றுப்படை :—

ஏத்திச்சென்ற விரவலன்
கூத்தரை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். தலைவனைக்கண்டு துதித்துமீண்ட இரப்பாளன் கூத்தாடுமவரை வழியிலே செலுத்தியது. எ - று.

வ - று. கொலைவிற் புருவத்துக் கொம்பன்னார் கூத்தின்
றலைவ தவிராது சேறி - சிலைசூலாந்

காரினை வென்ற கவிகையான் கைவளம்

வாரினை கொண்டு வரற்கு.

இ - ள். கொல்லுஞ்சிலைபோன்ற புருவத்தினையுடைய வஞ்சிக்கொம்பன்ன விமலியர்தம் நிருத்தத்திற்குத்தலைவனே, ஒழியாதுபோவாயாக ; இந் திரதனுவனையும் மழையைவென்ற தியாகத்தினையுடையான் கைவழங்குஞ் செல்வத்தைத் தொகுத்துக்கொண்டுவரற்கு. எ - று. (உக)

உகஅ.—பொருநாற்றுப்படை :—

பெருநல்லா னுழையீராகெனப்

பொருநனை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். மிக்க நன்மையினையுடையவன் பக்கத்தீராகவெனக் கிணைகொட்டுமவனை வழிப்படுத்தது. எ - று.

வ - று. தெருவி னலமருந் தெண்குட்.*டடாரிப்

பொருவில் பொருநநீ செல்லிற் - செருவி

லடுத்தடக்கை நோன்ற ளமர்வெய்யோ னீயு

நெடுத்தடக்கை யானை நிரை.

இ - ள். தெருவிலேசுழன்றுதிரியும் தெளிந்த கண்ணுல்லமிந்த கிணையினையுடைய ஒப்பில்லாதபொருநனே, நீ போவாயாகிற் பூசலிடத்துக் கொல்லும் பெரியகையினையும் வலியதாளினையுமுடைய போரைவிரும்புவோன் வழங்குவன், உயர்ந்த பெரியகையினையுடைய களிற்றின்நிரையை எ-று. (உ0)

உககூ.—விறலியாற்றுப்படை :—

திறல்வேந்தன் புகழ்பாடும்

விறலியை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். வெற்றிமன்னன் கீர்த்தியைச்சொல்லும் பாணிச்சியை வழிப்படுத்தது. எ - று.

வ - று. †சில்வனைக்கைச் செவ்வாய் விறலி செருப்படையான்

பல்புகழ்பாடிப் படர்தியே - னல்லவையோ

ரேத்த விழையணிந் தின்னே வருதியாற்

‡பூத்த கொடிபோற் பொலிந்து.

இ - ள். சிலவன்களாற்சிமந்த கையினையும் சிவந்தவாயினையுமுடைய பாணிச்சி, பூசலிற்சிமந்த சேனையினையுடையான்மன் பலகீர்த்தியையும்வாழ்த்திப் போவாயாயின், நல்ல அவையிடத்துள்ளோர்புகழ் ஆபரணத்தைப்பூண்டு இப் பொழுதே மீள்வையால், மலர்ந்தவல்லியையொப்பப் பொலிவுபெற்று. எ-று. (1)

உஉ0.—வாயுறைவாழ்த்து :—

பிற்பயக்கு மெஞ்சொல்லென

முற்படர்ந்த மொழிமிகுத்தன்று.*

* மதுரை. 99 - 102. † புதிற். 57: 6 - உரை. ‡ சீவக. 419: 1; பெருங். 4. 11: 47 - 8.

இ - ள். பின்னேபலிக்கும் எங்கள்வார்த்தையென்று சொல்லி மேம்பட்ட சொல்லைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ - று. எஞ்சொ லெதிர்கொண் டிகழான் வழிநிற்பிற்
குஞ்சர வெல்படையான் கொள்ளானே - வெஞ்சு
மிகவிட னின்றி யெறிமுந்நீர் சூழ்ந்த *
வகவிட மங்கை யகத்து,

இ - ள். எம்முடையவார்த்தையை ஏற்றுக்கொண்டு எள்ளானாகி முறை மையேறிப்பின் யானையால் நிறைந்த வெல்லுஞ்சேனைமன்னன் கைக்கொள் வன் ; ஒழியும்இகல் இடமின்றியேபோக அலையுங்கடல்வளைந்த பரந்த பூமியை அங்கையிடத்திலே. எ - று.

அங்கையிடத்திலே கொள்ளானேவென்க.

(௩௨)

௨௨௧.—சேவியறிவுறுஉ :—

மறந்திரி வில்லா மன்பெருஞ் சூழ்ச்சி
யறந்தெரி கோலாற் கறிய வுரைத்தன்று.

இ - ள். மாற்சரியம்கெடுதலில்லாத நின்றநிலைத்த பெரியஎண்ணத்தைத் தருமத்தையாராயும் செங்கோலினையுடையார்க்கு உணர மொழிந்தது. எ - று.

வ - று. * அந்தணர் சான்றோ ரருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர்
தந்தைதா யென்றிவர்க்குத் தார்வேந்தே - முந்தை
வழிநின்று பின்னை வயங்குநீர் வேளி
மொழிநின்று கேட்டன் முறை.

இ - ள். வேதியர் அமைந்தோர் அரியதவத்தினையுடையோர் தம்மு டையதமையன்மார் தமப்பன் மாதா இப்படியொத்தஇவர்க்கு மாலைமன்ன னே, முன்னோர்செய்த நெறியேநின்று பின்பு கடலை எல்லையாகவுடைய ஞாலத்துவார்த்தையை நின்றுகேட்குமது வழக்கு. எ - று. (௩௩)

௨௨௨.—குடைமங்கலம் :—

நாற்றிசையும் புகழ்பெருக
வீற்றிருந்தான் குடைபுகழ்ந்தன்று.

இ - ள். ஞான்குதிக்கும் சீர்த்திமிக வீற்றிருந்த அரசன்குடையைப் புகழ்ந்தது. எ - று

வ - று. தன்னிழலோ ரெல்லோர்க்குந் தண்கதிராந் தம்சேரா
வெந்நிழலோ ரெல்லோர்க்கும் வெங்கதிரா - மின்னிழல்வேன்
†மூவா விழுப்புகழ் முல்லைத்தாரச் செம்பியன்
கோவா யுயர்த்த குடை.

* தோல். புறத். கு. 29 - இளம்: மேற்; குறள். 432 - பர்மேல். வி.
† பு - வெ. 158.

இ - ள். தன்னுடைய நிழலில்வாழ்வார்பலர்க்கும் குளிர்ந்த நிறைமதியாம் ; தன்னைச்சேராத வெய்யநிழலாராகிய பகையிடத்துள்ளார்பலர்க்கும் வெவ்வித இரவியாம் ; இனியநிழல்விடும் வேலினையும் என்றும் புதிதாய்வரும் சீரிய கீர்த்தியையும் வெற்றிமாலையினையுமுடைய சோழன் அரசதொழிற்கமைந்து உயர்த்த கொற்றக்குடை. எ - று.

(௩௪)

௨௨௩.—வாண்மங்கலம் :—

கயக்கருங் கடற்றூனை

வயக்களிற்றான் வாள்புகழ்ந்தன்று.

இ - ள். பகைவரார் கலக்குதற்கரிய கடல்போலும் சேனையினையும் வலிய யானையினையுமுடையான்வாளைப் புகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. கொங்கவிழைம்பான் மடவார் வியன்கோயின்
மங்கலங் கூற மறங்கனலுஞ் - செங்கோ
னிலந்தரியச் செல்லு நிரைதண்டார்ச் சேரன்
வலந்தரிய வேந்திய வாள்.

இ - ள். தேன்மலரும் சுருள் குரல் அளகும் துஞ்சுமுல் கொண்டையென்னும் ஐந்துபகுதியானமைந்த கூந்தலையுடைய பேதையர் அகன்ற மாளிகையிடத்து நன்மையைச்சொல்லச் சினமழலும் ; நீதி நிலத்தைத்தருவான் வேண்டி நடக்கும் நிரைத்த குளிர்ந்த மாலையினையுடைய வானவன் வெற்றி வேண்டி உயர்த்த வாள். எ - று.

வியன்கோயிலிற் கொங்கவிழைம்பால் மடவார் நிலந்தரியச்செல்லும் சேங்கோலினது மங்கலத்தைக்கூற நிரைதண்டார்ச்சேரன் வலந்தரிய ஈந்திய வாள் மறங்கனலுமெனக்கூட்டுக.

செல்லும் - செலுத்துமென்றுரைப்பாருமுளர்.

(௩௫)

௨௨௪.—மண்ணுமங்கலம் :—

எண்ணருஞ் சீர்த்தி யிறைவ நெய்தி

மண்ணு மங்கல மலிவுரைத் தன்று.

இ - ள். எண்ணுதற்கரிய மிக்க புகழினையுடைய அரசன் பொருந்தி மஞ்சளம்பண்ணும் மங்கலத்தினது மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *கொங்கலர் கோதைக் குமரி மடநல்லாண்
மங்கலங் கூற ¹மலிபெய்திக் - கங்கையாள்
பூம்புன லாகங் கெழீஇயினான் போரடுதோள்
வேம்பார் தெரியலெம் வேந்து.

இ - ள். தாதுவிரியும் மாலையுற்பொலிந்த கன்னியாகிய பேதைமையினையுடையநல்லவர் மங்கலத்தைச்சொல்லச்சிறந்துமணந்து கங்கையென்னும் பெய

நினைபுடையவன்பொலிந்த நீராகியமார்பை அணைந்தான், போரைவெல்லும்புயத் தினையும் வேம்புநிறைந்த மாலைநினைபுமுடைய எங்கள்மன்னன். எ - று. (௩௬)

௨௨௫.—ஓ ம் ப டை:—

இன்னது செய்த வியல்பென விறைவன்
முன்னின் றறிவன் மொழிதொடர்ந் தன்று.

இ - ள். இன்னகாரியத்தைச்செய்யுமது தன்மையெனச்சொல்லி வேந் தன் முன்னேநின்று புலமைமிக்கவன் அடுத்தச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *ஒன்றி விரண்டாய்ந்து மூன்றடக்கி நான்கினால்
வென்று ட்களங்கொண்ட வேல்வேந்தே - சென்றுலா
மாழ்கடல்குழ் வையகத்து னேந்துவென் ட்ருறகற்றி
யேழ்கடிந் தின்புற் றிரு.

இ - ள். ஞானத்தாலே 2 காரியாகாரியங்களைத்தெரிந்து நட்புப் பகை உதாசினமென்னும் மூன்றினையும் உட்கொண்டு யானே தேர் குதிரை காலா ளாலே பூசலென்று போர்க்களத்தைக் கைக்கொண்ட வேன்மன்னனே, பெயர்ந்து கரையைப்பொருள் ஆழ்ந்த கடல்குழ்ந்த குவலயத்து இந்திரியங்க ளைந்தையும்வென்று ஆறினையும்பெருக்கி ஏழினையுங்கடிந்து இனிமையுற்று நெடுங்காலமிருப்பாயாக. எ - று.

ஆறு ஏழாவன: “நாடிய நட்புப் பகைசெலவு நல்லிருக்கை, கூடி னரைப் பிரித்தல் கூட்டலா-நீடிவா, ட்வேட்டன் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூதுபொரு, ளீட்டங்கள் காமமிவை 3 யேழு.”

ஒன்று - ஆன்மா; இரண்டு - புண்ணியபாவம்; மூன்று - காமம் வெகுளி மயக்கம், உச்சாகசத்தி பிரபுசத்தி மந்திரசத்தி; நான்கு - சாம தான பேத தண்டம்; ஐந்து - சத்தப் பரிசு ரூப ரத கந்தம்; ஆறு - படை குடி கூழ் அமைச்ச நட்பு அரண் என்றுமாம். (௩௭)

௨௨௬.—புறநிலைவாழ்த்து:—

வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்ப
வழிவழி சிறக்கென வாய்மொழிந்தன்று.

இ - ள். நீவணங்குந் தெய்வம் நின்னைப் பரிகரிப்ப நின் வழிவழி மிகு வதாகவெனச்சொல்லி உண்மைசொல்லியது. எ - று.

வ - று. கொடிபடு முத்தலேவேற் கூற்றக் கணிச்சிக்
கடிபடு கொன்றையான் காப்ப - நெடிதுலகிற்
பூமலி நாவற் பொழிலகத்துப் போய்நின்ற
மாமலையோன் மன்னாக நீ.

* நன். சூ. 268 - மயிலை. விந. மேற். † பு - வெ. 180 - செய். 4-அடிச் சூறிப்பைப்பார்க்க. ‡ குறள், 566 - பரிமேல். வி. மேற்.

(பி - ம்.) 1 'ஆறடக்கி' 2 'காரணகாரியங்களை' 3 'ஏழ்'

இ - ள். ஒழுங்குவிடும் மூன்றிலைத்தொழிலாற்பொலிந்த சூலத்தினையும் கூற்றம்போன்ற குந்தாலியினையும் நறுநாற்றமிகும் இதழியினையுமுடைய இறைவன் காப்ப நெடுங்காலம் நிலவலயத்துப் பொலிவுமிக்க நாவலந்தீவிடத்து அண்டமுருகிப்போய்நின்ற மாமேருவென்னும் பெரியமலைபோல நின்று நிலைப்பாயாக. எ - று.

நாவலந்தீவிடத்து மன்னுவாயாகவெனக்கூட்டுக.

பூமியில் ஒருசுறு நாவலந்தீவு.

(ந.அ)

உஉ௭.—கோடிநிலை:—

மூவர்கொடி யுள்ளு மொன்றொடு பொரீஇ

மேவரு மன்னவன் கொடிபுகழ்த்தன்று.

இ - ள். அரி அயன் அரனென்னும் மூவர்கொடியுள்ளும் ஒன்றோடுவமித்துப் பலரும்பொருத்துதல்வரும் வேந்தனுடையகொடியைப்புகழ்த்தது. எ - று.

வ - று. *பூங்க ணெடுமுடிப் பூவைப்பூ மேனியான்

†பாம்புண் பறவைக் கொடிபோல - வோங்குக

பல்யானை மன்னர் பணியப் பணிமலர்த்தார்க்

கொல்யானை மன்னன் கொடி.

இ - ள். பொலிந்த கண்ணினையும் நெடியதிருமுடியினையும் காயாவின் மலர்போன்ற திருமேனியையுமுடைய மாயவன் பாம்பையருந்தும் கருடக் கொடியையொப்ப உயர்க் ; பலவாரணத்தையுடைய வேந்தர்வணங்கக் குளிர்த்தபூவாற்செய்த மாலையினையும் கொல்லுங்களிற்றினையுமுடைய வேந்தன் னவீரக்கொடி. எ - று.

வீரக்கொடி. ஓங்குகவென்க.

(ந.க)

உஉ௮.—கந்தழி:—

சூழுநேமியான் சோவெறிந்த

வீழாச்சீர் விறன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். வளைந்த திகிரியையுடையவன் சோவென்னும்அரணத்தினே அழித்த கெடாததன்மையினையுடைய வெற்றியைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ - று. †மாயவன் மாய மதுவான் மணிநிரையு

ளாயுரு வெண்ண லவனருளான் - காயக்

கழலவிழக் கண்கனலக் கைவளையார் சோரச்

சுழலழலுள் வைகின்று சோ.

இ - ள். கரியவன்வஞ்சம் அவ்வகையால் ; மணியையுடைய ஆனிரையிடத்துக் கோவலகை எண்ணுதேகொள் ; அவன் அளியானாகிக் கோபிக்க அசரர்கட்டின வீரக்கழல்நெகிழ விழியழலக் கையில்தொடியுடையமகளிர்கள்மயங்கச் சுற்றுநெருப்புள்ளே தங்கினது, ‡சோவென்னும்அரண். • எ - று. (சு௦)

* தோல். புறத். சூ. 27 - இளம். மேத். † முருகு. 150 - 51 ; பரி. 4: 41 - 2. ‡ தோல். புறத். சூ. 22 - இளம். மேத். § பு - வெ. 101 ; நான்மணி. கடவுள் ; சிலப். 17: “மூவுலகும்” ; கூர்மு. சுவேதவராக. 5.

உஉ௯.—வள்ளி:—

பூண்முலையார் மனமுருக

வேன்முருகற்கு வெறியாடின்று.

இ - ள். ஆபரணத்தினாற்சிறந்த முலையினையுடையார் நெஞ்சநெகிழ வேலினையுடைய குமாருக்கு வெறியென்னுங்கூத்தை ஆடியது. எ - று.

வ - று. *வேண்டிதியா னீயும் விழைவோ விழுமிதே
யீண்டியம் விம்ம வினவனையார் - பூண்டயங்கச்
சூலமொ டாடுஞ் சுடர்ச்சடையோன் காதலற்கு
வேலனொ டாடும் வெறி.

இ - ள். ஸ்ரீராமபுதியால் நீயும்; இவ்விருப்பம் சாலச் சீரிது; திரண்ட வாச்சியங்கள் ஒலிப்பத் தம்மிற்சூலமொத்த தொடியினையுடையார்ஆபரணமில்லக் குலத்துடனே கூத்தாடும் சோதியானிற்கும் வேணியினையுடையான்புதல் வனுக்கு வெறியாட்டாளனுடனும், வள்ளிக்கூத்தை. எ - று.

வெறி வேண்டியால் நீயுமென்க.

(சக)

உ௩௦.—புலவராற்றுப்படை:—

இருங்கண்வானத் திமையோருழைப்

பெரும்புலவனை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். பெரியஇடத்தினையுடைய வானத்துத் தேவர்களினிட மிக்க அறிவாளனை நெறியிலே செலுத்தியது. எ - று.

வ - று. *வெறிகொ ளறையருவி வேங்கடத்துச்செல்லி
னெறிகொள் படிவத்தோய் நீயும் - பொறிகட்
கிருளீயு ஞாலத் திடரெல்லா நீங்க
வருளீயு மாழி யவன்.

இ - ள். நறுநாற்றத்தினையுடையோர் ஒலிக்கும் அருவியாற்பொலிந்த திருவேங்கடத்திடத்துப் போவையாயின், முறைமைகொண்ட வேடத்தை யுடையோய், நீயும், இந்திரியங்கட்கு மயக்கங்கொடுக்கும் காசினியில் துய ரெல்லாமொழியு அருளைவழங்கும், சக்கரத்தினையுடையவன். எ - று.

நீயும்செல்லின் அருளீயுமெனவே, எனக்குநல்கினுனென்பதாம்; † “உல வா லுக்கமொ டுன்னியது முடிக்கும், புலவ ராற்றுப்படை புத்தேட்கு முரித் தே” என்பதனுனதிக.

(சஉ)

உ௩௧.—புகழ்ந்தனர்பரவல்:—

இன்னதொன் மெய்துது மிருநிலத்தியாமெனத்

துன்னருங் கடவுட் டொடுகழ ரெழுதன்று.

* தோல். புறந். கு. 22 - இளம். மேற். † பன்னிருபாட்டியல், 320.

இ - ள். இன்னதொருபதத்தைக் கிட்டுவோமாகப் பெரியபூமியிடத்து யாங்களெனச்சொல்லிக் கிட்டுதற்கரிய தெய்வத்தின் கட்டும் வீரக்கழலையுடைய பாதங்களைப் பணிந்தது. ஏ - று.

வ - று. சூடிய வான்பிறையோய் *சூழ்சுடலை நீற்றாங்கத்
தாடி யசையா வடியிரண்டும் - பாடி
யுரவுநீர் ஞாலத் துயப்போக வென்று
பரவுதும் பல்காற் பணிந்து.

இ - ள். சடையிலே சூடிய வாலிதான இளமதியையுடையோய், சுற் றிய சுகொடான சாம்பலரங்கத்திலே நிருத்தமாடி வருந்தாத சீர்பாதமிரண்டை யும் துதித்து, உலாவும் கடல்கூழ்ந்த பூமியினின்றும் பிழைத்து நன்னெறிகண் ணே போவோமென்று சொல்லிப் பழிச்சு தும், பலகாலும் வணங்கி. ஏ - று. (சுட)

உருஉ.—பழிச்சினர்பணிதல் :—

வயங்கியபுகழ் வானவனைப்
பயன்கருதிப் பழிச்சினர்ப் பணிந்தன்று.

இ - ள். விளங்கிய கீர்த்தியையுடைய இறைவனைப் பெறும்பேற்றை நினைந்து வாழ்த்தினராய் வணங்கியது. ஏ - று.

வ - று. ஆட லமர்ந்தா னடியடைந்தா ரென்பெரு
ரோடரி யுண்க ணுமையொருபாற் - கூடிய
சீர்சா லகலத்தைச் செங்க ணழனாகந்
தாராய்த் தழுவப் பெறும்.

இ - ள். திருக்கூத்தாடுதலை மேவினவன் சீர்பாதங்களைச்சேர்ந்தார் என்பெருர்? செவ்வரி கருவரிபரந்த மையுண்கண்ணினையுடைய உமாதேவி ஒரு பக்கத்தே பொருந்திய விழுப்பமமைந்த திருமார்பத்தைச் சிவந்தகண்ணினை யுடைத்தாய் அழலும்பாம்பு மாலையாய்ப் பொருந்தப்பெறும். ஏ - று.

ஆதலால், ஆடலமர்ந்தான் அடியடைந்தார் என்பெருரென்க. (சச)

உருஉ.—கைக்கிளை:—

தண்டாக் காதற் றளரிய றிலைவன்
வண்டார் விரும்பிய வகையுரைத் தன்று.

இ - ள். கெடாத அன்பினையும் துடங்குந்தன்மையினையுடையவன் தலைவ னுடைய வளவிய மாலையை ஆசைப்பட்ட கூறுபாட்டைச்சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. மங்குன் மனங்கவர மான்மலை நின்றேற்குப்
பொங்கு மருவிப் புனஞுடன் - கங்குல்

* கலி. கடவுள்வாழ்த்து.

(பி - ம்.) 1 'பழிச்சினர்பணிந்தன்று'

வருவான்கொல் வந்தென் வனமுலைமேல் வைகித்
தருவான்கொன் மார்பணிந்த தார்.

இ - ள். சிறுதுவலிதுவற்றும் கார் என்னெஞ்சைக்கொள்ள மயக்கத்
தைச்செய்யும் மாலைப்பொழுதிலே தனியேநின்றேற்கு மிகும் ஒழுக்கத்தினை
யுடைய நீராற்சிறந்த நாடனாகியசோழன் இரவுப்பொழுதிடத்து வருவான்
கொல் ? வந்து என்னுடைய அழகியகொங்கைமேலேதங்கித் தருவான்கொல்,
மார்பினணிந்த மாலையை ? எ - று.

• (சரு)

உருசு.—பெருந்திணை :—

பெய்கழற் பெருந்தகை பேணு முயக்கிவரந்து
மல்கிருட் செல்வோள் வகையுரைத்தன்று.

இ - ள். இட்ட வீரக்கழலினையும் மிக்க தலைமையினையுமுடையவன்
விரும்பாத புல்லுதலைவேட்டு மிக்க இருட்காலத்துப் போமவளதுதன்மையைச்
சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வயங்குளைமான் நென்னன் வரையகலந் தோய
வியங்கா விருளிடைச் செல்வேன் - மயங்காமை
யோடரிக் கண்ணு யுறைகழிவாண் மின்னிற்றான்
*மாட மறுகின் மழை.

இ - ள். விளங்கும் தலையாட்டத்தால்அழகுபெற்ற குதிரையினையுடைய
பாண்டியனது வரைபோன்மார்பைத் தழுவ ஒருவரும் நடக்கத்தகாத செறி
ந்தஇருளிடத்துப் போவேன் மருளாதபடி, செவ்வரிகருவரிபரந்த கண்ணினை
யுடையாய், உறைநீக்கினவான்போல மின்னிற்று, மாளிகையான் மிக்க தெரு
விலே மேகம். எ - று.

ஆல், அசை.

(சசு)

உருரு.—புலவிபொருளாகத்தோன்றியபாடாண்பாட்டு :—

வில்லேர் நுதலி விறலோன் மார்பம்

புல்லேம் யாமெனப் புலந்துரைத் தன்று.

இ - ள். விற்போன் நெற்றியினையுடையாள் வீரன் தன் அகலத்திடத்
தைத் தழுவேம்யாமென்று ஊடிச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †மலைபடு சாந்த மலர்மார்ப யாநின்

பலர்படி செல்வம் படியேம் - புலர்விடியல்

வண்டினங்கூட் டிண்ணும் வயல்குழ் திருநகரிற்

கண்டனங் காண்டற் கினிது.

இ - ள். மலையகத்துண்டான சந்தனத்தையுடைய அகன்மார்பனே,
யாங்கள் நின்னுடைய பரத்தையர்பலரும்தோயும் சம்பத்தைத் தோயேம் ;

* முருகு. 71; புரீ. 20: 25. † தோல். புறத். சூ. 22-இளம். மேற்.

பொழுதுபுலரும் விடியற்காலத்தே சுரும்பினங்கள் புணர்ந்துதகரும் பழனஞ் சூழ்ந்த செல்வப்பதியிலேகண்டேம்; நோக்குதற்கு இனிதாயிருந்தது. எ - று.

மலர்மாற்பனே, பரத்தையர் பலர்படியும் நின்செல்வத்தை வயல்குழ்திரு நகரிகண்டேம்; இனி யாங்கள் தோயேமெனக்கூட்டுக.

பாடாண்டிணையிற் கைக்கிளைவகையும் பெருந்திணைவகையும் புலவி பொருளாகத்தோன்றியபாடாண்பாட்டும், பாட்டுடைத்தலைமகனையே கிளவித் தலைமகனாகக் கூறினாராதலின், *1 “உருவி யாகிய வொருபெருந் கிழவனை, யருவி கூறுத லானந் தம்மே” என்னும்விதி தகாது. (சஎ)

உஙகூ.—கடவுண்மாட்டுக்கடவுட்பெண்டிர்நயந்தபக்கம் :—

இமையா நாட்டத் திலங்கிழை மகளி

ரமையாக் காத மமரரை மகிழ்ந்தன்று.

இ - ள். இமையாதகண்ணினையும் ஒளிவிடும் ஆபரணத்தினையுமுடைய தெய்வமகளிர் ஆராத அன்புடைய கடவுள் கைவிரும்பியது. எ - று.

வ - று. †நல்கெனி னுமிசையா னோமென்னுஞ் சேவடிமே

லொல்கெனி னுச்சியா னோமென்னு - மல்கிரு

ளாட மமரந்தாற் கரிதா லுமையானே

பூட லுணர்த்துவதோ ராறு. *

இ - ள். அருள்செய்கெனச்சொல்லின், தும்முடைய நாவின்மேலிருக்கும் சொன்மகள் நோவுபடுமென்றுசொல்லும்; சிவந்தபாதத்திலே வணங்குவேனென்று சொல்லின், தும்முடைய திருமுடிமேலிருக்கும் கங்காதேவி நோவுபடுமென்றுசொல்லும்; மிக்கிருளிடத்துத் திருக்கூத்தைமேலின இறைவனுக்கு அருமையுடைத்தாயிருந்தது, உமாதேவியை வழக்காட்டினைத்தீர்ப்பதொருநெறி. எ - று.

(சஅ)

உங்ள.—கடவுண்மாட்டுமானிடப்பெண்டிர்நயந்தபக்கம் :—

முக்கணான் முயக்கம்வேட்ட

மக்கட்பெண்டிர் மலிவுரைத்தன்று.

இ - ள். மூன்று திருநயனத்தையுடையானது புல்லுதலை விரும்பின மானிடமகளிர்கூறுபாட்டைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †அரிகொண்ட கண்சிவப்ப வல்லினென் னாகம்

புரிகொண்ட நூல்வடுவாப் புல்லி - வரிவண்டு

பண்ணலங்கூட் டின்னும் பனிமலர்ப் பாகுரென்

னுண்ணலங் கூட்டுண்டா னூர்.

இ - ள். செவ்வகிருவரிபரந்தவிழி சிவப்பக் கணுவில் என்னுடைய மார்பினை முறுக்குதலுடைத்தான பூணுற்றமும்புடப்புல்லி, வரியினையுடைய

* யா - வ். சூ. 95 - மேற். † தொல். புறத். சூ. 23 - இளம். மேற். (பி - ம்.) 1 ‘உருபி’ 2 ‘அருபி’ 3 ‘இராப்பொழுதில்’

சுரும்பினம் பண்ணின் நலத்தைப்பாடித் திரண்டு அனுபவிக்கும் குளிர்ந்த பூவினையுடைய திருப்பாகூர், என்னுடைய மனத்தின் அழகைச் சிறிதும் ஒழியாமல் நுகர்ந்தவனுடைய பதி. எ - று. (சக)

உநஅ.—*குழவிக்கட்டோன்றியகாமப்பகுதி:—

இளமைந்தர் நலம்வேட்ட

வளமங்கையர் வகையுரைத்தன்று.

இ - ள். குழவிப்பதத்தராகிய மைந்தரது நலத்தைவிரும்பின காமப் பகுதிநிறைந்த மங்கையரது தன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †வரிப்பந்து கொண்டொளித்தாய் வாள்வேந்தன் மைந்தா

வரிக்கண்ணி யஞ்சி யலற - வெரிக்கதிர்வேற்

செங்கோல னுங்கோச் சினக்களிற்றின் மேல்வரினு

மெங்கோலந் தீண்ட வினி.

இ - ள். அழகிய கத்துகத்தைக் கைப்பற்றிக் கரந்தாய், வாள்வேந்தன் மைந்தனே, செவ்வரிகருவரிபரந்த கண்ணினையுடையாள் பயப்பட்டுஅழ; நெருப்புப்போன்ற ஒளிவேலினையும் செவ்விய கோலினையுமுடைய தும்முடைய சாமி கோபத்தினையுடைய யானையின்மேலே வந்துதோன்றினும், எம்முடைய அணியினேத் தீண்டாதேகொள், இப்பொழுது. எ - று. (ரு௦)

உநக.—ஊரின்கட்டோன்றியகாமப்பகுதி:—

நீங்காக் காதன் மைந்தரு மகளிரும்

பாங்குறக் கூடும் பதியுரைத் தன்று.

இ - ள். ஒழியாத அன்பினையுடைய ஆடவரும் மகளிரும் அழகுபொருந்தக் கூடும் பதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ‡ஊடிய ஆட லகல வுளநெகிழ்ந்து

வாடிய மென்றோள் வளையொலிப்பக் - கூடியபின்

யாமரீ டாகென்ன யாழ்மொழியார் கைதொழுஉ

மேமரீர்க் கச்சியெம் மூர்.

இ - ள். வழக்காடிய வழக்காட்டுப்போக மனநெகிழ்ந்து வாட்டமுற்ற மெல்லியதொளில் தொடி. ஆர்ப்பப் புணர்ந்தபின்பு இரவுப்பொழுது நீட்டிப்பதாக வெனச்சொல்லி யாழிசைபோலும் சொல்லினையுடையார் கைகூப்பும் காவலுடைத்தாய்ப் புனலாட்சிமந்தகாஞ்சி, எங்கள்பதி. எ - று.

ஆகவென்பது, ஆகெனக் குறைந்துநின்றது.

(ருக)

பாடாண்துணைப்பாட்டி கம், துறைப்பாட்டி ரு௦-ம் முடிந்தன.

ஒப்பதாவது பாடாண்படலம் முற்றிற்று.

* பரி. 10: 107; கலி. 51; திருவாய். 6. 2: “மின்னிடை”; திருவேங்கடத். 97. † தொல். புறத். கு. 24 - இளம். மேற்; வரிப்பந்து: முத்த. 68; நற். 305: 4; கலி. 51: 3. ‡ பு - வெ. 317: செய்.

பத் தா வ து பொதுவியற்படலம்.

(கௌ.—சூ த் தி ர ம்.)

சீர்சால் போந்தை வேம்பொடாரே

யுன்ன நிலையே யேழக நிலையே

• கழனிலே யேனைக் *கற்காண் டல்லே
கற்கோ ணிலையே கன்னீர்ப் படுத்தல்

ரு கன்னடி தல்லே கன்முறை பழிச்ச
லிற்கொண்டி புகுத லென்றபன் னிரண்டும்
பொதுவியற் பால வென்மனார் புலவர்.

என் - னின், பொதுவியற்பால வருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். போந்தைமுதல் இங்கொண்டிபுகுத லிறுதியாகிய பன்னிரண்
டும் பொதுவியற்பாலவாம். எ - று.

அவற்றுள்,—

உசௌ.—போந்தை :—

கலவா மன்னர் கண்ணுறு ஞாட்பிற்

புலவேல் வானவன் பூப்புகழ்ந்தன்று.

இ - ள். பொருந்தாவேந்தர் கிட்டினபூசலிடத்துப் புலானுறும் வே
லையுடைய சேரன்குடும்புவைப் புகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. †குடையவர் கார்த்தடன் கொல்லிச் சனைவாய்த்

1தொடையவிழ் தண்குவளை சூடான் - புடைதிகழும்

தேரதிரப் பொங்குந் திருந்துவேல் வானவன்

போரெதிரிற் போந்தையாம் பூ.

இ - ள். குடையோன்மலரும் கோடையுடைய தன்கொல்லிமலைச் சனை
யிடத்துக் கட்டலரும் குளிர்ந்த செங்கழுநீர்ப்பூவை மலையான் ; பக்கம் விளங்
கும் பகைவர்தேர்த்தானைநிங்கக் கோபிக்கும் திருந்தியவேலையுடைய சேரன்,
பூசல்தோற்றிற் பனந்தோடாம், அவன் குடும்பூ. எ - று. (க)

உசக.—வேம்பு :—

விரும்பா ரமரிடை வெல்போர் வழுதி

சுரும்பார் முடியிசைப் பூப்புகழ்ந் தன்று.

இ - ள். பகைவர்பூசலிடத்து வெல்லும்போரையுடைய பாண்டியன்
வண்டுநிறைந்த மகுடத்தின்மீதே புனையும் மலரினைப்புகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. †தொடியணிதோ ளாடவர் தும்பை புனையக்

கொடியணிதேர் கூட்டணங்கும் போழ்தின்-முடியணியுந்

* நோல். புறத். சூ. 5: 19 - 20; சலப். பதிகம்: 84 - 5. † நோல்.
புறத். சூ. 5 - இளம். மேற்.
(பி - ம்.) 1 'தொடையளி'

காத்தல்சால் செங்கோற் கடுமா எனவெழுதி
யேத்தல்சால் வேம்பி னிணர்.

இ - ள். கடகம்பொலிவுறு புயத்தினையுடைய வீரர் போர்ப்பூவைச்
சூடப் பதாகையாற்சிறந்ததேர் பகைத்திரள்வருத்துங் காலமாகிய போரில்
மகுடத்திலேகூடும் ; காத்தலமைந்தசெங்கோலினையும் கடியகுதிரையினையு
முடைய அளவிடுதற்கரிய பாண்டியன் புகழ்தலமைந்த வேம்பின்பூக்கொத்
தினே. எ - று.

இணர் முடியணியுமென்க.

(உ)

உசஉ.—ஆர் :—

விறற்படை மறவர் வெஞ்சமங் காணின்
மறப்போர்ச் செம்பியன் மலேபூ வுரைத்தன்னு.

இ - ள். வெற்றியினையுடைய சேனவீரர் தம்வெய்யபூசலேக்காணிற்கொடு
வினைப்பூசலேச்செய்யவல்ல சோழன்புனையும் மலரினைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *கொல்களி றூர்வர் கொலைமலி வாண்மறவர்
வெல்கழல் வீக்குவர் வேலினையர் - மல்குங்
கலங்க லொலிபுனற் காவிரி நாட
னலங்க லமரமுவத் தார்.

இ - ள். கொல்லுமயானையைச்செலுத்துவர் கொலைத்தொழிலின்மிக்க
வாள்வீரர் ; வெல்லுமவீரக்கழலினைக் கட்டுவர் வேலினையுடைய இனையவர் ;
மிகும் செங்கலங்கலையுடைத்தாய் முழங்கும் புனலினையுடைய பொன்னிநாடன்
மலை, பூசல்நடுவு ஆத்தி. எ - று.

(ங)

உசங.—உன்னநிலை :—

துன்னருஞ் சிறப்பிற் றொடுகழன் மன்னனை
யுன்னஞ் சேர்த்தி யறுபுகழ் மலிந்தன்னு.

இ - ள். கிட்டுதற்கரிய நன்மையினையும் கட்டுக்கழலினையுமுடைய வேந்
தனை நிமித்கம்பார்க்குமரத்தொடுகூட்டி மிகுபுகழைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *துன்னருந் தானைத் தொடுகழலான் றுப்பெதூர்ந்து
முன்னர் வணங்கார் முரண்முருங்க - மன்னரு
மீடெலாந் தாங்கு யிகலவிந்தார் நீயுநின்
கோடெலா முன்னங் குழை.

இ - ள். கிட்டுதற்கரிய சேனையினையும் கட்டுமவீரக்கழலினையுமுடைய
நம் வேந்தன்நன் வலியோடு மாறுபட்டு முன்னேவந்து பணியாதார் மாறுபாடு
இனிக்கெட, எதிர்த்தீ வேந்தரும் இவன்வலியெலாம்தடுத்து மாறுபாடொழிந்
தார் ; நீயும், நின்னுடையபணியெல்லாம் †உன்னமரமே, தளர்ப்பாயாக. எ - று.

* தோல். புறத். சூ. 5 - இளம். மேற். † தோல். புறத். சூ. 5 ;
பதிற். 40: 17-8, 61, 6; புறநா. 3: 23.

உசச.—ஏழகநிலை :—

ஏழக மூரினு மின்ன னென்றவன்
ஞழ்வி லூக்கமொடு தகைபுகழ்ந் தன்று.

இ - ள். ஏழகத்தகரினை மேற்கொண்டுசெலுத்தினும் இத்தன்மைய
னென்று அவனுடைய குற்றமில்லாத மனவெழுச்சியோடு மிகுதியைச்சொல்
வியது. எ - று.

வ - று. எம்முனை யாமகிழ *1வேழக மேற்கொளினுந்
தம்மதி 2ஞழ்விழ்த் திருக்குமே - தெம்முனையுண்
மாடுதோன்றி மறலுங்கா லேழகத்
தாடுதோன்றி நேரா மரசு.

இ - ள். எம்முடைய இல்லிடத்து யாங்கள் பிரியப்பட ஏழகத்தை
யேறினும், தம்முடைய அரணிதத்துத் தாழ்கோத்திருக்கும் ; பகைப்புலத்துக்
குதிரையிசையே தோற்றிப் போரைச்செய்யுங்காலத்துக் கிடாயின்மே லமைந்
தாடுதோன்றி செலவாம், அரசு. எ - று. (ரு)

உசரு.—இதுவுமது :—

ஏந்துபுக முலகி னிளமை நோக்கான்
வேந்து நின்றலு மேழக நிலையே.

இ - ள். உயருங்கீர்த்தியையுடையரூலத்தின் இளமையைப்பாராதே
அரசன் பூமிகாவல்புண்டுநிதினும் ஏழகநிலையேயாம். எ - று.

வ - று. வேண்டார் பெரியர் விறல்வேலோன் றுணினையன்
பூண்டான் பொழில்காவ லென்றுரையா - மீண்டு
மருளன்மின் டுகோள்கருது மால்வரை யாளிக்
குருளையுங் கொல்களிற்றின் கோடு.

இ - ள். பகைவர் பெரியர், வென்றிவேலினையுடையோன்றான் இளமைப்
பருவத்தோன், பூமிகாவலேமேற்கொண்டானென்று சொல்லாம் ; இவ்விடத்து
மயங்காதேகொண்மின் ; கொள்கையைநினையும், பெரியமலையிடத்து யாளியின்
குட்டியும் கொல்லுமயானையின்கொம்பை. எ - று. (சு)

உசசு.—கழனிலை :—

அடுமுர ணகற்று மாளுகு ஞாட்பிற்
கடுமுரண் வயவன் கழல்புனைந் தன்று.

இ - ள். கொல்லு மாறுபாட்டைப்பெருக்கும் வீரர்படும்பூசலிற் கடிய
முரணையுடையவீரன் கழலைப்புனைந்தது. எ - று.

வ - று. டுவாளமரின் முன்விலக்கி வான்படர்வார் யார்கொலோ
கேளலார் நீக்கிய கிண்கிணிக்காந் - காளை

* “விரைசெல்ல வெம்பரி மேழக மேற்றி” சீவக. 521. † பொருந்.
139 - 42 ; அகநா. 381: 1 - 3 ; சீவக. 2554. ‡ தோல். புறத். கு. 5 -
இளம். மேற்.

(பி - ம்.) 1 ‘மேழகம்’ 2 ‘தாள்’

கலங்கழல் வாயிற் கடுத்தீற்றி யற்றாற்

பொலங்கழல் கான்மேற் புனைவு.

இ. - ள். வாட்டூசலில் எதிரின்றுவிலக்கிச் சுவர்க்கத்திடத்துச் செல்வார் யாவர்கொல்லோ? உறவல்லாதாரைப்போக்கிய சதங்கையமைந்த தாளினை யுடைய இளமைப்பருவத்துவேந்தன், மிக்கநெருப்பின்வாயிலே நஞ்சைத்தீற்றிய தன்மைத்து, பொன்னாற்செய்தவீரக்கழலைச் சேவடியின் மீது அணியுமது. எ-று.

உசஎ.—கற்காண்டல் :—

ஆன வென்றி யமரில்வீழ்ந் தோற்குக்

கான நீளிடைக் கற்கண் டன்று.

இ. - ள். அமையாதவெற்றியையுடையபூசலிற் பட்டோற்குக் காட்டில் நீண்டவிடத்துக் கல்லெக்கண்டது. எ - று.

வ - று. *மிகையணங்கு மெய்நீறிஇ மீளீ மறவர்

புகையணங்கப் பூமாரி சிந்திப் - பகையணங்கும்

வீளைக் கடுங்கணையால் வேறுகி விண்படர்ந்த

காளைக்குக் கண்டமைத்தார் கல்.

இ. - ள். மிக்கதெய்வத்தை உடம்பிலேநிறுத்தித் தலைமையினையுடைய வீரர் தாமமணிதூர்ப்ப மலர்மழையைச்சிதறிச் சத்துருக்களேவருத்தும் சத்தத் தினையுடைய கொடியஅம்பாலே வேறுபட்டு விண்ணிடத்துச்சென்ற இளமைப்பருவத்துவீரனுக்குப் பார்த்துரிச்சயித்தார், கல்லினை. எ - று. (அ)

உசஅ.—கற்கோணிலை :—

மண்மருளத் துழுகறங்க

விண்மேயாற்குக் கற்கொண்டன்று.

இ. - ள். பூமிமயங்கப் பறையொலிப்பச் சுவர்க்கத்திலேபொருந்தினவ னுக்குக் கல்லினைக்கொண்டது. எ - று.

வ - று. *பூவொடு நீர் தூவிப் பொங்க விரைபுகைத்து

நாவுடை நன்மணி நன்கியம்ப - மேவா

ரழன்மறங் காற்றி யவிந்தாற்கென் றேத்துக்

கழன்மறவர் கைக்கொண்டார் கல்.

இ. - ள். மலருடனே புனலைச்சிந்தி எழும்படியாக நறுநாற்றமுடையன வற்றைப் புகையப்பண்ணி நாவிறைப்பொலிந்த அழகியமணி நன்றாக இசைப்ப, பொருந்தாதார் எரியுஞ்சினத்தைக்காலுவித்துப் பட்டவனுக்குத் தக்கது இது வென்று துதித்துக் கழல்வீரர் கைக்கொண்டார் கல்லினை. எ - று. (க)

உசக.—கன்னீர்ப்படுத்தல் :—

வண்டுகுழ் தாமம் புடையே யலம்வரக்

கண்டு கொண்ட கன்னீர்ப் படுத்தன்று.

* தோல். புறத். சூ. 5 - இளம். மேற்.

இ - ள். சுரும்புகுழுமாலே பக்கத்திலே அசைந்துவரப் பார்த்துக் கைக் கொண்டகல்லினைப் புனலிலேயிட்டது. எ - று.

வ - று. *காடு கனலக் கனலோன் சினஞ்சொரியக்
கூடிய வெம்மை குளிர்கொள்ளப் - பாடி
நயத்தக மண்ணி நறுவிரைகொண் டாட்டிக்
கயத்தகத் துய்த்திட்டார் கல்.

இ - ள். கானம்அழல ஆதித்தன் கோபத்தைப்பொழிதலாலே பொருள் தின வெப்பம் தண்ணென ஏத்தி நன்மையுண்டாகச் சுத்திபண்ணிப் பின் நறு நாத்மமுடையனவற்றைக்கொண்டு மஞ்சனமாட்டி வாவியிடத்திலேசெலுத்தி அழுத்தினார் கல்லினை. எ - று. (க0)

உரு0.—இ து வு ம து:—

ஒங்கியகல் லுய்த்தொழுக்க
லாங்கெண்ணினு மத்துறையாகும்.

இ - ள். உயர்ந்த கல்லினைச்செலுத்தி நிரைத்தலே அவ்விடத்துக்கருதி னும் முன்புசொன்ன துறையேயாம் எ - று.

வ - று. கணனார்ந் துவப்பக் கடுங்கண் மறவர்
பிணனார்ந்து பேய்வழங்கு ஞாட்பி - னிணனார்
விழுக்கினால் வேய்ந்த விறல்வேலோர் கல்லை
யொழுக்கினு ரொன்றொருவர் முன்.

இ - ள். தமதுதிரள்நிறைந்து மனமகிழத் தறுகண்வீரர் பிணத்தைத் தின்று கழுதுலாம்பூசலிடத்து நிணநிறையும் நெஞ்சிற்றசையான்முடின வென்றிவேலோர்செய்த செய்தொழில்தெரித்த கற்களை நிரைத்தார், ஒருவாருள் ஒன்றாக. எ - று.

ஒருவரென்றது வினைதோறுங் கல்நடுவிக்கும் தலைவரை; ஒன்றொருவர் முன் - ஒருவரொருவாருமுன்னாக என்றுகொள்ளின், †“ஒன்றொருவரின்முன் னந்தழைவிழைதக்கன கொய்தும்” என்றதுபோலும். (கக)

உருக.—கன்னதேல்:—

அவன்பெயர்கன் மிசைப்பொறித்துக்
கவின்பெறக் கன்னாட்டின்று.

இ - ள். வீரன்நாமத்தைக் கல்லிலேயெழுதி அழகுபெறக் கல்லைநட் டது. எ - று.

வ - று. *மாலே துயல மணியெறிந்து மட்டுகுத்துப்
பீலி யணிந்து பெயர்பொறித்து - வேலமரு
ளாண்டக நின்ற வமர்வெய்யோற் காகென்று
காண்டக நாட்டினார், கல்.

* தோல். புறத். சூ. 5 - இளம். மேற். † இறை. சூ. 2 - உரை. மேற்

இ - ள். மாலையசையத் தாமமணியைக் கறங்கப்பண்ணி மதுவைத் தெளித்துப் பீலியைச்சூட்டி அவன்பெயரையெழுதி வேற்பூசலிடத்து ஆண்மைத்தன்மை மிகுதிபெற்றின்ற போரைவிரும்பினவனுக்கு இஃது உருவமாக வென்றுசொல்லிக் காட்சிபொருந்த டட்டார், கல்லினை. எ - று. (கஉ)

உருஉ.—கன்முறைபழிச்சல்:—

நிழலவி மெழின்மணிப்பூட்

கழல்வெய்யோன் கல்வாழ்த்தின்து.

இ - ள். நிழல்விடும்அழகிய மணிப்பூணினையும் வீரக்கழலையுமுடைய போர்விரும்பத்தோனுடையகல்லினை ஏத்தியது. எ - று.

வ - று. *அகம்புகழ் பாடி யழுதழுது நோன
திடும்பையுள் வைகி யிருந்த - கடும்பொடு
கைவண் குருசில் †கற்கைதொழுதச் செல்பாண
தெய்வமாய் நின்றான் நிசைக்கு.

இ - ள். பகைவரைக்கொல்லும் கீர்த்தியைச் சொல்லிக் கலுழந்து கலுழந்து பொறுதே துன்பத்துள்ளே தங்கியிருந்த சுற்றத்தாரோடுகைவளப்பத் தினையுடைய உபகாரிதன்கல்லினைக் கைதொழுதுபோவாயாக, பாணனே, கடவுளாய்நின்றான், திக்கெட்டிற்கும். எ - று. (கங)

உருங்.—இறங்கோண்டிபுகுதல்:—

வேத்தமருள் விளிந்தோன்கல்லென

வேத்தினர் துவன்றி யிற்கொண்டி புக்கன்று.

இ - ள். வேந்தர்போரிடத்துப் பட்டவனுடைய கல்லென்றுசொல்லி வழத்தினராய்ச் செறிந்து கோயிலெடுத்துப்புக்கது. எ - று.

வ - று. *²வாட்புகா லூட்டி வடிமணி நின்றியம்பக்
கோட்புலி யன்ன குருசில்க - லாட்கழந்து
விற்கொண்ட வென்றி விறன்மறவ ரெல்லோரு
மிற்கொண்டி புக்கா ரியைந்து.

இ - ள். வாளுக்குஉணவுகொடுத்துத் தெளிந்தமணி நின்ற இரட்ட, கோட்பாட்டையுடைய புலியையொத்த உபகாரிகல்லை, போரானத்தூர்த்து சிலையாற்பெற்றவெற்றியினையுடைய திறல்வீரர்பலரும் கோயிலெடுத்துப்புக்கார், கூடி. எ - று. (கச)

[சிறப்பிற்பொதுவியற்பால்.]

(கக.—சூ த் தி ர ம்.)

முதுபா லையே சுரநடையேனைத்
தபுதா லையே தாபத லையே
தலைப்பெய னிலையே பூசன் மயக்கே

*தொல். புறத். கு. 5 - இளம். மேற். † புறநா. 306: 4.

(பி. ம்.) 1. 'கைகிற்றிருந்த' 2. 'வாட்பலிபூட்டி'

மாலே நிலையே மூதா னந்த

ரு மாணந் தம்மே யானந்தப் பையுள்

கையறு நிலையுள்ப் படப்பதி னென்று

மையறு சிறப்பிற் பொதுவியற் பால.

என்-னிள், இதுவும் பொதுவியற்பாலவாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். முதுபாலை முதலாகக் கையறுநிலையீறாகச் சொல்லப்பட்ட பதி னென்றும் பொதுவியற்பாலவாம். எ - று.

அவற்றுள்,

உருச.—முதுபாலை :—

*காம்புயர் கடத்திடைக் கணவனை யிழந்த

பூங்கொடி மடந்தை புலம்புரைத் தன்னு.

இ - ள். மூங்கில் ஓங்கின கானகத்துத் தன்கொழுநனையிழந்த பொலிந்த கொடிபோன்றமடந்தையது தன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. நீர்மலி கண்ணொடு நின்றே நிலையிரங்காய்

தார்மலி மார்பன் றகையகலஞ் - சூர்மகளே

வெள்ளிஸ் விளைவுதிரும் வேயோங்கும் வெஞ்சுரத்துக்

கொள்ளனி கோடல் கொடிது. *

இ - ள். நீர்மிசுக்கண்ணோடே நின்றேனுடைய நிலைக்குவருந்தாயாய் மாலை மிக்க அகலத்தையுடையவன் அழகியமார்பை, சூர்மகளே, விளாவினது பழமுதிரும் மூங்கிலுயர்ந்தகாட்டிடத்துக் கொள்ளுதலொழிவாயாகநீ; கொள்ளுமது மிகவும் கொடுமையுடையது. எ - று.

(க)

உருரு.—சுரநடை :—

மூதரி னிவந்த முதுகழை யாரிடைக்

காதலி யிழந்த கணவனிலே யுரைத்தன்னு.

இ - ள். முதிர்ந்த பிணக்கமோங்கிய முற்றின மூங்கிலையுடைத்தாய் நிறைந்த இடத்திலே தலைவியை இழந்த தலைவன்முறையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. உரவெரி வேய்ந்த வருப்பவிர் காணுள்

வரவெதிரின் வைவேல்வாய் வீழ்வாய் - கரவினாற்

பேதையைப் பெண்ணியலைப் பெய்வளையை யென்மார்பிற்

கோதையைக் கொண்டொளித்த கூற்று.

இ - ள். உலாவும் நெருப்புமூடின வெப்புமிசுங் காட்டிடத்து என் முன்னே நீவருதலை ஏற்பாயாயிள், என்னுடைய கூரியவேலின்வாயிலே வீழ்வாய் ; களவாலே, மடவானைப் பெண்மைத்தன்மையையுடையானை இட்ட வளையினையுடையானை என்னுடையமார்பின்மாலையை மறைத்துக்கொண்ட கூற்றமே. எ - று.

(உ)

ககஅ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

உருசு.—தபுதாரநிலை :—

புனையிழை யிழந்தபிற் புலம்பொடு வைகி

மனையகத் துறையு மைந்தனிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். அணிந்த ஆபரணத்தினையுடையானே இழந்தபின் தனிமை யுடனே தங்கி இல்லிடத்து அவதரிக்கும் ஆண்மகன் முறைமையைச் சொல்லி யது. எ - று.

வ - று. பைந்தொடி மேலுலக மெய்தப் படருழந்த
மைந்தன் குருசின் மழைவள்ள - லெந்தை

¹தபுதாரத் தாழ்ந்த தனிரிலைமை கேளாச்
செவிடா யொழிகென் செவி.

இ - ள். பச்சென் மவளையினையுடையான் சுவர்க்கத்தைப்பொருந்த வ்ரு த்தமுற்ற ஆண்மகன், தலைவன், மழைபோலக்கொடுக்கும் உபகாரி, என்னுடைய சாமி மனையானே இழந்தமுந்தின தனியானநிலைமையைக் கேளாத செவிடாய்ப் போக, என்செவி. எ - று.

(ங)

உருள.—தாபதநிலை :—

*குருந்தலர் கண்ணிக்கொழுநன் மாய்ந்தெனக்
கருந்தடங் கண்ணி கைம்மைகூ றின்று.

இ - ள். குருந்தப்பூமலரும் மாலையினையுடையகணவன் இறந்தானாகக் கரிய பெரிய கண்ணினையுடையான் வைதவியமெய்தியவாற்றைச் சொல்லி யது. எ - று.

வ - று. கலந்தவனைக் கூற்றங் காப்பக் கழியா
தலந்தினையு மவ்வளைத் தோளி - யுலந்தவன்
ரூரொடு பொங்கி நிலனைசைஇத் தான்மிசையுங்
காரடகின் மேல்வைத்தாள் கை.

இ - ள். தன்னுடனேகூடினகொழுநனைக் கூற்றுவனொளிப்பத் தான் இறந்துபடாது நொந்துவருந்தும் அழகிய வளைத்தோளினையுடையான், தன்னே விட்டு இறந்தவன்மாலையோடுகோபித்து வெறுநிலத்திலேவதிந்து தான் அருந் தும் கரிய அடகின்மேலே கையைவைத்தாள். எ - று.

(ச)

உருஅ.—தலைப்பெயனிலை :—

இன்கதிர் முறுவற் பாலக னென்னுந்
தன்கட னிறுத்ததாய் தபுநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். இனிய ஒன்றகையினையுடைய பிள்ளையென்னும் தான் கொடுக் கக் கடவதனைக்கொடுத்த மாதா இறந்தமுறைமையைச்சொல்லியது. எ - று.

* புறநா. 248 - உரை, மேற்.

(19 - ம்.) ¹ 'தபுதாரத்'

வ - று. *இடம்படி ஞாலத் தியல்போ கொடிதே
தடம்பெருங்கட் பாலக னென்னுங் - கடன்கழித்து
முள்ளையிற்றுப் பேதையாள் புக்காள் முரணியா
வள்ளையிற்றுக் கூற்றத்தின் வாய்.

இ - ள். அகன்ற பூமியினது தன்மையோ கொடியதொன்றே! மிகப்
பெரிய கண்ணினையுடைய பிள்ளையென்றுசொல்லும் கொடுக்கக்கடவதனைக்
கொடுத்து முட்போலக் கூறியபல்லினையுடையாள் தலைப்பட்டாள், மாறுபாடு
கெடாத வளப்ப மிக்க எயிற்றினையுடைய கூற்றுவன்வாயிலே. எ - று. (ரு)

உருகூ.—பூசன்மயக்கு :—

பல்லிதழ் மழைக்கட் பாலகன் மாய்ந்தெனப்
புல்லிய பெருங்கிளைப் பூசல்கூ றின்று.

இ - ள். பூவையொத்து மழைபோலக்குளிர்த கண்ணினையுடைய
பிள்ளைஇறந்தானாகப் பொருந்திய பெரிய சுற்றத்தினது ஆரவாரத்தினைச்
சொல்லியது. எ - று.

பல்லிதழென்றார், பல இதழினையுடைய பூவை; ஆகுபெயரான்.

வ - று. அலர்முலை யஞ்சொ லவனெழிய வவ்விற்
குலமுதலைக் கொண்டொளித்த ஸுன்றி - நிலமுறப்
புல்லிய பஸ்கிளைப் பூசல் பரியுமோ
கொல்லிய வந்தொழியாக் கூற்று.

இ - ள். பணைத்தமுலையினையும் அழகியசொல்லினையுமுடையதலைவி
அவ்விடத்தே ஒழிய அம்மையிற் குலத்திற்கு மூலமாகியபிள்ளையைக் கைப்
பற்றிமறைத்தலல்லது நிலத்திலே மிகப் பொருந்தியசுற்றத்தின் ஆரவாரத்
திற்கு இரங்குமோ? கொல்வான்வேண்டுவந்து தவிராதகூற்றம். எ - று.

கூற்று, பூசல்பரியுமோவென்க.

(கூ)

உகூ0.—இதுவுமது :—

வேந்தன் மாய்ந்தென வியலிடம் புலம்பினு
மாய்ந்த புலவ ரதுவென மொழிப.

இ - ள். அரசன்இறந்தானாக அகன்றபூமியினுள்ளார் இரங்கினும் ஆரா
ய்ந்த அறிவினையுடையோர் முன்பிற்றுமையென்றுசொல்லுவார். எ - று.

வ - று. எண்ணி னிகல்புரிந்தோ ரெய்தாத தில்போலுங்
கண்ணினொளிர் வேலான் கரந்தபி - னண்ணல்
புகழொடு பூசன் மயங்கிற்றாற் பொங்கு
மகழ்கடல் வேலி யகத்து.

இ - ள். விசாரிப்பிற் போரினையும்பியவீரர் பெறுதது ஒன்றுமில்லை
போலும்; கண்ணிற்குளறிக்கும் வேலினையுடையான் இறந்தபின்பு தலைவனு

* தோல். புறத். சூ. 19 - இளம். மேற்.

(பி - ம்.) 1 'அவனொழிய'

டைய கீர்த்தியுடன் ஆரவாரம் தலைமணந்ததால் ; மிகாரின்ற அகழ்ந்த கடலை வேலியாகவுடைய பூமியிடத்து. எ - று.

பூமியிடத்துப் புகழொடு பூசல் மயங்கிற்றென்க.

(எ)

உசுக.—மாலேநிலை :—

கதிர்வேற் கணவனொடு கனையெரி முழுக
மதியேர் நுதலி மாலேநின் றன்று.

இ - ள். ஒளியால்மிக்க வேலினையுடைய கொழுநனொடு செறிந்த நெருப்
பிலே புகுவான்வேண்டிப் பிறையையொத்த நெற்றியினையுடையான் மாலேக்
காலத்திலே நின்றது. எ - று.

வ - று. சோலை மயிலன்ன டன்கணவன் சொல்லியசொன்
மலை நினையா மனங்கடைஇக் - காலேப்
புகையழல் வேலோன் புணர்ப்பாகி நின்ற
ளகையழ லீமத் தகத்து.

இ - ள். பொழின்மயிலே அனையாள், தனது கணவன்பகர்ந்த வார்த்
தையை மாலேக்காலத்திலேநினைத்து மனத்தையுமுடிக்கிக் காலேப்பொழுதிலே
மூளும் தழல்போன்ற வேலினையுடையான் தன் துணையாகின்றான், கொழு
ந்துவிட்டெரியும் நெருப்புப்போருந்திய சுடுகாட்டகத்து. எ - று.

ஈமத்தகத்துப் புணர்ப்பாகின்றொன்க.

(அ)

உசுக.—முதானந்தம் :—

கயலேர் கண்ணி கணவனொடு முடிய
வியனெறிச் செல்வோர் வியந்துரைத் தன்று.

இ - ள். கயலையொத்தவழியினையுடையான் தன்கொழுநனொடு இறந்து
பட அகன்றவழியிடத்துப்போவார்கண்டு அதிசயித்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *ஒருயி ராக வுணர்க வுடன்கலந்தார்க்
கீருயி ரென்ப ரிடைதெரியார் - போரில்
விடனேந்தும் வேலோற்கும் வெள்வனையி னுட்கு
முடனே யுலந்த துயிர்.

இ - ள். ஒருபிராணனாகவறிக, ஒக்கமணந்தவர்க்கு ; இரண்டுபிராண
னென்று சொல்லுவர் நடுவாராயாதார்; பூசலிடத்துநஞ்சைத்தாங்கும் வேலினே
யுடையாற்கும் விளர்த்தவனையினையுடையாட்கும் ஒக்கவிட்டது பிராணன்,
ஆதலால். எ - று.

(க)

உசுக.—இது வு ம து :—

கொடியான் கூர்ங்கணை குளிப்பத் தன்றெழின்
முடியார் னவிதலு மூதா னந்தம்.

* தோல். புறத். கு. 19 - இளம்; ஷெ ஷெ ஷெ 24-ந. மேற்; திருச்
சுந். 71 ; சீவக. 2344 ; சிலப். 25: 78 - 86.

இ - ள். கடுவினையாளன் தன்மேற் பகைவருடைய கூரிய அம்பு அழுந்தத் தான் நினைந்தவினையை முடிவுசெய்யானுகுஇறத்தலும் மூதானந்தம். எ - று.

வ - று. முந்தத்தான் மாவொடு புக்கு முனையமருட்
சின்தத்தான் வந்தார் செருவிலக்கிக் - குந்தத்தான்
செல்கணை மாற்றிக் குருசில் சிறைநின்றான்
கொல்கணைவாய் வீழ்தல் கொடிது.

இ - ள். பலரினும் முந்தத் தான் குதிரையுடனே களம்புக்கு, முற்பட்ட பூசலில் எதிர்த்துவந்தாட்சிதமப் போரைவிலக்கிக் கைச்சவளத்தால் தன்மேல் வரும் அம்பைநீக்கி உபகாரி, கரைபோலச் சேனைதாங்கியின்றான் ; கொல்லும் கோல்வாயிலேபடுமது கொடிதாயிருந்தது. எ - று. (கௌ)

உசுச.—ஆ ன ன் த ம :—

ஆடமைத் தோளி விரிச்சியுஞ் *1சொகினமும்
வேறுபட வஞ்சி விதுப்புற் றன்று.

இ - ள். அசையும் மூங்கில்போன்ற தோளினையுடையாள் நற்சொல் லும் நிமித்தமும் விகற்பிப்பப் பயப்பட்டு நடுக்கமுற்றது. எ - று.

வ - று. வேந்தார்ப்ப வெஞ்சமத்து வேலமுவந் தாங்கினான்
சார்தா ரகலத்துத் தாழ்வடுப்புண் - டாந்தணியா
மன்னு சொகின மயங்கின வாய்ப்புளு
மென்னுங்கொல் பேதையினி.

இ - ள். அரசர்ஆரவாரிப்ப வெய்யபூசலிடத்து அயிற்காட்டைத்தடுத் தவனுடைய சந்தனநிறைந்தமார்பிடத்து ஆழந்தவாயினையுடைய புண்கள்தாம் தீரா ; பொருந்தா, நிமித்தமும் ; கலங்கியிருந்தன, விரிச்சியும் ; என்னுமோ, மடவாள் இப்பொழுது! எ - று. (கௌ)

உசுரு.—இ து வு ம து :—

தவப்பெரிய வெஞ்சமங்குறுகு
மவற்கிரங்கினு மத்துறையாகும்.

இ - ள். மிகப்பெரிய வெய்யபூசலிற் பொருந்தியவீரனுக்குவருந்தினும் முன்பிற்றுறையேயாம். எ - று.

வ - று. இன்னு சொகின மிசையா விரிச்சியு
மன்னு வலம்வருமென் னுருயிரு - மென்னுங்கொ
றொக்கார் மறமன்னர் தோலாத் துடிகறங்கப்
புக்கான் விடலையும் போர்க்கு.

* பு - வெ. 265; 1, 310 - ஓகா, உரை.

(பு - ம்.) 1 'சோகியும்'

இ - ள். இனியவல்ல, நிமித்தமும்; பொருந்துவனவல்ல, கற்சொல்லும்; அன்னே, சுழன்றுவாராநின்றது, என்னுடைய அரியபிராணனும்; என்னாகவற் றோ! திராண்டிறைந்த சினவேந்தருடைய வெல்லும் துடிகறங்கத் தலைவனும் பூசலிடத்திற்குத் தலைப்பட்டான். எ - று. (கஉ)

உசுசு.—ஆனந்தப்பையுள் :—

*விழமங் கூர வேய்த்தோ ளரிவை
கொழுநன் வீயக் குழைந்துயங் கின்று.

இ - ள். இடும்பையிக மூங்கில்போன்ற தோளினையுடையாள் கணவ னிற்பப் மெலிந்துவருந்தியது. எ - று.

வ - று. புகழொழிய வையகத்துப் பூங்கழற் காளை
திசுமொளிய மாவிசம்பு சேர - விசுழ்வார்முன்
கண்டே கழிகாத வில்லையாற் கைசோர்ந்து
முண்டே யளித்தெ னுயிர்.

இ - ள். கீர்த்தி பாரிலேநிற்பப் பொலிந்த வீரக்கழலினையுடையதலைவன் இலங்கும் ஒளியினையுடையசுவர்க்கத்தைப்பொருந்த எள்ளுவாரை முன்னே கண்டுவைத்து இறந்துபடும் அன்பின்றால், செயலற்றும் உண்டாயிருந்தது, அளியினையுடத்து, என்னுயிர். எ - று. (கங)

உசுஎ.—கையறுநிலை :—

செய்கழன் மன்னன் மாய்ந்தெனச் சேர்ந்தோர்
கையற வுரைத்துக் கைசோர்ந் தன்று.

இ - ள். தொழில் அமகுபெற்ற வீரக்கழலினையுடையவேந்தன் துஞ் சினனாக அணைந்தோர் இறந்தமையைச்சொல்லி ஒழக்கந்தளர்ந்தது. எ - று.

வ - று. தாயன்னான் றூர்விலங்கி வீழத் தளர்வொடு
நீயென்னாய் நின்றாயென் னெஞ்சளியை - யீயென்றார்க்
கில்லென்ற நேற்றா விகல்வெய்யோன் விண்படரப்
புல்லென்ற நாப்புலவர் போன்று.

இ - ள். எல்லாவுயிர்க்கும் தாயன்னவன் மாற்றார்கொடிப்படையைத் தடுத்துப்பட மெலிவுடனே சேதனமாய்நின்றாயோ? அசேதனமாய்நின்றா யோ? உகாதுநீ என்னுகிநின்றாய்? என்னுடையமனமே, நீ அளியினையுடை யை; எனக்குஇதுதருகவென்றுவேண்டினார்க்கு இல்லையென்னும் வார்த்தை யையறியாத போர்விரும்புவோன் விண்ணிலேசெல்லப் புற்கென்ற செந்நாப் புலவரையொத்து. எ - று.

இது சுற்றத்தார்மேற்று.

(கச)

உசுஅ.—இதுவுமது :—

கழிந்தோன் றன்புகழ் காதலித் துரைப்பினு
மொழிந்தனர் புலவ ரத்துறை யென்ப.

இ - ள். இத்தோன் தன்னுடையநாமத்தை அன்புற்றுச்சொல்லினும் முன்புசொன்ன துறையென்றுசொல்லுவர் அறிவுடையோர். எ - று.

வ - று. நின்று நிலமிசையோ ரேத்த நெடுவிசம்பிற்
சென்று கழிந்தான் செருவெய்யோ - னென்று
மழலுங் கதிர்வே லவன்புகழ் பாடி
யுழலு முலகத் துயிர்.

இ - ள். 1தம்பராய்நின்று பூமியினுள்ளோர் துதிப் நீடும் பெரிய வானி
லே போயினான், பூசல்விரும்புவோன்; எந்நாளும், எரியும் ஒளிவேலினையுடையவ
னது கீர்த்தியைச்சொல்லிச் சுழலும், எல்லாவுலகத்துயிரும். எ - று. (கரு)

[காஞ்சிப்பொதுவியற்பால.]

(கௌ.—சூ த் தி ர ம்.)

முதுரை பொருந்திய முதுமொழிக் காஞ்சி
பெருங்காஞ் சிய்யே பொருண்மொழிக் காஞ்சி
புலவ ரேத்தும் புத்தே ணுட்டொடு
முதுகாஞ் சிய்யொடு காடுவாழ்த் துளப்பட
ரு மையறு சீர்த்தி வருமிரு மூன்றும்
பொய்தீர் காஞ்சிப் பொதுவியற் பால.

என்-னின், இதுவும் பொதுவியற்பாலவாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ - ள். முதுமொழிக்காஞ்சி முதலாகக் காடுவாழ்த்தீராகச் சொல்லப்
பட்டஆறும் பொதுவியற்பாலவாம். எ - று.

அவற்றன்,

உசுசு.—முதுமொழிக்காஞ்சி:—

பலர்புகழ் புலவர் பன்னினர் தெரியு
முலகியல் பொருண்முடி புணரக்கூ றின்று.

இ - ள். எல்லாரும் கொண்டாடும் அறிவுடையோர் குற்றநீக்கியாரா
யும் உலகத்தியலுள் முடிந்தபொருளாகிய அறம்பொருளின்பத்தை அறியச்
சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஆற்றி னுணரி னருளறமா மாற்றர்க்குப் ,
போற்றார் வழங்கிற் பொருள்பொருளா - மாற்றிப்
புகலாதொழுகும் புரிவனையார் மென்றோ
ளகலா தளித்தொழுக லன்பு.

இ - ள். நெறியான் அறியின், அருள் தன்மமாகும்; வறியவர்க்குப் பரி
கரியாராய்க் கொடுப்பிற் பொருள் பொருளாம்; மாறிவிரும்பாது ஒருநெறிப்
படநடக்கும் முறுக்குவனையினையுடையோர்தம் மெல்லியதோனை நீங்காதே
அளித்துநடக்குமது காதலாம். எ - று. (க)

(பு - ம்.) 1 'தம்பராய்'

உஎ௦.—பெருங்காஞ்சி :—

மலையோங்கிய மாநிலத்து
நிலையாமை நெறியுரைத்தன்று.

இ - ள். வரையுயர்ந்த பெரிய குவையத்து நிலைல்லாநெறியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஆயா தறிவயர்ந் தல்லாந் தகவிடத்து
மாயா நிதிய மனைச்செறி இ - றீயா
*திருகப் பொதியன்மி னின்றொடு நாளைக்
குறுக வரும்ரோ கூற்று.

இ - ள். ஆராயாதே உணர்ச்சிமறந்து அலம்வந்து பூமியிடத்துக் கெடாத பெரும்பொருளை இல்லிலேசேர்த்திப் பிரர்க்குவழங்காதே சிக்கெனக் கட்டிவையாதொழியின் ; இன்றாதல் நாளை யாதல் நும்மைஅணுகவரும், கூறம். எ - று.

அதனால், ஈயாதுஇறுகப் பொதியன்மினென்க.

ஒடுவும், அரோவும் அசைகள்.

(உ)

உஎ௧.—பொருண்மொழிக்காஞ்சி :—

எரிந் திலங்கு சடைமுடி முனிவர்
புரிந்து கண்ட பொருண்மொழிந் தன்று.

இ - ள். அவிர்த்துவிளங்கும் சடாமகுடத்தினையுடையமுனிவர் விரும்பித் தெளிந்த பொருளைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †ஆய பெருமை யவிர்சடையோ ராய்ந்துணர்ந்த
பாய நெறிமேற் படர்ந் தொடுங்கித் - தீய
விருளொடு வைகா திடம்படு ஞாலத்
தருளொடு வைகி யகல்.

இ - ள். உண்டாயபெருமையினையும் விளங்கும் வேணியினையுமுடையோராகியமுனிவர் தெரிந்தறிந்த பரந்தவழிமேலே நினைந்து அடங்கித் தீதான மனமயக்கத்துடனே தங்காது அகன்றபூமியிடத்தில் அருளுடனே தங்கிநீங்கு, நெஞ்சே. எ - று.

(ங)

உஎ௨.—புலவரேத்துப்புத்தேணு :—

துழைபுலம் படர்ந்த நோயறு காட்சி
விழைபுலங் கடந்தோர் வீடுரைத் தன்று.

இ - ள். நுண்ணிதான அறிவுசென்ற குற்றமற்ற தரிசனத்தையுடையராய் இந்திரியசம்பண்ணினார்விரும்பும் மேலுலகத்தைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. பொய்யில் புலவர் புரிந்துறையு மேலுலக
மையமொன் நின்றி யறிந்துரைப்பின் - வெய்ய
பகலின் நிரவின்று பற்றின்று துற்றின்
நிகலினை நிரிவரவு மின்னு.

இ - ள். மெய்ஞ்ஞானிகள் விரும்பியுறையும் விண்ணுலகத்தை ஐயப் பாடு ஒன்றுமின்றியே உணர்ந்துசொல்லின், வெவ்விதான பகற்பொழுதுமில்லை; இரவுப்பொழுதுமில்லை; பாசமுமில்லை; உணவுமில்லை; மாறுபாடுமில்லை; தாழ்வுமில்லை. எ - று. (ச)

உஎ௩.—முதுகாஞ்சி :—

தலைவரும் பொருளைத் தக்காங் குணர்த்தி
நிலைநிலை யாமை நெறிப்பட வுரைத்தன்று.

இ - ள். மேலாய் வரும்பொருளைத் தக்கபடி அறிவித்து நிலைநிலைமையை முறைப்படச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. * இளமை நிலைதளர முப்போ டிறைஞ்சி
யுளமை யுணரா தொடுங்கி - வளமை
வியப்போவ வில்லா வியலிடத்து வெஃகா
துயப்போக லெண்ணி னுறும்.

இ - ள். இளமைப்பருவம் நின்றநிலையினின்றும்மெலிய முதுமையுடனே தாழ்ந்து உண்மையைறியாதேயடங்கிச் செல்வத்தினது ஆச்சரியமொழித லில்லாத அகன்மையுடையது ஒன்றும்விரும்பாது பிழைத்துப்போகையை விசா ரிப்பின் உறுதியுடைத்து. எ - று. (ரு)

உஎ௪.—காவோழ்த்து :—

பல்லவர்க் கிரங்கும் பாடியிழ் † நெய்தல்
கல்லென வொலிக்குங் காவோழ்த்து தின்று.

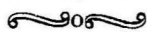
இ - ள். பலர்க்கும் இசைக்கும் பெரிதாகவொலிக்கும் சாப்பறை அனு கரண சத்தமுடைத்தாகக் கறங்கும் சுகாட்டைவாழ்த்தியது. எ - று.

வ - று. ‡ முன்புறம் தான்காணு மிவ்வுலகை யிவ்வுலகிற்
றன்புறங் கண்டறிவார் தாமில்லை - யன்பி
னமுதார்க ணீர்விடுத்த வாறாழிக் கூகை
கழுதார்த் திரவழங்குங் காடு.

இ - ள். முன்னே தான்முதுகுகாணும், இவ்வுலகத்தினை; இவ்வுல கிடுத்துத் தன்முதுகைக்கண்டு வென்றறிவார்தாம் ஒருவருமில்லை; காதலாலே அமுதவர் கண்ணிருகுத்த ஆற்றிலேபுக்கு ஆழக் கோட்டானும் பேயுநிறைந்த இராப்பொழுதின்கண் உலாவும் சுகாடு. எ - று.

“குறியத னிறுதிச் சினைகெட வுரை, மறிய வருதல் செய்யுளு ளுரித்தே”
(தொல். உயிர்மயங்கு. சூ. ௩௨.) என்பதனை உகரம் கெட்டது. (சு)

[முல்லைப்பொதுவியற்பால.]

(க௩.—சூ த் தி ர ம்.)

சீர்சான் முல்லையொடு கார்முல்லை யென்ற
தேர்முல் லையொடு நாண்முல்லை யென்றீ

* நன். சூ. 451 - மயிலை. டேய். † புறநா. 194: 1; மணி. 6: 71.
‡ புறநா. 356.
(பி - ம்.) 1 'மூப்புலந்தெய்தி'

வில்லாண் முல்லையொடு பகட்டுமுல்லை யென்றா

பான்முல் லையொடு கற்புமுல்லை யென்றாங்

. ௫ கிருநான் முல்லையும் பொதுவியற் பால.

என்-னின், இதுவும் பொதுவியற்பாலவாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். முல்லை முதலாகக் கற்புமுல்லை யீராகச்சொல்லப்பட்ட வெட்டும் பொதுவியற்பாலவாம். எ - று.

அவற்றுள்,

உஎ௫.—முல்லை :—

தடவரை மார்பன் நன்னமர் காதன்

மடவரற் புணர்ந்த மகிழ்ச்சிநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். பெரிய மலைபோன்ற மார்பன் தன்னைமேவின அன்பினையுடைய மடப்பத்தினையுடையானைக் கூடிய மிகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஊதை யுளர வொசிந்து மணங்கமழுங்

கோதைபோன் முல்லைக் கொடிமருங்குற் - பேதை

குவைஇ யிணைந்த குவிமுலை யாகங்

கவைஇக் கவலை யிலம்.

இ - ள். காற்றைப்ப வணங்கி மணநாறுமலைபோன்ற முல்லைக்கொடியை யொக்கும் இடையினையுடையமடவாள் திரண்டு தம்மில் இணையொத்த குவிந்த முலையினையுடையமார்பைத் தழுவிக்கொண்டு துயரமிலேமாயினேம். எ - று.
முல்லைக்கொடி மருங்குற்பேதையாகமெனக்கூட்டுக. (க)

உஎசு.—கார்புல்லை :—

அருந்திறற் கட்டி ரவர்வா ராமுன்

கருங்கடன் முகந்து கார்வந் தன்று.

இ - ள். பெறற்கரிய வலியினையுடைய பாசறையினின்றும் தலைவர் வரு வதற்குமுன்னே கரியகடலைமுகந்துகொண்டு மேகம் வந்தது. எ - று.

வ - று. *புனையும் †பொலம்படைப் பொங்குளைமான் நிண்டேர்

துனையுந் துனைபடைத் துன்னார் - முனையு

ளடன்முகந்த தானை யவர்வாரா முன்னங்

‡கடன்முகந்து வந்தன்று கார்.

இ - ள். பூணும் பொற்படையாகிய மேலீட்டையும் எழுந்தசைந்த தலை யாட்டத்தையுமுடைய குதிரைபூண்ட திண்ணியதேர் விரையும் கடுகுஞ்சேனை யினையுடைய பகைவாறு போரிடத்துக் கொலைத்தொழிலை ஏற்றுக்கொண்ட சேனையினையுடைய தலைவர் வருவதற்குமுன்னே கடனீரைமுகந்துகொண்டு வந்தது மேகம். எ - று. (உ)

உஎஎ.—தேர்முல்லை :—

உருத்தெழு மன்ன ரொன்னார் தந்நிலை

திருத்திய காதலர் தேர்வர வுரைத்தன்று.

* முல்லை. இறுதிச் செய்யுள். † 'பொலம்படை' : மலைபடு. 574 ; புறநா. 116: 19, 350: 14. ‡ பேருங். 3. 24: 76.

இ - ள். கோபித்தெழும் அரசராகிய பகைவர்தம்முடையநிலைமையை உறவாக்கிமிண்ட அன்பர்தம் தேர்வந்தபடியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. தீர்ந்து வணங்கித் திறையளப்பத் தெம்முனையு ளூர்ந்துநங் கேள்வ ருழைவந்தார் - சார்ந்து பரிகோட்ட மின்றிப் பதவார்ந் துகளுந் திரிகோட்ட மாவிரியத் தேர்.

இ - ள். ஒன்றார் தம்பகையைப்பொழிந்து பணிந்து திறைகொடுப்பப் பகைமுனையுட் செலுத்தி நம்முடையகொழுநர் பக்கத்தே வந்தார் ; ஒன்றோ டொன்று கூடிச் செலவு வளைவின்றிச் செங்கோலறுகையருந்திப் பாயும் வளை ந்தகொம்பினையுடையகலை கெட்டோடத் தேரினே. எ - று.

. தேர் ஊர்ந்து நங்கேள்வர் உழைவந்தாரென்க. (ங)

உஎஅ.—நாண்முல்லை :—

செறுநர் நாணச் சேயிழை யரிவை
வறுமனை வைகித் தற்காத் தன்னு.

இ - ள். பகைவர்தாணச் சிவந்த ஆபரணத்தினையுடையமடந்தை, கண வன் பிரிந்தஇல்லிலேதங்கித் தன்னைப் பரிகரித்தது. எ - று.

வ - று. கொய்தார மார்பிற் கொழுநன் றண்ந்தபின் பெய்வளை யாட்குப் பிறிதில்லே - வெய்ய வளிமறையு மின்றி வழக்கொழியா வாயி னளிமனைக்கு நற்றுனை நான்.

இ - ள். மட்டஞ்செய்த மாலையாற்சிறந்த மார்பினையுடைய கணவன் பிரிந்தபின்பு இட்ட தொடியினையுடையாட்கு வேறொருகாவலுமில்லை ; இடக் கதவுமின்றியே யாவரும் இயங்குதலொழியாத வாயிலையுடைய பெரியமனைக்கு நல்லதுனைமை நானே. எ - று.

கொய்தாரமார்பென்றவழி அகரம், சாரியை. (ச)

உஎக.—இல்லாண்முல்லை :—

கழுமிய காதற் கணவனைப் பழிச்சி
யிழுமென் சீர்த்தி யின்மலி புரைத்தன்னு.

இ - ள். பொருந்திய காதற்கணவனை வாழ்த்திப் பலருமிசைக்கும் அனு கரணத்தினையுடைய கீர்த்தியாற்சிறந்த இல்லின்மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கல்லெனீர் வேலிக் கணவன் கழல்வாழ்த்தி
யொல்லும் வகையால் விருந்தோம்பிச் செல்லுந்த
மிற்செல்ல மன்றி யுரந்தவர்க் கீகல்லாப்
புற்செல்லம் பூவா புகழ்.

இ - ள். அனுகரணசத்தத்தான்மிக்க கடலை வேலியாகவுடைய ஞாலத் திடத்துக் கொழுநன்பாதத்தையேத்திச் செயற்படுமவகையால் விருந்தினரைப் பாதுகாத்துநடக்கும் தம்முடையஇல்லிடத்துச்செல்வமல்லது வேண்டினார்க் குக் கொடுக்கமாட்டாப் புல்லியசம்பத்து, இசை பூக்கமாட்டா. எ - று. (ரு)

உஅ௦.—பகட்டுமுல்லை :—

வயன்மிகு சிறப்பின் வருத்தமு நோன்மையும்

வியன்மனைக் கிழவனைப் பகட்டொடு பொரியன்று.

இ - ள். பழனத்தின்மிக்க நன்மையாகிய முயற்சியான்வந்த இளைப் பாலும் பாரம்பொறுத்தலாலும் அகன்மனைக்குரிமையாளனை ஏருடன் உவ மித்தது. எ - று.

வ - று. உய்த்தல் பொறுத்த லொழிவின் றொலிவயலு

ளெய்த்த லறியா *திடையின்றி - வைத்த

படுகும் பூண்ட பகட்டொடு மாணு

நெடுமொழி யெங்கணவ னேர்.

இ - ள். செலுத்தல் பாரம்பொறுத்தல் நீங்குதலின்றி நீரொலிக்கும் விளைபுலத்திடத்து இளைத்தலறியாது இடையீடின்மிக் கழுத்தின்மேல் வைத்த மிக்க நுகத்தைப்பூண்ட ஏரொடு நேரொக்கும், உயர்ந்த புகழினையுடைய என் கொழுநன். எ - று. (சு)

உஅ௧.—பான்புமுல்லை :—

அரிபா யுண்க ணையிழைப் புணர்ந்தோன்

பரிவக லுள்ளமொடு பால்வாழ்த் தின்று.

இ - ள். செவ்வரிகருவரிபரந்த மையுண்டவழியினையும் தெரிந்தஆபர ணத்தினையுமுடையானை மணந்தவன் வருத்தநீங்கினமனத்துடனே விதியை ஏத்தியது. எ - று.

வ - று. திங்கள் விளங்குந் திகழ்ந்திலங்கு பேரொளி

யங்கண் விசம்பி னகத்துறைக - செங்கட்

சூயிலனைய தேமொழிக் கூரெயிற்றுச்செவ்வாய்ப்

பயில்வளையை நல்கிய பால்.

இ - ள். மீதியிலங்கும், மிக்குவிளங்கும் பெரியசோதியினையுடைய அழகிய இடத்தினையுடைய சுவர்க்கத்திலே உறைவதாக; சிவந்தகண்ணினையுடைய சூயிலின் இசைபோன்ற இனியசொல்லினையும் கூரியஎயிற்றினையும் செய்யவாயினையும் செறிந்த தொடியினையுமுடையானை எனக்குத்தந்த விதி. எ - று. (எ)

உஅ௨.—கற்புமுல்லை :—

பொன்றிகழ் சணங்கிற் பூங்க ணரிவை

நன்றறி கொழுநனை நலமிகுத் தன்று.

இ - ள். பொன்போலிலங்கு சணங்கினையும் பொலிந்தகண்ணினையு முடைய மடங்கை நன்மையறியும் கொழுநனுடைய நன்மையைப் பெருகச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. நெய்கொணினந்தூ நிறைய வமைத்திட்ட குய்கொளழ்சில் பிறர் நுகர்க - வைகலு மங்குழைக் கீரை யடகு மிசையினு மெங்கணவ னல்க லினிது.

இ - ள். நெய்யைத் தன்னிடத்துக்கொண்ட நிணமும் தசையும் மிகக் கூட்டியாக்கின பொரிக்கறியுடைத்தானசோற்றைப் பிறாருந்தக, நாடோறும் ; அழகிய தளிரையுடைய கீரையாகிய இலைக்கறியை நுகரினும் எமது கொழுநன் அருளுமது, இனிதாயிருக்கும் எமக்கு. எ - று.

குய் - நறையென்றுமாம்.

(அ)

உஅங.—இதுவுமது:--

மேவருந் கணவன் றணப்பத் தன்வயிற் காவல் கூறினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். பொருந்துதல்வந்த 'கொழுநன் நீங்கத் தன்னிடத்துக் காவ லைச் சொல்லினும் முற்பட்டதுறையேயாம். எ - று.

வ - று. மௌவல் விரியு மணங்கமழ் மாண்மாலேத்
1 தெளவன் முதுகுரம்பைத் தான்றமியள் - செவ்வ னிறைகாக்கு மிவ்வுலகி னிற்பிறந்த் நல்லா னிறைகாப்ப வைகு நிறை.

இ - ள். மௌவல்லலரும் மணநாறும் மயக்கத்தினையுடைய மாலேக் காலத்து அழிந்த பழங்கூரையிடத்துத் தான் தனியொருத்தி, செவ்விதாக இறைவன்காவல் போற்றும் இந்நிலத்திடத்துக் குடிப்பிறந்த நல்லவளுடைய காப்பனகாத்துக் கடிவனகடிந்தொழுகும் ஒழுக்கமாகியநிறை, பரிகரிப்பத் தங் கும் நிறையானது. எ - று.

(க)

உஅச.—இதுவுமது:--

திருவளர் நன்னக ரடைந்த கொழுநன் பெருவள மேத்தினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். செல்வம்பெருகும் அழகியமானிகையிலே சேர்ந்தகணவன் தன் பெரியசெல்வத்தை வாழ்த்தினும் முற்பட்ட துறையேயாம். எ - று.

வ - று. ஊழிதோ ழாழி தொழப்பட்ட டிலேவின்றி யாழிசூழ் வையத் தகமலிய - வாழி கருவரை மாற்பினெங் காதல னல்க வருவிருந் தோம்பும் வளம்.

இ - ள். நெடுங்காலந்தோறும் நெடுங்காலந்தோறும் வணங்கப்பட்டுக் கேட்குந் திக் கடல்குழந்த பாரகம் பெருக வாழ்வதாக ; விலிய மலைபோன்ற அகலத்தினையுடைய எங்கணவனருள் 'யான் வருகிறவிருந்தைப்போற்றுகு' செல்வம். எ - று.

(பி - ம.) 1 'தையன்'

வளம் வாழி. பெயரோடடுத்துக் கூறியவழிப் புறப்புறமாம் ; நேடுநல்
வாடைபோலப் பெயரோட்டாதுகூறியவழிப் பெருந்திணையாம் ; இவை பிறர்
மதமென்றலுமொன்று. (க௦)

பொதுவியற் சூத்திரம் நான்கிற்குப் பாட்டு நார்பத்தைந்துமுடிந்தன.

பத்தாவது பொதுவியற்படலம் முற்றிற்று.

ப தி னு ன் ற வ து

கைக்கிவளப்படலம்.

[ஆண்பாற்கூற்று.]

(கசு.—சூத்திரம்.)

காட்சியையந் துணிவே யுட்கோள்
பயந்தோர்ப் பழிச்ச னலம்பா ராட்ட
னயப்புற் றிரங்கல் புணரா விரக்கம்
வெளிப்பட விரத்த லெனவிவ் வொன்பது
மாண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளையாகும்.

என்-னின், ஆண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளையாமாறு உணர்த்துதல் முதலிற்று.

இ - ள். காட்சிமுதலாக வெளிப்படவிரத்தலீறாகச் சொல்லப்பட்ட
ஒன்பதாம் ஆண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளையாம். எ - று.

அவற்றுள்,

உஅரு.—காட்சி:—

சுரும்பிவர் பூம்பொழிற் சுடர்வேற் காளை
கருந்தடங் கண்ணியைக் கண்டிருந் தன்று.

இ - ள். வண்டுபரக்கும் பூவினையுடைய சோலையிடத்து ஒளிவேற்
காளை, கறுத்த பெருத்த கண்ணினையுடையானைக் கண்டு விரும்பியது. எ - று.

வ - று. *கருந்தடங்கண் வண்டாகச் செவ்வாய் தளிரா
வரும்பிவர் மென்முலை தொத்தாப் - பெரும்பணைத்தோட்
பெண்டகைப் பொலிந்த பூங்கொடி.
கண்டேங் காண்டலுங் களித்தவெங் கண்ணே.

இ - ள். கருமையும்பெருமையுமுடையவிழி சுரும்பாகச் சிவந்தவாய்
தளிராக அரும்புபோன்ற மெல்லியமுலை தொத்தாகப் பெரியழங்கில்போன்ற
தோளாலும் பெண்மைத்தன்மையாலும் அழகுபெற்றதோர் மலர்வல்லியனை
யானை நோக்கினேம்; நோக்கினேமாக, மகிழ்ந்தன எமதுவிழிகள். எ - று. (க)

உஅசு.—ஐயம்:—

கன்னவி ரோளான் கண்டபி னவளை
யின்னளென் றுணரா னையமுற் றன்று.

* தோல், களவி, சூ. 2. ந. மேற்; நாற்கங். சூ. 119 - உரை, மேற்.

இ - ள். உலக்கல் சிலிக்கப்பட்ட தோளினையுடையான் தரிசித்தபின் அவனை இன்னதன்மையனென்று அறியான் ஐயப்பட்டது. எ - று.

வ - று. *தாமரைமேல் வைகிய தையல்கொழுந்தளிரிற்
காமருவும் வாணோர்கள் காதலிகொ - நேமொழி
மையம ருண்கண் மடந்தை
ணைய மொழியா தாமுமென் னெஞ்சே.

இ - ள். தாமரைப்பூவின்மேலேதங்கின திருமகள்கொல்லோ? தாமுந் தளிரினையுடைய சோலைமருவும் வானிடத்தோர்தம் காதன்மிக்க தெய்வமகள் கொல்லோ? இனியமொழியினையும் அஞ்சனமேவின விழியினையுமுடைய மட வானிடத்து ஐயப்பாடு ஒழியாது துயரத்திலே அழுந்தாரின்றது, என்னுடைய நெஞ்சு. எ - று. (உ)

உஅஎ.—துணிவு:—

மாநிலத் தியலு மாத ராமெனத்

1. தாமலர்க் கோதையைத் துணிந்துரைத் தன்று.

இ - ள். பெரிய பூமியிடத்துநடக்கும் காதலினையுடையார் இவரெனச் சொல்லித் தூய்தான பூமாலையினையுடையானைத் தெளிந்துசொல்லியது. எ - று.

வ - று. †திருதுதல் வேரரும்புந் தேங்கோதை வாடி
மிருநிலஞ் சேவடியுந் தோயு - மரிபரந்த
போகித முண்கணு மிமைக்கு
மாகு மற்றிவ ளகலிடத் தணங்கே.

இ - ள். அழகியதுதலும் வேர்முகிழக்கும், தேனையுடைய மாலையும் வாடும், பெரியநிலத்தினைச் சிவந்த அடியும்பொருந்தும், செவ்வரிகருவரிபரந்த நீண்ட இமையினையுடைய மையுண்டவிழியும் இமைக்கும், இவள் அகன்ற பூமியிடத்து மானிடமகளாகியதெய்வமாகும். எ - று.

மற்று, வினைமாற்று. இவள் ஆகுமென்க.

(ங)

உஅஅ.—உட்கோள்:—

இணரார் கோதையென் னெஞ்சத் திருந்து
முணரா ளென்னையென வுட்கொண் டன்று.

இ - ள். கொத்துநிறைந்த மாலையினையுடையாள் என்மனத்திலேயிருந் தும் என்னை அறியாளென உள்ளத்திலே தலைவன் கைக்கொண்டது. எ - று.

வ - று. கவ்வை பெருகக் கரந்தென் மனத்திருந்துஞ்
செவ்வாய்ப் பெருந்தோட் டிருதுதலா - எவ்வாயி

* நாற்கவ். சூ. 120 - உரை, மேற். † ஷே. ஷே. 121 - உரை, மேற்; பெருங். 4. 17; 32 - 3.

(பி - ம்.) 1 'தூய்தாங்கோதை'

லஞ்சொன் மாரிபெய் தவியா

ணைஞ்சம் பொத்தி நிறைசுமி நெருப்பே.

இ - ள். ஆரவாரமிக மறைத்து என்னெஞ்சிலேயிருந்தும், சிவந்தவாய்
னையும் பெரியதோளினையும் அழகியதுதலினையுமுடையவன் அழகியவாயிடத்து
அழகிய வார்த்தையாகியமழையைச் சொரிந்து ஆற்றாள்; என்மனத்திலேகலந்து
என்னுடையநிறையுடைமையைச் சுடாநின்றது காமத்தீ. எ - று.

காமத்தியை அஞ்சொல்மாரிபெய்து அலியாளென்க.

உட்கோளாவது - உறலாமென்பதனை உட்கொள்கை.

(ச)

உஅசு.—பயந்தோர்ப்பழிச்சல் :—

இவட்பயந் தெடுத்தோர் வாழியர் நெடிதென

வவட்பயந் தோரை யானாது புகழ்ந்தன்று.

இ - ள். இவனைப் பெற்றெடுத்தோர் பெரிதும் வாழ்வாராகவெனச்
சொல்லி அவனைப்பெற்றோரை அமையாதுபுகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. கல்லருவி யாழிக் கருங்களிறு காரதிரு

மல்லலஞ் சாரன் மயிலன்ன - சில்வனைப்

பலவொலி கூந்தலைப் பயந்தோர்

நிலவரை மலிய நீடுவாழியோ.

இ - ள். மலையருவியாழி வலியயானை மேகம்போல முழங்கும் வளப்
பத்தினையுடைய அழகிய மலைப்பக்கத்து மயிற்பேடையையொத்த சிலதொடி
யினையும் பலபகுதியாய்த் தழைந்த மயிரினையுமுடையானைப்பெற்றோர், பூமி
யெல்லையிலே மிக நெடுங்காலம் வாழ்வாராக. எ - று.

(இ)

உசு௦.—நலம்பாராட்டல் :—

அழிபட ரெவ்வங் கூர வாயிழை

பழிதீர் நன்னலம் பாராட் டின்று.

இ - ள். மிக்குருடக்கும் விதனஞ்சிறக்க, தெரிந்த ஆபரணத்தினையுடை
யாடன் குற்றந்தீர்த்த அழகிய நலத்தைக் கொண்டாடியது. எ - று.

வ - று. அம்மென் கிளவி கிளிபயில வாயிழை

கொம்மை வரிமுலை கோங்கரும்ப - விம்முலை

நறும்பூஞ் சார லாங்கட்

குறுஞ்சுனை மலர்ந்தன தடம்பெருங் கண்ணே.

இ - ள். அழகிய மெல்லிதான வார்த்தையைக் கிளிபழகத் தெரிந்த
ஆபரணத்தினையுடையாடன் குவிந்து அழகியவான கொங்கையைக் கோங்கு
முகிழ்ப்ப இந்தவனையிடத்து நாறுமலரினையுடைய மலைப்பக்கத்துச் சிறுசுனைக்
குவளைகள் பூத்தன, மிகப்பெரிய விழியினே. எ - று.

நற்காமத்துநலம்பாராட்டல் புணர்ச்சிதோன்றவரும் ; இஃது அன்ன
தன்று.

(ஈ)

உகக.—நயப்புற்றிரங்கல் :—

கொய்தழை யல்குல் கூட்டம் வேண்டி

யெய்துத லருமையி னிறப்பப் புகழ்ந்தன்று.

இ - ள். கொய்தழையான் அணிந்த அல்குலையுடையாள் தன் புணர்ச்சியை விரும்பிப் பொருந்துதற்கு அருமையான் மிசவும்புகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. பெருமட நோக்கிற் சிறுநுதற் செவ்வாய்க்

கருமழைக்கண் வெண்முறுவற் பேதை - திருமுலை

புல்லும் பொறியி லேனுழை

நில்லா தோடுமென் னிறையி னெஞ்சே.

இ - ள். மிக்க மடப்பத்தாற்சிறந்த பார்வையினையும் சிறியதுதலினையும் சிவந்த வாயினையும் கரியமழைபோலக் குளிர்த கண்ணினையும் விளர்த்த எயிற் றினையுமுடைய மடவாள் தன் அழகியமுலையைத்தழுவும் விதிலாதேனிடத்துத் தரியாதே ஓடாநின்றது, என்னுடைய நிறையிலலர்தமன். எ - று. (எ)

உகஉ.—புணராவிரக்கம் :—

உணரா வெவ்வம் பெருக வொளியிழைப்

புணரா விரக்கமொடு புலம்புதர வைகின்று.

இ - ள். பிறறியாத துக்கமிகச் சுடர்விடும் ஆபரணத்தையுடையானை மணவாத விதனத்தோடே தனிமையுறத் தங்கியது. எ - று.

வ - று. இணரார் நறுங்கோதை யெவ்வனையாள் கூட்டம்

புணராமற் பூச நரவு - முணராது

தண்டா விழுப்படர் நலியவு

முண்டா லென்னுயி ரோம்புதற் கரிதே.

இ - ள். தொத்துநிறைந்த நறியமாலையினையும் இலங்குந்தொடியினையு முடையாள் தன் புணர்ச்சி கூடாமையாலே பிறரிகழும் ஆரவாரம் உண்டாக வும், அறியாது கெடாத சீர்மையினையுடைய நனைவு வருத்தவும் சிறிது உள தால், என்னுடைய உயிர்; இனிப் பாதுகாத்தற்கு அரிது. எ - று. (அ)

உகங.—வெளிப்படவிரத்தல் :—

அந்தழை யல்கு லணிநலம் புணரா

வெந்துயர் பெருக வெளிப்பட விரத்தன்று.

இ - ள். அழகிய தழையணிந்த அல்குலையுடையாள் தன் நல்ல நலத் தைக்கூடாத வெய்யவருத்தம் மிகத் தோன்ற இரந்தது. எ - று.

வ - று. உரவொலி முந்நீ ருலாய்நிமிர்ந் தன்ன

கரவருங் காமங் கனற்ற - விரவெதிர

முள்ளையி றிலங்கு முகிழ்நகை

வெள்வனே நல்காள் விடுமென் னுயிரே.

கநச

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

இ - ள். வலிய ஆரவாரத்தினையுடைய கடல் கடந்தேறிப் பரந்தாலொத்த ஒளித்தற்கரிய ஆசையழற்ற இரத்தலெதிர முட்போன்ற பல்லுவிளங்கும் மூரன்முறுவலையும் வெள்வனையினையுமுடையாள் அருளாள்; விடும், என்னுடையவுயிர். எ - று. (க)

* ஆண்பாற்சூற்றுக் கைக்கிளை முற்றிற்று.

[பெண்பாற்சூற்று.]

(கரு.—சூத்திரம்.)

காண்டனயத்த லுட்கோண் மெலிதன்
மெலிவொடு வைகல் காண்டல் வலித்தல்
பகன்முனி வுரைத்த விரவுநீடு பருவரல்
கனவி னரற்ற நெஞ்சொடு மெலிதல்
பெண்பாற்சூற்றுக் கைக்கிளை யாகும்.

என்-னின், பெண்பாற்சூற்றுக் கைக்கிளையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். காண்டல்முதலாக நெஞ்சொடு மெலிதலீறாகச் சொல்லப்பட்ட பத்தும் பெண்பாற்சூற்றுக்கைக்கிளையாம். எ - று.

அவற்றுள்,

உகச.—காண்டல்:—

தேம்பாய் தெரியல் விடலையைத் திருநுதற்
காம்பேர் தோளி கண்டுசோர்ந் தன்று.

இ - ள். மதப்பொழியும் மாலைமையுடையதலைவனே அழகிய நுதலினையும் மூங்கில்போன்றதோளினையுமுடையாள் நோக்கி மெலிந்தது. எ - று.

வ - று. கடைநின்று காம நலியக் கலங்கி

யிடைநின்ற ஆரலர் தூற்றப் - புடைநின்ற

*வெற்கண் டிலனந் நெடுந்தகை

தற்கண் டனென்யான் கண்ட வாறே.

இ - ள். என்னிடத்திலே ஆசையானது நின்று நெருக்க மயங்கி நடுவுநின்ற ஊர்அலரேடுப்பப் பக்கத்திலேநின்ற என்னைக்கண்டிலன், அந்தப் பெரிய மேம்பாட்டினையுடையவன்; தன்னைக்கண்டேன்யான், கண்டபடியே! எ-று. (க)

உகரு.—நயத்தல்:—

கன்னவி நிணிதோட் காளையைக் கண்ட

நன்னுத லரிவை நயப்புரைத் தன்று.

இ - ள். உலக்கல்பழகிய தின்னியதோளையுடைய தலைவனைக்கண்ட கல்ல நுதலினையுடைய மடந்தையினது ஆசைப்பாட்டைச் சொல்லியது. எ - று.

* பு - வெ. 307: 3 - 4.

வ - று. கன்னவி றோளானைக் காண்டலுங் கார்க்குவனை
யன்னவென் கண்ணுக் கமுதமா - மென்னை
மலைமலிந் தன்ன மார்ப
முலைமலிந் தூழுழ் முயங்குங் காலே.

இ - ள். மலையையொத்த தோளானைக்கண்டேனாக் கருங்குவனையனைய
என்கண்ணிற்கு அமிழ்தமாகாரின்றது ; எங்ஙனேயிருக்குமோ ! வரைபரந்தா
லொத்த அகலத்தை முலைவிம்மி முறைமுறையாகத் தழுவுமிடத்து. எ - று. (உ)

உககா.—உட்கோள் :—

வண்டமர் குஞ்சி மைந்தனை நயந்த
வொண்டொடி யரிவை யுட்கொண் டன்று.

இ - ள். சுரும்புமேவும் மயிரினையுடைய தலைவனை விரும்பிய ஒள்ளிய
வனையினையுடைய தலைவி உட்கொண்டது. எ - று.

வ - று. உள்ள முருக வொளிவனையுங் கைநில்லா
கள்ளவிழ் தாரானுங் கைக்கணையா - னெள்ளிச்
சிறுபுன் மாலை தலைவரி
னுறுதுய ரவலத் துயலோ வரிதே.

இ - ள். நெஞ்சவருந்த ஒள்ளிய தொழுகளும் கரத்தைப் பொருந்தா
வாயின ; தேனெழுக்கப்பட்ட மாலைவினையுடையானும் என்னுடைய கரங்க
ளுக்கு எய்தானாயினுள் ; இகழ்ந்த சிறியதாய்ப் புற்கென்மமலைக்காலம் கை
கூடின, மிகும்வருத்தத்தைச்செய்யும் இழுக்கினின்றும் பிழைத்தல் சால
அருமையுடைத்து. எ - று. (ங)

உககா.—மெலிதல் :—

ஒன்றார் கூறு முறுபழி நாணி
மென்றோ ளரிவை மெலிவொடு வைகின்ற.

இ - ள். பொருந்தாதார்சொல்லும் மிக்க அலருக்குநாணி மெத்தென்ற
தோளினையுடையதலைவி வாட்டத்துடனே தங்கியது. எ - று.

வ - று. குரும்பை வரிமுலைமேற் கோல நெடுங்க
ணரும்பிய வெண்முத் துகுப்பக் - கரும்புடைத்தோட்
காதல்செய் காமங் கனற்ற
வேதி லாளற் கிழந்தனெ னெழிலே.

இ - ள். குரும்பைபோன்ற நல்லமுலைமேலே அழகிய நெடியவிழி
தோற்றிய வெண்முத்தான கண்ணீரைச்சிந்தச் சந்தனஞ்குங்குமங்களாற் காம
னது கரும்பெழுதியதோளினைத் தழுவவேண்டுமென்னும் ஆசையைப்பண
ணும்விழைவு கனற்ற நமக்கு அருளாத அயலானுக்குப் போக்கினெனே
என் அழகினே. எ - று. (ச)

உகஅ.—மேலிவோனாவைக் :—

மணிவளை நெகிழ மாநலந் தொலைய

வணியிழை மெலிவி னுற்றல்கூ நின்னு;

இ - ள். மாணிக்கத்தொடிகழல் பெரிய அழகுடைய அழகிய ஆபரணத்தினையுடையாள் தளர்ச்சியின் வலிமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. பிறைபுரை வாணுதல் பிரும்ப மென்றே

ளிறைபுனை யெல்வளை யேக - நிறைபுணையா

யாம நெடுங்கட னீந்துவேன்

காம வொள்ளெரி கனன்றகஞ் சுகிமே.

இ - ள். இளமதியையொத்த ஒளிதுதல் பிரபோலப் பசப்புத்தோற்ற மெத்தென்றதோளின் முன்கையிலணிந்த இலங்குதொடிகுட நிறையே தெப்பமாக யாமமாகிய பெரியகடலை நீந்தாநிப்பேனினும், ஆசையென்னும் ஒள்ளியநெருப்பு அழன்று நெஞ்சை எரிக்கும். எ - று. (இ)

உகக.—காண்டல்வலித்தல் :—

மைவரை நாடனை மடந்தை பின்னருங்

கைவளை சோரக் காண்டல் வலித்தன்று.

இ - ள். மேகத்தைப்பொருந்தின மலைநாடனை மடவாள் இரண்டாவதும் கையில் வளைசோர்கையாலே காணவேண்டுமென்றலை நிச்சயித்தது. எ - று.

வ - று. வேட்டவை யெய்தி விழைவொழிதல் பொய்போலு

மீட்டு மிடைமணிப் பூணைக் - காட்டென்று

மாமை பொன்னிறம் பசப்பத்

தூமலர் நெடுங்கண் டியிறுநற் தனவே.

இ - ள். விரும்பினவற்றைப் பெற்று ஆசைப்பாடு நீங்குமது பொய்யே போலும்; இரண்டாவதும் செறிந்தமணியாற்சிறந்த ஆபரணத்தினையுடையானைக் காட்டுகவென்றுசொல்லி மேனி பொன்னிறம்போலப் பசப்பத் தூமலர் போன்ற நெடியவீழிகள் உறக்கத்தையொழிந்தன. எ - று.

கண் காட்டென்று துயிறுந்தனவென்க.

(ஈ)

கஉ.—பகன்முனிவுரைத்தல் :—

புரிவளை நெகிழப் புலம்பொடு நின்றோள்

பருவீர லுள்ளமொடு பகன்முனி வுரைத்தன்று.

இ - ள். முதிர்க்குலவளைசோரத் தனிமையுடனெரிந்த தலைவி துயரமிக்க உள்ளத்தோடே பகற்பொழுதை வெறுத்தபடியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. தன்க ணளியவாய் நின்றேற்குத் தார்விடலை
வன்கண்ண னல்கா னெனவாடி - மென்க
ணிடரினும் பெரிதா லெவ்வம்
படரினும்.பெரிதாற் பாவியிப் பகலே.

இ - ள். தன்னிடத்து அருளை ஆசைப்பட்டுகின்ற எனக்கு மாலையினை யுடையதலைவன் தறுகண்ணன் அருளானெனச்சொல்ல மெலியும் என்னி டத்து வருத்தத்திலும் பெரியதொன்றால், மானம் ; என்னுடையரினைவிலும் பெரிதால், பாவியான இப்பகற்பொழுது. எ - று. (௭)

நடக.---இரவுநீடுருவரல் :—

புலம்பொடி வைகும் பூங்குழை கங்குற்
கலங்கினேன் பெரிதெனக் கசிந்துரைத் தன்று.

இ - ள். தனிமையுடனே தங்கும் பொலிந்தகுழையினையுடையாள் இர வின் கண் மனமயங்கினேன்பெரிதெனச்சொல்லி நெகிழ்ந்துசொல்லியது. எ-று.

வ - று. பெண்மே னலிவு பிழையென்றாய் பேதுறீஇ
விண்மே லியங்கு மதிவிலக்கி - மண்மே
னினைக்கே செய்பகை யெவன்கொ
லெனக்கே நெடியை வாழிய ரிரவே.

இ - ள். பெண்பாலிடத்து நெருக்குநெருக்குத் தப்பென்று பாராய், அறிவின்மையுற்று ஆகாசத்திடத்தே உலாவுமதியைப் போகாதபடி விலக்கி ; பூமியிடத்து நினக்கு யான்செய்தமாறுபாடு எவன்கொலோ ? எனக்கே நீ நெடியையாயிருந்தாய் ; வாழ்வாயாக, இரவுப்பொழுதே. எ - று. (௮)

நடக.---கனவினரற்றல் :—

ஒண்டொடி மடந்தை யுருகெழு கங்குலிற்
கண்டவன் காப்பக் கனவி னரற்றின்று.

இ - ள். ஒள்ளிய வளையினையுடையதலைவி அஞ்சதல்பொருந்திய இர வுப்பொழுதிடத்துக் கண்டதலைவன் ஒளிப்பக் கனவின்கண் வாய்விட்டுப்புலம் பியது. எ - று.

வ - று. அயர்வொடு நின்றே னரும்படர்நோய் தீர
நயவரும் பள்ளிமே னல்கிக் - கயவா
நனவிடைத் தமியேன் வைகக்
கனவிடைத் தோன்றிக் கரத்தனீ கொடிதே.

இ - ள். மயக்கத்தோடுநின்றேனுடைய அரியநினைவினால்வந்த நோய் நீங்க நன்மையுண்டாம் சயனத்தின்மேல் எனக்கருளி, கீழ்மகனே, நனவின் கண்ணே தனியேனாகி யான் தங்கக் கனவினிடத்தேதோற்றி நீ மறைந்து போவது கொடிதாயிருந்தது. எ - று. (௯)

௩௦௩.—இ து வு ம து :—

பெய்வளை யவனெடு பேணிய கங்கு

. னுய்குவன் வரினென வுரைப்பினு மதுவே.

இ - ள். இட்ட வளையையுடையான் தலைவனெடுவிரும்பிய இரவுப் பொழுதுவரிற் பிழைப்பேனெனச்சொல்லினும் அத்துறையாகும். எ - று.

வ - று. தோடவிழ்தார் யானுந் தொடர வவனுமென்

பாடகச் சிறழியின் மேற்பணிய - நாடகமா

வைகிய கங்கு றலைவரி

னுய்குவெ னுலகத் தனியேன் யானே.

இ - ள். இதழ்விரிந்தமலை செவ்வியழிந்தமை யானும்வினவத் தலைவ னும் என்னுடைய பாடகத்தினையுடைய சிற்றடிமேலேவணங்கக் கூத்தாகத் தங்கிய இரவுப்பொழுது இன்னம்கைகூடிற் பிழைப்பேன்; பூமியிடத்து அளி யேன்யான். எ - று. (௧௦)

௩௦௪.—நெஞ்சோடுமேலிதல் :—

அஞ்சொல் வஞ்சி யல்லிருட் செலியு

நெஞ்சொடு புகன்ற நிலையுரைத் தன்று.

இ - ள். அழகியசொல்லினையுடைய வஞ்சிக்கொம்பையொப்பான் இர வுப்பொழுது இருளின்கட் செல்வான்வேண்டி மனத்தோடு விரும்பிய நிலை யைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. மல்லாடு தோளா னளியவாய் மாலிருட்கட்

செல்லா மொழிக செலவென்பாய் - நிலைய்

புனையிழை யிழந்த பூச

னினையினு நினைதியோ வாழியென் னெஞ்சே.

இ - ள். 'மல்லின்செய்தியுலாவும் புயத்தினையுடையான்மன் அளியை ஆசைப்பட்டு மயக்கமுடைய இருளிடத்துச் செல்லக்கடவேமல்லேம்; நீ தவிர்வாயாக போக்கை' என்று சொல்லுவாய்; நீநிலைய்; அணிந்தஆபரணஞ் சோர்ந்தஆரவாரத்தை உள்ளுறையோ? உள்ளாயோ? வாழ்வாயாக; எனது நெஞ்சே. எ - று. (௧௧)

௩௦௫.—இ து வு ம து :—

வரிவளை நெகிழ்த்தோன் முன்செல வலித்தே

னரிவைய ரறிகென வுரைப்பினு மதுவே.

இ - ள். அழகிய வளையை நெகிழ்ப்பண்ணினேன்முன்னே போவேகைத் துணிந்தேன்; அரிவையரெல்லாம் இதனை அறிகவெனச்சொல்லினும் முன்பு சொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ - று. நல்வளை யேக நலந்தொலைவு காட்டிய

செல்லல் வலித்தேனச் செம்மன்முன் - பில்லாத

வம்ப வுரையொடு மயங்கிய

வம்பற் பெண்டிரு மறைகவெம் மலரே.

இ - ள். அழகியதொடி கழல என்னழகு அழிவுகாட்டுவான்வேண்டிப் போதல் உடன்பட்டேன், அத்தலைவன்முன்பு ; இல்லாத புதுவார்த்தையோடு கலங்கிய புறங்கூறும்பெண்டிரும் சொல்லுக, எம்முடைய அலரை. எ - று,

யான் சொல்லவலித்தேனெனச்சொல்லிற் பெருந்திணையாம். (கஉ)

ஆண்பாற் கூற்றுப் பெண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளைப் பாட்டு இருபத்தொன்றாம் முடிந்தன.

பதினொன்றாவது கைக்கிளைப்படலம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது

பெருந்திணைப்படலம்.

[பெண்பாற் கூற்று.]

(கசு.—சூத்திரம்.)

வேட்கைமுந் துறுத்தல் பின்னிலை முயறல்
பிரிவிடை யாற்றல் வரவெதிர்ந் திருத்தல்
வாராமைக் கழித விரவுத்தலைச் சேற
வில்லவை நகுதல் புலவியுட் புலம்பல்.

நு பொழுதுகண் டிரங்கல் பரத்தையை யேசல்
கண்டிகண் சிவத்தல் காதலிற் களித்தல்
கொண்டகம் புகுதல் கூட்டத்துக் குழைத
லாடலு நெண்கிழ்த லுரைகேட்டு நயத்தல்
பாடகச் சிறடி பணிந்தபி னிரங்கல்

க0 பள்ளியிசைத் தொடர்தல் செல்கென விடுத்தலென
வொன்பதிற் றிரட்டியோ டொன்று முளப்படப்
பெண்பாற் கூற்றுப் பெருந்திணைப் பால.

என் - னின், பெருந்திணைக்குரிய பெண்பாற்றிளவியாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ-ள். வேட்கை முந்துறுத்தல்முதலாகச் செல்கெனவிடுத்தலீறாகச்சொல்லப்பட்ட பத்தொன்பதாம் பெருந்திணைக்குரிய பெண்பாற்றிளவியாம். எ - று.

அவற்றுள்,

ந0சு.—வேட்கைமுந்துறுத்தல் :—

கையொளிர் வேலவன் கடவக் காம

மொய்வனைத் தோளி முந்துற மொழிந்தன்று.

இ - ள். கையிடத்தேவினக்கும் வேலினையுடையவன்செலுத்த வேட் கையைச் செறிந்ததொடியாற்சிந்த தோளினையுடையான் தலைவன்முன்னே சொல்லியது. எ - று.

வ - று. எழுதெழின் மார்ப் மெனக்குரித் தாகென்
றழுதழுது வைகலு மாற்றேன் - நெழுதிரப்பல்
வல்லிய முன்ன வயவேலோய் வாழ்கென
வல்லியந்தார் நல்க வறம்.

இ - ள். சந்தனகுங்குமச்சேற்றல்வரிக்கும் அழகினையுடைய அகலம் எனக்கே சேமமாகவேண்டுமென்றுசொல்லி அழுதழுது நாடோறும் பொறே னாகிப் பணிந்து வேண்டிக்கொள்வேன் ; புலியையொத்த வலிய வெற்றி வேலினையுடையோய், உயிர்வாழ்வாயாகவென எனக்கு நின் அல்லியினையுடைய மாலையைத் தருதல்காண் அறமாவது. எ - று. (க)

ந௦௭.—பின்னிலைமுயற் றல் :—

முன்னிழந்த நலனசைஇப்
பின்னிலை ¹மலைந்தன்று.

இ - ள். தலை முன்புதோற்றத் தன் அழகைநச்சி இரந்து பின்னிற்றலை மேற்கொண்டது. எ - று.

வ - று. மற்கொண்ட திண்டோண் மறவே னெடுந்தகை
தற்கண்டு மாமைத் தகையிழந்த - வெற்காணப்
பெய்களி யானைப் பிணரெருத்திற் *கண்டியான்
கைதொழுதேன் றுன்கண் டுலன்.

இ - ள். மற்றெழிலைமேற்கொண்ட திண்ணியபுயத்தினையும் சினவே லினையுமுடைய பெரியமேம்பாட்டாளன் தன்னைக்கண்டு நிறத்தின் அழகை யிழந்த என்னைக்காணச் சொரியுமதத்தினையுடையகளிற்றினது சருச்சரையாற் பொலிந்த கழுத்தகத்தேகண்டு யான் கையைக்குவித்தேன் ; தான் என்னைக் கண்டிலன். எ - று. (உ)

ந௦௮.—பிரிவிடையாற்றல் :—

இறைவனை நெகிழ வின்னா திரங்கிப்
பிறைதுதன் மடந்தை பிரிவிடை யாற்றின்று.

இ - ள். முன்கையிற் தொடிசோர வெறுத்து வருந்தி இளமதிபோன்ற துதலினையுடைய மடவாள் தலைமகன் பிரிந்தவிடத்து ஆற்றியது. எ - று.

வ - று. ஓடுக கோல்வனையு மூரு மலரகை
தோடலிழ் தாழை துறைகமழக் - கோடுடையும்
பூங்கானற் சேர்ப்பன் புலம்புகொண் மான்மலை
நீங்காடுனென் னெஞ்சுகத்து ணின்று.

இ - ள். கையைவிட்டுப்போவனவாக திரண்டதொடியும் ; ஊரிலுள் ளாரும் பழிதூற்றுக் ; இதழ்விரியுந்தாழை நீர்த்துறையெல்லாம் மணநாற்ச் சங்குபோல் மலரும் பொலிந்தகடற்கானலையுடையசேர்ப்பன் தனிமைகொண்ட மயக்கமுடைத்தான மாலைக்காலத்துப் போகான் ; என்னெஞ்சத்திடத்து நிலை பெற்று. எ - று. (ங)

நுகு.—வரவேதிர்ந்திருத்தல் :—

முகைபுரை முறுவன் முள்ளெயிற் றரிவை
வகைபுனை வளமனை வரவேதிர்ந் தன்று.

இ - ள். முல்லையரும்பன்ன நகையாற்சிறந்த கூரியபல்லினையுடைய மடவாள் பலகூறுபடக் கைசெய்த செல்வமனையிடத்தே தலைவன்வருதலை ஏற்றிருந்தது. எ - று.

வ - று. காம நெடுங்கட னீந்துங்காற் கைபுனைந்த
பூமலி சேக்கைப் புனைவேண்டி - நீமலிந்து
செல்லாய் சிலம்பன் வருதற்குச் சிந்தியா
யெல்லாக நெஞ்ச மெதிர்.

இ - ள். ஆசையாகிய பெரிய கடலைநீந்துமிழ்த்துக் கைசெய்யப்பட்ட மலர்மிக்க சயனத்திடத்துக் கூட்டமாகிய தெப்பத்தைவேண்டி நீ விரைந்து போகாய் ; தலைவன் இவ்விடத்துவருதற்கு நீனையாய் ; நீமயக்கம் நீங்கி விளக்கமுற என்னெஞ்சே, எதிரே. எ - று.

எதிர் செல்லாயென்க.

(சு)

நுகு.—வாராமைக்கழிதல் :—

நெடுவேய்த் தோளி நிமித்தம் வேறுபட
வடிவே லண்ணல் வாராமைக் கழிந்தன்று.

இ - ள். உயர்ந்த மூங்கிலன்னதோளிஞன், சொகினவிகற்பத்தாலே வடித்த வேலினையுடையதலைவன் வாராதொழிய அதற்கு அழிந்தது. எ - று.

வ - று. துடங்கருவி யார்த்திழியு நோக்கருஞ் சார
*விடங்கழி மான்மலை யெல்லைத் - தடம்பெருங்கண்
டாரார மார்பன் றமியே னுயிர்தளர
வாரான்கொ லாடும் வலம்.

இ - ள். அசையும் மலையருவி ஆரவாரித்துவிழும் பார்த்தற்கரிய மலைப் பக்கத்து இராகவேகத்தையுண்டாக்கும் மயக்கமுடைய மாலையளவிலே மிகப் பெரிய கண்ணானது, மாலையாற்சிறந்த ஆரமார்பன் தனியேனுடைய உயிர் மெலிய வாரான் போலும் ; வலம் துடியாரின்றது. எ - று.

தடம்பெருங்கண் வலமாடுமென்க.

(ரு)

நகக.—இரவுத்தலைச்சேறல் :—

காண்டல் வேட்கையொடு கணையிரு ணடுநான்

மாண்ட சாயன் மனையிறந் தன்று.

இ - ள். தலைவனைக் காணவேண்டுமென்னும் ஆசையோடு செறிந்த இரு னையுடைய ஒத்த யாமத்து மாட்சிமைப்பட்ட மென்மையாள் தன்னில்லினின் றும் இறந்தது. எ - று.

வ - று. *பிணையா வறைமுழங்கும் பாயருவி நாடன்
பிணையார மார்பம் பிணையத் - துணையாய்க்
கழிகாம முய்ப்பக் கணையிருட்கட் செல்கேன்
வழிகாண மின்னுக வான்.

இ - ள். வீரமுரசென்னக் கற்பாறையிடத்து ஒலிக்கும் பரந்தஅருவியாற் பொலிந்தநாடன் மூட்டுவாயினையுடைய ஆரமார்பத்தைத்தழுவு எனக்குத்துணை யாய் மிக்கஆசை செலுத்தச் செறிந்தஇருளிடத்துப்போவேன், நெறியைக்காண மின்னுவதாக, மேகம். எ - று. (சு)

நகஉ.—இல்லவைநகுதல் :—

இல்லவை சொல்லி யிலங்கெயிற் றரிவை
நல்வய லூர்னை நகைமிசூத் தன்று.

இ - ள். உள்ளனவல்லாதவற்றையுரைத்து விளங்கும் பல்லினையுடைய மடவாள் அழகியபழனஞ்சூழ்ந்தவூரனை நகையைப்பெருக்கியது. எ - று.

வ - று. முற்ற முலையார் முயங்க விதழ்குழைந்த
நற்ற ரகல நகைதரலி - னற்றார்
கலவே மெனநேர்ந்துங் காஞ்சினல் லூர்
புலவேம் பொறுத்த லரிது.

இ - ள். இளமுலையினையுடையார்தழுவப் பூந்தோடுவாழ்ன அழகிய மாலையினையுடைய மார்பம் சிறிப்பைத்தருதலின், அழகியமாலையினை மணவே மென நிச்சயித்தும் காஞ்சிமரத்தினையுடைய அழகியலூரனை, ஊடேம்; நின் னுடன்ஊழன், ஆற்றுதலரிது. எ - று.

அரிது ஆதலிற் புலவேம்.

(ச)

நகங.—புலவியுட்புலம்பல் :—

நலவனை மடந்தை நற்றார் பரிந்து
புலவி யாற்றாள் புலம்புற் றன்று.

இ - ள். அழகிய தொழியினையுடையமடவாள் தலைவன்மார்பின் மாலை யை அறுத்து ஊடலரிற்றாளாய்த் தனிமையுற்றது. எ - று.

* தொல். அகத். சூ. 54 - இளம். மேற்.

வ - று. ஒங்கிய வேலான் பணியவு மொள்ளிழை
தாங்காள் வரைமார்பிற் றூர்பரிந் - தாங்கே
யமும்படர் மூழ்கி யமைமென்றோள் வாட
நெடும்பெருங்க ணீர்தின நீர்.

இ - ள். உயர்ந்தவேலினையுடையான் வணங்கவும் ஒள்ளியஆபரணத்
தினையுடையாள் கோபத்தைத்தடாளாய் மலையன்ன அகலத்தின்மாலையை
யறுத்து அவ்விடத்திலே வருத்துந்துயரத்திலே அழுந்தி மூங்கில்போன்ற
மெல்லியதோள்கள் மெலிய நெடியவாய்ப் பெரியவாகிய கண்கள் நீரிலே
மிதந்தன. எ - று.

(அ)

ககச.—பொழுதுகண்டி ரங்கல் :—

நிற்ற லாற்றா ணெடிதுயிர்த் தலமரும்
பொற்றொடி யரிவை பொழுதுகண் டிரங்கின்று.

இ - ள். உயர்ந்தலைப்பொருளாய் நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு சுழலும்
பொன்னாற்செய்த வளையினையுடைய தலைவி மாலைப்பொழுதைக்கண்டு வருந்
தியது. எ - று.

வ - று. இறையே யிறந்தன வெல்வனா யுண்க
ணுறையே பொழிதலு மோவா - நிறையைப்
பருகாப் பகல்கார்த பையுள்கூர் மாலே
யுருகா வுங்கு முயிர்.

இ - ள். கையிறையைக்கடந்தன, விளக்கத்தினையுடையதொடிகள் ;
மையுண்டவிழிகள் துளியைச்சொரிதலும்ஒழியா ; என் நிறையையுண்டு
ஆதித்தனொளித்த நோய்கும் மாலேக்காலத்துக் கரைந்துவருந்தாநிற்கும்,
பிராணன். எ - று.

(க)

ககரு.—பரத்தையையேசல் :—

அணிவய லூரனெ டப்புவிழ வமரும்
பணிமொழி யரிவை பரத்தையை யேசின்று.

இ - ள். அழகியபழனத்தைபுடைய ஊரனுடனே நீர்வினையாட்டுவிரும்
பும் மெல்லியசொல்லினையுடைய தலைமகள் பரத்தையைப்புல்லற்கூறியது.
எ - று.

வ - று. யாமுயங்கு மென்முலையால் யாணர் வயலூரன்
நேமுயங்கு பைந்தார் திரைமுயங்க - யாமுயங்க
வெவ்வையர் சேரி யிரவு மிமைபொருந்தாக்
கவ்வை கருதிற் கடை.

இ - ள். யாம் பொறையாற்றுவருந்தும் மெல்லியகொங்கையாலே
புதுவளப்பத்தினையுடைய கழனியால்நிறைந்த ஊரனது தேன்தழையும் செவ்வி

கசுசு

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

மாலையைப் புனற்றிரை தழுவாரிற் ப யாம்தழுவாரிற் ப, இதற்கு எந்தக்கைய ராகிய பரத்தையர்சேரி பலரும் உறங்கும். இரவும் கண்ணிமைகூடாத ஆரவார த்தைநினைப்பிற் சாலப் புல்லியது. எ - று. (க௦)

நகசு.—கண்கேண் சிவத்தல்:—

உறுவரை மார்ப னெள்ளினார் நறுந்தார்
கறுவொடு மயங்கிக் கண்சிவந் தன்று.

இ - ள். பெரியமலைபோன்ற அகலத்தினையுடையவனது ஒள்ளிய தொத்தினையுடைய கமழுமாலையை முனிவுடனே கலங்கித் தலைவி கோபித் தது. எ - று.

வ - று. கூடிய கொண்கன் குறுகக் கொடிமார்பி
முடிய சாந்தி னணிதொடர்ந்து - வாடிய
தார்க்குவனை கண்டு தரியா விவண்முகத்த
கார்க்குவனை காலங் கனல்.

இ - ள். மணந்தகொழுநன் அணுகக் கொடியனையாள் மார்பிடத்துத் தோய்ந்த சந்தனத்தின் அழகுமேவிச் செவ்வியழிந்த செங்கழுநீர்மாலையைக் கண்டு பொருவாய் இவளுடையமுகத்திற் செவ்விக்குவனையாகியகண்கள் அழ லைச்சொரியும். எ - று. (கக)

நகசு.—காதலிழ்களித்தல்:—

மைவரை நாடன் மார்கம் பொருந்திக்
கைவிட லறியாக் காதலிற் களித்தன்று.

இ - ள். மேகம்பொருந்தின மலைநாடனுடைய மார்பிடத்தேமேவி நீங் குதலறியாத அன்பினால் மகிழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. காதல் பெருகிக் களிசெய்ய வக்களியாற்
கோதையுந் தாரு மிடைகுழைய - மாதர்
கலந்தாள் கலந்து கடைக்கண்ணாற் கங்குல்
புலந்தாள் புலரியம் போது.

இ - ள். அன்புமிக்குக் களிப்புச்செய்ய அம்மகிழ்ச்சியால் மாலையும் கோதையும் நடுவேவாடக் காதலினையுடையாள் கூடினாள்; கூடிக் கடைக்கண் னாலே நோக்கி இரவுப்பொழுதைமுனிந்தாள், விடியற்காலத்து. எ - று.
கங்குல்கழிந்ததென்று புலந்தாள். (கஉ)

நகஅ.—கோண்டகம்புதுதல்:—

காதல் பெருகக் கணவனைக் கண்ணுற்றுக்
கோதையாற் பிணித்துக் கொண்டகம் புக்கன்று.

இ - ள். அன்புமிகக் கொழுநனைக்கண்டு மாலையாற்கட்டி அகத்திலே கொண்டிடுக்கது. எ - று.

வ - று. கண்டு களித்துக் கயலுண்க ணீர்மல்கக்
கொண்டதம் புக்காள் கொடியன்னாள் - வண்டினங்
காலையாழ் செய்யுங் கருவரை நாடனை
மாலையான் மார்பம் பிணித்து.

இ - ள். தலைவனைக்கண்டுமகிழ்ந்து கயல்போன்ற மையுண்டகண் நீர்
மிக அகத்திலேகொண்டுபுக்காள், வல்லியனையாள் ; சுரும்பினங்கள் காலைப்
பொழுதிலே யாழ்ப்போலவிசைக்கும் கரியமலையாடனைத் தாராலே அகலத்தைக்
கட்டிக்கொண்டு. எ - று.

• பிணித்துக் கொண்டகம்புக்காள் கொடியன்னாளென்க. (கஉ)

நகசு.—கூட்டத்துக்குழைதல் :—

பெய்தா ரகலம் பிரித லாற்றாக்
கொய்தழை யல்குல் கூட்டத்துக் குழைந்தன்று.

இ - ள். இட்டமாலையினையுடைய அகலத்தை நீங்குதல்பொறுத பறித்த
தழையாற்சிற்றத் அல்குலினையுடையாள் புணர்ச்சிவிடத்தா நெகிழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. மயங்கி மகிழ்பெருக மால்வரை மார்பிற்
றயங்கு புனலுரன் றண்டார் - முயங்கியும்
பேதை புலம்பப் பிரிதியோ நீயென்னுங்
கோதைசூழ் கொம்பிற் குழைந்து.

இ - ள். மனங்கலங்கிக் களிப்புமிகப் பெரியவரைபோன்ற மார்பினை
யுடைய அசையும்புனலுரன் றன் குளிர்ந்தமாலையைத் தழுவிடும் மடவாள்
யாள் தனிமைப்பட நீபிரிகின்ற யாவென்றுசொல்லும் ; மாலையுற்றின பூங்க
கொம்புபோலத் தளர்ந்து. எ - று.

தளர்ந்து நீபிரிதியோவென்னும். (கசு)

நஉ௦.—உடைலுணைகிழ்தல் :—

நள்ளிருண் மாலே நடுங்குநர் நலிய
வொள்வனைத் தோளி யூடலு ணெகிழ்ந்தன்று.

இ - ள். செறிந்திருனையுடைய மாலேக்காலத்துத் துளங்காநின்ற
துயரநெருக்க ஒள்ளியதொடியாற்சிற்றத் தோளினையுடையாள் வழக்காட்டிடித்
துக் குழைந்தது. எ - று.

வ - று. தெரிவின்றி யூடத் தெரிந்துநங் கேள்வந்
பிரிவின்றி நல்கினும் பேணாய் - திரிவின்றித்
துஞ்சே மெனமொழி தூங்கிருண் மான்மாலே
நெஞ்சே யுடைய நி

இ - ள். குற்றமொன்றும் ஆராயாது நாம் ஊட, விசாரித்து நம் கொழுநர் நீங்குதலின்றியே தலைபளிபண்ணினும் விரும்பாயாய் வேறுபாடின்றி உறங்கேமெனச் சொல்லாநின்றாய் ; தங்கும் இருநையுடைய முயக்கத்தைச்செய்யும் மாலைக்காலத்து, மனமே, நிறையுடையை நீ. ஏ - று. (கடு)

நஉக.—உரைகேட்டுநயத்தல் :—

துயரொடு வைகிய சூழ்வளைத் தோளி
யுயர்வரை நாட னுரைகேட்டு நயந்தன்று.

இ - ள். துன்பத்தோடுதங்கிய சூழ்ந்த தொடியினையுடையதோளி உயர்ந்த மலைநாடன் மன்வார்த்தையைக் கேட்டுவிரும்பியது. ஏ - று.

வ - று. ஆழ விடுமோ வலரொடு வைகினுந்
தாழ்குர லேனற் றலைக்கொண்ட - நூழில்
விரையாற் கமழும் விறன்மலை நாட
னுரையாற் றறிர்க்கு முயிர்.

இ - ள். துயரக்கடலுள்ளே அழுந்தவிடுமோ ; பிறர்தூற்றும் பழியோடுதங்கினும் குனிந்தகதிரையுடைய தினையிலே தலைமணந்த நூழிலென்னும் வல்லியினுடைய மணங்கமழும் வெற்றியானமைந்த வரைநாடன்வார்த்தையாலே தளிர்க்கும் என்னுயிர். ஏ - று.

உயிர் ஆழவிடுமோ. ஆல், அசை.

(கசு)

நஉஉ.—பாடகச்சீறடிபணிந்தபினீரங்கல் :—

கோடியர் வெற்பன் கூப்பிய கையொடு
பாடகச் சீறடி பணிந்தபி னிரங்கின்று.

இ - ள். குவடு நீண்ட மலையினையுடையவன் குவித்தகையுடனே பாடக மணிந்த சிற்றடியிலே வணங்கியபின்பு நெஞ்சுநெகிழ்த்தது. ஏ - று.

வ - று. அணிவரு பூஞ்சிலம் பார்க்கு மடிமேன்
மணிவரை மார்பன் மயங்கிப் - பணியவும்
வற்கென்ற நெஞ்சம் வணங்காய் சிறுவரை
நிற்றுகன்றி வாழியர் நீ.

இ - ள். அழகுமிகும் பொலிந்தசிலம்பு ஆராரிக்கும் அடிமேலே அழகிய வரைபோன்ற அகலத்தையுடையவன் கலங்கிவணங்கவும் வலிமையுற்ற மனமே, வணங்காயாப்பச் சிறியகாலை ஊடறீராதேசிறப்பென்று சொல்லா நின்றாய்; வாழ்வாயாக நீ. ஏ - று.

வாழியரென்பது, நகை.

(கசு)

நஉங.—பள்ளிமிசைத்தொடர்தல் :—

மாயிருங் கங்குன் மாமலை நாடனைப்
பாய னீவிப் பள்ளிமிசைத் தொடர்ந்தன்று.

இ - ள். மிகவும் பெரியகங்குலிடத்துப் பெரிய வரைநாடனை உறக்கத்
தை யொழிந்து சயனத்திலேபற்றியது. எ - று.

வ - று. யானை தொடருங் கொடிபோல யானுன்னைத்
தானை தொடரவும் போதியோ - மானை
மயக்கரிய வுண்கண் மடந்தைதோ ஞள்ளி
யியக்கருஞ் சோலை யிரா.

இ - ள். யானையைப்பற்றும் வல்லிபோல நின்னை யான் புடைவை
யைப் பற்றவும் போகின்றயோ ; மாணைமயக்கும் செவ்வரிகருவரிபரந்த மை
யுண்டகண்ணையுடைய மடவாள்தன் தோனைக்கருதி உலாவுதற்கரிய சோலை
யிடத்து இரவப்பொழுதிலே. எ - று.

. தானைதொடரவும் போதியோ. (கஅ)

கஉச.—செல்கெனவிடுத்தல் :—

பாயிருட் கணவனைப் படர்ச்சி நோக்கிச்
சேயிழை யரிவை செல்கென விடுத்தன்று.

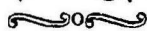
இ - ள். பரந்த இருட்காலத்துக் கொழுநனைச் செலவைப்பார்த்துச்சிவந்த
ஆபரணத்தினையுடையதலைவி போவாயாகவென்று சொல்லியது. எ - று.

வ - று. விலங்குந ரீங்கில்லை வென்வேலோய் சென்றீ
யிலங்கிழை யெவ்வ நலியக் - கலங்கிக்
குறியுள் வருந்தாமைக் குன்றுகுழ் சோலை
நெறியுள் விரிக நிலா.

இ - ள். நின்னைப் போகாமலேவிலக்குவார் இவ்விடத்து ஒருவரு
மில்லை; வென்றிவேலினையுடையோய், செல்வாயாக; விட்டுவிளங்கும் ஆபரணத்
தையுடையாள் துன்பநெருக்க மயங்கிக் குறியிடத்து நின்னைக்காணாதுவருத்த
முறுதபடி மலைசுற்றினசோலையிடத்து வழியுள்ளே விரிவதாக, நிலா. எ - று.
விரிகநிலா ; வென்வேலோய்சென்றீ. (கக)

பெருந்திணைப் படலத்துட் பெண்பாற்கூற்று முற்றிற்று.

[இருபாற்பெருந்திணை.]

(கௌ.—சூ த் தீ ரம்.)

சீர்செல வழங்கல் செழுமட லூர்த்
றுதிடை யாட றுயரவற் குரைத்தல்
கண்டிகை சோர்தல் பருவ மயங்க
லாண்பாற் கிளவி பெண்பாற்கிளவி
நு தேங்கமழ் கூந்தற் றெறியை வெறியரீட்
டரிவைக் கவகிணை பாணவர வுதைத்தல்.

கசஅ

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

பரிபுரச் சிறிப் பரத்தை கூறல்
 விறலி கேட்பத் தோழி கூறல்
 வெள்வளை விறலி தோழிக்கு விளம்பல்.
 ௧௦ பரத்தை வாயில் பாங்கிகண் டிரைத்தல்
 பிறர்மனைத் துயின்றமை விறலி கூறல்
 குற்றிசை யேனைக் குறுங்கலி யுளப்பட
 வொத்த பண்பி னென்றுதலை யிட்ட
 வீரெண் கிளவியும் பெருந்திணைப் பால.

என்-னின், இதுவும் பெருந்திணைப்பாலவாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ - ள். செலவழுங்கன் முதலாகக் குறுங்கலியீறாகச் சொல்லப்பட்ட
 பதினேழும் பெருந்திணைப்பாலவாம். எ - று.

அவற்றுள்,

௩௨௫.—செலவழுங்கல் :—

நிலவுவே நெடுந்தகை நீள்கழை யாற்றிடைச்
 செலவுமுன் வலித்துச் செலவழுங் கின்று.

இ - ள். நிலவுபோல, ஒளிவிடும் வேலினையும் பெரிய மேம்பாட்டினையு
 முடையவன் உயர்ந்த மூங்கிலியைந்த வழியிடைப் போவானாக முன்னே நிச்ச
 யித்துப் போக்கு ஒழிந்தது. எ - று.

வ - று. *நடுங்கி நறுதுதலா ணன்னலம்பீர் பூப்ப
 வொடுங்கி யுயங்க லொழியக் - கடுங்களை
 வில்லே ருழவர் விடரோங்கு மாமலைச்
 செல்லே மொழிக செலவு.

இ - ள். நடுக்கமுற்று, மணங்கமழும் துதலினையுடையாள் மிக்கஅழகு
 பீர்க்கம்பூப்போலப் பசப்ப மெலிந்து வருந்துதல்தவிரக் கொடிய அம்பினே
 யுடையவில்லை ஏருழவாகவுடையவேடர்தம் முழையையுடைய உயர்ந்தபெரிய
 மலையிடத்துப் போகாம் ; நெஞ்சே, தவிரவாயாக, போக்கை. எ - று. (க)

௩௨௬.—மடலூர்தல் :—

ஒன்றல்ல பலபாடி

மன்றிடை மடலூர்த்தன்று.

இ - ள். ஒன்றன்றியே பலவற்றையும்சொல்லி மன்றின்நடுவே மடன்
 மாலைச் செலுத்தியது. எ - று.

வ - று. இன்றிப் படரோடி யானுழப்ப வைங்கணையான்
 வென்றிப் பதாதை யெடுத்தானா - மன்றிற்
 றனிமடமா னோக்கி தகைநலம்பா ராட்டிக்
 குனிமடன்மாப் பண்ணிமேல் கொண்டு.

* தோல். அகத். சூ. 54 - இளம். மேற்.

இ - ள். இற்றைநாள் இந்தநினைவுடனே யான்பழக ஐந்தம்பிளையுடைய காமன் வெற்றிக்கொடியை உயர்த்தானும் ; அம்பலத்திலே ஒப்பில்லாத மடப் பத்தினையுடைய மரணன்ன பார்வையாள்தன் மிக்க அழகைக் கொண்டாடி வளைந்த பனைமடலாலாகிய குதிரையைப்பண்ணி அதன்மேல் ஏறி. எ - று.

ஏறி இன்றிப்பட்டு யானுழப்ப ஐக்கணையான் வென்றிப்பதாகை எடுத்தானும். (உ)

௩௨௭.—தூதியடையாடல்:—

ஊழி மாலை யுறுதுயர் நோக்கித்

தோழி நீங்கா டுதிடை யாடின்று.

இ - ள். உகம்போன்ற மாலைக்காலத்துத் தலைவியுற் துன்பத்தைப்பார்த்துத் தோழி விட்டுநீங்காளாய்த் தலைவனிடத்தே தூதாகிநடந்தது. எ - று.

வ - று. வள்வாய்ந்து பண்ணுக திண்டேர் வடிக்கண்ணு

ளொள்வாள்போன் மாலை யுயல்வேண்டும் - கள்வாய

தாதொடு வண்டமிழ்நுந் தாம வரைமார்ப

தூதொடு வந்தேன் ரொழ.

இ - ள். வாரை ஆராய்ந்து பண்ணுதுத்து, 'திண்ணியதேரினை ; வடுப் பிளவன்ன விழியினையுடையான் ஒள்ளியவாள்போலும் கொடிய மாலைக் காலத்துப் பிழைத்தல்வேண்டும் ; தேனை இடத்திலேயுடைய பூவுடனே சுரும்புஆர்க்கும் மாலையினையுடைய மலைபோலுமார்பனே, நின்னை வணங்கத் தூதாகிவந்தேன். எ - று. (௩)

௩௨௮.—துயரவற்குரைத்தல்:—

மான்ற மாலை மயிலியல் வருத்த

ரோன்றக் கூறித் துயரவற் குரைத்தன்று.

இ - ள். மயங்கிய மாலைக்காலம் மயில்போன்ற இயலினையுடைய தலை வியை வருத்தலை அறியச்சொல்லி அவள் துன்பத்தைத் தோழி தலைவற்குச்சொல் வியது. எ - று.

வ - று. உள்ளத் தவலம் பெருக வொளிலேவோ

யெள்ளத் துணிந்த விருண்மலை - வெள்ளத்துள்

தண்டா ரகலந் தழுஉப்புணையா நீலங்கி

னுண்டாமென் ரோழிக் குயிர்.

இ - ள். நெஞ்சிற் துயரமிகச் சோதிவேலோய் இகழ்தற்குரிச்சயித்த இருளினையுடைய மலைவெள்ளத்திலே குளிர்ந்த மலைமார்பத்தைத் தழுவுதற் குத் தெப்பமாக நீ அளிப்பாயாகில் ஓனதுதோழிக்கு உயிருண்டாம். எ - று.

ந.உக.—கண்டுகைசோர்தல்:—

போதார் கூந்தற் பொலந்தொடி யரிவை

காதல் கைம்மிகக் கண்டுகை சோர்ந்தன்று.

இ - ள். மலர்நிறைந்த குழலினையும் பொற்றொடியினையுமுடைய தலைவி தன் அன்பு கைகடப்பத் தோழிகண்டு தன்னுடைய ஒழுக்கம் தளர்ந்தது. எ - று.

வ - று. ஆம்ப னுடங்கு மணிவளையு மேகின

கூம்பன் மறந்த கொழுங்கயற்கண் - காம்பி

னெழில்வாய்ந்த தோளி யெவனாங்கொல் கானற்

பொழிலெல்லா மீயும் புலம்பு.

இ - ள். ஆம்பற்றண்டைவளைத்திட்ட அழகியவளையும் வீழ்த்தன ; துயிலிழ்த்தன, வளவிய கயல்போலும்விழிகள் ; மூங்கிலினும் அழகுமருவின தோளினையுடையாள் என்னாங்கொல்லோ ! கடற்கரைச்சோலைமுழுதூந்தரும், தனிமையை. எ - று.

ஆம்பற்றண்டிபோலும் திரண்டவளையென்பாரும், இதழ்போலும் வெள் வளை யென்பாருமுள். (ரு)

ந.உ௦.—பருவமயங்கல்:—

உருவ வால்வளை யுயங்கத் தோழி

பருவ மயங்கிப் படருழ் தன்று.

இ - ள். அழகிய வெள்வளையினையுடையாள்வருந்தப் பாங்கி காலத்தை அன்றாமெனமருண்டு வருத்தமுற்றது. எ - று.

வ - று. பெரும்பனை மென்றோள் பிரிந்தாரொம் முள்ளி

வரும்பருவ மன்றுகொ லாங்கொல் - சுரும்பிமிரும்

பூமலி கொன்றை புறவெலாம் பொன்மலரு

மாமயிலு மாலு மலை.

இ - ள். பெரிய மூங்கில்போன்ற மெல்லியதோளின் நீங்கியதலைவர் எம்மை நினைந்து வருங்காலம் அல்லகொல்லோ ? ஆங்கொல்லோ ? வண் டொலிக்கும் பூ மிக்க கொன்றை குறுங்காடெல்லாம் பொண்ணைப்பூக்கும் ; அழகியமஞ்ஞையும் மலையிடத்தே ஆலியாநிற்கும். எ - று.

இது தோழி ஆற்றுவிக்கும்வகையன்றாதலிற் பெருந்தினையாயிற்று. (சு)

ந.உ௧.—இ து வு ம து:—

ஆங்கவர் கூறிய பருவ மன்றெனத்

தேங்கமழ் கோதை தெளிதலு மதுவே.

இ - ள். அவ்விடத்துத் தலைவர்கொன்னகாலம் இஃது அன்றெனமணம் பொருந்தின மாலையினையுடையதலைவி தேறுதலும் அத்துதையாம். எ - று.

வ - று. பொறிமயி லாலின பொங்க ரெழிவி
சிறுதுவலை சிந்தின சிந்த - நறிய
பவர்முல்லை தோன்றி பரியாம லீன்று
வவர்வருங் காலமீ தன்று.

இ - ள். புள்ளிகளையுடைய மஞ்ஞை ஆவித்தன ; சோலையாகிய மேகம் பொறையாற்றாமையான் மதுச்சிறுதுளியைச்சித்தறின ; சிதற, நறிய கொடி நெருக்கத் தான்மலிந்த முல்லைபும் மென்றோன்றியும் காலமறியாமல் முகிழ்த் தன ; நம்முடைய தலைவரவருங்காலம் இஃதன்று. எ - று. (எ)

ந.ந.உ.—ஆண்பாற்கிளவி :—

காமுறு காமந் தலைபரிந் தேங்கி
யேழுந் திருந்த விறைவ னுரைத்தன்று.

இ - ள். வேட்கைமிகும் ஆசை எல்லைகடப்ப ஏக்கமுற்று மயங்கியிருந்த தலைவன்சொல்லியது. எ - று.

பரிந்தென்பதனைப் பரியவென்க.

வ - று. கயற்கூடி வாண்முகத்தாட் கண்ணிய நெஞ்சு
முயற்கூடி முன்னதாக் காணி - னுயற்கூடிங்
காண மரபிற் கடிம்பகலுங் கங்குலு
நாணுளு மேயா நகை.

இ - ள். கண்ணாகிய இணைக்கயல்பொருந்திய ஒளியாற்சிமந்த முகத் தினையுடையானைக் கூடக்கருதியமனம் முயலிற்கு உறைவிடமாகிய மதியை முன்னே காணிற் பிழைத்தல்கூடும்; காணாதமுறைமையிற் கொடிய பகலும் ஐரவும் நாடோறும் நாடோறும் இயையா, மகிழ்ச்சி. எ - று.

நகை - பலநாளாமுகமும் கூட்டங்கள்.

(அ)

ந.ந.உ.—பெண்பாற்கிளவி :—

வெள்வளை நெகிழவு மெம்முள் ளாத
கள்வனைக் காணுதிவ் ஆரெனக் கிளந்தன்று.

இ - ள். சங்கவளை சோரவும் எம்மைநினையாது வெள்வளையினைக்கொண்ட கள்வனைக் காணாது இப்பதியென்று சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வானத் தியலு மதியகத்து வைகலுங்
கானத் தியலு முயல்காணுந் - தானத்தி
னெள்வளை யோடவு முள்ளான் மறைந்துற்றையுங்
கள்வனைக் காணுதிவ் ஆர்.

இ - ள். விண்ணில்நடக்கும் நிறைமதியிட்டுத்து நாடோறும் காட்டிலே திரியுமுயலைக் காணுகிற்கும் ; கையிடத்து ஓள்ளியவனைகழலவும் உணராணுகி ஒளித்து வாழுகள்கள்வனைக் காணாது, இந்தப்பதி. ஏ - று.

இவையிரண்டும் கைகடந்தகாமத்த ; இக்கூற்று இவர்க்கேயுரிய ; அல்லன யாவர்க்குமுரிய. (க)

நா.சு.--வேறியாட்டு :--

தேங்கமழ் கோதை செம்ம லளிநிலைந்
தாங்கந் நிலைமை யாயறி யாமை
வேங்கையஞ் சிலம்பற்கு வெறியா டுன்று.

இ - ள். மணநாறுமாலையுடையாள், தலைவனது அருளைக்கருதி அவ் விடத்து அந்நிலைமையைத் தாயறியாதபடி வேங்கைமரத்தாற்பொலிந்த மலையுடைய முருகற்கு வெறிக்கூத்தாடியது. ஏ - று.

வ - று. *வெய்ய நெடிதுயிரா வெற்ப னளினினையா
வைய நனிரீங்க வாடினாண் - மைய
லயன்மனைப் பெண்டிரொ டன்னை சொ லஞ்சி
வியன்மனையு ளாடும் வெறி.

இ - ள். வெவ்விதாகீத் தீர்க்கச்சுவாதம்விட்டுத் தலைவனது அருளைக் கருதித் தலைவன் வருவனோ வாரானோவென்னும் ஐயப்பாடு மிகவும் நீங்க ஆடினாள், மயக்கத்தினையுடைய அயன்மனைமகளிருடனே அன்னையொல்லையு மஞ்சி, அகன்றமனையிடத்தே ஆடும் வெறிக்கூத்தை. ஏ - று.

ஆடினாள் யார் ? தலைவி.

(க)

நா.நு.--பாண்வரவுரைத்தல் :--

மாணிழைக்கு வயலூரன்
பாண்வரவு பாங்கிமொழிந்தன்று.

இ - ள். மாண்டஆபரணத்தினைஉடையாளுக்கு வயலூரன் மன் பாணன் வரவைத் தோழிசொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. †அஞ்சொற் பெரும்பணத்தோ ளாயிழையாய் தானொடியும்
வஞ்சந் தெரியா மருண்மலை - யெஞ்சேரிப்
பண்ணியல் யாமொடு பாணனார் வந்தாரா
லெண்ணிய தென்கொலோ வீங்கு.

இ - ள். அழகியசொல்லையும் பெரிய வேயன்னதோளிளையும் தெரிந்த ஆபரணத்தினையுமுடையாய், தாஞ்சொல்லும் பொய்ம்மையை ஆராயமாட்டாத மயக்கஞ்செய்யும் மாலைப்பொழுதின்கண் எமதுசேரியிடத்து இசைக் கொத்தயாழுடனே பாணனார்வந்தார் ; இவர்கருதியகாரியம் என்னையோ ? இவ்விடத்து. ஏ - று.

(கக)

* தொல். புறத். சூ. 5-இளம். மேற். † நன். சூ. 457-மடியிலே. மேற்.

கஉ.—பெருந்திணைப்படலம்.

கருந

ஙஙசு.—பரத்தைகூறல் :—

தேங்கமழ் சிலம்பன் ருரெமக் கெளிதெனப்
பாங்கவர் கேட்பப் பரத்தை மொழிந்தன்று.

இ - ள். மணங்கழமும் மலையையுடையதலைவன் மாலைமக்குப் பெறுதற்கு எளிதென்றுசொல்லிப் பாங்காயினார் கேட்பப் பரத்தைமொழிந்தது. எ - று.

வ - று. பலவுரைத்துக் கூத்தாடிப் பல்வய லூர
னிலவுரைக்கும் பூணவர் சேரிச் - செலவுரைத்து
வெங்கட் களியால் விறலி விழாக்கொள்ள
லெங்கட் கவன்ற ரெளிது.

இ - ள். பலபொய்யும் சொல்லிநடித்துப் பலசெய்யினையுடையனான் நிலவைக்காட்டும் முத்தணியினையுடைய பரத்தையர்சேரியிடத்துப் போக்கைச் சொல்லி வெவ்விய மதுவையுண்டமகிழ்ச்சியாற் பாணிச்சி, விழாவினைக்கொண்டாடாதேகொள் ; எமக்கு அவனுடையமாலை எளிது. எ - று.

ஆதலால், விழாக்கொள்ளல்.

(கஉ)

ஙஙஎ.—விறலிகேட்பத்தோழிகூறல் :—

பேணிய பிறர்முயக் காரமு தவற்கெனப்
பாணன் விறலிக்குப் பாங்கி மெழிந்தன்று.

இ - ள். விரும்பிய பரத்தையருடைய புல்லுதலைப்பெறுதல் அரிய அமிழ்த்தோடொக்கும் தலைவற்கெனச்சொல்லிப் பாணனுடைய பாணிச்சிக்குத் தோழிசொல்லியது. எ - று.

வ - று. *அரும்பிற்கு முண்டோ வலரது நாற்றம்
பெருந்தோள் விறலி பிணங்கல் - சுரும்போ
டதிரும் புனலூரற் காரமிர்த மன்றோ
முதிரு முலையார் முயக்கு.

இ - ள். அரும்பிற்குமுண்டோ பூவினதுவாசம்? பெரியதோளினையுடைய பாணிச்சி, பிணங்காதேகொள் ; வண்டுடனே ஆர்க்கும் புனலையுடைய லூரற்கு நிறைந்த அமிர்தமல்லவோ? முதிருமுலையினையுடையார் தழுவுதல். எ - று. (கங)

ஙஙஅ.—விறலிதோழிக்குவிளம்பல் :—

ஆங்கவன் மூப்பவர்க் கருங்களி தருமெனப்
பாங்கி கேட்ப விறலி பகர்ந்தன்று.

இ - ள். அவ்விடத்துத் தலைவன்மூப்புப் பரத்தையர்க்குப் பெறுதற்கரிய மகிழ்ச்சியைத் தருமெனச்சொல்லி இப்பரத்தைதோழிகேட்பப் பாணிச்சி சொல்லியது. எ - று.

* தோல். அகத். கு. 54 - இளம். ஷெ ஷெ ஷெ51 - ந. மேற்.

கருசு

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

வ - று. *உளைத்தவர் கூறு முரையெல்லா நிற்க
முளைத்த முறுவலார்க் கெல்லாம் - விளைத்த
பழங்க ளனைத்தாய்ப் படுகளி செய்யு
முழங்கும் புனலூரன் மூப்பு.

இ - ள். வெறுத்தவர்கூறும்வார்த்தையெல்லாம் அங்ஙனே நிற்க, தோன்
றின எயிற்றினையுடைய பரத்தையர்பலர்க்கும் ஆக்கின்பழந்தேறலையொத்த
மிக்ககளிப்பினைப்பண்ணும், ஒலிக்குநீரினையுடைய ஊரனதுமுதுமை. எ - று.

௩௩௬.—பரத்தையாயின்பாங்கிகண்ணோரத்தல் :—

உம்மி லரிவை யுரைமொழி யொழிய
வெம்மில் வலவனுந் தேரும் வருமெனப்
பரத்தை வாயிற்குப் பாங்கி பகர்ந்தன்று.

இ - ள். உங்கள்வீட்டிடித்து மடவாள்சொன்னவார்த்தை நீங்க, எங்கள்
அகத்திடித்துப் பாகனும் தேரும் வருமெனச்சொல்லி இந்நரத்தை தோழிக்குச்
சேரிப்பரத்தைதோழி சொல்லியது. எ - று.

வ - று. மாணலங் கொள்ளு மகிழ்நன் றணக்குமேற்
பேணலம் பெண்மை யொழிகென்பார் - காணக்
கலவ மயிலுன்ன காரிகையார் சேரி
வலவ னெடுந்தேர் வரும்.

இ - ள். 'மாட்சிமைப்பட்ட எமது அழகினைக் கைக்கொள்ளுந்தலைவன்
எம்மைவிட்டு நீங்குவானாயின், விரும்பேம்; பெண்மைத்தன்மை எம்மிடத்து
நீங்குக' என்றுசொல்லும் இந்நரத்தையர்காணத் தோகைமயிலினையொத்த
பரத்தையர்தம் சேரிக்கண்பாகனையுடைய உயரியதேர் வாராநிற்கும். எ - று.

பேணலம் பெண்மையொழிகென்பார் காணவரும்.

(கரு)

௩௪௦.—பிறர்மனைத்துயின்றமைவிறலிகூறல் :—

மற்றவர் சேரியின் மைந்த னுறைந்தமை
யிற்றென விறலி யெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ள். பரத்தையர்சேரியிடத்துத் தலைவன் தங்கின்படி இத்தன்மைத்
தெனப் பாணிச்சி எடுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. தண்டா ரணியவாந் தையலார் சேரியுள்
வண்டார் வயலூரன் வைகினைமை - யுண்டா
லறியே னடியுறை யாயிழையாற் பெற்றேன்
சிறியேன் பெரிய சிறப்பு.

இ - ள். குளிர்ந்த மாலையினையுடைய அழகை ஆசைப்படும் பரத்தை
யர் சேரியிடத்திலே சுரும்புநிறைந்த கழனியையுடைய ஊரன்றங்கினைமை நீ
அருளினபடியால் உண்டு; யான் அறியேன்; அடிபொருந்தும் ஆபரணத்தினை
யுடையாளாலே பெற்றேன், சிறியயான் பெரியநன்மையை. எ - று. (கரு)

* தோல். அகத். ௬. 54 - இளம்; ஷெ ஷெ ஷெ 51 - ந. மேற்.

நட்சக.—குற்றிசை :—

பொற்றா ரகலம் புல்லிய மகளிர்க்
கற்றங் கொழுகா தறங்கண்மா றின்று.

இ - ள். அழகியமாலையாம்பொருந்திய அரிவையர்க்கு அற்றறுதிப்
பட்டு நடவாது அறத்தைக் கண்மறுத்தது. எ - று.

வ - று. *கரிய பெருந்தடங்கண் வெள்வளைக்கை யானை
மரிய கழிகேண்மை மைந்த - தெரியின்
விளிந்தாங் கொழியினும் விட்டகலார் தம்மைத்
தெளிந்தாறிற் நீர்வது தீது.

இ - ள். கரியவாய் மிகவும் பெரியவிழியினையும் விளர்த்த தொடியணிந்த
கரத்தினையுமுடையானைப் பொருந்திய மிக்க தொடர்ச்சியினையுடைய தலைவனே,
ஆராயின், இறந்துபடினும் விட்டுநீங்காராய்த் தம்மைத் துணையென்று தேறினா
ரிடத்துநின்றும் கழிவது பொல்லாது. எ - று. (கஎ)

நட்ச2.—குறுங்கல் :—

நாறிருங் கூந்தன் மகளிரை நயப்ப
வேறுபடு வேட்கை வீயக் கூறின்று.

இ - ள். நறுநாற்றங்கமழும் பெரியகுழலினையுடைய மடவாரைவிரும்ப
விகற்பித்தகாதலைக் கெடச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. பண்ணவாந் தீஞ்சொற் பவளத் துவர்ச்செவ்வாய்ப்
பெண்ணவாம் பேரல்குற் பெய்வளை - கண்ணவா
நன்னலம் பீர்பூப்ப நல்கார் விடுவதோ
தொன்னல முண்டார் தொடர்பு.

இ - ள். பண்ணுசைப்பட்ட தித்தித்தசொல்லினையும் பவளம்போல
மிகச்சிவந்த வாயினையும் பெண்மைத்தன்மைஅவாவும் பெரிய அல்குலினையும்
இட்டவனையினையுமுடையவள்தன் கண்களாசைப்படும் நல்லஅழகு பீர்க்கம்
பூப்போலப் பசுப்ப அருளாராய்க் கைவிடுவதோ, பழையதாகிய நலத்தை அனுப
வித்தவர் உறவு. எ - று. (கஅ)

இருபாற்பெருந்திணை முற்றிற்று.

பெருந்திணைப்பாட்டு முப்பத்தேழும் முடிந்தன.

பன்னிரண்டாவது பெருந்திணைப்படலம் முற்றிற்று.

¹ ஒழி பு.

(கஅ.—சூ த் தி ர ம்.)

பாடாண் பகுதியுட் ²தொல்காப் பியமுதற்
கோடா மரபிற் குணநெடு நிலைஇக் .

* தொல். அகத். சூ. 54 - இளம். மேற்.

(பி - ம்.) ¹ 'பாடாண்பாட்டிலும் வாகையிலுமுள்ள புறத்தியல்', 'வென்.
றிப்பெருந்திணை' ² 'தொல்காப்பியன் முதல்'

கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தலும்

விடுத்த லறியா விறல்புரி வாகையுள்

ரு வாணிக வென்றியு மல்ல வென்றியு

நீணெறி யுழவ னிலனுழு வென்றியு

மிகல்புரி யேறொடு கோழியு மெதிர்வன்

றகருடன் யானை தணப்பில்வெம் பூழொடு

சிவல்கிளி பூவை செழும்பரி தேர்யா

க0ழிவர்தரு சூதிடை யாடல் பாடல்

பிடியென் கின்ற பெரும்பெயர் வென்றியொ

டுடையன பிறவு முளப்படத் தொகைஇ

மெய்யி னூர்தமிழ் வெண்பா மாலையு

ளைய னுரித னமர்ந்துரைத் தனவே.

என் - னின், பாடாண்பகுதியிலும் வாகையிலுமுள்ள புறத்திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். பாடாண்பகுதியுட் கொடுப்போரேத்திக் கொடாஅர்ப்பழித்தலும், வாகைத்திணையுள் வாணிகவென்றி மல்வென்றி உழவன்வென்றி ஏறு கொள்வென்றி கோழிவென்றி தகர்வென்றி யானைவென்றி பூழ்வென்றி சிவல் வென்றி கிளிவென்றி பூவைவென்றி சூதிரைவென்றி தேர்வென்றி யாழ் வென்றி சூதுவென்றி ஆடல்வென்றி பாடல்வென்றி பிடிவென்றி என இவை பதினெட்டுமாம். எ - று.

அவற்றுள்,

நசுந.—கொடுப்போரேத்திக் கொடாஅர்ப்பழித்தல் :—

வ - று. சீர்மிகு நல்லிசை பாடிச் செலவயர்துங்

கார்முகி லன்னூர் கடைநோக்கிப் - போர்மிகு

மண்கொண்ட வேன்மற மன்னரே யாயினும்

வெண்கொண்ட லன்னூரை விட்டு.

இ - ள். சீர்மிக்க நல்லபுகழைப்பாடிச் செல்லவிரும்புவேம், காலமழையன்ன வாழ்தலைக்கருதி ; பூசன்மிக்க பூயியெல்லாங் கைக்கொண்ட வேலினை யுடைய மறவேந்தரேயாயினும் பெய்யாமுகிலனையாரைவிட்டு. எ - று.

விட்டுக் கார்முகிலன்னூர் கடைநோக்கிச் செலவயர்தும்.

(க)

நசுச.—வாணிகவென்றி :—

வ - று. காடுங் கடுந்திரை நீர்ச்சழியுங் கண்ணஞ்சான்

சாடுங் கலனும் பலவியக்கி - நீடும்

பலிசூசயாற் பண்டம் பகர்வான் பரியான்

கலிகையா னீக்கல் கடன்.

இ - ள். காட்டையும் கடியதிரையினையுடைய நீர்ச்சழியையும் கண்ணஞ்சாளுய் சுகடம்புலவும் மரக்கலம்பலவும் இடத்தோறுஞ்செலுத்தி நீடும்

இலாபங் காரணமாகப் பலபண்டமும் விற்கும்வாணிகன் பொருளிற் பற்றில் னாய்ப் பிறர்மிடியைத் தன்கையாலே நீக்குமது, செய்தி. எ - று. (உ)

௩௪௩.—மல்வேன்றி :—

வ - று. கண்டான் மலேந்தான் கதிர்வானங் காட்டியே
கொண்டான் பதாகை மறமல்லன் - வண்டார்க்கு
மாலே துயலு மருவிய மாமலே
போலுந் திரடோள் புடைத்து.

இ - ள். எதிரிமல்லனைக்கண்டான், மாறுபாட்டான், ஒளியான் மிக்க ஆகாயத்திடத்தே அவனை எழவிக் குறித்த தாயத்தைக்கொண்டான், வெற் றிக்கொடியினையுடைய மறமல்லன் ; வண்டொலிக்கும் மாலே அசையும் அருவி யினையுடைய பெரியமலையையொக்கும் திரண்டதோளினே தட்டி. எ - று.

புடைத்துக்கொண்டான்.

தட்டுகை - உடக்கரிக்கை.

(௩)

௩௪௪.—உழவன்வேன்றி :—

வ - று. மண்பத நோக்கி மலிவயலும் புன்செய்யுங்
கண்பட வேர்பூட்டிக் காலத்தா ! லெண்பதனுந்
தத்துநீ ரார்க்குங் கடல்வேலித் தாயர்போல்
வித்தித் தருவான் விளைவு.

இ - ள். நிலத்தின்செவ்வயைப்பார்த்து மிக்க வயலிடத்தும் கொல்லை யிடத்தும் பரக்க ஏரைப்பூட்டியுழுது தற்காலத்தால் நெல்லுவரகு முதலாயின எட்டுணவினையும் தவழுந் திரையொலிக்கும் கடலை வேலியாகவுடைய பூமி யிடத்துத் தாயரைப்போல் வித்திவிளைப்பான், பல்லுயிர்க்கும் ஆக்கம். எ - று.

எண்பதனாவன :—நெல் வரகு சாமை தினை இறுங்கு கேழ்வரகு கொள் உழுந்து என்பன ; “ நெல்வரகு சாமை தினை யிறங்கு கேழ்வரகு - கொள்ளு முந்தோ டெண்விளைவா கும்”

(௪)

௩௪௫.—ஏறுகொள்வேன்றி :—

வ - று. குடைவரை யேந்தியநங் கோவலனை கொண்டா
னடையவிழ் பூங்கோதை யஞ்சல் - விடையரவ
மன்றங் கறங்க மயங்கப் பறைபடுத்
தின்று நமர்விட்ட வேறு.

இ - ள். மலையாகிய குடையையேந்திய நம்ஆயன்கொண்டான். இலை மலரும் பூமாலையினையுடையாய், அஞ்சாதேகொள் ; மிக்க ஆரவாரம் மன்றி டத்தே யொலிப்பக் கண்டார்மயங்கப் பறையழைந்து இன்று நம்உறவுமுறை யார்விட்ட ஏற்றை. எ - று.

(௫)

கருஅ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

நசஅ.—கோழிவேன்றி :—

வ - று. பாய்ந்து மெறிந்தும் படிந்தும் பலகாலுங்
காய்ந்தும்வாய்க் கொண்டுங் 1கடுஞ்சேவ - லாய்ந்து
2நிறங்கண்டு வித்தகர் நேர்விட்ட கோழிப்
புறங்கண்டுந் தான்வருமே போர்க்கு.

இ - ள். எழப்பாய்ந்தும் காலின்முள்ளையிட்டிடித்தும் தாழ்ந்தும் பல
காலுங் கோலித்தும் 3கூலியும், கடியசேவற்கோழி, ஆராய்ந்து கோழிகளின்
நிறமறிந்து கோழிதூல்வல்லவர் சொல்லுக்குச்சொல் ஒப்பாகவிட்ட கோழி
யைப் புறங்கண்டும் தான் பின்பும் போர்க்குவாராநின்றது. எ - று.

புறங்கண்டும் போர்க்குவரும்.

சொல்லுக்குச்சொல் வெல்லும், ஆமைக்கு ஆமைவெல்லும், தெங்குக்குத்
தெங்குவெல்லும் எனக் கோழிகளின் 4நிரமறிந்துவிடுதல். வித்தகர் - கோழி
தூல்வல்லவர். (சு)

நசசு.—தகர்வேன்றி :—

வ - று. அருகோடி நீங்கா தணைதலு மின்றித்
திரிகோட்ட மாவிரியச் சீறிப் - பொருகளம்
புக்கு மயங்குப் பொருது புறவாயை
நக்குமா நல்ல தகர்.

இ - ள். சேர ஓடிமீளாதே மிகக்கட்டுதலுமின்றிப் புரிந்த கொம்பினை
யுடைய எதிர்த்த தகர்கெடக் கோபித்துப் போர்க்களத்தேபுக்குக் கலங்கப்
பொருது புறவாயினைநக்கும், நல்லதகர். எ - று. (எ)

நரு.—யானைவேன்றி :—

வ - று. கஞ்சகம் வாய்த்த கவளந்தன் கைக்கொண்ட
குஞ்சரம் வென்ற கொலைவேழந் - துஞ்சா
துழலையும் பாய்ந்திதுத் தோடாது தான்ற
னிழலையுந் தான்சுளிக்கு நின்று.

இ - ள். அட்டிமதுரமிட்டுத் திரட்டின கவளத்தைத் தன்கையிலே
கொண்ட யானையைவென்ற கொலைத்தொழிலையுடையவேழம், உறங்காதே
கணையத்தையும் 'பாய்ந்து முறித்து ஓடாதே தான் தன்னுடைய நிழலையும்
வெகுண்டின்று துக்கக்கும். எ - று.

உம்மை, சிறப்பு.

நருக.—பூழ்வேன்றி :—

(அ)

வ - று. சொல்லுஞ் சுவட்டவர் சொல்லுக சொல்லுங்காற்
சொல்லும் பலவுள சொன்னபின் - வெல்லு

(பி - ம்.) 1 'க்டுஞ்சொல்லாராய்ந்து' 2 'நிறங்கொண்டு' 3 'கூடியுங் கடிய
சொற்கோழி' 4 'நிறமறிந்து'

நலம்வர நாடி நடுங்காது நூற்கட்

புலவரா லாய்ந்தமைத்த பூழ்.

இ - ள். நூற்பழக்கமின்றியே சொல்லுங் குறும்பூழாடிகள் வேண்டிற் றுச்சொல்லுக, சொல்லுமிடத்துச் சொல்லக்கடவபலமந்திரமுள, அவற்றைச் சொன்னபின், வென்றிபெறும் ; நன்மையுண்டாக ஆராய்ந்து கலங்காது நூலி டத்து அறிவுடையாரால் இலக்கணம் ஆராய்ந்து மதித்தபூழ். எ - று.

சொல்லக்கடவமந்திரம் பலவாவன: தீற்றும்அரிசி ஒதுமந்திரமும், பச்சிலை பிசைந்து தடவும்போது சொல்லுமந்திரமும், செவியுள்ளுறுத்துமந்திரமும்.(க)

நடுஉ. * சிவல்வேன்றி:—

வ - று. ஓட்டியா ரெல்லா முணரார் புடைத்தபின்
விட்டோட வேண்டிமோ தண்ணுமை - விட்ட
சுவடேற்கு மாயிற் சுடரிழாய் சோர்ந்து
கவடேற்க வோடுங் களத்து.

இ - ள். சபதங்கூறும் சிவலிணையுடையாரெல்லாம் அறியார்; எதிர்ச்சி வலைத் தாக்கியபின்பு தண்ணுமையைக் கைவிட்டோடவேண்டுமோ, இந்தச் சிவல் வந்தபொழுதே இதனுக்கஞ்சி ஓடவமையும் ; இவர் பொரவிட்டவற்றுள் ஏன்றென்று எதிர்க்குமாயின், விட்டுவிளங்கும் ஆபரணத்திணையுடையாய், வரு ந்தி இதன்கவட்டினுட்புகுந்து கண்டோர் நகைக்க ஓடுங் களத்திடத்து. எ - று.

ஆதலால் விட்டோடவேண்டுமோ தண்ணுமை. (க0)

நடுஉ.—கிளிவேன்றி:—

வ - று. இலநா முரைப்பதன்க ணைல்வளை நாணப்
பலநாள் பணிபதமுங் கூறிச் - சிலநாளுட்
பொங்கரி யுண்கணுள் பூவைக்கு மாறாகப்
பைங்கிளியைக் கற்பித்தாள் பாட்டு.

இ - ள். நாம் அதனிடத்து இகழ்ந்துசொல்லுஞ்சொல்லில் ; விளங்கும் வளையிணையுடையாய், நீநாணப் பலநாளும் தாழ்ந்தசொற்களையுங் கூறிச் சில நாளுள்ளே மிக்க செவ்வரியிணையுடைய மையுண்டகண்ணை நம்பூவைக்கு மாறு படத் தன்பசுங்கிளியைப் பாட்டைக்கற்பித்தாள். எ - று.

நாமுரைப்புஇல. (கக)

நடுஉ.—பூவைவேன்றி:—

வ - று. புரிவொடு நாவிறுற் பூவை புணர்த்துப்
பெரிய வரியவை பேசந் - தெரிவளை
வெள்ளெயிற்றுச் செவ்வாய் வரியுண்க ணைவளர்த்த
கிள்ளை கிளந்தவைகீண் டிட்டு.

இ - ள். பிரியத்தோடு நாவினாலே பூவையானது வகுத்துப் பெரியவான சொல்லுதற்கரியவார்த்தைகளைச் சொல்லும் ; தெரிந்தவனையினையும் விளர்த்த எயிற்றினையும் சிவந்த வாயினையும் செவ்வரிகருவரியாற்சிவந்த மையுண்ட கண்ணினையுமுடையாள் தான்வளர்த்த கிளிகொன்னவார்த்தைகளைக் கீழித்துக் கீழ்ப்படுத்தி. எ - று.

கீண்டிட்டுப்பேசும்.

(கஉ)

௩௫௫.—குதிரைவேன்றி:—

வ - று. ஐந்து கதியும் பதினெட்டுச் சாரியையும்
கந்து மறமுங் கறங்குளைமா - முந்துற [டான்
மேல்கொண்டவைசெலீஇ வெண்வேலான் மேம்பட்ட
வேல்கொண்ட கண்ணனை மீட்டு.

இ - ள். லிக்கிதம் வற்கிதம் உபகண்டம் ஜவம் மாஜவம் என்னுமிப் பஞ்சதாரையையும் பதினெட்டுவகைப்பட்ட சுற்றுவாவினையும் கழியப்பாய்தலையும் கறுவுதலையும் ஒலிக்குந்தலையாட்டத்தினையுமுடைய குதிரையை முந்துற மேல்கொண்டு முன்பு சொன்னவற்றைச்செலுத்தி வெற்றிவேலைக் கொண்டு மேம்பட்டான், பிறரைவென்று வெற்றிமகளைத் தன்னிடத்துமிட்டுக் கொண்டு. எ - று.

(கங)

௩௫௬.—தேர்வேன்றி:—

வ - று. ஒலிமணித்திண்டே ருடையாரை வெல்லுங்
கலிமணித் திண்டேராற் காளை - கலிமாப்
பலவுடன் பூட்டிப் படர்சிற்றைத் தைந்து
செலவொடு மண்டிலஞ் சென்று.

இ - ள். ஒலிக்கும் மணியையுடைய திண்ணிய தேரினையுடைய பகைவரை வெல்லும், ஆரவாரிக்கும் மணிகளையுடைய திண்ணிய தேராலே காளையானவன் ; மனவெழுச்சியையுடைய குதிரைபலவும் ஒக்கப்பூட்டிச் செல்லுதல் மிக்க பஞ்சதாரையுடனே பதினெட்டுச்சுற்றுவரவும் அமர்ந்து. எ - று.

சென்று வெல்லும்.

(கச)

௩௫௭.—யாழ்வேன்றி:—

வ - று. பாலை படுமலை பண்ணி யதன்கூட்டங்
கோலஞ்செய் சீறியாழ் கொண்டபின் - வேலைச்
சவையெலாந் தோன்ற வெழீஇயினுள் சூழ்ந்த
வவையெலா மாக்கி யணங்கு.

இ - ள். படுமலைப்பாலையும் அல்லாதபாலையும் ஆக்கி அழகு செய்த சிறியயாழைத் தன்கையிலேகொண்டபின்பு முன்புசொன்ன திரிபாலைத்திறமெல்லாம் அழுதச்சுவைதோன்ற வாசித்தாள், சுற்றிய அவையினுள்ளாரையெல்லாம் தன்வசத்தாராக்கி, அணங்கு. எ - று.

அணங்கு எழீஇயினுள்.

(கடு)

௩௫௮.—சூதுவேன்றி :—

வ - று. *கழகத் தியலுங் கவற்றி னிலையு
மழகத் திருதுதலா ளாய்ந்து - புழகத்து
பாய வகையாற் பணிதம் பலவென்றா
ளாய வகையு மறிந்து.

இ - ள். சூதினியல்பையும் கவற்றினுடைய நிலையையும் பணிச்சையையுடைய திருதுதலையையுடையாள் ஆராய்ந்து புகழினையுடைய மனையிடத்து உபாயவகையால் சூதுபொரூட்டினபலவும் வென்றாள், ஆதாயத்தின் கூறுபாட்டையுமறிந்து. எ - று.

அறிந்துபலவென்றாள்.

• புகழென்பதன்கட் கசரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. (கசு)

௩௫௯.—ஆடல்வேன்றி :—

வ - று. *கைகால் புருவங்கண் பாணி நடைதூக்குக்
கொய்பூங்கொம் பன்னாள் குறிக்கொண்டு - பெய்பூப்
படுகளிவண் டார்ப்பப் பயில்வனையின் ருடுந்
தொடுகழன் மன்னன் றுடி.

இ - ள். கையாலும், காலாலும், புருவத்தாலும், கண்ணாலும் தாளத்தையும் செலவையும் இசையையும் கொய்யப்பட்ட பூங்கொம்பன்னாள் கருதிக்கொண்டு சூடியபூவில் மிக்க களிப்பினையுடைய வண்டு ஆரவாரிப்பச் செறிந்த வனையினையுடையாள் நின்று ஆடும், கட்டுங்கழல்வேந்தனுக்குத் துடிக்கூத்தை. எ - று. (கஎ)

௩௬௦.—பாடல்வேன்றி :—

வ - று. *வண்டுறையுங் கூந்தல் வடிக்கண்ணாள் பாடினாள்
வெண்டுறையுஞ் செந்துறையும் வேற்றுமையாக் - கண்டறியக்
கின்னரம் போலக் கிளையமைந்த தீர்தொடையா
ழந்நரம்பு மச்சவையு மாய்ந்து.

இ - ள். வண்டுதங்கும் கூந்தலினையும் மாவடுவகிர்போன்ற கண்ணினையுமுடையாள் பாடினாள்; வெண்டுறைப்பாட்டும் செந்துறைப்பாட்டும் வேறுபாடு தோன்ற, அறிவர் மனத்தாற் கண்டறியக் கின்னரத்தின் ஓசை போல, இணைகளை பகை நட்டி இனமென்னும் வகையின் ஐந்தாவதாகியகிளைத் தொடர்ச்சியமைந்த தித்தித்த கோவையினையுடைய யாழிற்செய்யப்பட்ட அழகிய நரம்பும் மந்தர மத்திம தாரமும் ஆராய்ந்து. எ - று.

ஆய்ந்து பாடினாள்.

செந்துறையென்பது ஓசைகுறித் (கஅ)

* தொல். புறத். சூ. 16 - இனம்; ஷெ ஷெ ஷெ 20 - ந. மேற்.

(பி - ம்.) 1 'நரம்புமந்தரசுமத்திமதாசும மநராய்ந்து'

நூ.க.—பிடிவென்றி:—

வ - று. குவளை நெடுத்தடங்கட் கூரெயிற்றுச் செவ்வா
யவளொடு மாமையொப் பான - விவளொடு
பாணியுந் தூக்கு நடையும் பெயராமைப்
பேணிப் பெயர்தாள் பிடி.

இ - ள். செங்கழுநீர்மலரையொத்த நெடிய பெரியகண்ணினையும்
கூரிய எயிற்றினையும் சிவந்த வாயினையுமுடைய சீதேவியுடன் நிறமொத்த
இவளொடு தாளமும் இசையும் செலவும் தப்பாதபடி பரிகரித்துப் பிடிபோல
அசைந்துபெயர்ந்து ஆடுங்கூத்தை ஆடினாள். எ - று.

இனிப் பெயர்த்தாளென்று பாடமோதிப் பிடியைநடத்தினாளென்பாரு
முளர். (௧௬)

ஒழிபு முற்றும்
ஆகப்பாட்டு நூ.க.

(கூ. — சூ த் தீ ர ம்):—

வெட்சி கரந்தை வஞ்சி காஞ்சி
யுட்குடை யுழினை நொச்சி தும்பையென்
றித்திற மேழும் புறமென மொழிப
வாகை பாடாண் பொதுவியற் றினையெனப்
போகிய மூன்றும் புறப்புற மாசும்.

ஐயனூர்தனூர்பாடிய புறப்பொருள் வெண்பாமாலை
முலமம் உரையும் முற்றுப்பெற்றன.*

* பரிசோதனைக்குக்கிடத்த ஏட்டுப்பிரதிகளுள் ஒன்றில், “சேயர் திரு
வடிகளே சரணம்; வைத்தியநாத குருவேநம: பெரிய திருவடி குருவேநம.
அளஎ-ம்(ரு) மார்சுழிமன் சதுர்த்தசியும் புதன்கிழமையும் உரோகினியும் பெற்ற
சுபதினத்திலே இரத்தினகவிராசர் வெண்பாமாலையுரை எழுதி முற்றும்” என்
பது வரையப்பெற்றிருந்தது.

சூ த் திர அ க ரா தி.

[எண் - பக்கஎண்.]

உழிஞையோங்கிய	... 46	துவலருங்காப்பின்	... 42
கதமலிகரத்தை	... 12	பாடாண்பகுதியுள்	... 155
காஞ்சிகாஞ்சி	... 30	பாடாண்பாட்டே	... 88
காட்சியைப்	... 130	மன்னியசிறப்பின்	... 1
காண்டனயத்தல்	... 134	முதுபாலையேசுர	... 116
சீர்சால்போந்தை	... 111	மூதுரைபொருந்திய	... 123
சீர்சால்வாகை	... 73	வாடாவஞ்சி	... 19
சீர்சான்முல்லையொடு	... 125	வெட்சிகரத்தை	... 162
சீர்செலவமுங்கல்	... 147	வெட்சிவெட்சியரவம்	... 2
துன்னருங்கடும்போர்	... 60	வேட்கைமுந்துறுத்தல்	... 139

து றை ய க ரா தி.

[இதில் திணைப்பெயர்களும் சிலவுண்டு.]

அகத்துழிஞை	... 55	இரவுநீடுருவரல்	... 137
அடிப்படவிருத்தல்	... 59	இருவருந்தபுரிலை	... 65
அதரிடைச்செலவு	... 14	இல்லவைநகுதல்	... 142
அரசமுல்லை	... 80	இல்லாண்முல்லை	... 127
அரசவாகை	... 74	இம்கொண்டுபுகுதல்	... 116
அரசவுழிஞை	... 49	உட்கோள் (கைக்கிளை - ஆண்	
அருளொடுநீங்கல்	... 87	பாற்கூற்று)	... 131
அவிப்பலி	... 86	ஹை (கைக்கிளை - பெண்பாற்	
அவையமுல்லை	... 81	கூற்று)	... 135
அழிபடைதாங்கல்	... 45	உண்டாட்டு	... 9
அறிவன்வாகை	... 79	உரைகேட்டுநயத்தல்	... 146
ஆகோள்	... 7	உவகைக்கலுழ்ச்சி	... 71
ஆஞ்சிக்காஞ்சி	... 40	உழபுலவஞ்சி	... 25
ஆடல்வென்றி	... 161	உழவன்வென்றி	... 157
ஆண்பாற்கிளவி	... 151	உழிஞை	... 47
ஆர்	... 112	உழுதுவித்திடுதல்	... 57
ஆரெயிலுழிஞை	... 51	உன்னநிலை	... 112
ஆள்வினைவேள்வி	... 100	ஊடலுணைகிழ்தல்	... 145
ஆளெறிபிள்ளை	... 15	ஊர்கொலை	... 6
ஆனந்தப்பையுள்	... 122	ஊர்ச்செரு	... 43
ஆனந்தம்	... 121	ஊரின்கட்டோன்றியகாமப்பகுதி	110
இயன்மொழிவாழ்த்து	... 91, 92	எயிற்பாசி	... 54
இரவுத்தலைச்சேறல்	... 142	எயிற்போர்	... 44

எயிறையழித்தல்	... 44
எருமைமறம்	... 66
ஏணிநிலை	... 54
ஏமவெருமை	... 66
ஏழகநிலை	... 113
ஏறண்முல்லை	... 82
ஏறுகொள்வென்றி	... 157
ஐயம்	... 130
ஒருதனநிலை	... 27
ஒள்வாளமலை	... 69
ஓம்படை	... 104
கட்காஞ்சி	... 40
கடவுண்மாட்டுக்கடவுட்பெண்டி	...
நயந்தபக்கம்	... 109
கடவுண்மாட்டு மானிடப்பெண்	...
டிர்நயந்தபக்கம்	... 109
கடவுள்வாழ்த்து	... 90
கண்டுகன்சிவத்தல்	... 144
கண்டுகைசோர்தல்	... 150
கண்படைநிலை (வாகை)	... 85
ஹை (பாடாண்)	... 92
கணிவன்முல்லை	... 82
கந்தழி (உழிஞை)	... 49
ஹை (பாடாண்)	... 105
கபிலைகண்ணியபுண்ணியநிலை	... 94
கரந்தை	... 13
கரந்தையரவம்	... 13
கழனிநிலை	... 113
களவழிவாழ்த்து	... 96
களவேள்வி	... 76
களிற்றுடனிலை	... 69
கற்காண்டல்	... 114
கற்கோணிலை	... 114
கற்புமுல்லை	128, 129
கன்முறைபழிச்சல்	... 116
கன்னடுதல்	... 115
கன்னீர்ப்படுத்தல்	114, 115
கனவினர்தறல்	137, 138
காஞ்சி	... 31
காஞ்சியதிர்வு	... 31
காட்சி	... 130
காடுவாழ்த்து	... 125
காண்டல்	... 134
காண்டல்வலித்தல்	... 136

காதலிங்களித்தல்	... 144
கர்ந்தள்	... 50
கார்முல்லை	... 126
காவன்முல்லை	83, 84
கிணைநிலை (வாகை)	... 87
ஹை (பாடாண்)	... 96
கிளிவென்றி	... 159
குழிநிலை	... 18
குழிகளைந்த புகழ்சாற்றுநிலை	... 97
குடைச்செலவு	... 34
குடைநாட்கோள்	... 47
குடைநிலை	... 20
குடைமங்கலம்	... 102
குடைமுல்லை	... 85
குதிரைமறம் (நொச்சி)	... 44
ஹை (தும்பை)	... 63
குதிரைவென்றி	... 160
குழவிக்கட்டோன்றிய காமப்	...
பகுதி	... 110
குற்றிசை	... 155
குற்றுழிஞை	... 52
குறுங்கலி	... 155
குறுவஞ்சி	... 27
கூட்டத்துக்குழைதல்	... 145
கூத்தராற்றுப்படை	... 100
கூதிர்ப்பாசறை	... 79
கைக்கிணை	... 107
கையறுநிலை (கரந்தை)	... 17
ஹை (பொதுவியல்)	... 122
கொழிநிலை	... 105
கொடுப்போரேத்திக்கொடாஅர்ப்	...
பழித்தல்	... 156
கொடை	... 10
கொடைவஞ்சி	... 26
கொண்டகம்புகுதல்	... 144
கொற்றவஞ்சி	... 22
கொற்றவள்ளை	... 23
கொற்றவழிஞை	... 48
கொற்றவைநிலை (வஞ்சி)	21, 22
ஹை (வெட்சி)	... 11
கோழிவென்றி	... 158
சால்புமுல்லை	... 86
கிருங்காரநிலை	... 70
சிவல்வென்றி	... 159

துறையகராதி.

ககரு

சுரத்துய்த்தல்	...	7	நாடுவாழ்த்து	...	96
சுரநடை	...	117	நாண்மங்கலம்	...	98
சூதுவென்றி	...	161	நாண்முல்லை	...	127
செருவிடைவீழ்தல்	...	43	நூழில்	...	67
செல்கெனவிடுத்தல்	...	147	நூழிலாட்டு	...	67
செல்வமுங்கல்	...	148	நெஞ்சொடுமெலிதல்	...	138
செல்வு	...	5	நெடுமொழிகூடல்	...	17
செவியறிவுறாஉ	...	102	நெடுமொழிவஞ்சி	...	24
தகர்வென்றி	...	158	நொச்சி	...	42
தந்துரிமை	...	8	பகட்டுமுல்லை	...	128
தபுதாரநிலை	...	118	பகன்முனிவுரைத்தல்	...	136
தலைக்காஞ்சி	...	35	படைவழக்கு	...	32, 33
தலைத்தோற்றம்	...	8	பயந்தோர்ப்பழிச்சல்	...	132
தலைப்பெயனிலை	...	118	பரத்தைகூடல்	...	153
தலைமாராயம்	...	36	பரத்தையையேசல்	...	143
தலையொடுமுடிதல்	...	36	பரத்தையாயில் பாங்குகண்ணரை	...	154
தழிஞ்சி (வஞ்சி)	...	28	த்தல்	...	154
ஹெ (காஞ்சி)	...	32	பரிசில்விடை	...	99
தண்ணைவேட்டல்	...	71, 72	பரிசிந்துறை	...	91
தாபதநிலை	...	118	பரிசினிலை	...	99
தாபதவாகை	...	79	பருவமயங்கல்	...	150
தார்நிலை	...	64	பழிச்சினர்பணிதல்	...	107
தானைநிலை	...	69	பள்ளிமிசைத்தொடர்தல்	...	146
தானைமறம்	...	62	பாசமைநிலை	...	28
திமைகொண்டுபெயர்தல்	...	59	பாசினிலை	...	53
துடிநிலை	...	11	பாடகச்சீரடி பணிந்தபினிரங்கல்	...	146
துணிவு	...	131	பாடல்வென்றி	...	161
தும்பை	...	61	பாடாண்பாட்டு	...	89
தும்பையரவம்	...	61	பாண்பாட்டு	...	65
துயரவற்குரைத்தல்	...	149	பாணவரவுரைத்தல்	...	152
துயிலெடைநிலை	...	92	பாணாற்றுப்படை	...	100
துதிடையாடல்	...	149	பாதிடு	...	9
தோர்மறம்	...	65	பார்ப்பனமுல்லை	...	81
தோர்முல்லை	...	126	பார்ப்பனவாகை	...	77
தோர்வென்றி	...	160	பான்முல்லை	...	128
தொகைநிலை (உழிஞ்சு)	...	60	பிடிவென்றி	...	162
ஹெ (தும்பை)	...	72	பிரிவிடையாற்றல்	...	140
தொட்டகாஞ்சி	...	38	பிள்ளைத்தெளிவு	...	16
தொடாக்காஞ்சி	...	39	பிள்ளைப்பெயர்ச்சி	...	17
தோலுழிஞ்சு	...	51	பிள்ளையாட்டு	...	16
நயத்தல்	...	134	பிள்ளைவழக்கு	...	10
நயப்புற்றிரங்கல்	...	133	பிறர்மனைத்துயின்றமை விதல்	...	154
நல்லிசைவஞ்சி	...	29, 30	கூடல்	...	154
நலம்பாராட்டல்	...	132	பிந்தேர்க்குராவ (தும்பை)	...	68

பின்னேர்க்குரவை (வாகை) ...	76	மங்கலநிலை ...	93
பின்னிலைமுயறல் ...	140	மடலூர்தல் ...	148
புகழ்ந்தனர் பரவல் ...	109	மண்ணுமங்கலம் (உழிஞை) ...	58
புண்ணெடுவருதல் ...	14	மேட (யாடாண்) ...	103
புணராவிரக்கம் ...	133	மணமங்கலம் ...	98
புலவராற்றுப்படை ...	106	மல்வென்றி ...	157
புலவரேத்தும்புத்தேண்டு ...	124	மழபுலவஞ்சி ...	26
புலவிபொருளாகத்தோன்றிய		மறக்களவழி ...	75
பாடாண்பாட்டு ...	108	மறக்காஞ்சி ...	37
புலவியுட்புலம்பல் ...	142	மறமுல்லை ...	85
புலன்நிசிறப்பு ...	10	மறனுடைப்பாசி ...	42
புறத்திதை (வெட்சி) ...	6	மன்னைக்காஞ்சி ...	39
மேட (உழிஞை) ...	50	மாராயவஞ்சி ...	24
புறத்துழிஞை ...	53	மாலைநிலை ...	120
புறநிலைவாழ்த்து ...	104	முதுகாஞ்சி ...	125
பூக்கோணிலை ...	35	முதுபாலை ...	117
பூசன்மயக்கு ...	119	முதுமொழிக்காஞ்சி ...	123
பூசன்மாற்று ...	7	முதுமொழிவஞ்சி ...	25
பூவைநிலை ...	90	முதுவழிஞை ...	55
பூவைவென்றி ...	159	முச்சுவாலை ...	75
பூழ்வென்றி ...	158	முரசுவழிஞை ...	48
பெண்பாற்கிளவி ...	151	முல்லை ...	126
பெருங்காஞ்சி (காஞ்சி) ...	33	முற்றுமுதிர்வு ...	56
மேட (பொதுவியல்) ...	124	முற்றுழிஞை ...	50
பெருஞ்சோற்றுநிலை ...	29	முன்னேர்க்குரவை (தும்பை) ...	67
பெருந்திணை ...	108	மேட (வாகை) ...	76
பெருவஞ்சி ...	29	முனைகடிமுன்னிருப்பு ...	41
பேய்க்காஞ்சி ...	38	முதானந்தம் ...	120
பேய்க்குரவை ...	68	முதிர்முல்லை ...	82
பேய்நிலை ...	38	மெலிதல் ...	135
பேராண்முல்லை ...	84	மெலிவொடுவைகல் ...	136
பேராண்வஞ்சி ...	23	யாழ்வென்றி ...	160
பொருண்மொழிக்காஞ்சி ...	124	யானைக்கைக்கோள் ...	56
பொருநவாகை ...	78	யானைமறம் ...	63
பொருநாற்றுப்படை ...	101	யானைவென்றி ...	158
பொருளொடுபுகழல் ...	87	வஞ்சி ...	20
பொலிவுமங்கலம் ...	98	வஞ்சிபரவம் ...	20
பொழுதுகண்டிரங்கல் ...	143	வஞ்சிக்காஞ்சி ...	35
போந்தை ...	111	வரவெதிர்ந்திருத்தல் ...	141
போர்க்களத்தொழிதல் ...	15	வல்லாண்முல்லை ...	83
போர்மலைதல் ...	14	வள்ளி ...	106
மகட்பாலிகல் ...	58	வாகை ...	73
மகட்பாற்காஞ்சி ...	41	வாகையரவம் ...	74
மகண்மறுத்துமொழிதல் ...	45	வாடைப்பாசறை ...	80

கொளுவின் முதற்குறிப்பகராதி.

க க ள

வாண்மங்கலம்	... 103	வீற்றினிதிருந்த பெருமங்கலம்..	97
வாண்மண்ணுநிலை	... 57	வெட்சி	... 3
வாணட்கோள்	... 47	வெட்சியரவம்	... 4
வாணிகவாகை	... 77	வெருவருநிலை	... 70
வாணிகவென்றி	... 156	வெள்ளிநிலை	... 95
வாணிலை	... 21	வெளிப்படவிரத்தல்	... 133
வாராமைக்கழிதல்	... 141	வெறியாட்டு (வெட்சி)	... 12
வாயினிலை	... 89	வெடி (பெருந்திணை)	... 152
வாயுதைவாழ்த்து	... 101	வேட்கைமுந்துறுத்தல்	... 139
வாள்செலவு	... 34	வேத்தியன்மலிபு	... 18
விரிச்சி	... 4	வேம்பு	... 111
விளக்குநிலை	... 94	வேய்	... 5
விதலிகேட்பத்தோழிகூதல்	... 153	வேள்விநிலை	... 95
விதலிதோழிக்குவிளம்பல்	... 153	வேளாண்வாகை	... 78
விதலியாற்றுப்படை	... 101	வேற்றுப்படைவரவு	... 57

உ

கொளுவின் முதற்குறிப்பகராதி.

(கொளுவேன்பது ஒவ்வொரு வேண்பாவின்முன்னும் பெரும்பான்மை
இரண்டடியாலும் சிறுபான்மை முன்றடியாலும் ஆக்கப்பட்டு
அதன்கருத்தைப் புலப்படுத்திநிற்பது. கொளு - கருத்து;
இதனைச் சூத்திரமென்றுங் கூறுவர்.)

அகத்தோன்காலை	... 56	அருந்திதம்	... 126
அஞ்சொல்வஞ்சி	... 138	அருந்திதை	... 23
அடங்காதார்	... 53	அருமியையோடு	... 43
அடர்விர்பைம்பூண்	... 94	அருமுனையான்	... 34
அடல்வேலாடவர்	... 82	அவன்பெயர்	... 115
அடலஞ்சா	... 39	அழிஞ்ஞர்புறக்கொடை	... 28
அடுதிதலணங்கா	... 76	அழிபடரெ	... 132
அடுதிதலரணத்	... 59	அழிவின்றுபுகழ்நீர்இ	... 72
அடுதிதன்மன்னரை	... 92	அளப்பருங்கடம்	... 94
அடுமுரணகற்று	... 113	அறத்தருசெங்கோல்	... 98
அடையாதார்	... 48	ஆங்கவர்கூறிய	... 150
அண்ணனான்மறை	... 94	ஆங்கவன்முதல்	... 153
அணியலுரை	... 143	ஆடமைத்தோளி	... 121
அந்தமில்புகழான்	... 95	ஆடியலவிர்	... 50
அந்தழையல்குல்	... 133	ஆழ்ந்துபடுகிடங்கோ	... 43
அயிற்படையின்	... 44	ஆற்றாரோழிய	... 14
அரிபாயுண்கண்	... 123	ஆனவென்றி	... 114
அருஞ்சுரத்தும்	... 7	இசுலுதிதோள்	... 98

இணரர்கோதை	... 131	ஒளியினீங்கா	... 11
இமையாநாட்டத்	... 109	ஒளியுமாற்றலு	... 89
இருங்கண்வானத்	... 106	ஒளிந்தெஃகம்	... 69
இருபடையும்	... 69	ஒன் தல்ல	... 148
இல்லவைசொல்லி	... 142	ஒன்றாக் கூறு	... 135
இல்லும்பதியும்	... 83	ஒன்னுதார்படை	... 24
இலைப்பொலிதார்	... 37	ஒன்னுதார்முனை	... 29
இலைபுனைவாகை	... 73	ஒங்கியகல்	... 115
இழிபுடன்றிகல்	... 45	கங்கும்கனைதுயி	... 93
இவட்பயந்தெடுத்த	... 132	கட்டேறுவகை	... 27
இளமைந்தர்	... 110	கண்மகிழ்ந்து	... 16
இறுத்தபிழி	... 30	கணம்பிறங்க	... 7
இறைவனென்கிழ	... 140	கதிர்வேற்கணவ	... 120
இன்கதிர்முறுவற்	... 118	கயக்கருங்கடற்	... 103
இன்னதுசெய்த	... 104	கயலேர்கண்ணி	... 120
இன்னதொன்றெய்	... 106	கருங்கடலுண்	... 50
இன்னேரின்னவை	... 91	கருங்கழன்மற	... 68
ஈண்டியநிறை	... 10	கருதாதார்மதித்	... 52
உடல்சினத்தார்	... 54	கலந்தடையார்	... 47
உணராவெவ்வம்	... 133	கலவாமன்னர்	... 111
உம்மிலரிவை	... 154	கலவார்முனைமேற்	... 4
உரவெய்யோனினர்	... 8	கவர்கனைச்சுற்றங்	... 9
உருத்தெழுமன்	... 126	கழல்வேந்தர்படை	... 67
உருவவால்வளை	... 150	கழிந்தோன்மன்	... 122
உளம்புகல்	... 84	கழுமியகாதற்	... 127
உறுவரைமார்ப	... 144	களங்கழுமியபடை	... 67
ஊழிமாலை	... 149	கறவைகாவல	... 90
எண்ணருஞ்சீர்த்தி	... 103	கன்னவிநிணிதோட்	... 134
எண்ணர்பல்லெயில்	... 57	கன்னவிரோளான்	... 130
எம்மதிலினிகல்	... 60	காண்டல்வேட்	... 142
எரிந்திலங்கு	... 124	காதல்பெருகக்	... 144
எழுமரவக்	... 63	காதற்கணவனொடு	... 40
எழுவுறழ்திணி	... 67	காம்புயர்கடத்திடை	... 117
எறிபடையானிக	... 63	காழுறுகாமற்	... 151
ஏத்திச்சென்ற	... 100	காய்கதிர்நெடுவேற்	... 72
ஏந்திழையாட்டரு	... 41	காரெதிரியகடற்	... 35
ஏந்துபுகழுலகி	... 113	காவல்கண்ணிய	... 90
ஏட்புகழைஞாயி	... 42	கான்மலியுநறுந்	... 81
ஏமாண்ட	... 44	குடைமயங்கிய	... 66
ஏழகழுரினு	... 113	குருந்தலர்கண்ணி	... 118
ஒண்டொழு	... 137	கூடலர்குடர்மாலை	... 16
ஒருகுடைமன்னனை	... 64	கூடார்முனை	... 26
ஒலிகடல்வையகத்து	... 87	கூழ்தனையான்வியன்	... 79
ஒலிகழலானக	... 75	கூற்றிருந்தகொலை	... 97

கொள்வின் முதற்குறிப்பகராதி.

ககக

தேர்வியாற்சிற்	... 77	தேங்கமழ்சிலம்	... 153
கேளல்லார்முனை	... 23	தேம்பாய்தெரிய	... 134
கையொளிர்வேல	... 139	தொட்டிமிழங்	... 9
கொடியான் கூர்ங்கனை	... 120	தொடுகழன்மறவர்து	... 54
கொடுத்தபின்னர்	... 33	தொடுகழன்மறவர்தொ	... 11
கொய்தழை	... 133	தொழில்காவன்	... 49
கோடியர்வெற்பன்	... 146	தொன்மரபி	... 25
சுரும்பிவர்ப்பும்	... 130	தோள்வலிய	... 18
சூழநேயியான்	... 105	நலவனைமடந்	... 142
செங்களத்துச்செழு	... 96	நவைநீங்க	... 81
செங்களத்துமறந்	... 61	நள்ளிருண்மாலே	... 145
செய்கழன்மன்னன்	... 122	நதமலியுறந்	... 40
செருமதிலோர்	... 55	நாற்றிசையும்	... 102
செருமுனையுடற்றாஞ்	... 80	நாற்றிருக்கூந்தன்	... 155
செருவேலோன்	... 38	நிரைகோள்கேட்டுச்	... 13
செம்மடையார்	... 47	நிலவுவேனெடுந்	... 148
செற்றார்மேம்	... 21	நிழலவிழெழி	... 116
செறுதொழிலிற்	... 77	நிற்றலாற்றா	... 143
செறுநர்நாண்	... 127	நீங்காக்காதன்	... 110
சேனோங்கிய	... 100	நீடவுக்குறுகவு	... 26
தக்காங்குப்பிறர்	... 84	நீடோளான்	... 21
தடவரைமார்பன்	... 126	நுழைபுலம்படர்ந்த	... 124
தண்டாக்காதற்	... 107	நெடுந்தேர்த்தானே	... 92
தண்டனைவய	... 87	நெடுமதினெறிந்து	... 97
தம்பிகைவன் விசம்ப	... 71	நெடுவேய்த்தோளி	... 141
தலைகொடுவந்தா	... 36	நேராதர்வள	... 25
தலைவரும்பொருளை	... 125	நோக்கருங்குறம்பி	... 6
தவப்பெரிய	... 121	பகலன்னவாய்மொழி	... 74
தன்னுறு	... 3	பகைபுகழ்க்கிடந்	... 70
தவழ்திரைமுழங்குந்	... 83	படைக்கோடாவிதன்	... 15
தாங்குதிதன்மற	... 33	பரந்தெழுதரு	... 32
தாட்டாழ்த்துக்கை	... 96	பல்லவர்க்கிரங்கும்	... 125
தாபதமுனிவர்	... 79	பல்லிதழ்மழைக்கட்	... 119
தாம்படைத்தலைக்	... 62	பலர்புகழ்புலவர்	... 123
திருக்கிளருமகன்	... 96	பற்றார்தம்முனை	... 5
திருந்தார்தெம்முனை	... 29	பாடருந்தோற்படை	... 52
திருவளர்நன்னக	... 129	பாயிருட்கணவ	... 147
திருல்வேந்தன்	... 101	பிணம்பிறங்கிய	... 38
துணிபுணருந்	... 82	பிற்பயக்குமெஞ்சொல்	... 101
துணிவுடைய	... 44	புகழ்துவலமுக்காலமு	... 79
துயர்தீரப்	... 95	புகழொடுபெருமை	... 78
துயரொடுவைய	... 146	புண்ணியநீரிற்	... 57
துன்னருஞ்சிறப்	... 111	புரவலன்மகிழ்	... 99
தேங்கமழ்கோதை	... 152	புரவலனெடுங்குடை	... 89

புரிவளைநெகிழ	... 136	மன்னனூரு	... 68
புலம்பொடுவைகும்	... 137	மன்னியசிதப்பின்	... 93
புணையிழையிழம்	... 118	மன்னுயிர்த் த	... 40
பூண்மூலையார்	... 106	மன்னுறு	... 3
பூம்பொழித்புறம்	... 62	மாணிழைக்கு	... 152
பெய்கழலான்	... 76	மாநிலத்தியலு	... 131
பெய்கழம்பெருந்தகை	... 108	மாயிருங்கக்குன்	... 146
பெய்தாமஞ்சரும்பிமிர	... 20	மாவுடைத்தார்	... 49
பெய்தாரகலம்	... 145	மாறின்றிதந்	... 82
பெய்வளையவ	... 138	மாறுகொண்டா	... 56
பெருநல்லானுழை	... 101	மான்மமலை	... 149
பேணைதார்மந்	... 59	முக்குணன்முயக்கம்	... 109
பேணியபிதர்	... 153	முகைபுரைமுதுவன்	... 141
பொய்யாதுபுண்மொழி	... 10	முடியிசையுழினை	... 47
பொருபடைகளத்	... 65	முத்தவிர்ப்புண்	... 32
பொருபடையுட்	... 27	முதுகுழிமறவ	... 34
பொற்றூரகலம்	... 155	முரணவியச்	... 55
பொன்புனைத்	... 61	முழவுமழ்திணிதோ	... 75
பொன்புணையுழினை	... 48	முறிமலர்த்தா	... 65
பொன்றிகழ்	... 128	முன்னடையா	... 29
போதார்கூட்தம்	... 150	முன்னிழந்த	... 140
போர்தாங்கிப்	... 17	முன்னெழுதரு	... 64
மடுத்தெழுந்தமறவே	... 27	மூதரினிலந்த	... 117
மண்கெழுமறவன்	... 37	மூவர்கொழு	... 105
மண்கொண்டமற	... 85	மேல்வரும்படை	... 31
மண்டமருண்	... 36	மேவருங்கணவன்	... 129
மண்டிணியூலத்	... 18	மேன்மூவரு	... 78
மண்ணகங்காடன்	... 91	மைந்துடையாடவர்	... 22
மண்ணெடுபுகழ்	... 14	மைந்துயரமறங்கட	... 35
மண்மருளத்	... 114	மைவரைநாடன்	... 144
மணிவளைநெகிழ	... 136	மைவரைநாடனை	... 136
மதிக்குடைக்கிழ்	... 27	மொய்தாங்கியமுழு	... 85
மயலமுழித்	... 92	மொய்திகழ்வேலோன்	... 57
மயிற்சாயன்	... 58	வண்டமர்குஞ்சி	... 135
மலைத்தெழுந்தோ	... 13	வண்டுசூழ்தாமம்	... 114
மலையோங்கிய	... 123	வணங்காதார்மதிம்குமரி	... 58
மற்றவாச்சேரி	... 154	வயங்கியபுகழ்	... 107
மறத்துரைமலிந்து	... 50	வயன்மிகுசிதப்	... 127
மறத்திரிலல்லா	... 102	வரிவளைநெகிழ்த்	... 138
மறப்படைமறவே	... 42	வருவாரையெதிர்	... 15
மறவேந்தனிற்	... 24	வலிகெழுதோள்	... 69
மன்மேம்பட்ட	... 17	வழிபடுதெய்வ	... 109
மன்னையாரையு	... 41	வன்வாரமுரசுமொடு	... 20
மன்னவன்புகழ்	... 23	வளைஞரலவியிரார்ப்ப	... 52

வெண்பாவின் முதற்குறிப்பகராதி.

களக

வா அண்மதவர்	... 51	வெம்முனைநிலை	... 10
வாடாவஞ்சிதலை	... 20	வெம்முரணன்மகள்	... 45
வார்வலந்ததுடி	... 8	வெயர்பொடிப்பச்	... 66
வாலிழையோர்வினை	... 12	வெருவரும்வாளமர்	... 17
வாள்வாய்த்தவடு	... 71	வெள்வனைநெகிழ	... 151
வான்ரேயுமலையன்	... 86	வெள்வாளவேந்தன்	... 85
விண்டோயுநிலை	... 53	வெள்வாளமருட்	... 86
வியவிடமருள்	... 39	வென்றார்த்துவிதன்	... 7
வியன்யனைவிடலை	... 38	வென்றியோடுபுகழ்	... 51
விரும்பாரமரிடை	... 111	வென்றிவேந்தன்பணி	... 3
விரைபரிகடவி	... 6	வென்றேந்தியவிதற்படை	... 76
வில்லோர்நுதலி	... 108	வேஞ்சினமாற்றன்	... 31
வில்லேருழவர்	... 5	வேண்டியபொருளின்	... 4
விலங்கமருள்	... 70	வேத்தமருள்விளிர்	... 116
விழுமங்கூர	... 122	வேந்தன்மாயர்	... 119
விதற்படைமதவர்	... 112	வேந்தனுண்மகிழ	... 99
வினைமுற்றியகளை	... 109	வேய்பிணங்கிய	... 55
வெஞ்சின்வேந்தன்	... 35	வேல்வேந்தனுண்	... 98
வெட்சியாரைக்கண்	... 14	வேற்றானைமந்	... 62
வெண்கண்ணியுங்	... 74	வையகத்துவிழை	... 87
வெண்கோட்டகளி	... 65	வையகம்விணங்க	... 22
வெந்திலலான்வியன்	... 80		

உ

வெண்பாவின் முதற்குறிப்பகராதி.

அகத்தன்வார்கழ	... 45	அருகோடிநீங்கா	... 158
அங்கட்கிணையன்	... 10	அரும்பிற்றகுமுண்டோ	... 153
அங்கையுணைல்லி	... 18	அருவரைபாயந்திறு	... 31
அஞ்சுவருதானை	... 75	அலர்முலையஞ்சொ	... 119
அஞ்சொற்பெரும்	... 152	அவிழ்மலர்க்கோதை	... 27
அடக்கருந்தானை	... 63	அழலடைந்தமன்மத	... 22
அடம்புகழ்பாடி	... 116	அழலவிர்வை	... 97
அணக்கருந்தானை	... 98	அழுங்கனீர்வை	... 13
அணங்குடைநோலை	... 22	அளந்ததிதை	... 92
அணிவருநூஞ்சிலம்	... 146	அளியகழல்வேந்த	... 41
அந்தணர்சான்றோர்	... 102	அரு அநிலைச்சாடி	... 4
அந்தரத்தோயு	... 52	அறிந்தவராயந்த	... 21
அந்தழையல்கு	... 58	அறியார்வயவ	... 55
அம்மென்கிளவி	... 132	அன்மெறிந்தானு	... 49
அயர்வொடு	... 137	அனையவமரு	... 74
அயிலன்னகண்	... 25	ஆடரவம்பூண்	... 42
அரிகொண்டகண்	... 109	ஆடலமர்ந்தானடி	... 107

ஆடலமர்ந்தானமர்	... 67
ஆம்பலுடங்கு	... 150
ஆமினிமூப்பு	... 87
ஆயபெருமை	... 124
ஆயாததிலய	... 124
ஆயுமடுதி	... 38
ஆழவிடுமோ	... 146
ஆளமர்வெள்ளம்	... 17
ஆளிமணிக்கொழு.	... 11
ஆற்றினுண்ணரின	... 123
ஆனவயவர்	... 68
இகலேதுணையா	... 6
இடம்படுஞால	... 119
இணரார்நறுங்	... 133
இம்மூவுலகி	... 79
இயவர்புகழ்	... 29
இலராமுரைப்ப	... 159
இளமைநிலைதளர	... 125
இளிகொண்டதிஞ்	... 9
இறுமுறையெண்	... 10
இறுவரைவீழ்	... 69
இறையேயிறந்த	... 143
இன்றிப்பட்டுரோ	... 148
இன்றபுகலோ	... 35
இன்றொடைநல்	... 100
இன்னரெனவேண்டா	... 25
இன்னொசொகின	... 121
ஈண்டரில்கூழ்	... 43
ஈண்டியெருவை	... 97
உணங்குபுலவ	... 34
உய்த்தல்பொறுத்	... 128
உய்த்தொழிவா	... 6
உரவெரிவேய்	... 117
உரவொலி	... 133
உரைப்பினது	... 15
உலவாவளஞ்	... 76
உவன்மலையென்	... 36
உவனின்றுறு	... 57
உழினைஞமுடிபுனை	... 47
உழுதுபயன்கொண்	... 78
உள்ளத்தவலம்	... 149
உள்ளமுருக	... 135
உளைத்தவர்கூறு	... 154
உறுகூடர்வாளோ	... 64

உறையார்விசம்பி	... 86
ஊக்கமுரண்	... 49
ஊடியலுட	... 110
ஊதையுளர	... 126
ஊழிதோறுழி	... 129
ஊறின்றுவகை	... 84
எங்கண்மலர	... 58
எங்கண்வனெ	... 70
எஞ்சொலெதிர்	... 102
எண்ணிகல்	... 119
எண்ணினிடரெ	... 96
எம்மனையாமகிழ்	... 113
எழுதெழின்மாடத்	... 57
எழுதெழின்மார்ப	... 140
எழுவணிஞ்ஞாரி	... 5
ஏந்துவாட்டானை	... 84
ஏவலிகழ்மறவ	... 56
ஐந்துகதிபு	... 160
ஐயங்களைந்திட்	... 32
ஐயவிசிந்தி	... 39
ஒட்டியாரெல்	... 159
ஒல்லெனீர்ஞாலத்	... 81
ஒலிமணித்தின்	... 160
ஒளவான்மலை	... 9
ஒளவான்மறவ	... 45
ஒளவாளமரு	... 92
ஒன்றியவர்	... 59
ஒன்றிலிரண்டாய்	... 104
ஒன்றொழினையோ	... 40
ஒங்கியவேலான்	... 143
ஒடுக்கோல்வளை	... 140
ஒதக்கரைதவழ்	... 77
ஒருயிராக	... 120
கஞ்சுகம்வாய்	... 158
கழுகமழ்வேரி	... 41
கடுங்கண்மறவ	... 66
கடைநின்று	... 134
கண்டான்மலை	... 157
கண்டுகளித்து	... 145
கண்ணவனை	... 1
கணனார்ந்து	... 115
கத்தோடை	... 48
கியக்கியனோய	... 88
கயற்கூடு	... 151

வெண்பாவின் முதற்குறிப்பகராதி. க௭௩

கரியபெருந்தடங்	... 155	கேள்விமறையோர்	... 95
கருங்கழல்	... 98	கைகால்புருவங்	... 161
கருந்தடங்கண்	... 130	கொங்கலர்கோதைக்	... 103
கருந்தலையும்	... 37	கொங்கலர்தார்	... 86
கரும்பகடுஞ்	... 98	கொங்கவிழைம்	... 103
கரும்பொடுகாய்	... 28	கொட்குநிமிருங்	... 38
கல்லருவி	... 132	கொடிபடுமுத்	... 104
கல்லென்றவேலி	... 127	கொடுவரிசுடி	... 7
கலந்தவனைக்	... 118	கொய்தாரமார்பி	... 127
கவ்வைபெருக	... 131	கொல்களிதூ	... 112
கவலைமறுகிற்	... 80	கொலையானைக்	... 36
கழகத்தியலுங்	... 161	கொலைவிற்புருவ	... 100
கழுதார்பதற்	... 62	கொன் துருத்த	... 39
களமர்கதிர்	... 26	கோடும்வயிரு	... 59
கற்பின்விழுமிய	... 72	கோடுயர்வெம்பி	... 55
கற்பொறியும்	... 54	கோள்வாய்முதலை	... 53
கன்னவீரோளா	... 135	களவைநீர்வேலி	... 41
சன்னின்றனெ	... 83	சங்குங்கரு	... 14
காடுகனலக்	... 115	சில்வனைக்கை	... 101
காடுங்கடுந்திரை	... 156	சிறந்ததிதுவென்	... 86
காணிலரனு	... 12	சீர்மிகுநல்லிசை	... 156
காதல்பெருகி	... 144	சுடுமணெடுமதி	... 54
காமநெடுங்க	... 141	சுற்றியசுற்ற	... 26
காய்ந்துகடுங்	... 66	சூடினான்வாளை	... 74
கார்கருதி	... 61	சூடியவான்பி	... 107
காலார்கழலார்	... 13	சூழ்கதிர்வாள்	... 95
காலான்மயங்கி	... 64	சூழ்ந்தநிரை	... 7
காலேமுரசு	... 56	செங்கண்மழவிடை	... 20
காவலமைந்	... 74	செங்கண்மதவர்	... 56
கான்படுத்தியிற்	... 28	செயிர்க்கணிகழாது	... 80
கிளையாய்ந்து	... 68	செருமலிவென்	... 65
குண்டயலர்காந்தட்	... 111	சொல்லுஞ்சுவட்	... 158
குடைவரையேந்தி	... 157	சோலையிலன்ன	... 120
குந்தன்கொடு	... 63	தண்டாரணிய	... 154
குருகுபெயரிய	... 50	தண்டாவிருப்பி	... 8
குரும்பைவரி	... 135	தமருட்டலையா	... 22
குரையழன்மண்டி	... 30	தளரியரூய்	... 65
குலாவுஞ்சிலை	... 32	தன்கணளிய	... 137
குவளைநெடுந்	... 162	தன்னிழலோ	... 102
குளிறுமுரசங்	... 25	தாங்கன்பின்றங்	... 44
குளிறுமுரசினன்	... 52	தாங்கியகேளொடு	... 40
கூடிமுரசிரங்	... 24	தாட்டாழ்தடக்	... 27
கூடியகொண்	... 144	தாமரைமேல்	... 131
கூற்றினத்தன்னார்	... 5	தாயன்னார்	... 122

தாழாரமார்பினுன்	... 23
திங்கள் விளங்குங்	... 128
திருதுதல்	... 131
திண்டிபுங்கண்டு	... 93
திர்த்தநீர்பூவொடு	... 58
திர்ந்துவணங்கி	... 127
துன்னருந்தானை	... 112
துன்னருந்துப்பித்	... 33
தெம்முனையேய	... 34
தெரிவின்றி	... 145
தெருவினலமருந்	... 101
தொடியண்தோ	... 111
தொடைவிடையூ	... 81
தோடவிழ்தார்	... 138
நகையமராய	... 37
நடுங்கிநறு	... 148
நடையூறு	... 1
நல்கெனினுமிசையா	... 109
நல்வனையேக	... 138
நாட்டியவாய்	... 90
நாப்புலவாச்சொன்	... 17
நாவல்பெயரிய	... 60
நாவாயுந்தோணி	... 53
நிரைபொறிவாயி	... 53
நிலையுநிரையு	... 5
நின்றபுகழொடு	... 100
நின்றபுகழொழிய	... 51
நின்றநிலமிசை	... 123
நீர்பலகான்மூழ்	... 79
நீர்மலிகண் ணெடு	... 117
நுடங்கருவி	... 141
நெடிபடுகானத்	... 4
நெய்கொணின	... 129
நெய்யணிகசெவ்	... 47
நேரார்படை	... 70
நேராரம்பூண்	... 24
பகடுவாழ்கென்	... 87
படைநலின் த	... 99
பண்ணவாந்திஞ்சொ	... 155
பணையாவதை	... 142
பரிசைபலகடந்து	... 45
பருக்காமூஞ்செம்	... 94
பருதிசெல்வானம்	... 35
புலவுரைத்துக்	... 153

பலிபெறுநன்னக	... 23
பாய்ந்துமெறிந்து	... 158
பாயினார்மாயு	... 43
பாலைபடுமலை	... 160
பிடித்தாடியன்ன	... 76
பிணங்கமருட்	... 18
பிள்ளைகடுப்ப	... 15
பிதைபுரை	... 136
பீடுலாமன்னர்	... 29
புகழொழியவை	... 122
புரிவின்றியா	... 82
புரிவொடுநாவினா	... 159
புல்லார்நிரை	... 11
புல்லார்புகலொடு	... 51
புலிக்கணமுஞ்	... 14
புன்மேயுந்தசைஇ	... 7
புனையும்பொலம்	... 126
பூங்கணெடுமுடி	... 105
பூந்தாமவரயித்	... 97
பூவைவிரியும்	... 90
பூவொடுநீர்தூவி	... 114
பெண்மேனலிவு	... 137
பெரும்பணை	... 150
பெரும்பூட்சிறு	... 83
பெருமட	... 133
பைந்தொடிமே	... 118
பொய்யகலநாளும்	... 18
பொய்யில்புலவர்	... 124
பொறிமயிலாலி	... 151
போர்க்குப்புணை	... 39
பொவம்பணைமுழ	... 20
மங்குன்மனங்	... 107
மடங்கலிற்சீறி	... 30
மண்டமர்த்தின்	... 72
மண்டுமெரியுண்	... 3
மண்பதநோக்கி	... 157
மதியேர்நெடுங்குடை	... 75
மயங்காததார்	... 50
மயங்கிமகிழ்	... 145
மயிர்க்கணத்தன்னார்	... 51
மருப்புத்தோளா	... 66
மல்லாடுதோளா	... 138
மலைபடுசார்த	... 108
மற்கொண்ட	... 140

வெண்பாவின் முதற்குறிப்பகராதி. களநு

மன்மேல்வரு	... 32	வளையும்வயிரு	... 43
மன்னர்மடங்கள்	... 89	வாட்புகா	... 116
மாட்டியபிள்ளை	... 16	வாடைநலிய	... 80
மாணலங்கொள்ளு	... 154	வாணுட்கொள்ளு	... 48
மாயவன்மாய	... 105	வாளமரின்	... 113
மாலேதுயல	... 115	வாணைபிறழும்	... 69
மிகத்தாயசெங்	... 44	வானத்தியலு	... 151
மிகையணங்குமெய்	... 114	வானமிறைவன்	... 71
மின்னூர்சினஞ்	... 63	விட்டமுனென்	... 36
முந்தத்தான்மா	... 121	விண்வேண்டி	... 93
முந்தைமுதல்வர்	... 11	வில்லார்குறும்	... 33
முல்லைக்குத்தேரு	... 91	விலங்குநீர்	... 147
முற்றமுலையார்	... 142	வின் முன்கணை	... 83
முன்புறந்தான்	... 125	வின்னவினோளா	... 85
முன்னர்முரசிரங்க	... 21	வினோர்த்தோர்க்	... 28
முன்னரும்பின்னரு	... 68	வெங்கண்முரசு	... 70
மூவருநெஞ்சமர	... 78	வெங்குருதி	... 15
மேலாரிறை	... 92	வெந்தொழிநகூற்	... 71
மேவாருயி	... 16	வெய்யநெடிது	... 152
மொய்யகத்தமன்னர்	... 67	வெய்யோன்கதிர்	... 94
மொய்யணலானி	... 8	வெல்புரவி	... 99
மொவல்விரியு	... 129	வெல்பொறியு	... 61
யாமுயங்குமெ	... 143	வெள்வாட்கரு	... 48
யானைதொடரு	... 147	வெள்ளம்போற்	... 78
வஞ்சமில்லோ	... 77	வெள்ளிமுனைத்த	... 96
வண்டுறையுங்கூந்த	... 161	வெறிகொளறைய	... 106
வந்தபடைநோளு	... 82	வேட்டவையெய்தி	... 136
வயங்குளைமான்	... 108	வேண்டார்பெரியர்	... 113
வயிர்மேல்வளை	... 62	வேண்டுதியானீயு	... 106
வரிசைகருதாது	... 91	வேந்தார்ப்பவெஞ்	... 121
வரிப்பந்துகொண்	... 110	வேயுள்விசம்பு	... 85
வள்வாயந்து	... 149	வையமகளை	... 90
வளிறுந்த	... 94		

. இடம்விளங்கா மேற்கோள்கள் .

பக்கம்.

- சு. “ஏவ லினையர் தாய்வயிறு கறிப்ப.”
- உசு. “ஒருசீர் செந்தூக் கிருசீர் மதலை
முச்சீர் கோயி னாற்சீர் துணிவே
ஐஞ்சீர் நிவப்பே யறுசீர் தழாஅல்
எழுசீர் தானெடுந் தூக்கென மொழிப.”
- சசு. “ஆயிரு துணையு மரசர்க் குரிய.”
- அஉ. “குடிப்பிறப்புக் கல்வி குணம்வாய்மை தாய்மை
நடிச்சொல்லு நல்லணி யாக்கங் - கெடுக்கு
மழுக்கா றவாவின்மை யவ்விரண்டோ டெட்டு
மிழுக்கா வணையின்க ணெட்டு.”
- சுசு. “விட்டில் கிளிநால்வாய் வேற்றரசு தன்னரசு
நட்டம் பெரும்பெயல்காற் றெட்டு.”
- கரசு. “நாடிய நட்புப் பகைசெலவு நல்லிருக்கை
கூடி னரைப்பிரித்தல் கூட்டலா - நீடிலா
வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூதுபொரு
ளீட்டங்கட் காம மிவை யேழு.”
- கரசு. “உருவி யாகிய வொருபெருங் கிழவனை
யருவி கூறுத லானந் தம்மே.”
- கருள. “நெல்வரகு சாமை துனையிறுங்கு கேழ்வரகு
கொள்ளுமுந்தோ டெண்விளைவா கும்.”

புறப்போருள் வேண்பாமாலையிலுள்ள

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

[எண் - பக்கஎண்.]

அ - அழகு, 118, 131; ஒரு சாரியை, 127.
அகடு - வயிறு, 87, 96.
அகத்தியமுனிவர் தேவர்கள் வேண்டப் பொதியிலில் இருந்தது, 2.
அகத்தியமுனிவர்மாணக்கர் பன்னிரு அகநாடு - உள்நாடு, 21. [வார், 2.
அகம் - அந்தணரில்லம், 23. [142.
அகலம்-மார்பு, 44, 83, 117, 140,
அகலிடம் - அகன்றழ்மி, 124, 131.
அகவ - பாட, 25.
அகழ்கடல் - அகழ்த்தகடல், 119.
அகற்றும் - பெருக்கும், 113.
அகனகர், 75.
அகையழல் - கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பு, 120. [உள்ளங்கை.)
அங்கையுள் நெல்லி, 18. (அங்கை - அச்சுறீஇயன்று - அச்சமுறுத்தியது, அசேதனம், 122. [38.
அசை - தூக்குதல், 68.
அசைஇ - இளைப்பாறி, 7.
அசைஇய - வைத்த, 7.
அசைகள் (அரோ, ஆல், ஒடு), 7, 13, 24, 26, 108, 146.
அசைதல் - வருத்துதல், 107.
அசைநிலை, 2, 5, 7, 14, 21, 26, 28, 65, 108, 124, 146.
அசையா - வருந்தாத, 107.
அஞ்சல் - அஞ்சாதே கொள், 157.
அஞ்சாதேகொள் - அஞ்சற்க, 157.
அஞர் - துன்பம், 5, 14, 18.
அட்டிமதுரம் - அதிமதுரம், 158.
அட்டு - கொன்று, 10. [சேனை, 63,
அடக்கருந்தானை - விலக்குதற்கரிய

அடகு - இலைக்கறி, 118, 129.
அடர் - தகடு, பொற்றகடு, 94.
அடர்ந்து - நெருங்கி, 5.
அடல் - கொல்லல், 82; வெற்றி, 81.
அடி - செருப்பு, 4.
அடிப்பட - வழிப்பட, 59.
அடிப்படுத்தல் - அடக்கல், 90.
அடியிரட்டித்து - இட்ட அடியின் மேலே அடியிட்டு, 15.
அடியுறை, 155.
அடுகம் - அடுவேம், 56.
அடுகளம் - கொல்லும் களரி, 91.
அடுதல் - வருத்துதல், 143.
அடம்புகழ்பாடல் - பிரதாபத்தைப் பாடுதல், 116.
அடை - இலை, 157. [வார், 25.
அடைகுறுவார் - கிட்டுதலைப் பெறு
அடையாதார் - பொருந்தாதார், 49.
அடையார் - பகைவர், 3.
அடையாளப்பூ, 111.
அண்ணல் - தலைமை, 63, 94.
அணக்கு - வருத்துதல், 98.
அணங்க - ஆர்ப்ப, 114.
அணங்காடல், 76.
அணங்கிய - பட்ட, 72; வருத்திய, 34. [வருத்துதல், 18.
அணங்கு - தெய்வம், 22; பேய், 76;
அணங்கும் - வருத்தும், 86, 114.
அணல் - கபோலம், பசுவின் அலை தாடி, 8.
அணி - அலங்காரம், அழகு, 8, 143.
அணியிட்டு - கடைக்கணித்து, 31.
அணியெழு - சிறைத்தகணையம், 52.
அதர் - வழி, 12.

கள அ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

அதிர்தல் - முழங்குதல், 48.
 அந்தக்காணம், 87.
 அந்தகாரம் - இருள், 79.
 அந்தணர்க்குக் கேள்வியும் வேள்வி
 யும் இன்றியமையாதன, 77.
 அந்தணர்க்கு நெருப்பு உவமை, 77.
 அந்தணர்க்குப் பசுக்கொடுத்தல், 94,
 95. [இணங்குவித்தல், 81.
 அந்தணர் தூதுசென்று அரசரை
 அந்தணரிருப்பிடம், 23.
 அந்தம் - முடிவு, 22.
 அந்தரம் - ஆகாயம், 52.
 அந்ரம்பு - அழகியநரம்பு, 161.
 அப்பு - நீர், 143.
 அப்புவிழவு - நீர்விளையாட்டு, 143.
 அபியோகம் - முறையீடு, 81.
 அம் : சாரியை, 47.
 அம்பல் - புறங்கூற்று, 139.
 அம்பலம் - மன்று, 22, 148.
 அம்பற்பெண்டிர் - புறங்கூறும் பெ
 அம்பு, 7. [ஈழிர், 139.
 அம்புக்கு மகளிர்கள், 41.
 அம்புமழை, 34.
 அம்மென்கிளவி, 132.
 அமர்தல் - விரும்புதல், 20, 109.
 அமர்ந்தன்று - விரும்பியது, 4.
 அமர்ந்தான் - மேற்கொண்டான், 67.
 அமரர் - கடவுளர், 109.
 அமலை - கூத்து, திரட்சி, 69.
 அமளி - அனை, ஆசனம், 97.
 அமை - மூங்கில், 52.
 அமைத்த - மதித்த, 159.
 அமையாக்காதல் - ஆராத அன்பு, 109.
 அயர்தும் - விரும்புவேம், 156.
 அயர்ந்து - மறந்து, 124.
 அயர்வு - மயக்கம், 137.
 அயராரின்றார் - அழியாரின்றவர், 22.
 அயில் - வேல், 25.
 அயில்வார் - கூரியகத்தி, 28.
 அயில்வேல் - கூரியவேல், 10.
 அரங்கம்-மண்டபம், 48. [ய்தல், 95.
 அரசர் அந்தணர்க்குக் கோதானம் செ
 அரசர் ஆறிலொரு கடமைவாங்குதல்,
 84.

அரசர் இறந்தபின் சுவர்க்கமடைதல்,
 84. [வேண்டுமென்றல், 102.
 அரசர் இன்னொன்றொருக்கு வழிநிற்க
 அரசர் உழைத்தவீர்க்கு மருதநில
 மும் வரிசையுங் கொடுத்தல், 18.
 அரசர்க்குரிய ஐந்தொழில், 75.
 அரசர் தம் சேனைக்கு விருது, நாடு,
 சிறந்த பொருள்கள், லிளைநிலம்,
 யானை, குதிரை முதலியன கொடு
 த்தல், 61.
 அரசர் தம்பகைவருடைய அரண்களை
 இடித்துக் கழுதையேராலுழுது
 கவடியையும் குடைவேலையும்விதை
 த்தல், 57.
 அரசர் தாம் வென்றநாடு தம்வசமா
 தற்கு நெடுநாள் அங்கிருத்தல், 59.
 அரசர் திறையளந்து விட்டுச் சக்கர
 வர்த்தியைக்காணக் காத்திருத்தல்,
 93.
 அரசர் நாகுகாத்தற்றொழிலிற் சோம்
 புதல் கூடாது, 84. [104.
 அரசர் நீக்குதற்குரிய ஏழுசெயல்கள்,
 அரசர் பகைவர்நகரை ஒருவரும் வெ
 ளியே போகாதபடி வளைத்தல், 6.
 அரசர் பகைவரை வென்று தம் ஆபு
 தத்தை உயர்த்தல், 23, 76, 93.
 அரசர் பாதுகாத்தற்குரிய ஆறு செய
 ல்கள், 104.
 அரசர்பார் சென்ற கிணைவர், லிடியற்
 காலத்திற் கிணைகொட்டி யானை
 வாழ்கவென்று வாழ்த்தல், 96.
 அரசர் புத்திரசனனகாலத்திற் படை
 யெடாமை, 99.
 அரசர் புலவரை அனுப்புமையில் பின்
 நடந்துவருதல், 99.
 அரசர் போர்க்களத்தில் தமது அடை
 யாளப் பூவையணிதல், 111.
 அரசர் போர்க்களத்தில் பாணர்க்கு
 யானை கொடுத்தல், 97.
 அரசர் மகப்பேறுற்றபொழுது யானை
 பொன் முதலியன அளித்தல், 98.
 அரசர்மனம் வெற்றியையே நினைத்தல்,
 16. [முழங்கல், 56, 95.
 அரசர் மனையிற் காலையில் முரசம்

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. களக்

அரசர் விடியற்காலத்தில் மங்கலங்
களை அனுபவித்தல், 93.
அரசர் வெண்கொற்றக் குடைக்கு
நிறைமதி, 17.
அரசர்வெண்கொற்றக் குடைக்கு முத்
தமாலையணிதல், 33.
அரசருக்கு உயிர்களைக் காத்தலே சிற
ந்த செல்வம், 62.
அரசருக்குச் சூரியன், 64. [பது, 103.
அரசருக்கு நீதி நிலத்தைத்தருமென்
அரசருக்குப் பகைவர் தேசம் நடுங்குத
அரசருக்கு ஶீரமே மதில், 59. [ல், 99.
அரணம் - எயில், 59.
அரதனம், 26.
அரவும் உடும்பும் போல் வீரர் மதிலேணி
யில் ஏறுதல், 54. [யது, 137.
அரற்றின்று - வாய்விட்டுப் புலம்பி
அரன் - இறைவன், 12. [109.
அரி - அழகு, 96 ; கருவரி செவ்வரி,
அரிகொண்டகண் - கருவரி செவ்வரி
பரந்தகண், 109.
அரிதல் - அறுத்தல், 43.
அரிமா - சிங்கம், 69, 71.
அரிமானமளி - சிங்காதனம், 97.
அரில் - பிணக்கம், 34, 117 ; பிண
க்கு, 43. [மம், 153.
அரும்பிற்குமுண்டோ அலரது நாற்
அரும்புதல் - தோற்றுதல், 135.
அருவி - உருவமில்லாதது, 109 ; நீரின்
ஒழுக்கம், 107 ; மலையில் விழும்
அருவி, 132.
அருவி முரசுபோல முழங்கல், 142.
அருளிய - அருள, 92.
அருளுமதி - அருளுவது, 129.
அரோ: அசை, 51, 65, 124.
அல் - கனவு, 109 ; இரவு, 138.
அல்லாந்து - அலம்வந்து, 124.
அல்லியந்தார், 98.
அலங்குதல் - விளங்குதல், 63.
அலந்து - நொந்து, 22, 118.
அலம்வந்து, 124. [80.
அலம்வர-அசைந்து வர, 114 ; சுழல,
அலமருதல் - சுழலுதல், 101.
அலமரும் - சுழலும், 143.

அலர் - பழி, 140.
அலாசுறுதல், 139, 140.
அலாதல் - பீணத்தல், 119.
அலாநூற்றல் - பழிசுற்றல், 134.
அலற - கலங்க, 3.
அலேதாடி (பசுவின் உறுப்பு), 8.
அவ்வளை - அழகியவளை, 118.
அவ்வாய் - அழகியவாய், 131.
அவண் - அவ்விடம், 119. [96, 118.
அவதரித்தல் - தங்குதல், 18, 26, 84,
அவலம் - துயரம், 149.
அவாம் - ஆசைப்படும், 154.
அவாய் - ஆசைப்பட்டு, 137.
அவி - அவிசு, 95. [117.
அவிதல் - இறத்தல், 20 ; மிகுதல்,
அவிந்த - பட்ட, 69.
அவிந்தன்று - ஒழிந்தது, 88.
அவிந்தார் - கெட்டார், 60.
அவிப்பவி-உயிர்ப்பவி, 86. [ரூள், 132.,
அவியாள் - அணைக்கமாட்டாள், ஆம்
அவிர்தல் - விளங்குதல், 32.
அவிரந்து, 124. [27.
அவிழ்தல் - ஒழுக்கல், 135 ; மலர்தல்,
அவைவமாந்தர் - அவைக்களத்துச்சான்
ரோர், 81. [84.
அவையத்தார்க்குரிய எண்குணம், 82,
அவையத்தும் - அரசவையிடத்தும்,
94. [ன்க, 161.
அழகம் (அளகம்) - பனிச்சை (எது
அழகு பீர்க்கம்பூப்போலப் பசுத்தல்,
155.
அழல்விழியா - அழலாகநோக்கி, 85.
அழலவிர்பைங்கணரிமான், 97.
அழனடப்ப - நெருப்புச்செல்ல, 6.
அழித்துச் சொல்லல் - மறுத்துச்
சொல்லல், 30. [விதனம், 132.
அழிபடரெவ்வம் - மிக்கு நடக்கும்
அழிபடை - கெட்டசேனை, 45.
அழிபு - அழிதல், 23 ; கேடு, 30, 63 ;
தோல்வி, 81 ; நொந்து, 39. [13.
அழுங்கல் - ஆரவாரித்தல், சத்தித்தல்,
அழுங்கின்று - ஒழிந்தது, 148.
அழுவம் - காடு, 121 ; நடு, 74 ; நடுவு,
112 ; யுத்தம், 83.

அள்ளகடு - செறிந்தவயிறு, 96.
 அளகம் - பளிச்சை, கூந்தல்வகையுள்
 ஒன்று, 103, 160, 161.
 அளந்தி திறையார் - இட்ட திறையி
 னையுடையார், 92.
 அளறு - சேறு, 54.
 அளி - அருள், 137; இரக்கம், 11;
 கருணை, 79; தண்ணளி, 89.
 அளித்தல் - ஒத்தல், 18.
 அளித்து - அளிக்கத்தக்கது, 99.
 அற்று - அற்றறுதிப்பட்டு, 155.
 அற - கெட, 43.
 அறந்தருஞ்செங்கோல் - தருமத்தினை
 யுண்டாக்குஞ் செங்கோல், 98.
 அறந்தெரிகோலான் - தருமத்தையா
 ராயும் செங்கோலான், 102.
 அறம்பொருளின் பமே உலகியல்பொ
 ருள், 123.
 அறிவயர்ந்து - உணர்ச்சி மறிந்து, 124.
 அறிவன் - புலமைமிக்கவன், 104.
 அறை - கற்பாறை, 142; ஒலி, 106.
 அறைகூவுதல் - போர்செய்தற்கழைத்
 த அறைதல் - ஒலித்தல், 106. [தல், 34.
 அறைய - சொல்ல, 58.
 அன்னப்பறவை, 89.
 அன்னா - அன்னையே, 121.
 அனுகரண ஓசை, 81.
 அனுகரணசத்தம், 125, 127.
 அனுகரணத்தினையுடையகீர்த்தி, 127.
 அனுயோகம் - வினா, 81.
 அனைய - அத்தன்மையவாகிய, 74.
 ஆக்கம் - செல்வப்பெருக்கு, 49.
 ஆக்கி - வசமாக்கி, 160.
 ஆகம் - மார்பு, 103. [110.
 ஆகவென்பது ஆகெனக்குறைதல்,
 ஆகுதி, 71.
 ஆகுபெயர், 52, 119. [தல், 11.
 ஆகோள் - பசுநிரையைக் கொள்ளு
 ஆசைப்பாடு - ஆசை, 134, 136.
 ஆட்கழந்து, 116.
 ஆட்டு - ஆடுங்கூத்து, 16.
 ஆட்டுக்கிடாயைஊர்தல், 113.
 ஆடவர் - வீரர், 22, 29.
 ஆடவர்க்குப்புலி, 140.

ஆடவர்கண்ணுக்குத் தாமரைமலர், 23.
 ஆடவர்மார்பிற்கு மலை, 143, 144,
 145, 146.
 ஆடவர்மார்பிற் சந்தன குங்குமச்சேற்
 ருல் வரித்தல், 139, 140.
 ஆடவன், 29, 31.
 ஆடற்பாட்டு, 96.
 ஆடிய-தோய்ந்த, 144. [வென்றி, 71.
 ஆடு - அடுதல், 4; உலாவுதல், 1, 38;
 ஆடுப - ஆடாரின்றார், 77.
 ஆண்டக - ஆண்மைத்தன்மை மிகுதி
 பெற, 116.
 ஆண்மகன் - கணவன், 118.
 ஆத்தி, 112. [161.
 ஆதல் - ஒத்தல், 23, 67; தோன்றல்,
 ஆம் (எடுத்தானும்), 149. [தல், 150.
 ஆம்பற்றண்டை வளைத்து வளைசெய்
 ஆமை (கோழிதூற் பரிபாஷை), 158.
 ஆமைவயிறு, 87, 96.
 ஆய் - தாய், 152.
 ஆய்தல் - ஆராய்தல், 118.
 ஆய்கதிர் - அழகிய ஆதித்தன், 79.
 ஆய்ந்தமைத்தல் - ஆராய்ந்துமதித்தல்,
 159.
 ஆயம் - ஆதாயம், 161; பசுக்கூட்
 டம், 3; மகளிர்கூட்டம், 40; வீரர்
 கூட்டம், 37.
 ஆயன் - கோவலன், 105.
 ஆயும் - பலருங்கொண்டாடும், 38.
 ஆர் - ஆத்தி, 112; நிறைந்து, 92.
 ஆர்கழல் - கட்டுங்கழல், 45. [72.
 ஆர்ந்தின்று - வயிறு நிறைந்தின்று,
 ஆர்ந்து - தின்று, 115; நிறைந்து,
 ஆரதர்-கடத்தற்கரிய வழி, 4. [125.
 ஆரம் - முத்தாரம், 24.
 ஆரமுதம் - நிறைந்த அமிர்தம், 89.
 ஆரமுது - நிறைந்த அமிர்தம், 153.
 ஆராத - தெவிட்டாத, 109.
 ஆருயிர் - பெறுதற்கரிய உயிர், 13.
 ஆரெயில் - நிறைந்தஅரண், 98.
 ஆல்: அசை, 7, 13, 21, 28, 108,
 146. [32.
 ஆலிப்ப - ஆர்த்துக்கொள்ள முழங்க,
 ஆலியாநிற்கும் - கூவும், 150.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கஅக

ஆவதுகொல் - ஆவதுபோலும், 35.
 ஆவியென்பது அவியெனக் குறுகி
 நிற்கல், 86.
 ஆழி - தேர்க்கால், 45.
 ஆழித்தேர் - வட்டக்காலாற் சிறந்த
 தேர், 21.
 ஆள் - வீரம், 69; வீரர், 15, 17, 18.
 ஆள்வினை - முயற்சி, 100.
 ஆளமர்வொன்ம், 17.
 ஆளி - சிங்கம், 11.
 ஆற்றல் - வலி, 89. [123.
 ஆற்றார் - பொறுதவர், 14; வறியவர்,
 ஆற்றான், 143.
 ஆற்றின் - நெறியாலே, 123.
 ஆற்றுப்படுத்தல் - வழிப்படுத்தல், 100,
 ஆற்றேன் - பொற்றேன், 140. [101.
 ஆறிய - தணிந்த, 23.
 ஆறு-கட்புமுதலிய ஆறு; படை முத
 லிய ஆறு, 104; வழி, 148.
 ஆறுதல் - ஒழிதல், 24.
 ஆன் தொறுப்பொருளில்வருதல், 11.
 ஆனந்தக்குற்றம், 109.
 ஆன - அமையாத, 36, 114.
 ஆனது - அமையாது, 84, 142.
 இகல் - மாறுபாடு, 3, 56, 63, 73,
 95, 98, 112; வலி, 37.
 இகலின் - மாறுபாடு, 62.
 இங்குலிகம் - சாதிலிங்கம், 15.
 இசை - புகழ், 81.
 இஞ்சி - மதில், 54.
 இட்டற்று - இட்டதன்மைத்து, 3.
 இட்டு, மூன்றாம்வேற்றுமைப் பொரு
 ளில்வருதல், 34, 39, 57.
 இட்டுக்கொடுத்தல் - ஏற்றிக்கொடுத்
 தல், 10. [லல், 35.
 இட்டுரைத்தல் - சிறப்பித்துச் சொல்
 இடங்கணிப்பொறி - மதிலின்மே
 லுள்ள ஒருவகைப்பொறி, 54.
 இடங்கழிமால் - இராகவேகத்தை
 புண்டாக்கும் மயக்கம், 141.
 இடந்த - பிளந்த, 39.
 இடந்து - பெயர்த்து, 52.
 இடபம், 20.
 இடம்படுத்தல் - அகலுதல், 124.

இடர் - மிடி, 87; வருத்தம், 137;
 இடர்எட்டு, 96. [வறுமை, 75.
 இடவழுவமைதி, 64. [சம், 94.
 இடிமுரசம் - இடிபோல்முழங்கு முர
 இடிதல் - பண்ணுதல், 54.
 இடைக்குரை, 52.
 இடை - இடையீடு, 128.
 இடைமணி - செறிந்தமணி, 163.
 இடையாடின்று - நடந்தது, 149.
 இணர்-கொத்து, 112, 131; தொத்
 து, 144. [126.
 இணைந்த - தம்மில் இணையொத்த,
 இணைவனையுடைய தெய்வமகளிர்,
 இதழ் - இமை, 131. [45.
 இதழி - கொன்றை, 105.
 இந்திரதனு - வானவில், 101.
 இந்திரன், 97.
 இமிழ்தல் - ஆர்த்தல், 9. [தல், 66.
 இமைத்தல் - விளங்கல், 74; விழித்
 இமையோர் - தேவர், 106.
 இயக்கல் - நடத்தல், 88.
 இயக்கி - செலுத்தி, 156.
 இயக்கு - போக்கு (போதல்), 69.
 இயங்காரணம் - திரிபுரம், 50.
 இயங்காவிரன் - ஒருவரும் நடக்கத்
 தகாத இருள், 108.
 இயம் - வாத்தியம், 14.
 இயம்புதல் - ஒலித்தல், 27, 56.
 இயமன் உயிர்களைக் கைக்கொள்ளு
 தல், 63. [வன், 36.
 இயமன் கொலையில் ஆராமையுடைய
 இயமன்வாயிலேபோன உயிரை மீட்
 டல், 73.
 இயமனைப்போலக் கோபித்தல், 14.
 இயல் - தன்மை, 50.
 இயல்பு - பண்பு, 39.
 இயலுதல் - நடத்தல், 131, 151.
 இயவர் - வாச்சியக்காரர், 29.
 இயன்மொழிவாழ்த்து, 91.
 இயைந்து - கூடி, 116.
 இர - இரா, 125.
 இரக்கம் - விதனம், 133.
 இரங்கல் - அதிர்தல், 24; நெகிழ்தல்,
 முழங்கல், 21; வருந்துதல், 117.

இரட்டி - கொட்டி, 16.
 இரட்டித்து, 16.
 இரண்டாவதும் - மறுபடியும், 136.
 இரண்டு - காரியாகாரியம், புண்ணிய
 பாவம், 104.
 இரத்தவெள்ளர் தேர்க்காலேத்தொடர்
 ந்து செல்லல், 65. [140.
 இரப்பல் - வேண்டிக்கொள்வேன்,
 இரப்பாளன் - யாசகன், 99.
 இரிந்தோட - கெட்டோட, 84.
 இரிய-கெட, 16, 95; இருத்திய, 22.
 இருங்கண் - பெரியஇடம், 106.
 இருடிகளில் வரன், 2.
 இருண்மலை, 5.
 இரும்புலி-பெரியபுலியனையான், 28.
 இருவி - திணையரிதான், 34. [124.
 இருள் - மயக்கம், 106; மனமயக்கம்,
 இருளில் மின்னொளியால் வழிகண்டு
 செல்லுதல், 142.
 இல் - கோயில், 116. [ணம், 147.
 இலங்கிழை - விட்டுவிளங்கும் ஆபர
 இலாஞ்சனை - அடையாளம், 34.
 இலாபம், 157.
 இலைக்கறி, 129.
 இலைத்தொழில்களாற் சிறந்தவேல், 3.
 இலைப்பொலிதார், 37.
 இலைபுனைகண்ணி, 5.
 இலைமலை, 37, 64. [சிறந்தவேல், 3.
 இலைவேல் - இலைத்தொழில்களாற்
 இவர்தல் - பரத்தல், 48, 130; வேட்
 இழுக்கு - அவலம், 135. [டல், 108.
 இழுது - நெய், 62.
 இழுமென்சீர்த்தி, 127.
 இளமதி - பிறை, 107, 140.
 இளியென்னும் இசை - பஞ்சமசூரம்,
 இளிவரவு - தாழ்வு, 124. [9.
 இளை - காவற்காடு, 43, 48.
 இளையர் - வீரர், 112.
 இந்நீரத்தை, 153, 154. [97.
 இறகுளரும் - சிறகடிக்கொள்ளும்,
 இறந்து - நீங்கி, 72.
 இறப்ப - மிகவும், 133.
 இறுகப்பொதிதல், 224.
 இறுத்த - விட்ட, 29.

இறுத்தல் - கொடுத்தல், 118.
 இறுவரை - பெரியமலை, 69.
 இறை-அரசன், 129; தங்குதல், 92;
 முன்கை, 136, 140, 143.
 இறைக்கொளீஇ - கையிலே கொள்
 ளச்செய்து, 82.
 இறைஞ்சி - தாழ்ந்து, 125.
 இறைவர் - உபகாரிகள், 91.
 இறைவன் - சிவபெருமான், 109.
 இறைவன் இருளில் நடனமாடியது,
 109. [லணிந்தது, 107.
 இறைவன் இளம்பிறையைச் சடையி
 இறைவன் உழிகைமலை சூழ்ந்த திரி
 புரத்தை எரித்தது, 50. [105.
 இறைவன்காப்ப நீ வாழ்கவென்றல்,
 இறைவன் சூலத்தையேந்தி ஆடியது,
 106. [யணிந்தது, 109.
 இறைவன் திருமுடியிற் கங்கையை
 இறைவன்நாலிற் கலைமகளிருத்தல்,
 109. [ந்தது, 107.
 இறைவன் பாம்பை மாலையாக அணி
 இறைவன் மயானத்திற் சாம்பல்
 அரங்கத்தில் நடித்தது, 107.
 இன்பம், 123.
 இன்று - இன்றி, 1, 2.
 இன்றொடு நாளை - இன்றாதல் நாளை
 யாதல், 124.
 இன்றொடை - இனியகோவை, 100.
 இன்றொடை நல்லிசையாழ், 100.
 இன்னம் - இத்தன்மையை யுடை
 யேம், 22.
 இன்னர் - இன்னதன்மையார், 25.
 இன்னன் - இத்தன்மையன், 113.
 இன்னுதிரங்கி - வெறுத்து வருந்தி,
 140.
 இனத்தான் - இனங்கடோறும், 11.
 இனவனையார் - தம்மிற் ருமொத்த
 வனையினையுடையார், 106.
 இனி-இப்பொழுது, 110; மேல், 74.
 இனேதல் - வருந்துதல், 118.
 இனைய - இத்தன்மையவாயின, 74.
 ஈட்டியசொல் - பாடியசொல், 90.
 ஈடு - வலி, 112.
 ஈண்டுதல்-செறிதல், 4; திராளுதல், 10.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கஅங்.

ஈமம் - சுடுகாடு, 120.
 ஈரந்தார் - ஈரத்தாற் சிறந்தமாலே, 95.
 ஈரா - இழுத்துக்கொண்டு, 37.
 ஈற்றை, 2.
 உகம் - யுகம், 19.
 உகளுதல் - பாய்தல், 83.
 உகாது, 122.
 உகாந்த நெருப்பு, 6, 20.
 உகாந்த வெள்ளத்தினின்றும் உலகு
 தோன்றல், 19.
 உகுதல்-இறத்தல், 113; வீழ்தல், 15.
 உகும் - படும், 113.
 உச்சநிலை, 26.
 உச்சியான், 109.
 உட்குவா - அஞ்ச, 14.
 உட்கொண்டன்று - உள்ளத்திலே
 கைக்கொண்டது, 131.
 உட்கோள் - உட்கொள்கை, 132.
 உட்க்கரிக்கை - (தோள்) தட்டுகை,
 உடல் - மாறுபாடு, 74. [157].
 உடலவும் - வெஞ்ஞவும், 53.
 உடற்றும் - வருத்தும், 80.
 உடன் - ஒக்க, 120, 160.
 உடன்கட்டை யேறுதல், 72.
 உடன்று - கோபித்து, 45.
 உடும்பு, 54.
 உடையான் றெழிலை உடைமையின்
 மேல் ஏற்றல், 56.
 உடையும் - மலரும், 140.
 உண்கண் - மையுண்டகண், 128.
 உண்ணுவாரு - கவடி, 57.
 உணங்குதல் - உலர்தல், 16, 34.
 உணவு எட்டு, 157.
 உணிய - உண்பான் வேண்டி, 44 ;
 தின்னவேண்டி, 7.
 உதிர்தல் - விழுதல், 48.
 உதிராதிக் கு அந்திவானம், 35. [70].
 உதைத்த (வில்லுதைத்த) - உமிழ்த்,
 உபகண்டம் - குதிரை நடைகளுள்
 ஒன்று, 160.
 உம்பர்நாள்-மேனார், முன்னார், 45.
 உம்மை சிறப்புப்பொருளில் வருதல்,
 உம்மையைவிரித்தல், 3. [29].
 உமை, 107.

உய்குவன் - பிழைப்பேன், 138.
 உய்த்தன்று - கொடுத்தது, 23 ; செ
 லுத்திற்று, 8. [115].
 உய்த்திட்டார் - செலுத்தியழுத்தினர்,
 உய்ந்தொழிவார்-பிழைத்திருப்பார், 6.
 உய்யாமை - ஒழியாமை, 57; செலுத்
 தாமை, 45.
 உயங்கல் - வருந்தல், 36, 148, 150.
 உயப்போகல் - பிழைத்துப்போகை,
 125.
 உயரி - உயர்ந்து, 80; எடுத்து, 21.
 உயரிய - உயர்ந்த.
 உயல்-பிழைத்தல், 135, 149, 151.
 உரம் - வலி, 8.
 உரவுநீர் - உலாவும் நீர், 107.
 உரவெரி - உலாவுமெரி, 117.
 உரவொலி - வலிய ஆரவாரம், 133.
 உரவோர் - வலியோர், 6.
 உரிஞ்சுதலை - தவழ்தல், 56.
 உரித்தாக - சேமமாக வேண்டி, 140.
 உரு - அச்சம், 137.
 உருக - நெகிழ, 106; வருந்த, 135.
 உருகுதல் - கரைதல், 143.
 உருகெழுக்கால் - அஞ்சுதல் பொருள்
 திய இரவு, 137.
 உருத்து - கோபித்து, 20.
 உருப்பு - வெப்பம், 116.
 உருவி, 109.
 உருமேறு, 58.
 உருவகவணி, 75.
 உருவம்-அழகு, 150; திருமேனி, 90.
 உரை - கீர்த்தி, 83.
 உரைத்தன்று - சொல்லியது, 5.
 உரைப்பு - சொல்லல், 159.
 உரைமலை - கீர்த்தித்தெரியல், 83.
 உலக்கல், 134.
 உலகியல்பொருள் - உலகத்தியலுள்
 முடிந்தபொருளாகிய அறம்பொரு
 ளின்பங்கன், 123.
 உலகு - உயர்ந்தோர், 57.
 உலத்தல் - இறத்தல், 118.
 உலத்தன - கெட்டன, 21.
 உலாம் - பார்த்த, 27. [63].
 உலாய்-இயங்கி, 80; நிலையாந்து,

உலைவு - கேடு, 129.
 உவலை - தழை, 80.
 உவா - பெளர்ணிமை, 86.
 உழக்குதல் - துகைத்தல், 17, 25.
 உழப்ப - பழக, 148.
 உழப்பு - முயற்சி, 32.
 உழலல் - சுழலல், 123.
 உழலை - கணையமாம், 158.
 உழிஞைமலை, 48, 50.
 உழிஞையார், 51.
 உழை - பக்கம், 127.
 உழையீர் - பக்கத்தீர், 101.
 உள்ளி - நினைந்து, 150.
 உள = உள்ள - கருத, 15.
 உளப்பட, 2.
 உளம் - மார்பு, 67.
 உளமை - உண்மை, 125.
 உளர்செரு - எடுப்பும் சாய்ப்புமான
 , சண்டை, 14.
 உளர்ந்தார் - அசைந்தார், 13.
 உளர - அசைப்ப, 126.
 உளரும் - அடிக்கொள்ளும், 97.
 உளை - தலையாட்டம், 24, 108, 126,
 உளைத்தவர் - வெறுத்தவர், 154. [160.
 உற - மிக, 10.
 உறழ்தல் - மாறுபடுதல், 79.
 உறழவு - ஒப்பு, 36.
 உறுபழி - மிக்கபழி, 135.
 உறுபுகழ் - மிகுபுகழ், 112.
 உறும் - உறுதியுடைத்து, 18.
 உறுவரை - பெரியமலை, 144.
 உறை - கூடு, 84; துளி, 143; மழை,
 86; மழைத்துளி, 79. [112.
 உன்ன மரத்தில் நிமித்தம் பார்த்தல்,
 உன்னமரம்: இதனை இலவமரமென்
 பர் மலைநாட்டார், 112.
 ஊக்கம் - மனவெழுச்சி, 49, 113.
 ஊடல் - வழக்காட்டு, 110.
 ஊடிய - வழக்காடிய, 110.
 ஊடு - நடு, 29.
 ஊதை - காற்று, 186.
 ஊர்தல் - செலுத்துதல், 112; நடத்து
 தல், 68; மேற்கொண்டு செலுத்து
 ஊழ் - முறைமை, 81. [தல், 113.

ஊழி - உஃம், 149; நெடுங்காலம், 76,
 129; யுகாந்தகாலம், 6, 20.
 ஊழித்தீயைப்போற் பகைவருடைய
 அரணை வளைத்தல், 20.
 ஊழிதோறுழி, 129.
 ஊழும் - முறைமுறையாக, 135.
 ஊறு - குற்றம், 84.
 எஃகம் - வேல், 16, 32.
 எஃகு - வாள், 28; வேல், 22.
 எகரம் எஞ்சாமைப்பொருளில் வரு
 எஞ்சுதல் - ஒழிதல், 102. [தல், 60.
 எட்டுக்குணங்கள், 82.
 எடுத்துரைத்தன்று - உயர்த்துச்
 சொல்லியது, 17, 77, 91.
 எடுத்துவிடுதல் - சேனையுடன் பகைவர்
 நகரைச் சூழ்ந்துதற்கல், 21, 30.
 எண் - எள், 1.
 எண்ணல் - விசாரித்தல், 119.
 எண்ணுதே கொள், 105.
 எண்ணர் - பகைவர், 17, 98. [102.
 எதிர்கொண்டு - ஏற்றுக்கொண்டு, 78,
 எதிர்ச் சிவல், 159.
 எதிர்தல் - ஏற்றுக்கொள்ளல், 60.
 எதிர்ந்தன்று - ஏற்றிருந்தது, 141.
 எதிராது - ஏற்றுக்கொள்ளாது, 60.
 எதிரிய - ஏற்றுக்கொள்ளு; பொருந்திய,
 எந்தை - என்னுடையசாமி, 118. [35.
 எய் - முள்ளப்பன்றி, 83.
 எய்த்தல் - இளைத்தல், 128.
 எய்துதல் - பொருந்துதல், 133.
 எய்துப - அடைவார், 1.
 எய்ப்பன்றி, 83.
 எயிற்றி - மறத்தி, 8.
 எயிற்றியர் - வேட்டுவிச்சியர், 8.
 எயிறுப்படை - (யானை) மருப்பாகிய
 எயிறு - பல், 133, 142. [ஆயுதம், 52.
 எரித்திலங்குசடை - அவிர்த்து விளங்
 கும் சடை, 124.
 எருத்து - கழுத்து, 140.
 எருவை - கழுக்கு, 37; பருந்து, 97.
 எல் - விளக்கம், 159.
 எல்லாக - விளக்கமுற, 141.
 எல்லாம் - பலரும், 28; பலவும், 34;
 யாவையும், 94.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கஅரு

எல்லை - அளவு, 141.
 எல்வளை - இலக்குந்தொடி, 133 ;
 விளக்கத்தினையுடையதொடி, 143.
 எவ்வம்-மானம், 137; விதனம், 132.
 எவ்வையர் - எம்தங்கையர், 143.
 எவ்வென்பது எவ்வெனக் குறைந்து
 நின்றல், 19, 95. [வாசித்தான், 160.
 எழீஇயினார் - எழுப்பினார், (யாழ்)
 எழு - கணையம், யானையைத் தங்கு
 எழுதல் - கிளர்தல். [மரம், 5, 67.
 எழும் - மிகும், 63.
 எழுவணி - கணையம்குழந்தை, 5.
 எள்ளுதல் - இகழுதல், 41.
 எந்நி - அடித்துக்கொண்டு, 26.
 எறிதல் - அழித்தல், 6, 97 ; வெட்டி
 தல், 15, 18.
 எறிந்தன்று - அழித்தது, 6.
 எறிமுந்நீர் - அலையும்கடல், 102.
 என்நி-என்று சொல்லாரின்றாய், 146.
 என்றும் - என்றுசொல்லுவேம், 90.
 என்னோரும் - எத்தன்மையை யுடை
 போரும், 91.
 ஏ-ஈந்தகை, 2; எய்யுந்தொழில், 44.
 ஏக - கழல், 138.
 ஏகின்று - சென்றது, 14.
 ஏசின்று - புல்லந்கூறியது (ஏசு
 ஏணி, 54. [யது), 143.
 ஏதம் - குந்தம், 77.
 ஏதிலாளன் - அபலான், 135.
 ஏத்தல் - எடுத்தல், 66.
 ஏதிய - உயர்த்த, 103.
 ஏத்திழை - அழகிய ஆடரணம், 41.
 ஏத்துபுகழ் - உயர்ந்தபுகழ், 113.
 ஏத்துவாட்டானை - உயர்ந்த வாட்
 சேனை, 84. [முடக்கு, 42.
 ஏப்புழைநாயில் - ஏவறையையுடைய
 ஏமம் - காவல், 110.
 ஏழுற்று - ஏக்கமுற்று மயங்கி, 151.
 ஏய்க்கும் - ஒக்கும், 15.
 ஏய - ஏயின, 43.
 ஏயா - இயையா, 151.
 ஏர் - எருது, 128; ஏர்த்தொழில், 5;
 ஒப்பு, 77; பொருந்தின, 5.
 ஏர்க - எழுக, 93.

ஏவறை, 53.
 ஏவறையையுடைய முடக்கு, 42.
 ஏவுதல் - சொல்லல், 32. [113.
 ஏமகம் = ஏழகத்தகர் - ஆட்டுக்கிடாய்,
 ஏற்றார் - எதிர்த்தார், 6.
 ஏற்றினம் - ஏறுகையுடைய பசுநீரை,
 ஏறிட்டவில், 32. [5.
 ஏறு - யானை, 56.
 ஏன்று - மேற்கொண்டு, 81.,
 ஏனல் - தினை, 146.
 ஏனம் - ஆயினம், 62.
 ஏனை - மந்த, 3.
 ஐ - வியப்பு, 3; சுவாமி, 8.
 ஐங்கணை, 148. [கன், 104.
 ஐந்து - ஐம்புலன்கள், பஞ்சேந்திரியங்
 ஐந்துசெலவு-ஐந்துகதி, 160. [4, 75.
 ஐத்தொழினுன்மறை முத்தி இருபிறப்
 ஐம்பால்-சூரன், சூரல், அளகம், தஞ்சு
 குழல், கொண்டையென்னும் ஐந்து
 பகுதியுடன் அமைந்த கூந்தல், 103.
 ஐயப்பாடு - சந்தேகம், 125, 131,
 ஐயர் - தமையன்மார், 83. [152.
 ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு, 39.
 ஐயனாரிதனுவெண்பாமாலை இயற்
 தினுரென்பது, 1, 156.
 ஐயிலைவேல் - வியக்கத்தக்க இலைத்
 தொழிலையுடையவேல், 3.
 ஒசந்து - வணங்கி, 126.
 ஒட்டியார் - சபதங்கூறினவர், 159.
 ஒட்டினவை-பந்தயமாக வைத்தவை,
 ஒடு: அகைநிலை, 124. [161.
 ஒண்மை - அழகு, 20, 21.
 ஒத்தயாமம் - நடுஇரா, 142.
 ஒப்பான - ஒத்த, 163.
 ஒருதனிமா, 44. [15.
 ஒருதானாகி - தானொருவனுமேயாகி,
 ஒருடார்க்கிளவி ஏனைப்பாற் கண்ணம்
 வருதல், 79.
 ஒருடொருளிரு சொற்பிரிவின்மை, 33.
 ஒருமாததோணி, 54. [9.
 ஒருமைச்சொல் பின்மையுணர்த்ததது,
 ஒருவரை அவரதுக்குகையில் வணங்க
 லாகாது, 93.
 ஒல்கல் - வணங்கல், 109.

ஒல்கு - வணங்குவேன், 109.
 ஒல்லார் - பகைவர், 51. [127.
 ஒல்லும் வகை - செயற்படும் வகை,
 ஒல்லெல்லு அலுகரண ஒகை, 81.
 ஒல்குதல் - தழைத்தமயிர், 132.
 ஒலித்தல் - தழைத்தல், 132.
 ஒழிதல் - இறத்தல், 15; மடிதல், 71;
 விட்டுநீங்கல், 72.
 ஒழியாமே - தப்பாமே, 92.
 ஒழுக்கல் - நிரைத்தல், 115.
 ஒழுக்கினார் - நிரைத்தார், 115.
 ஒழுக்கு - நடை, 79.
 ஒளி - கீர்த்தி, 89. [வேல், 69.
 ஒளிந்தெரீகம் - ஒளிந்துதலையுடைய
 ஒளிந்துதல் - விட்டுவளங்குதல், 20.
 ஒற்றர், 5, 9.
 ஒற்றர் இருளில் ஒற்றல், 5.
 ஒற்றர் தம்முயிரையும் வெறுத்துப்
 பகைப்புலத்துச் சென்று அல்லும்
 பகலும் ஆராய்தல், 10.
 ஒற்றருக்கு ஒன்று இரண்டு அதிக
 ஒற்றல், 5. [மாகக் கொடுத்தல், 10.
 ஒற்று - வேய்தல் (உளவு), 5, 9.
 ஒற்று ஆராய்ந்துரைப்போர், 6.
 ஒற்று இரட்டாமை, 40.
 ஒன்றார் - பொருந்தாதார், 135.
 ஒன்றினமுடித்தல் தன்னின முடித்த
 லென்னும் உத்தி, 91.
 ஒன்று - ஆனமா, ஞானம், 104.
 ஒன்று - பொறுத, 40.
 ஒன்றாதார் - பகைவர், 29. [47.
 ஒன்றாப்போர் - பொருந்தாதபோர்,
 ஒன்றாமுலையோர் - பொறுதமன்னர்,
 ஒன்றார் - பகைவர், 15, 126. [40.
 ஒன்றான் - பொருத்தான், 85.
 ஓ எதர்மறைப்பொருளில்வருதல், 31.
 ஒங்கிய - உயர்ந்த, 115. [143.
 ஒங்கியவேலான் - உயர்ந்தவேலான்,
 ஒங்கிற்று - மேலேபறித்தது, 36.
 ஒட்டி - கெடுத்தி, 91.
 ஓடும், 51.
 ஓடெரி - பார்த்தெழுப்பு, 59.
 ஓடை - டட்டம், 80; யானையின்
 நெற்றிப்பட்டம், 48.

ஒதம் - அலை, குளிர்ச்சி, 21, 77.
 ஒம்படுத்தல் - உறுதிசுதல், 62.
 ஒம்பல் - போற்றல், 79. [89.
 ஒம்பாவிகை - சீர்தூக்காத கொடை, 78,
 ஒம்பான் - பரிகரியான், 93; பாது
 காவான், 92.
 ஒம்பின்று - பரிகரித்தது, 33.
 ஒம்பும் - காக்கும், 92.
 ஒர்த்தன்று - கேட்டது, 4.
 ஒர்த்து - விசாரித்து, 6'.
 ஓரான் - விசாரியான், 70.
 ஓவல் - ஒழிதல், 74.
 ஓவான் - ஒழியான், 16.
 ஓவுதல் - ஒழிதல், 79.
 கரம்விகாரத்தாம் றொகுதல் (பசுழ
 கங்காதேவி, 109. [கம்-புழகம்), 161.
 கங்குல் - இரவுப்பொழுது, 108.
 கங்கையான், 103, 109.
 கச்சி - காஞ்சி, 110.
 கசிதல் - கெடுத்தல், 137.
 கஞ்சகம் - அநிமதரம், 158.
 கட்டுடம்வருதல் நன்னிமித்தம், 5.
 கட்டி - காடு, 4.
 கட்டு - சுற்றுதல், 65.
 கட்டே - பாசறை, 79, 126; விட்ட
 கடகம், 112. [ருக்கும் பாசறை, 27.
 கடம் - காடு, 117; பெறு முறைமை,
 கடல், 119, 120. [11.
 கடல் அகழப்பட்டதென்பது, 120.
 கடலில் மரக்கலம் ஓட்டல், 86.
 கடவ - செலுத்த, 139.
 கடவி - முடிக்கி, 6.
 கடன் - உரிமை, 65; கொடுக்கக்கட
 வது, 118, 119; செய்தி, 156.
 கடன்கழித்தல் - கொடுக்கக்கடவத
 னைக்கொடுத்தல், 119.
 கடிக்கமழுவேரி - மிகளாறும்மது, 41.
 கடிஞரங்கு, 54.
 கடிந்தன்று - டோக்கியது, 41.
 கடிமனை - காவலிடம், 31.
 கடிமுரசம் - காவன்முரசம், 95.
 கடு - நஞ்சு, 114.
 கடுக்கண் - தறுகண், 80. [யபசு, 11.
 கடுஞ்சரையான் - மிக்கமடியினையுடை

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கஅள

கடுத்தல் - ஒத்தல், 15.
 கடுத்து - முடுகு, 8.
 கடும்பு - சந்தம், 99.
 கடுவரை-செத்துக்கானமலை, 8. [41.
 கடை - புல்லியது, 143; வாயிலிடம்,
 கடைஇ - கடாவி, 66, 72; முடுக்கி,
 120.
 கடைஇயின்று-செலுச்சியது, 37.
 கடைக்கணித்து - அணிபிட்டு, 31.
 கடைக்கூடியது - ஒருப்பட்டது, 99.
 கடைக்கொண்டு - கூட்டி, 15.
 கண் - இடம், 106; வாத்தியத்தில்
 அடிக்கப்படும் பக்கம், 10, 16; வே
 ற்படைக் கம்பிலுள்ள ஒருறுப்பு,
 கண்களன்று-கண்சுவந்து, 56. [72.
 கண்கூம்பல் - துயிலல், 150.
 கண்சிவத்தல் - கோபித்தல், 144.
 கண்ட - தெளிந்த, 124. [114.
 கண்கொள்ளல் - கைக்கொள்ளல்,
 கண்டிவைத்து - கண்டு, 122.
 கண்ணன்மலையைக் குடையாக ஏந்தி
 யது, 157.
 கண்ணுட்கிரைத்த கிடுகுபடை, 52.
 கண்ணர்கொடிமதில் - கண்ணுக்கு
 நிரைத்தபதாகையாற் பொலிந்த
 மதில், 90. [82.
 கண்ணி-ஒருவகைமாலை, 5, 23; கருதி,
 கண்ணிய - கருதிய, 90, 94, 151.
 கண்ணிவாழ்வுவென்றல், 8.
 கண்ணிர்த்துளிக்கு முத்து, 135.
 கண்ணுதல் - கருதுதல், 65.
 கண்ணுற்று - கண்டு, கிட்டம், 14.
 கண்பட - இடம்பரக்க, 157.
 கண்படுத்தன்று - இரந்தது, 69.
 கண்படை - துயிலல், 72, 92.
 கண்படைநிலை - உரக்கம், 85.
 கண்மாறின்று - கண்மறுத்தது, 155.
 கணநிரை - திரண்டபசு, 7.
 கணம் - கூட்டம், பூதகணம், 22.
 கணவனிரக்கமனைவி வருந்தல், 122.
 கணன் - திரள், 115.
 கணி - சோதிடவன், 82.
 கணிச்சி - குந்தாலி, 104.
 கணிச்சிப்படைக்கு-யமன், -104.

கணிவன் - சோதிடநூல்வல்லவன்,
 கணை - அம்பு, 7, 9. [83.
 கணைமாரி - அம்புமழை, 33.
 கணையம், 52, 69. [5, 52.
 கணையமரம்-யானைகளைத்தந்திக்குமரம்,
 கத்தரிக்கை, 21.
 கதம் - கோபம், 12, 57.
 கதழ்தல் - விரைதல், 38.
 கதி - செலவு, 160.
 கதுப்பு - கன்னம், 8.
 கந்து - கழியப்பாய்தல், 160.
 கத்துகம் - பந்து, 110.
 கபிலை - பசு, 94.
 கம்பம் - தூண், நடுக்கம், 70.
 கமழ்தல் - மணத்தல், 24.
 கயக்கருங்கடல், 103.
 கயக்கல் - கலக்கல், 88, 103.
 கயம் - மடு, 69; வாலி, 100. [100.
 கயமலராத்திராமரை - பொற்றாமரை,
 கயவன் - கீழ்மகன், 137.
 கயர்கூடு - இணைக்கயல், 151.
 கயிற்கழல் - மூட்டுவாயாற்சிறந்தவீரக்
 கரத்தல் - ஒளித்தல், 15. [கழல், 58.
 கரந்து - ஒளித்தது, 131.
 கரந்தை, 12, 13.
 கரந்தைக்கு - நிரைமீட்டல், 13.
 கரந்தையார் - நிரைமீட்பவர், 14.
 கரந்தையார் செத்துக்கானமலையினின்
 று விழும்நீர்போலமுடுகிவருதல், 8.
 கரந்தையார் பதைமுதலியவாத்தியம்
 கொளலிக்கச் செல்லல், 14.
 கரவு - களவ, 117; மலவறு, 89.
 கரிப - பெரிய, 68.
 கருங்கழல் - வலிபவீரக்கழல், 69.
 கருங்களிறு - வலியானை, 132.
 கருக்கொடி, 105.
 கருடன் பாம்பைஉண்ணுதல், 105.
 கருதல் - ஒத்தல், 50.
 கருந்தாதார் - பகைவர், 51.
 கருமை - வலிமை, 69, 83, 129.
 கருவரை - வலியுமலை, 129. [17.
 கருவிமாக்கள்-யாழையுடைய பாணர்;
 கல் - உலக்கல், 134; கடுகல், 82, 83,
 கல்லனை, 27, [114; மலை, 18.

கஅஅ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

கல்லருவி - மலையருவி, 132.
 கல்லாமறவர் - இயற்கையான மறத்
 தினையுடையார், 33. [125.
 கல்லென - அனுகரண சத்தமுண்டாக,
 கல்வியை உடம்பைப்போலப் பாது
 காக்கவேண்டும், 82. [தல், 99.
 கலங்குதல் - குலைதல், 48; துளங்கு
 கலந்தவன் - கூடினகொழுநன், 118.
 கலம் - மரக்கலம், 156.
 கலவம் - தோகை, 154.
 கலவா - பொருந்தாத, 111.
 கலவார் - படைவர், 4.
 கலவேம் - மணவேம், 142.
 கலன் - மரக்கலம், 156.
 கலாயும் - கலக்கும், 32.
 கலி - ஆரவாரிப்பு, மனவெழுச்சி,
 கலுழந்து, 71. [160; மிடி, 156.
 கலுழம் - அழாநிற்கும், 4. [63.
 கலை-கலைமான், 11; குதிரைக்கலனை,
 கலைமகள், 109.
 கலைமான், 11, 127.
 கவ்வை - ஆரவாரம், 131; 143.
 கவடி - டலகதை, 57.
 கவடு, 159.
 கவந்தம் - தலையில்லா உடம்பு, 16.
 கவர்த்த தலையையடைய அம்பு, 9.
 கவர்தல்-கொள்ளைகொள்ளல், 9, 15.
 கவலைமறுத் - கவர்த்ததெரு, 80.
 கவலையாற்றையைக்கன்னத்தில் வைத்
 கவற்ற - வருத்த, 9. [தல், 8.
 கலறு - சூதாடுங்கருவி, 160, 161.
 கல்கை - தியாகம், 101.
 கலிபெற - அழகுபெற, 115.
 கவைஇ - தழுவிக்கொண்டு, 126.
 கழகம் - சூது, 160, 161.
 கழல் - வீரக்கழல், 4; கால், 22.
 கழி - மிக்க, 28.
 கழிகாதல், 142.
 கழிதல் - இரத்தல், 118, 122.
 கழியப்பாய்தல், 160. [வாங்காமே, 92.
 கழியாமே - (வாளை) உறையினின்றும்
 கழுது - பேய், 62, 125.
 கழுதையேர், 57.
 கழுழிய - பொருந்திய, 67, 127.

கழுமினார் - கெழுமினார், 72.
 கதை - மூங்கில், 5.
 கள் - தேரல், 154; தேன், 5.
 கள்மகிழ்ந்து - மதுவையருந்தி, 20.
 கள்விந்பார், 97.
 கள்ளவிழ்தார்-தேனொழுதுமாலை, 135.
 கடங்கொள்ளுதல், 35, 54.
 களபம் - யானைக்கன்று, 100.
 களம் - இடம், 92.
 களமர் - அடியார், 26.
 களரி - யுத்தகளம், 15, 65, 83, 91.
 களவழி, 75.
 களவேள்வி, 58, 76.
 களி - மதம், 91, 140.
 களிற்று - யானை, 14.
 கற்சிதை - கல்லாற்கட்டினகரை, 27.
 கற்புடைமை - ஒருமையுடைமை, 41.
 கற்பொறி, 54.
 கடற்கல் - ஒலித்தல், 23, 114.
 கடவை - டசுநிகை, 90.
 கடறுவறுமுனிவ, 144.
 கன்மேந்திரிபங்கள், 87.
 கன்னவ்விண்டோர், 85.
 கன்னவிநிணிதோர், 134.
 கன்னவ்றோர், 130, 135.
 கன்னிப்பெண், 103.
 கனல் - அழல், 115.
 கனலுதல் - எரிதல், 10.
 கனலோன் - சூரியன், 115.
 கன்னு - சிவந்து, 56.
 கனை - செறிவு, 93, 100.
 கனைகழல் - செறிந்தகழல், 100.
 கனைதுயில் - மிக்க உறக்கம், 93.
 கனையிருள் - செறிந்த இருட்டு, 142.
 கா - (கற்பகச்) சோலை, 131.
 காசினி - பூமி, 166.
 காஞ்சுமரம், 142.
 காட்சி - தரிசனம், 124. [139.
 காட்டிய - காட்டுவான்வேண்டி, 89,
 காட்டிற் சிள்ளிடு ஒலித்தல், 4.
 காடி - சூகாடு, 125; வனம், 4, 5.
 காதல் - அன்பு, 144. [விழைவு, 135.
 காதல்செய்காமம் - ஆசைபண்ணும்
 காந்தன் - காந்தப்பு, 50, 80, 111.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கஅக

காந்தன் குடைபோல் மலர்தல், 111.
 காந்தன்முருகவேட்குஉரித்து, 50.
 காம்பு - மூங்கில், 117, 134.
 காம ஓள்ளெரி, 136.
 காமநெங்கடல், 141.
 காமம் - ஆசை, 133.
 காமர் - அழகு, 65,
 காமருசா ஊலாள் - அடகுமருவின் மென்
 மையினையுடையான், 100.
 காமவல்லி, 98.
 காழுதுதல் - வேட்கைமிகுதல், 151.
 காய்தல் - சீத்தல், 72; வெகுளல், 63,
 105, 158.
 காயல் - செறுதற்செறிதல், 90.
 காயாம்பூ, 90. [கம், 20, 61.
 கார் - கருமை, 64; மழை, 101; மே
 கார்க்குவளை - கருங்குவளை, 135 ;
 செவ்விக்குவளை, 144.
 காரிப்புள் - கரிக்குருவி, 4, 17, 18.
 காரிப்புள்ளின் நிமித்தம், 4, 18.
 காரியகாரணமாகிய இரண்டு, 104.
 கால் - காற்று, 64.
 காலேகம் - முத்த, 26.
 காலேமுரசு, 95. [போன், 89.
 காலவன் - உரசன், 22; வாயில் காப்
 காவற்காடு, 43.
 காவன் முரசம், 95.
 காவ்ரி, 112.
 காவிரிநாடன் - சோழன், 112.
 காழ் - மணி (இரத்தினம்), 95.
 காளை - இளமைப்பருவமுடையான்,
 60; காளைப்பருவமுடையான், 90;
 தலைவன், 134. [வித்து, 114.
 காற்றி - காலப்பண்ணி, 41; காலு
 காற்றும் - கால்விக்கும், 92.
 காண்மலியு நறுந்தெரியல் - செவ்வி
 மிக்கநறுநாற் ரஞ்செறிந்தமாலே, 81.
 கான்று - உமிழ்து, 39.
 காண்ல் - கடற்கரை, 150.
 கிடங்கு - அழகு, 43.
 கிடாய் - ஆட்டுக்கிடாய், 113.
 கிடுகு - ஒருகைக்கோடகம், 52, 53.
 கிடுகுக்குக் கண்ணாடிநிரைத்தல், 52,
 கிண்கிணி - சதங்கை, 113.

கிணை - தடாரிப்பறை, 13, 87, 96.
 கிணைகொட்டுவோன், 87, 96.
 கிணையன் - கிணைப்பறைபைக் கொட்டு
 வோன், 10, 96.
 கிணையன், துடியன், லிறலி, பாணன்,
 இவர்களுக்குக் கள்ளைக் கொடுத்தல், 10. [87, 96.
 கிணைவன் - கிணைப்பறைகொட்டுமவன்,
 கிரமாலங்காரம், 75.
 கிரௌஞ்சகிரி, 50.
 கிள்ளை - கிளி, 159.
 கிளத்தல் - சொல்லுதல், 23.
 கிளந்தேத்தல் - மிகப்புகழ்தல், 36.
 கிளர்தல் - கோபித்தல், 13; பெருகு
 கிளவி - சொல், 41, 79. [தல், 56.
 கிளை, 161. [பாட்டுக்கு, 161.
 கின்னரப்பறவையின் ஓசை மகளிர்
 கீண்டிட்டு - கிழித்துக் கீழ்ப்படுத்தி,
 கிரை, 129. [159,
 கீழ்ப்பட்டது, 69.
 குஞ்சரம் - யானை, 102.
 குஞ்சி - ஆட்வர்தலைமயிர், 20.
 குடக்கள், 5.
 குடிப்பிறப்பு முதலிய எட்டு, 81.
 குடியொடு கோடாமரபு, 11.
 குடுமிகளைந்தான் - மயிர்ச்சிக்கையைக்
 கூட்டி முடித்தான், 97.
 குடை, 111. [உவமை, 102.
 குடைக்குச் சந்திரனும் சூரியனும்
 குடைக்கு நிறைமதி, 17, 75.
 குடைக்குமுத்தமாலே யணிதல், 33.
 குடைவேல்மரம் - உடைமரம், 57.
 குண்டகழி - ஆழ்ந்த கிடங்கு, 43.
 குணம் எட்டு, 82.
 குணில்பாய - கடிப்புத் தாக்க, 25.
 குதிரை, 44, 47, 64, 124. [47.
 குதிரைக்குத்தலையாட்டம் அணிதல்,
 குதிரைக்குப் பொற்சேணம் அணிதல்,
 126. [தல், 54.
 குதிரைதாளத்திற்கொப்பச்சதிபாய்
 குதிரை தாளவொத்துக்கொச்சுய கடத்
 தல், 24, 59.
 குதிரைகடைக்கு அம்பின்வேகம், 64.
 குதிரையின்ஐந்துகதிகள், 160.

குதிரையின் பதினெட்டுச் சாரியை
கள், 160.

குதிரைவரலிற்கு மேகவரவு, 44.

குந்தம் - கைச்சவளப்படை, 121;

சவளப்படை, 63; வேல், 34.

குந்தாலி - ஓராயுதம், 105.

குமரவேள், 97.

குமரி - அழிவில்லாகது, 52; கன்
னிப்பெண், குமரிபாறு, 103.

குய் - நதை, டொரிக்கறி, 129.

குயம் - அரிவாள், 29.

குயவரிவேங்கை - அரிவாள் போன்ற
வரியினையுடையபுலி, 29.

குயிலினையமொழி, 128.

குரம்பை-சூரை, 129; கைநிலை, 34.

குரல்-தானியக்கதிர், 146; மகனின்
ஐம்பால்வகையுள் ஒன்று, 103.

குரவை, 76.

குரிசில் - உபகாரி, 45, 91.

குரு - நெய், 94. [118, 121.

குருசில் - உபகாரி, தலைவன், 87, 116,

குருந்தம்பூமாலையை யணந்தல், 118.

குரும்பை, 135.

குருளை - குட்டி, 113.

குரைத்தல் - ஒலித்தல், 30.

குலமகளிர்க்குக்கணவனடியைவனங்
கலும் விரந்தோம்பலும் இன்றி
யமையாதன், 128.

குலமகளிர் போர்க்களத்துப்புண்பட்ட
கணவரது மார்க்பைத்தழுவல், 71.

குலமகளிர் போர்க்களத்துமாண்ட
தம் கணவரைக்காணவருதல், 72.

குலமகளிர்மன்றிற்செல்லாமை, 25.

குழைதல் - குலத்திற்கு மூலமாகிய
குலவதல்-வளைதல், 7. [பிள்ளை, 11.]

குலாம் - வளையும், 61, 100.

குலாவஞ்சலை - ஏறிலிட்டவில், 32.

குலையம் - பூமி, 124.

குலளை - செங்கழுநீர், 111, 162.

குலைஇ-திரண்டு, 126. [தார், 110.

குழைப்பதத்தர் - இளைமைப்பருவத்

குழைமணி - திரண்டமணி, 68.

குழைதல் - கூடுதல், 5.

குழை - கூட்டம், 5.

குழைம் - திரளும், கூடும், 13.

குழை - தளிர், 20.

குழைதல்-தளிர்ந்தல், 112; தளிர்ந்தல்,

நெகிழ்தல், 145; வாடுதல், 142.

குளித்தல் - அழுதுதல், 120; கைத்

குளிப்ப - கைப்ப, 70. [தல், 41.

குளியுதல் - முழங்குதல், 25.

குந்தெழுத்தின் பின்னின்று ஆகாரம்

குறுக - ஆண்டுவரும் உகரம் புலப்

படாது நிற்றல், 125. [161.

குறிக்கொண்டு - கருதிக்கொண்டு,

குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பண், 39.

குறித்தல் - கருதல், 20.

குறிப்ப - ஊத, 52.

குறுகல் - அணுகல், 144.

குறுகுதல் - பொருந்துதல், 121.

குறுஞ்சுனைமலர்ந்தன - சிறுசுனைக்

குவளைகள் பூத்தன, 132.

குறும்பு - அரண், 6.

குறும்பூம்பிறமலையின் காதிலமந்திர

மோதல், 159. [மோதல், 159.

குறும்பூழ்க்கு அரிசுதீற்ற மந்திர

குறும்பூழ்க்குப்பச்சில் பிசைத்து தட

வும்போது மந்திரமோதல், 159.

குந்தெறிந்தான், 50.

குனிலில் - வளைந்தலில், 5.

கூட்டேட்ட - ஏவல்கேட்ட, 59;

கூடை, 21. [நிமித்தம், 21.

கூடை (கூட்டான்) பகலிற்முழுவந்தி

கூட்டணங்கும் - பகைவர்திரைவருத்

கூட்டம், 133. [கூடம், 111.

கூட்டளப்ப - திறைகொடுப்ப, 86.

கூட்டிய - தெரிந்துபறித்த, 16.

கூட்டு - திரள், 111; திகை, 86;

பொருள், 226. [துகார்த்தான், 109.

கூட்டுண்டான் - சிறிதும் ஒழியாமல்

கூட்டுண்ணும் - திரண்டு அணுபலிக்

கும், 109; புணர்ந்துதுகரும், 108.

கூடரணம் - திரிபுரம், 42.

கூடலர் - பகைவர், 16.

கூடார் - பகைவர், 19.

கூத்தர், 100.

கூத்தற்பிடி, 77.

கூம்பல் - துயிலல், 150.

கூர்ங்கணை - கூரியஅம்பு, 120.
கூர்தல் - மிகுதல், 143.
கூர - சிறக்க, 132.
கூரிருள் - மிக்கஇருள், 39.
கூரை, 80, 129.
கூளி - பேய், 111.
கூற்றம் - மண், 119. [ஒப்பார், 5.
கூற்றிற் தத்தன்னார் - கூற்றிற் குழலினை
கூற்று - யான், 5, 7, 119, 124.
கூறு - பங்கு, 9.
கூறுபாடு - வகை, 5.
கேழுமி - கிடம், 24.
கேட்டுமது - கேட்பது, 102.
கேள் - உறவு, 23; கணவன், 71.
கேள்வி - சுருதி, 68. [பகைவர், 144.
கேளலார் - உறவல்லாதார், 113;
கை - இடம், 7; ஒழுக்கம், 122,
150; செயல், 122.
கைக்கத்திரிகை, 24. [66.
கைகூடி - கண்ணுற்று (= சேர்க்கு),
கைச்சவளப்படை, 121.
கைசெய்தல், 86, 141.
கைசோர்ந்து - செயலற்று, 122. [140.
கைதொழுதல் - கைகூப்புதல், 90,
கைதொழுத - கைதொழுது, 116.
கைநிலை - வீரர்கள் தங்குதற்குப் பாச
ரைக்கண்ணை தனித்தனி கட்டிப்
பட்டிருக்கும் சிறுகுழைகள் (மலை
நாட்டு வழக்கு), 34.
கைம்பிக - கைகடப்பு, 150.
கைம்மை - வைதவி, 118.
கைம்மைவிரதம், 118.
கைமுதலியவற்றால் தாளத்தெக்குதிக்
கொள்ளல், 161. [கார், 7.
கையகலார் - இடத்து நின்றுந் நீங்
கையறவு - இடப்பு, 17, 122.
கைவண் குருள் - கைவளப்பத்தினை
யுடைய உபகாரி, 116.
கைவளர்தல் - பரத்தல், 32, 48, 55;
பெருகுதல், 17.
கைவீடல் - நீங்கல், 114. [86, 103.
கொங்கு - தாது, 103; சேன், 18,
கொட்கும் - சுழலும், 38.
கொடாதவர்க்கு வெண்மேகம், 156.

கொடி - ஒழங்கு, 104; கொடிபோன்
றவன், 144; துவசம், 58. [105.
கொடி ஒங்குவென்று வாழ்த்தல்,
கொடிகளையுடைய யானை, 41.
கொடிப்படை - தூசிப்படை (முன்
படை), 122.
கொடிமலி சொல்களிறு - வெற்றிக்
கொடியால் மிக்க யானை, 41.
கொடியாடுதற்கு மின்மின்னுதல், 63.
கொடியான் - கடுவினையான்; 120.
கொடுஞ்சிலை - கொடியவில், 3.
கொடுப்போர்க்குக் கருமேகம், 156.
கொடுமை - வளைவு, 5.
கொடுவரி - புலி, 7.
கொடுவில் - வளைந்தவில், 5.
கொண்கள் - கணவன், 144.
கொண்டல் - கொள்ளுதல், 81.
கொண்டனைத்து - கொண்டதன்மை.
கொண்டாடாகேகொள், 153. [த்து, 7;
கொண்டாடுதல் - பாராட்டுதல், 22.
கொண்டான் - கைப்பிடித்தான் (கண
வன்), 36. [ளொன்று, 103.
கொண்டை - மகளிர் ஐம்பால் வகையு
கொண்மார் - கொள்ள, 45.
கொண்மு - மேகம், 85.
கொத்தான்வாகை, 74.
கொதிப்பு - கனற்சி, 85.
கொம்மை - சூலிவு, 134.
கொய்தல் - பறித்தல், 39, 145.
கொய்தழை - பறித்ததழை, 145.
கொய்தார் - கததரிகைமால் மட்டஞ்
செய்த மாலை, 20; மட்டஞ்செய்த
மாலை, 47, 85, 127.
கொய்ப்பூங்கொம்பு, 161.
கொய்யாக்குஞ்சி - குறிஞ்சிப்பண்,
வெளிப்படை, 39.
கொல்லிமலைச்சுனை, 111.
கொல்லிமலை சேரனுடையது, 111.
கொழுங்கயல் - வளவியகயல், 150.
கொழுந்துவிட்டெரிதல், 120.
கொழுநன் - கணவன், 118, 144.
கொள் - குடைபேல், 57.
கொள்கென்றான், 3.
கொள்வான் - கொள்ள, 45.

கொள்ளல் - கொண்டாடாதேகொள், 153.
 கொள்ளிய - கொள்வான்வேண்டி, 48.
 கொள்ளுமது - கொள்ளுவது, 117.
 கொள்ளைசாற்றி - கொள்ளையுட்டி, 26.
 கொள் இயன்று - கொளுத்தயது, 29.
 கொளை - இசை, 63.
 கொற்றம் - வெற்றி, 22.
 கொற்றவை - துர்க்காதேவி, 11, 22.
 கொள்ளை, 104.
 கொன்றைமருக்குப் பொன், 150.
 கோ - அரசன், 20.
 கோட்டம் - லைவு, 127.
 கோட்டான், 125.
 கோட்புலி, 116. [தல், 13, 117.
 கோடல் - காந்தள், 10; கொள்ளு
 கோடா - கோணுதலில்லாத, 11.
 கோடு - குவடு, 55; சங்கு, 59, 140;
 மரக்கொம்பு, 112; மலை, 30; வீரக்
 கொம்பு, 14.
 கோதானம், 95. [117, 126.
 கோதை - ஒருவகைமலை, 141; மலை,
 கோயில் - அரண்மனை, 48; தேவால
 யம், 23; மானிக்க, 103.
 கோல் தெரிய - அம்பை ஆராய, 3.
 கோல்வளை - திரண்டதொடி, 140;
 திரண்டவனையினையுடையாள், 36.
 கோலம் - சிறகு, 160.
 கோழி, 158.
 கோழி நூல்வல்லவர், 158.
 கோள் - கொள்கை, 113; கொள்ளு
 தல், 53.
 கொள்வாய்முதலை - ஆனைப்பற்றுதல்
 தப்பாதமுதலை, 53.
 கோவை - ஆரவாரம், 41.
 சக்கரப்படை, 90.
 சக்கரவர்த்தி, 53, 94.
 சக்கரவர்த்தியினோர்க்குச் சூரியனொ
 ளியும், மற்றை அரசர்களின் ஒளிக்
 கு மற்றக்கரங்கனினொளியும், 94.
 சக்கவர்த்தியை அரசர்களின்று ஏத்
 துதல், 97.
 சகுனம் பார்த்துச்சொன்ன நிமித்தி
 கர்க்குப் பசுக்கொடுத்தல், 10.

சங்கம்போல்வான்மைபார் - சங்கம்போ
 சங்கவளை, 151. [லத்தாய்மையார், 86.
 சடைமுடிமுனிவர், 79, 124.
 சதங்கை, 114. .
 சதி - குகிரைநடை, 99.
 சதிபாய்தல், 54. [பெழுதுதல், 135.
 சத்தன்குங்குமந்தளாற் காமனதுகரும்
 சத்தனம், 108. [152.
 சத்திரன் முயற்கூடென்பது, 151,
 சத்திராதித்தர், 85.
 சத்து, 81. [81.
 சடையோர்வழக்கந்தரியாயஞ்சொல்லல்,
 சம்பத்து - செல்வம், 108. .
 சமசிலை, 26.
 சமம் - போர், 84.
 சமர் - போர், 77.
 சமைந்தான் - அமைந்தான், 75.
 சயபத்திரம் - திரப்பெழுதும் ஓலை, 81.
 சரவணப்பொய்கை, 97.
 சருச்சுரை, 140.
 சவளப்படை, 64.
 சாகம் - இலை, 79.
 சாட்டிலபலங்கள், 79.
 சாடி - தாழி, 4.
 சாடு - சகடம், 156. [63.
 சாதிப்பெயர் (பாண் = பாண்கினை),
 சாதிலிங்கத்தைச் சொரியுமலை, 15.
 சாந்து - சத்தனம், 144.
 சாம்பலரங்கம், 107.
 சாய - கெட, 13. [யான், 142.
 சாயல் - மென்மை, 68; மென்மை
 சாயலான், 100.
 சாயை - நிழல், 69.
 சாரல் - மலைப்பக்கம், 132, 141.
 சாரியை (அ, அம்), 47, 127; சுற்று
 சால்பு - அமைதி, 86. [வரவு, 160.
 சான்றோர் - அமைந்தோர், 102.
 சான்றோர்க்கு மலை, 86.
 சீக்கென - உலோபத்தன்மையாக, 124.
 சிங்கக்கொடி, 12.
 சிங்கம், 12, 14, 30, 68, 97.
 சிங்கம் தன்மேல்மலையிழுங்காலத்தும்
 அஞ்சிஒடாமல் அங்கேயிருந்து இறத்
 தல், 69.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௯௩

சிங்கம்போற் கோபித்தல், 30.
 சிங்காதனம், 97.
 சித்திரமெழுதல், 57. [பல், 124.
 சிதேந்திரியர்கள் மேலுலகத்தையிரும்
 சிந்தியாய் - நினையாய், 141.
 சில்வனைக்கைச் செவ்வாய்விறலி, 101.
 சிலம்பன்-தலைவன், 141. [படை, 5.
 சிலை - மலை, 18 ; வில், 7, 10 ; விற
 சிலைத்து - கோபித்து, 22. [10.
 சிலையா - இடையாத, பின்னிடாத,
 சிவபெருமான், 50, 106, 107, 109.
 சிவல் - ஒருபறவை, 159.
 சிவற்போரில் தோற்றவர் தன்னுமை
 யைக் கைவிட்டோடல், 159.
 சிள்வீடு - ஒருவகைவண்டு, 4.
 சிற்றூர், 5.
 சிறந்தது - தலைமை மிக்கது, 86.
 சிறந்து - மிகுந்து, 160.
 சிறப்பு - செல்வம், 36; தலைமை, 77;
 தன்மை, 98 ; நன்மை, 1, 65 ;
 மதிப்பு, 35, 43 ; மிகுதி, 55 :
 முறைமை, 93; மேம்பாடு, 1, 18.
 சிறப்பும்மை, 20, 35, 158.
 சிறிய வேந்தன் தானோபாயத்தைக்
 (யானை குதிரைகளைக்கொடுத்தல்)
 வகைக்கொள்ளல், 27.
 சிறு சிறு - சிறுபிள்ளைகள், 83.
 சிறுபிள்ளைகள் சிறுதேருருட்டல், 23.
 சிறுபிள்ளை பின்வருவதை அறியா
 னென்பது, 16.
 சிறுதகை - தலைவணக்கம், 83.
 சிறுவரை - சிறியகாலை, 146.
 சிறை - கரை, 121.
 சினம் - கோபம், 9.
 சினை இ - கோபித்து, 14.
 சீமதியான வேட்டுவிச்சி, 9.
 சீயம் - சிங்கம், 14.
 சீர் - அழகு, 1; நன்மை, 22; புகழ்,
 61; மதிப்பு, 98; மிக்க புகழ், 1.
 சீர்த்தி - பெரும்புகழ், 47; மிகு
 சீர்தூக்காக்கொடை, 89. [புகழ், 11.
 சேலிக்கப்பட்ட - பரிசோதிக்கப்பட்ட,
 சேற்றம் - கோபம், 14. [13].
 சேறல் - வெகுளல், 62.

சீறியாழ் - சிறியயாழ், 160.
 சீறார், 5.
 சீக்கிரன்மறைக்கோளென்பது, 95.
 சுட்ட - கருத, 11.
 சுடர் - சூரியன், 94.
 சுடலை - சுடுகாடு, 107.
 சுடுகாட்டிற் கோட்டானும் பேயும்இர
 வில் உலாவல், 125.
 சுடுமண் - செங்கல், 54.
 சுணங்குக்குப்பொன், 129.
 சுரம் - காடு, 14, 117; வழி, 7.
 சுரும்பினெலிக்கு யாழொலி, 145.
 சுரும்பு - வண்டு, 130.
 சுருவம் - நெய்த்துடுப்பு, 72.
 சுருள் - மகளிர் ஐம்பால் வகையுள்
 ஒன்று, 103.
 சுரை - பசுவின்மடி, 11.
 சுவட்டவர் - குறும்பூழாடிகள், 158.
 சுவடு - அடிப்பாடு, 159.
 சுவர்க்கம், 65, 84, 128.
 சுவை, 161. [158.
 சுளிக்கும் - வெகுண்டு துறைக்கும்,
 சுற்று - பக்கம், 50.
 சுற்றுலாவல் - குதிரையின் பதினெட்டு
 வகைச்சாரியை, 160.
 சுளை, 111, 132. [54.
 சூட்டி சூசி-ஏவறைகளையுடைய மதில்,
 சூட்டு - ஏவறை, மாலை, 54. [94.
 சூரியன்முன் மற்றையொளிமறைதல்,
 சூரியன் மூன்றுலகத்துமுள்ள இரு
 சூலம், 106. [ளைப் போக்கல், 79.
 சூலமொடு - சூலத்தூண், 105. [79.
 சூழ்ச்சி - எண்ணம், 102 ; விசாரம்,
 சூழ்தல் - சுற்றுதல், 107; தெரிதல்,
 சூழ்ந்து - விசாரித்து, 6. [95.
 சூழி - நெற்றி, 53, 56.
 செங்கலாற் செய்தமதில், 54.
 செங்கழநீர்மாலை, 29, 144.
 செங்களம், 96.
 செங்கோல் - மனுநீதி, 80, 112.
 செங்கோலறுகு, 127.
 செஞ்சோற்றுக்கடன் கொடுத்தலையே
 வீரர் நினைத்தல், 86.
 செந்தீவேட்டல், 95.

செந்துறைப்பாட்டு, 161.
 செந்துக்கானமலை, 8.
 செப்பமுறை - நடுவுநிலை, 81.
 செம்பியன் - சோழன், 102, 112.
 செம்மல் - தலைமை, 25; தலைவன்,
 செய் - தொழில், 25, 122. [138.
 செய்கழல் - தொழில்முகு பெற்றவீரக்
 செய்தி-தொழில், 17. [கழல், 122.
 செய்யுமது - செய்வது, 103.
 செய - முழங்க (காலைச்செய), 95.
 செயிர் - குற்றம், 18; போர், 62.
 செருக்கு - களிப்பு, 94. [101.
 செருப்படை - பூசலிற்சிறந்த சேனை,
 செருமலைந்தார் - பூசலைச்செய்தார்,
 14. [படை 34; போர்ப்புலம், 5.
 செருமுனை - பூசல்முகம், 10; பொரு
 செல்கனை - வரும்அம்பு, 121.
 செல்கேன் - போவேன், 142. [138.
 செல்லாம் - செல்லக்கடவேமல்லேம்,
 செல்லுதல் - படுதல், 35. [4.
 செல்வான்வேண்டி - செல்லவேண்டி,
 செல்வயர்தம் - செல்ல வீரும்புவேம்,
 156. [148.
 செல்வமுழங்கின்று - போக்கொழிந்தது,
 செல்வாமரசு (நேராமரசு), 113.
 செல்வு - குதிரையின் நடை, 160;
 போதல், 4, 138, 148.
 செலீஇ - செலுத்தி, 160.
 செலீஇய - செல்வான்வேண்டி, 138.
 செவ்வன் - செவ்விதாக, 229.
 செவ்விப்பு - புதுமலர், 90.
 செவிடு, 118.
 செவியறிவுறு, 102. [96.
 செழுஞ்செல்வம் - வளவிய செல்வம்,
 செற்றம் - கோபம், 9, 18, 22.
 செற்றார் - பகைவர், 21.
 செற்று - கோபித்து, 17.
 செறீஇ - சேர்த்தி, 124.
 செறு - வயல், 75.
 செறுதொழில் - பொல்லாதவினை, 77.
 செறுநர் - பகைவர், 127.
 சென்ற - மீண்ட, 100.
 சென்றன்று - போனது, 5.
 சென்றீ - செல்வாயாக, 147.

சேக்கை - சயனம், 141.
 சேதனம், 122.
 சேயிழை - சிவந்த ஆபரணம், 127.
 சேரபாண்டிய சோழர், 111, 112.
 சேரமாதகர் - சேரர், 2.
 சேரர்களின் பெருமை, 2, 103, 111.
 சேரர்கொடி வில்லென்பது, 2.
 சேரர்மலை பனம்பூவுண்பது, 111.
 சேரன், 103.
 சேரார் - பகைவர், 24.
 சேரிப்பரத்தை, 154.
 சேனைக்குக் கடல், 21, 35, 78,
 சேனைமுகம், 1. [94, 99, 103.
 சோகினம் - நிமித்தம், 121, 141.
 சொல் - கோழிநூற்சங்கேதச் சொல்,
 158; புகழ், 89. [புது, 4.
 சொல்லோர்த்தன்று - சொல்லைக்கேட்
 சொல்விழுக்காடு (வியப்பாமால்), 28.
 சொன்மகள் - சரசுவதி, 109.
 சொன்மடந்தை - நாமகள், 1.
 சோகி, 121. [புறவீடு விடுதல், 21.
 சோதிடர்குறித்த வேளையில் வாளைப்
 சோதிடர் பூமியிலும் வானத்திலும்
 நிகழ்வன கூறல், 82.
 சோர்சடை-நெகிழ்த்தசடை, 79. [17.
 சோர்தல் - சொரிதல், 15; விழுதல்,
 சோலையாகிய மேகம் மதுத்துளி சிந்
 தல், 151.
 சோவென்னும் அரண், 105.
 சோழசேர பாண்டியர், 103.
 சோழன், 108, 112. [112.
 சோழன் ஆத்தமாலையென்பது,
 ஓரல் - முழங்க, 52.
 ஓரங்கர் - பக்கம், 44.
 ஓரப்பு - பூசல், 111, 115.
 ஓரயில் - ஏவறை, 48; முடக்கறை,
 56; முடக்குக்கள், 42.
 ஓரலம் - உலகம், 18.
 ஓரனேந்திரியங்கள், 87. [தினபடி, 84.
 தக்காங்கு - தக்கபடி, 125; பொருந்
 தகும் - பொருந்தும், 84.
 தகை-அழகு, 74, 117, 140; மிகுதி,
 ° 113, 148; மேம்பாடு, 69.
 தகைநலம் - மிக்க அழகு, 148.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. க்குரு

தசைசெந்நிழமுடையது, 37.
தட்டி - கொட்டி, 96.
தட - பெருமை, 5.
தடம்பெருங்கட்பால்கன், 119. [132.
தடம்பெருங்கண் - மிகப்பெரியவழி,
தடாதேசொண்மின், 44:
தடாரி - கிணைப்பறை, 101. [96.
தடாரிப்பலகைக்கு ஆமை வயிறு, 87,
தடி - தசை, 37.
தடிதல் - வெட்டுதல், 3, 45.
தடிந்திட்டற்று - வெட்டியிட்ட தன்
தண்டமிழ், 1. [மைத்து, 3.
தண்டாத - கொடாத, 107, 133;
தணியாத, 8.
தண்டி - மிகைத்தெழுந்து, 20.
தண்ணடை - மருதநிலம், 18, 25.
தண்ணுமை, 159.
தண்பனை - மருதநிலம், 86.
தணத்தல் - நீங்கல், 154.
தணந்தபின் - பிரிந்தபின்பு, 127.
தணப்ப - நீங்க, 129.
தணியா - தீரா, 121.
தத்துநீர் - தவழுந்திரை, 157.
தந்த - கைக்கொண்ட, 91.
தந்தன்று - கைக்கொண்டது, 3.
தந்து - கொடுத்து, 18.
தப்பு - பிழை, 137.
தபுதாரம் - மனைவியை யிழத்தல், 118.
தபுநிலை - இறந்தமுறைமை, 118.
தபோதனவேடத்தர் - வானப்ரஸ்தர்,
தம்மைப்பிற்போற் கூறல், 32. [79.
தம்பபன் - தகப்பன், 11, 25, 102.
தமர் - தம்முடைய சுற்றத்தார், 22.
தமியன் - தனியொருத்தி, 129.
தமியேன் - தனியேன், 141.
தமிழ், 1.
தமையன்மார், 102. [தல், 50.
தயங்குதல் - அசைதல், 145; விளங்கு
தரிய - கைக்கொள்ளுதற்கு, 103.
தரியா - பொறு, 144.
தரியாது - நில்லாது, 133.
தருதல் - கொள்ளுதல், 47. [22.
தருப்பணம் - உணவு விசேடம் (அவல்),
தலை - ஒப்பு, 36.

தலைக்கு விலை கொடுத்தல், 86.
தலைக்கொண்ட - எறியப்பட்ட, 40;
கைப்பற்றின, 13.
தலைக்கொண்டார் - கிட்டினார், 15.
தலைக்கொண்டான் - பட்டான், 17.
தலைக்கொள்ளாமை - மடியாமை, 62.
தலைப்படுதல் - புகுதல், 119, 122.
தலைமணந்த - பின்னிய, 55.
தலையளித்தல் - வரிசைகொடுத்தல், 18.
தலையளித்தன்று - தண்ணெய்செய்
தது, 17. [நெருக்கல், 24.
தலையாட்டத்தைக்கைக்கத்தரிகையிட்
தலையாட்டம் குதிரைக்கு அணிமயிர்,
24, 47, 108, 126, 160.
தலையாதல் - மேலாதல், 22.
தலைவர் மகளிர்க்கு அற்றறுதிப்படா
மை, 155.
தலைவருதல் - கைகூடுதல், 135.
தலைவரும் - மேலாய்வரும், 125;
வரும், 87.
தலைவி தலைவனாள் பெறுதற்கு மக
ளிரொடு வெறியாடுதல், 152.
தவ்வல் - அழிதல், 129.
தவப்பெரிய - மிகப்பெரிய, 121.
தவம் - புண்ணியம், 69.
தவழ்தல் - தத்துதல், 77.
தவழ்திரை - ஊருந்திரை, 83.
தவளசத்திரம், 84, 98.
தழுஉ - தழுவுதல், 149.
தழை, 58, 133, 145.
தழைக்கற்றை, 40.
தழையுடை, 59.
தழையாற் பண்ணின கூரை, 80.
தளர - மெலிய, 141.
தளரியல் - துடங்கூந்தன்மையினை
யுடையவன், 107.
தளிரவிரவின பூமாலை, 65.
தலை - எல்லை, 151.
தலைபரிதல் - எல்லைகடத்தல், 151.
தற்பராய்சின் - தண்ணைப்பரவி நின்ற,
123.
தறுகண் - கொடுமை, 69; மறப்பண்பு,
தறுகண்மை - மறபடண்பு, 28. [28.
தனமாத்திரைகள், 87.

தன்னமரொள்வான் - தனக்கு மேவும்
ஒள்ளியவாள், 33.
தன்னை - தன்னுடையசுவாமி, 8.
தனிசு - கடன், 4.
தா - வருத்தம், 1; வலி, 17.
தாங்காள் - தடாள், 143.
தாங்குதல் - தடுத்தல், 33, 36, 83,
85, 112. [ந்தபெரியகை, 26, 96.
தாட்டாழ்த்தக்கை-காலிலேயுறத் தாழ்
தாணு, 39.
தாது - தேன், 149.
தாப்புலி - வலியுலி, 17.
தாபதர், 77.
தாமம் - மாலை, 20, 149.
தாமரை, 97.
தாய - பரந்த, 44, 85.
தார் - ஒருவகைமாலை, 144; கொடிப்
படை, 122; கொத்து, 13; கோ
வை மாலை, 58, 63; தூசிப்படை,
22, 36; படை, 95; மாலை, 36.
தாரம் - உச்ச இசை, 161.
தாராரமார்பன் - மாலையாத் சிறந்த
ஆரமார்பன், 14.
தாழ் - தாழக்கோல், 113.
தாழ்குரலேனல் - குனிந்த கதிரையு
டையதினை, 146.
தாழ்புயல் - கால்விழுந்தமேகம், 95.
தாழ்வடுப்புண் - ஆழந்தவாயினையு
டைய புண், 121.
தாழ்வு - குற்றம், 113.
தாழை, 140.
தாழை சங்குபோல மலர்தல், 140.
தாள் - தாழ், 99.
தாளவொத்து, 24.
தானை - சேனை, 75; புடைவை, 147.
திகழ்தல் - மிகுதல், 56, 57. [128.
திகழ்ந்திலங்கல்-மிக்கு விளங்கல், 95,
திங்கள், 128.
திணிதல் - செறிதல், 18.
திரட்சி - கூட்டம், 22.
திரிகோட்டமான் - வளைந்தகொம்பினை
யுடையமான், 127.
திரிகோடு-புரிந்தகொம்பு, 158; வளை
ந்தகொம்பு, 127.

திரித்து - திருப்பி, 16.
திரிதல் - சுழலல், 94.
திரிபாலைத்திறம், 160. [42.
திரிபுரத்தசுரர் கொச்சிமாலைகுடியது,
திரிபுரதகனகதை, 42.
திரிபுரம் இயங்குநிலையினது, 50.
திரிய - திருப்ப, 16. [வேறுபாடு, 29.
திரிவு - கெடுதல், 102; தப்பு, 82;
திரு - செல்வம், 129;
திருக்கூத்து - தாண்டவம், 109.
திருத்திய - உறவாக்கிய, 126.
திருந்தார் - பகைவர், 29.
திருந்துபுகழ் - நல்லகீர்த்தி, 87.
திருமகந்தாமரைப்பூவில்லத்தல், 131.
திருமால், 49, 90, 105.
திருமால்அவதரித்தது, 90. [பது, 90.
திருமால் சக்கரத்தையுடையாரென்
[த்தது, 105.
திருமால் 'சோ' என்னும் அரணை அழி
திருமால் பரம்பனையையுடையாரென்
பது, 90. [கியது, 90.
திருமால் பூமியைப் பாதத்தில் அடக்
திருமால்மேனிக்குக் காயாம்பூ, 105.
திருவேங்கடம், 106.
தினைப்ப - அசைய, 12.
திறப்பாடு - திறமை, 38.
திறம் - கூறுபாடு, 35.
திறல் - வலி, 33; வெற்றி, 34, 37.
திறைகொண்டு பெயர்தல், 23.
திறையளத்தல் - திறைகொடுத்தல்,
தினை, 146. [23, 26, 127.
நீஞ்சொல் - இனியசொல், 9.
நீண்டல் - நீண்டாதேகொள், 110.
நீது - பொல்லாது, 155.
நீத்தேறல் - தித்தித்தமது, 11.
நீந்தொடையாழ் - தித்தித்தகோலை
யினையுடையாழ், 161.
நீயநிமித்தம், 4, 21, 141.
நீர்க்க சுவாதம் - பெருமூச்சு, 87.
நீர்த்தநீர், 58.
நுகர் - குற்றம், 61; மாசு, 87.
நுஞ்சினுன் - இறந்தான், 122.
நுஞ்சுகுழல் - மகளிரைய்பால் வகை
யுள்ளொன்று, 103.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. க்கள்

துடி - ஒருபறை, 4, 8, 14, 114.
துடிக்கூத்து, 160, 161.
துடிமகிழ் - துடிக்கொட்ட, 41.
துடியன், 10.
துடிபின்கண்மகிழ்ந்தொலித்தல், 14.
துடுப்பு - சட்டுவம், 36; சுருவம் (நெய்த்துடுப்பு), 71.
துணிபு - நிச்சயித்து, 82.
துணிவு - தெளிவு, 44.
துப்பு - வலி, 21, 23, 112.
தும்பை - போர்ப்பூ, 111.
துமித்தல் - துணிசெய்யல், 71.
துயர் - இடர், 95. [இழுக்கு, 135.
துயரவலம் - வருத்தத்தைச் செய்யும்
துயலல்-நாலல், 38; அசைதல், 115.
துயில் - நித்திரை, 92; மரணம், 39.
துயிலேறக் - துயிலாவாக, 93.
துர்க்காதேவி, 12.
துர்க்கை பகைவர்கெ - உணவுப்பொருள்
நிரப்பிய மண்டையை பேந்தி முன்னே செல்லல், 22.
துர்க்கை, யாளிக்கொடி பச்சைக்கிளி
கலைமான் பேய்ப்படைகளை யுடையவன், 11. [செல்லல், 11.
துர்க்கை வெற்றியைத்தருதற்கு முன்
துரத்தல் - எறிதல், 94.
துவலை - சிறுதுளி, 80.
துவற்றுதல் - தூவுதல், 108.
துவன்றி - செறிந்து, 116.
துவைப்ப - ஆர்ப்ப, 58.
துற்று - உணவு, 124.
துறவிகளிருப்பிடம், 23.
துறை - வழி, 50, 96.
துன்னருங் கடும்போர், 60.
துன்னருஞ் சிறப்பு - கிட்டுதற்கரிய
கண்மை, 112. [சேனை, 112.
துன்னருந்தானை - கிட்டுதற்கரிய
துன்னருந்துப்பு - கிட்டுதற்கரியவலி,
துன்னரும்-கிட்டுதற்கரிய, 106. [33.
தூ - தசை, 129.
தூக்கின் வகைவு, 26.
தூக்கு - இசை, 161, 162.
தூங்குதல் - தங்குதல், 145.
தூசிப்படை - முன்படை, 122.

தூதிடையாடின்று - தூதாகிடந்தது, 149. [149.
தூதொடுவந்தேன் - தூதாகிவந்தேன்,
தூமமணி, 114, 116.
தூய்மைக்குச் சங்கு, 86.
தூவார்-தூவுவார்; இடைக்குறை, 52.
தேங்கு - கோழி தூதப்பிராண்டுகளுள்
ஒன்று, 158.
தென்கிணைவன் - தெளிந்த கிணைப்
பறைகொட்டுமவன், 86.
தெண்மை, 78. [றுப்புலம், 29.
தெம்முனை - பகைப்புலம், 113; வேற்
தெய்வமகளிர், 45, 109.
தெய்வலோகம், 96.
தெய்வாவேசம், 114.
தெரிதல் - ஆராய்தல், 83, 94.
தெரிந்து - விசாரித்து, 145.
தெரியல் - மாலை, 24.
தெரிவு - ஆராய்தல், 145.
தெவ் - பகை, 113.
தெளி - தெளிவு, 9.
தெளிதல் : தேறல், 150.
தெறுகுவார் - அழிப்பர், 29.
தென்மலை - பொதியின்மலை, 1.
தென்னன் - பாண்டியன், 108.
தேங்கோதை - தேனையுடையமாலை,
தேசு - பெருமை, 14. [153.
தேம்-தேன், 134; மணம், 34, 150.
தேர், 112, 160.
தேர்த்தானை - தேராற்சிறந்த சேனை,
தேர்நிற்கும் கூடம், 47. [34.
தேர்ப்படை, 111. [டல், 76.
தேர்முன் தலைவனைவாழ்த்திப் பேயா
தேர்முன் வீரர் ஆடுதல், 68.
தேரிற் கொடிகுட்டல், 58.
தேரின்பின் வீரரும் பாணிச்சியரும்
ஆடுதல், 68, 77.
தேருக்கு மணியணிதல், 68, 160.
தேவர்களுக்கு அக்கினி முகமென்பது,
95. [அடையாளங்கள், 131.
தேவருக்கின்றி மாணிட்டுக்குள்ள
தேற்ற - அறியாத், 122.
தேறல் - மதுத்தெளிவு, 4, 11; தெ
தேன் - வண்டு, 23. [ளிவு, 51.

ககூஅ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

தையல் - மாகு, 131.
 நோகை - கூட்டம், 55.
 தொகைஇ - சேர்ந்து, 3.
 தொட்டு - கட்டி, 9.
 தொடர்தல் - பற்றுதல், 146.
 தொடர்ந்து - மேவி, 144.
 தொடர்பு - உறவு, 155.
 தொடர - வினவு, 138.
 தொடியலறிதோளடாவர் - கடகம்
 பெனலிவு பெற்ற தோனையுடைய
 வீரர், 111. [106, 112, 161.
 தொடுகழல் - சுட்டுக்கழல், 11, 92,
 தொடுதல் - கொட்டுதல், 32.
 தொடை-ஆசேஷம், 81; சுட்டு, 111;
 கோவை, 100; வினா, 81; சயபத்
 தொத்து, 130. [திரம், 81.
 தொல்காப்பியர் முதலிய பன்னிருவர்
 அகத்தியர் மாணக்கரென்பது, 1, 2.
 தொலைவு - தோல்வி, 6; அழிவு, 138.
 தொழில், 71. [5.
 தொழு-களளின் சாடியிருக்கும் ஏணி,
 தொழுதல் - பணிதல், 56.
 தொழுவம் - பசுக்கட்டுமிடம், 5.
 தோட்டி - காவல், 56.
 தோடு - இதழ், 138; தொகுதி, 55.
 தோணி - ஒருமரத்தோணி, 58.
 தோணிப்போர், 53.
 தோய்தல் - கிட்டுதல், 52, 53.
 தோயம் - நீர்த்தாகை, 85. [51.
 தோல் - கிடுகு; பரிசை - ஆகுபெயர்,
 தோலா - தப்பாத, 64, 81.
 தோலுடையா - மானறோலை உடை
 யாக உடுத்து, 79. [38.
 தோள்புடைப்பு - தோளிலே அலைப்பு,
 தோள் - அறிவு, 149.
 தோன்றி - மென்றோன்றி, 151.
 நகர் - தேவாலயம், 23; மாளிகை,
 நகுதல் - இகழ்தல், 49. [129.
 நகும் - பாடாநிற்கும், 21; சிரிக்கும்,
 38. [ச்சி, 37.
 நகை - நகைக்குறிப்பு, 146; மகிழ்
 நகைத்தார் - மலர்ந்தமலை, 96.
 நசை - நச்சுதல், விரும்புதல், 80.
 நசைஇ - நச்சி, 140.

நட்பு, பகை, உதாசனமாகியமூன்று,
 நடப்ப - பரப்ப, 6. [104.
 நடம் - கூத்து, 69.
 நடுகல், 82.
 நடுகல்நடுகையிற்செய்வன, 116.
 நடுகல்லில் வீரன்பெயரையும் அவன்
 செய்தவைகளையும் எழுதித் தெரி
 வித்தல், 115. [116.
 நடுகல்லுக்குக் கோயிலெடுப்பித்தல்,
 நடுகல்லைத்தெய்வமாகப்பாணர்தொழு
 தல், 116. [116.
 நடுகல் வீரருடைய உருவென்பது,
 நடுநாள் - ஒத்தயாமம், 142.
 நடுவுகூதல், 81.
 நடுவிரிலைமை, 81.
 நடுவூர் - ஊரின்நடு, மன்றம், 7.
 நடை - செலவு, 161.
 நடைத்தேர் - சிறுதேர், 23.
 நண்ணர் - பகைவர், 24.
 நமர் - நம்உறவுமுறையார், 157.
 நயப்ப - விரும்ப, 155.
 நயத்தக - நன்மையுண்டாக, 115.
 நயந்தன்று - விரும்பியது, 87. [87.
 நயப்பு - ஆசைப்பாடு, 134; பற்று,
 நயவரும் - நன்மையுண்டாம், 137.
 நயவார் - பகைவர், 61.
 நரலும் - ஒலிக்கும், 7.
 நல்கல் - அருள்செய்தல், 109.
 நல்கு - அருளி, 137. [சொல்லி, 30.
 நல்லிசைகொண்டு - நல்லபுகழைச்
 நல்வளை - அழகியதொடி, 139.
 நலந்தெரிகோல் - நன்றியை ஆராயுஞ்
 நலம் - நன்மை, 11. [செங்கோல், 94.
 நலிய - நெருக்க, 134, 145.
 நலிவு - துயரம், 87; நெருக்குதல்,
 நலில் உவமவுருபு, 135. [23.
 நலிலுதல் - பழகுதல், 85, 134;
 பொருந்துதல், 85.
 நவை - குற்றம், 81.
 நள்ளாதார் - பொருந்தாதார், பகை
 வர், 48. [நடுவிருள், 5.
 நள்ளிருள் - செறிந்தவிருள், 145;
 நளிமனை - பெரியமனை, 127.
 நற்சொற்கேட்டல், 4.

அரும்ப்தமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௯௯

நற - மது , 40.
 நறவு - தேன், 24.
 நறுக்கல், 24.
 நறுந்தார் - கமழுமலை, 144.
 நறும்புகை, 114. .
 நறை - நறுநாற்றமுடையவை, 39 ;
 நன்கு - அழகு, 4. [மணம், 129.
 நன்பகல் - உச்சிப்பொழுது, 21.
 நன்மை - அழகு, 17, 83.
 நன்னிமித்தம், 5, 8, 94.
 நனவு, 137.
 நனிநீடல் - விடைதாழ்த்தல், 99.
 நாட்காலை, 56, 95. [21.
 நாட்கொண்டன்று - புறவீடுவிட்டது,
 நாட்கோள், 20, 21.
 நாட்டம் - கண், 109.
 நாட்டிய - நிறுத்திய, 89.
 நாட்டியப்பெண்கள் கைகால்புறவம்
 கண்களால் தாளம், செலவு, இசை
 களைக் குறிக்கொண்டு துடிக்கூத
 தாடல், 161.
 நாட்டின்இடரெட்டு, 96.
 நாட்டுதல் - நிறுத்துதல், 89.
 நாடிய - விரும்பிய, 104.
 நாணின்து, 71.
 நாந்தகம் - வாள், 85.
 நாமம் - புகழ், 123.
 நாமிசையார், 109.
 நாலல் - தொங்குதல், 38. [60.
 நாவல்பெயரியஞாலம் - சம்புத்தீவு,
 நாவலத்தீவு, 81; பூமியின் ஒருசு
 மென்பது, 105.
 நாவற்பொழில் - நாவலத்தீவு; சம்புத்
 தீவு, 97, 104, 105.
 நாவாய் - ஓடம், 53.
 நாவுடைநன்மணி - நாவாற்பொலிந்த
 அழகியமணி, 114.
 நாள் - வாழ்நாள், 21. [151.
 நான்நானும்-நாடோறும்- நாடோறும்,
 நான்கு - சதுரங்கம் ; சதுரவிதஉபா
 நான்மறையோன், 81. [யம், 104.
 நிகழ்பு - நிகழ்ச்சி, 79.
 நிணத்திலுநெய்யுண்டென்பது, 129.
 நிணம், 22, 124.

நிணம் வெள்ளிது, 37. [குதல், 129.
 நிணமும்தசையுந் கூட்டிச்சோறாக்
 நிதியம் - பொரும்பொருள், 124 ;
 நிமித்தம்கூதல், 11. [பொருள், 76.
 நிமித்தஞ்சொல்லுவோர், 9, 10, 11.
 நிமித்தம், 4.
 நிமிரின் - நடப்பின், 63.
 நிமிரும் - நீளும், 87.
 நிருத்தம் - கூத்து, 12, 101.
 நிருத்தமண்டபம், 49.
 நிரை - பசு, 7.
 நிரைகோட்கேட்டுச் செய்தொழிலை
 விட்டுவிரைதல், 13, 14.
 நிரைத்தல் - கோத்தல், 7.
 நிலத்தின்மேல் வெளிதூரப்படையெ
 டுத்தல், 30. [பது, 86.
 நிலமகளுக்குக் கடல் புடைவையென்
 நிலவுதல் - நிலைத்தல், மன்னுதல், 86.
 நிலவுவேல் - நிலவுபோலொளிவிடு
 வேல், 148.
 நிலை - தோநிற்கு மிடம், 47; நிற்கல்,
 140 ; பசுநின்றஇடம், 5; முறை
 மை, 24, 58, 117; வரவு, 89.
 நிலைச்சாடி - நிலைத்தாழி, 4.
 நிலைச்சாடியாடுறதேறல், 4.
 நிலைத்தாழி, 4.
 நிலைநிலையாமை - நிலைநில்லாமை, 125.
 நிலைமூன்று (இசை), 26.
 நிலைமை - உரம், 70.
 நிவந்த - ஓங்கிய, 117.
 நிழல் - சாய்வு, 68.
 நிற்கு - நிற்பேன், 146.
 நிறம் - மார்பு, 16; மேனி, 90.
 நிறீஇ - நிறுத்தி, 2. ,
 நிறை, 132.
 நிறையாவதுகாப்பனகாத்துக் கடிவன
 கடிந்தொழுகுமொழுக்கம், 128.
 நிறைத்ததைப் பெறும்பொருட்டுமுருக
 னுக்கு வள்ளிக்கூத்தாடல், 12.
 நிறையினுநிறைதியோ - உள்ளுவையோ
 உள்ளாயோ, 138.
 நீட்டின்று - கொடுத்தது, 26.
 நீந்தின - மித்தன, 143.
 நீர்வினையாட்டு, 143.

நீலகண்டன் - இறைவன், 12.
 நீலோற்பலம் கண்போலப்பூத்தல், 96.
 நீலி - ஒழிந்து, 146.
 நீறுபூத்தநெருப்பு, 78.
 நுகத்திலுள்ள பசுலாணி, 74.
 நுகம், 128.
 நுகர்தல் - அருந்துதல், 129.
 நங்குதல் - கொள்ளுதல், 37.
 நுடங்குவான் - ஆடுமவன், 16.
 நுணங்குதல் - செறிதல், 34.
 நுதலிற்று - கருதிற்று, 3.
 நுதிவேல் - வேலின் நுனி, 37.
 நுழை - நுண்மை, 124. [124.
 நுழைபுலம் - நுண்ணிதான அறிவு,
 நுனை, 42.
 நூல் - பூணூல், 109.
 நூழிற்கொடிமுண்டையது, 146.
 நுழை - சிறுவாயில், 6; நுழைவா
 ளு, 32.
 நூறி - இடித்து, 57; வெட்டி, 76.
 நேடி - சிள்ளி, 4. [நாக, 142.
 நெடிதுவாழியார் - பெரிதும்வாழ்வா
 நெடுங்கடை, 89.
 நெடுங்கை - யானை, 66.
 நெடுந்தகை - அளத்தற்கரியதன்மை
 யையுடையான், 90; பெரிய நிலை
 யையுடையவன், 39; பெரியமேம்
 பாட்டாளன், 15, 140, 148;
 பெரியமேம்பாடு, 24.
 நெடுந்தேர் - உயரியதேர், 92.
 நெடுமல்வாடை, 130.
 நெடுமொழி - உயர்ந்தபுகழ், 128.
 நெடுமொழிவஞ்சி, 24. [யன், 112.
 நெடுவழுதி - அளவிடுதற்கரிய பாண்டி.
 நெய்த்தோர் - இரத்தம், 22.
 நெய்தல் - சாப்பறை, 125.
 நெருக்கு - நலிதல், 137.
 நெருப்பு, 3, 95.
 நெருப்புநடப்பக் கோபித்தல், 6.
 நெல்லிப்பழம், 18.
 நெற்போருக்கு மலை, 87.
 நெறி-முடங்குதல், 55; வழி, 14, 147.
 நேர்ந்தும் - நிச்சயித்தும், 142.
 நேராதார் - பகைவர், 25.

நேரார் - பகைவர், 13, 24.
 நேராரம் - இனமொத்தமுத்தாரம், 24.
 நோச்சி குடல், 42.
 நொச்சியார், 53.
 நொச்சியார் தம்முயிரையும் வெறுத்து
 அரண் காத்தல், 43.
 நொடியும்வஞ்சம் - சொல்லும் பொய்
 நோக்கம் - டார்வை, 9, [ம்மை, 152.
 நோய் - குற்றம், 124.
 நோலை - எட்கசிவு, 22.
 நோவுபடும் - வருத்தப்படுவான், 109.
 நோன்மை - பொறுமை, 128; வலி,
 101; பாரம் பொறுத்தல், 128.
 நோன்றான் - வலியதான், 101.
 நோன - பொருத, 68.
 நோனது - பொருமல், 116.
 நோனன் - பொருள், 37.
 பகடு - ஏர், 128; யானை, 175.
 பகர்தல் - விற்றல், 78, 97.
 பகல் - நுகத்திற் பசுலாணி, 74.
 பகலன்னவாய்மொழி, 74.
 பகலாணி, 74.
 பகழி, 57.
 பகைவர் கோட்டைவாயிலையும் நுழை
 வாயிலையும் முற்றுதல், 6.
 பகைவர்பசுக்களைத் தன்கிணையன்முத
 லோர் கள்ளுக்குக் கொடுக்கச்செய்
 தல், 10. [23, 28.
 பகைவர் நாட்டில் நெருப்புவைத்தல்,
 பகைவரநாட்டு நீர்நிலைகளின் கரைகளை
 யுடைத்தல், 28.
 பகைவரநாட்டுள்ள நெற்பயிர்களையும்
 கரும்புகளையும் எரியூட்டல், 28.
 பகைவரநாட்டு வீடுகள் பாழாகும்படி
 கொள்ளையிடல், 26.
 பச்சிலைமாலை, 37.
 பச்சிலையுடனேவிரவித்தொடுத்தமாலை,
 பச்சைக்கிளி, 11. [6, 64, 74.
 பசுப்பிற்குப் பீர்க்குஉலமை, 136.
 பசு, 95.
 பசுந்தும்பையாகிய போர்ப்பூ, 61.
 பசுவின் பூசற்குழுடி ஆரவாரத்தாற்
 கருகுதல், 14.
 பசவுக்குமணியணிதல், 4, 5, 105.

பஞ்சதாரை, 160.
 பஞ்சவிருத்தி, 87.
 பஞ்சேந்திரியங்கார், 87.
 பட்டாங்கு - உண்மை, 82.
 பட்டி - பண்பு; விகாரம், 88.
 படர்-செல்லுதல், 160; நினைவு, 133,
 137; வருத்தம், 118, 143, 150.
 படர்க்கையில் வருதலென்னுதுசெல்ல
 லென்றல் மர்பு, 64.
 படர்ச்சி - செல்லுதல், 147.
 படர்தல் - செல்லல், 114.
 படர்தி - போவாய், 101.
 படர்ந்து - நினைந்து, 124.
 படர்ந்தென - சென்றானாக, 71.
 படர்நோய் - நினைவினால்வந்தநோய்,
 படர் - செல்ல, 63. [137].
 படருழ்த்தல் - வருத்தமுதல், 150.
 படலை - தழைக்கற்றை, 40.
 படலைக்குரம்பை - தழைக்கற்றையால்
 வேய்ந்தகுழல், 40.
 படிதல் - தோய்தல், 108.
 படிவம் - வேடம், 106.
 படுகளி - மிக்ககளிப்பு, 161.
 படுத்து - கொட்டப்பண்ணி, 4.
 படுதல் - அகப்படுதல், 88; ஒலித்தல்,
 5; தோன்றுதல், 67; மிகுதல், 161.
 படுதிதை - முறைமையானதிதை, 59.
 படுதுகம் - மிக்கதுகம், 128.
 படுமணிஆயம், 5.
 படுமலைபடலை, 160.
 படை - ஆயுதம், 11; சேனை, 70;
 (யானைப்) பல்லணம், 99, 126.
 படைஞர் - போர்வீரர், 44.
 படைவீரர்க்கு அரசன்கொடுக்கும்பொ
 ருள்கள், 61.
 பண் - யானைமேற்றவிசு, 47. [152].
 பண்இயல்யாழ் - இசைக்குஞத்தயாழ்,
 பண்டம் - கூலம் (அவரை துவரை
 பண்ண, 70. [முதலியன], 78.
 பண்ணமைந்த தேர் - பூட்டமைந்த
 பண்ணி - ஆக்கி, 160. [தேர், 99].
 பண்பு - நன்மை, 2, 76; தன்மை, 75.
 பணிதம் - சூதுபொருதற்கு ஒட்டிய
 வை, 161.

பணிப்பு - ஏவ, 3; தாழ்ப்பண்ணை,
 பணிப்பு - ஏவல், 3. [35].
 பணிபதம் - தாழ்ந்தசொல், 159.
 பணிமொழி - மெல்லியசொல், 143.
 பனை-மரக்கொம்பு, 112; முரசு, 20,
 142; மூங்கில், 130; வீரமுரசு, 61.
 பனைத்தல் - பருத்தல், 75, 119.
 பதம் - செவ்வி, 157; சொல், 159;
 பருவம், 110.
 பதவு-செங்கோலறுகு, 127.
 பதன் - உணவு, 157. [கொடி, 157].
 பதாகை - துவசம், 58; வெற்றிக்
 பதி - இடம், 28.
 பதிப்பெயர்தல்-எடுத்துவிடுதல், 59.
 பதினெட்டுச்சாரியை - (குதிரையின்)
 பதினெட்டுச்சுற்றாவடி, 160.
 பயக்கும் - பலிக்கும், 101.
 பயத்தல் - பலித்தல், 101.
 பயந்தெடுத்தல்-பெற்றெடுத்தல், 132.
 பயம் - தன்மை, 18.
 பயில்வனை 2 செறிந்தவனையினையுடை
 யான், 128, 161.
 பயிற்றி - சொல்லி, 91, 93.
 பரத்தை, 71, 153.
 பராய் - பரவி, 123.
 பரி - செலவு, 127.
 பரிகரித்தல் - காத்தல், 127.
 பரிகோட்டம், 127.
 பரிசில்-பெரும்பேறு, 99; பேறு, 91.
 பரிசிலர் - இரவலர், 89.
 பரிசை - கிடுகுபடை, 45. [40].
 பரித்தானை - குதிரையாற்றிந்தசேனை,
 பரிதல்-அறுத்தல், 43; கடத்தல், 151.
 பரிந்த - அறுத்த, 37, 43.
 பரிந்திட்டான் - அறுத்திட்டான், 37.
 பரிந்து - அறுத்து, 142.
 பரிய - இரங்க, 23.
 பரியாமல் - அறியாமல், 151.
 பரியான் - பொருளிற்பற்றுச்செய்
 யான், 156.
 பரிவு-துன்பம், 82; வருத்தம், 128.
 பருகா - உண்டு, 143.
 பருங்கழல் - பெரியகழல், 68.
 பருந்து, 25.

பருவால் - துயரம், 136.
 பல்லணம், 99.
 பல்லவர் - பலர், 125.
 பல்லிழை - ஸ்ரீ; ஆகுபெயர், 119.
 பலகறை, 76.
 பலர் - எல்லாரும், 123.
 பவி, 23, 48, 75.
 பவிசை - இலாபம், 156.
 பவியிடுதல், 23.
 பவியூட்டுமுரசு, 48.
 பவ - பலகறை, 76.
 பவர் - கொழுகொடுக்கம், 151.
 பவளம், 155.
 பழங்கண் - துன்பம், 40.
 பழனம் - வயல், 128, 142.
 பழி - அலர், 135.
 பழிச்ச - ஏத்த, 69.
 பழிச்சி - வாழ்த்தி, 127.
 பழிச்சினர் - வாழ்த்தினர், 107.
 பழிச்சதும் - பரவுவாம், 107.
 பழிப்பு - குற்றம், 1.
 பழையகள் மிக்ககளிப்பைச்செய்யுமென்பது, 154.
 பழையர் - கள்வித்போர், 97.
 பழையர்மகளிர் கள்விதல், 4, 97.
 பள்ளி - சபனம், 137, 146; துறந்தோரிருக்குமிடம், 23.
 பற்றார் - பகைவர், 5, 20.
 பற்று - நாடு, 61; பாசம், 124.
 பறத்தலை - போர்க்களம், 62, 65.
 பறவைகள், 7.
 பறை - ஒருவாத்தியம், 14.
 பறைபடுத்து - பறையறைந்து, 157.
 பன்னிரு படலமென்னும் தூல் அகத்தியர் மாணக்கர்களாகிய தொல்காப்பியர் முதலிய பன்னிருவராலும் இயற்றப்பெற்ற தென்பது, 1.
 புன்னிருபுலவர், 1. [யும், 123.
 பன்னினர்தெரியும்-குற்றங்க்கி யாராபனந்தோடு, 111.
 பனிச்சை - அளகடி, 161.
 பனித்தல், 61.
 பனிமலர் - குளிர்ந்தமலர், 105.
 பாங்கி - தோழி, 152.

பாங்கு - அழகு, 110; உறவு, 64;
 பகுதி, 1, 2.
 பாசறை - பாடிவிடு, 27, 59.
 பாசறையில் ஆடலும்பாடலும் யானைமுழக்கமும் உண்டென்பது, 2.
 பாகூர், 109.
 பாட்டுடைத்தலைமகன்க்கிளவித்தலைமகனாகக்கூறுதல், 109.
 பாட - சொல்ல, 20; பாடுக, 1.
 பாடகம், 138, 146.
 பாடி-பாசறை, 24, 59; பேசி, 148.
 பாடு - பெருமை, 125.
 பாடுதல் - சொல்லுதல், 52, 101;
 துதித்தல், 107. [பாணன், 152.
 பாண் என்பது சாதிப்பெயர், 68;
 பாண்டியன், 108, 111.[103, 111.
 பாண்டியன்வேப்பமாலையானென்பது, பாண்டில் - கண்ணடி, 51.
 பாணர், 10, 97, 116. [65.
 பாணர் இறந்தவர்க்கு விளரிபாடுதல், பாணர் கள்விலைக்குப் பரிசில்பெற்ற யானையைக்கொடுத்தல், 97.
 பாணர் பரிசிலைவிரும்பிப் பெருங்காடு கடந்து செல்லல், 100.[17, 100.
 பாணர்பொற்றாமரைப்பூவைச்சூடுதல், பாணி - தாளம், 54, 161, 162.
 பாணிச்சி, 161.
 பாணிச்சியர் - விதலியர், 68, 77.
 பாதுகாத்தற்குரியவை, 6, 104.
 பாம்பு, 54, 107. [த்தல், 107.
 பாம்பு இறைவன்மார்பில்மாலையாயிருபாம்புண்பறவை - கருடன், 105.
 பாய் - பரந்து, 71.
 பாய்மா - சதிபாடிக்குதிரை, 27.
 பாய - (யானைசொம்பாற்) குத்த, 47; பரந்த, 124.
 பாயருவி - பரந்த அருவி, 142.
 பாயல் - உறக்கம், 146.
 பாயினர் - பரந்தார், 43.
 பாரகம், 129.
 பாராட்டி - கொண்டாடி, 148.
 பாராட்டின்று-கொண்டாடியது, 132.
 பாரியென்னும்வள்ளல், 91.
 பால் - விதி, 128.

பாலைப்பண், 160.
 பாலியான பகல், 137.
 பாழ் - வறுமை, 26.
 பாழி - வலி, 63; வெற்றி, 66.
 பாற்றினம் - கழுஞ்சும் பருந்தும், 5.
 பாதல் - கேடல், 55.
 பான்மை - முறைமை, 2.
 பிடி - பெண்யானை, 77.
 பிடித்தாடி - பலகதை, 76.
 பிடிபோல அசைந்து பெயர்ந்து ஆடுங்
 கூத்து, 162.
 பிண்டம் - சோற்றுத்திரை, 29.
 பிண்டி - ஒருவகை உணவுப்பொருள்,
 தருப்பணம், 22.
 பிணக்கு - அரில், துவக்கு, 44, 117.
 பிணர் - சருச்சுரை, 140.
 பிணன் - பிணம், 115.
 பிணைய - தழுவு, 142. [ஆரம், 142.
 பிணையாரம் - மூட்டோவாயினையுடைய
 பிரளயம் - வெள்ளம், 17.
 பிழிமகிழ் - பிழியுமது, 17. [118.
 பிள்ளை - காரிப்புள், 18; மகன், 16,
 பிள்ளையார் - முருகவேள், 12.
 பிறங்க - பெருக்க, 7, 15.
 பிறங்கிய - மிகுந்த, 38.
 பிதை, 107.
 பின்பகல் - உச்சிக்குப்பின், 21.
 பின்விளைவதையறிதற்கு விரிச்சியும்
 சொகிளமும் பார்த்தல், 121.
 பின்னரும் - இரண்டாவதும் (மது
 படியும்), 136.
 பின்னை - பின்பு, 102. [155.
 பீர் - பீர்க்கு, 136; பீர்க்கம்பூ, 148,
 பீர்பூப்ப - பீர்க்கம்பூப்போலப் பசுப்ப,
 பீல் - மயிற்றோகை, 14, 115. [155,
 பீலியணிந்த வாத்தியம், 14.
 புகல் - புகுமிடம் 51; வெற்றி, 97.
 புகல் - விரும்ப, 8, 22, 38, 78, 84.
 புகழ், 14, 51.
 புகழ்ந்தோருக்குக் கொடுப்பதிலும் உ
 மைத்தோருக்குக்கொடுப்பது இன்
 ரியமையாதது, 36.
 புகழ்நிற்கும் உயிரினில்லா, 51.
 புகழ் பூமியில் நிலைக்குமென்பது, 122,

புகழ்மலை குடுதல், 83.
 புகழ்கம் புழகமென நிற்றல், 161.
 புகன்ற - விரும்பிய, 138.
 புகன்று - விரும்பி, 16.
 புகா - உணவு, 116.
 புகை - தூமமணி, 114.
 புகையழல் - மூஞ்மதழல், 120.
 புடை - பக்கம், 114.
 புடைப்பு - அலைப்பு, 39, [79, 147.
 புடைவை - ஆடவர் உடுக்கும் ஆடை,
 புண்ணியதீர்த்தம், 58. [தல், 10.
 புண்மொழிதல் - நிமித்தஞ்சொல்லு
 புண்வெய்துயிர்த்தல், 32.
 புணர்ப்பு - துணை, 120.
 புணராமல் - கூடாமையாலே, 133.
 புணை-தெப்பம், 39, 136, 141, 149.
 புதவு - கதவு, 53.
 புயல் - மழை, 95.
 புரவலன் - அரசன், 89; உபகாரி, 99,
 புரி - முறுக்கு, 109.
 புரிசை - மூலில், 45. [124.
 புரிந்துகண்ட - விரும்பித்தெளிந்த,
 புரிந்தோர் - விரும்பியவர், 119.
 புரிவளை - முறுக்குவளை, 123, 136.
 புரிவு - தப்புதல், 82; பிரியம், 159.
 புரைப்பு - ஒப்பு, 15.
 புரையோர் - உயர்ந்தோர், 57.
 புல்லற்கூறியது - ஏசியது, 143.
 புல்லார் - பகைவர், 11.
 புல்லென்றநா, 122. [ணிளோர், 124.
 புலங்கடந்தோர் - இந்திரியசயம் பண்
 புலத்தல் - முனிதல், 144. [108.
 புலந்துரைத்தல் - ஊழ்ச்சொல்லல்,
 புலம்பு - தனிமை, 117, 136, 140,
 142, 145.
 புலர்தல் - அகலப்போதல், 40.
 புலர்விடியல் - பொழுது புலரும்
 விடியற்காலம், 108.
 புலரியம்போது-விடியற்காலம், 144.
 புலவர் - அறிஞர், 2.
 புலவேல் - புலாநூறும் வேல், 111.
 புலாழி - புலால் நூற்றத்தினையுடைய
 சக்கரம்; 'புல' என்பதனுள் அகரம்
 தொக்கது, 40.

புலி, 7, 14, 29.
 புலி வீரர்க்குவமை, 7.
 புழகம் = புகழகம் - புகழினையுடைய
 மனையிடம், 160, 161.
 புழை-சிறுவாயில், 42; துவாரம், 32.
 புள் - நிமித்தம், 9, 11; பறவை, 7.
 புற்கென்ற - புல்லென்ற, 122.
 புற்கென்றமலை, 135.
 புற்கென்று, 94.
 புற்கெல்லம் - புல்லியசம்பத்து, 127.
 புறங்காப்ப, 104.
 புறங்கூற்று, 139.
 புறத்திறுத்தல், 53.
 புறத்திறை - பக்கத்தே தங்குதல், 6.
 புறப்புறம், 130.
 புறப்பொருள், 1.
 புறம் - முதுகு, 21, 125.
 புறவீடு - புறத்தேவிடுதல், 21, 34.
 புறவு - காடு, 90; குறுங்காடு, 150.
 புன்கண் - துன்பம், 40.
 புன்செய் - கொட்டை, 157.
 புன்மலை - புற்கென்றமலை, 135.
 புன்லாடையான் - கடலாகிய புடை
 வையையுடைய நிலங்கள், 86.
 புனையிழை - அணிந்த ஆபரணத்தினை
 பூ-பொலிவு, 90. [புடையான், 118.
 பூங்கண் - பொலிந்தகண், 128.
 பூசல்-ஆரவாரம், பெரும்போர், 14,
 119, 138.
 பூசற்களரி - புத்தபூமி, 15, 41, 97.
 பூண்டான் - பேர்கொண்டான், 113.
 பூத்தகொடி, 101.
 பூந்தோடு - பூவின்இதழ், 142.
 பூமாரிபெய்தல், 114. [புப்புள், 159.
 பூவை - காயாமரம், 90; நாகணவாய்
 பூவைப்புள் பெரியவார்த்தைகளைச்
 பெட்பு-விரும்ப. [சொல்லுதல், 159.
 பெண் - பெண்மைத்தன்மை, 93.
 பெண்டேய்களின் செயல், 38, 39,
 பெய்க்கழல்-இட்டவீரக்கழல், 76.[63.
 பெய்தார் - இட்டமலை, 145.
 பெய்பூ - குடியபூ, 161.
 பெய்வனை - இட்டவனை, 117, 155.
 பெயர்த்திட்டன்று - கெடுத்தது, 7.

பெயர்ப்படை, 66.
 பெயர - மீள், 7.
 பெயராமை - தப்பாதபடி, 62.
 பெயரிய, 50, 68.
 பெரியோர்வாய்ச்சொல் என்றும் பிற
 மாதென்பது, 79.
 பெரியோரமைதி பெரும் பொருளா
 லும் மாறுதென்பது, 86.
 பெருங்கண், 98.
 பெருஞ் சேனையைத் தடுத்துநின்ற
 வீரனுக்குக் கற்சிறை, 27.
 பெருஞ்சோறு, 29.
 பெருத்தகை - பெரியமேம்பாட்டினை
 யுடையான், 68; மிக்கஅழகு, 59.
 பெருந்தினை, 139, 150.
 பெரும்பூண் - பேரணிகலம், 23.
 பெருமை - மிகுதி, 78.
 பேகனென்னும் வள்ளல் மயிலுக்குப்
 போர்வையளித்தது, 91.
 பேணலம் - விரும்பேம், 154.
 பேணு - விரும்பாத, 108.
 பேணுய் - விரும்பாய், 145.
 பேணுர் - பகைவர், 21.
 பேணி - பரிகரித்து, 162.
 பேணிய - விரும்பிய, 138.
 பேதுமீது - அறிவின்மையுற்று, 137.
 பேம் - அச்சம், 48.
 பேய், 38, 68, 76, 115, 125.
 பேய்கள் குடர்கூடல், 67.
 பேய்மகள் பிணத்தைத்தின்று போர்க்
 களத்தில் உலாவல், 115.
 பேய்ச்சுரை, 30.
 பேய்ப்படை, 11.
 பேய்ப்பீர்க்கு, 30.
 பேயின்பல்லுக்குப் பலகறை, 76.
 பேயின்விழிசுழலல், 67.
 பேயைவிலக்கும் செயல்கள், 39.
 பேழ்வாய் - பெரியவாய், 38.
 பைந்தார் - செவ்விரை, 89, 143.
 பைம்பூண் - பசும்பொன்னுற் செய்
 யப்பட்ட ஆபரணம், 74.
 பையுள் - நோய், 143.
 பொங்க - எழும்படி, 114.
 பொங்கர் - சோலை, 151.

பொங்கி - கோபித்து, 37, 44.
 பொங்குதல் - எழும்புதல், 44; கோபித்தல், 44; மிகுதல், 108; மீதமுதல், 86.
 பொடித்து, 97. [ப்பு, 78.
 பொடிமூடியதழல் - நீறுபூத்தநெருபொத்தி - கலந்து, 132.
 பொதியின்மலை, 1, 2.
 பொய்யில்புலவர் - மெய்ஞ்ஞானிகள், 124. [128.
 பொரீஇயன்று - உவமித்தது, 90, பொருநன்-கிணைகொட்டுமவன், 101.
 பொருவு - உவமை.
 பொருள், 123. [வீரக்கழல், 114.
 பொலங்கழல் - பொன்னுத்தெய்த பொலந்தொடி - பொற்றொடி, 150.
 பொலிவு - சிறப்பு, 69; மிகுதி, 56.
 பொழில் - சோலை, 130; பூமி, 49.
 பொற்படை, 126.
 பொற்றாமரை, 100.
 பொற்றாமரைப்பூ, 17, 100.
 பொற்றூர் - அழகியமலை, 155.
 பொறி - அடையாளம் 61; இந்திரியம், 106; இயந்திரம், 53; இலாஞ்சனை, 34; புள்ளி, 153; விதி, 133.
 பொறித்தல்-எழுதல், 115. [ல், 151.
 பொறிமயில் - புள்ளிகளையுடைய மயி
 பொறுத்தல் - ஆற்றாத்தல், 142.
 பொன் - அழகு, 61, 155.
 பொன்னுத்தெய்த உழிஞைமலை, 48.
 போக்கு - போதல், 6.
 போகிதழ் - நீண்டஇமை, 131.
 போகுதல் - நீளல், 131.
 போதத்து - போந்து, 44.
 போது - காலம், மலர், 150.
 போந்து, 84.
 போந்தை - பனந்தோடு, 111.
 போமவன் - போபவன், 108.
 போர்க்களத்துக்குக் குளம், 69.
 போர்க்களம்வென்றவர்க்குரித்து, 35,
 போர்க்களரி - யுத்தபூமி, 15. [84.
 போர்செய்தவர்க்கும் ஒற்றர்க்கும் நிமித்திகர்க்கும் பசுக்களைப்பகுத்துக் கொடுத்தல், 9.

போர்செய்செல்லும் தேரின் முன்னும் பின்னும் பேயாடுதல், 68.
 போர்செய்யப் புறப்படுமுன் கழல் கட்டப்படுதல், 4, 6, 97, 105, 107, 112. [யித்தல், 34.
 போர்தொடங்குதற்கு நான் நிச்ச
 போர்ப்பூ - தும்பை, 50, 61, 112.
 போர்வில், 87. [கொண்டாடல், 45.
 போரில் இறந்தவரைத் தெய்வமகளிர் போரிலிமர்சுவர்தகையத் தின்னப் பறவைகள் மொய்த்தல், 7.
 போருக்குப்பூச்சுடல், 50.
 போற்றல் - பலகாலங்கற்று அடிப்படுத்தல், 82. [123.
 போற்றார் - பகைவர், 14; பரிகரியார், பேளவம் - கடல், 20.
 மகர்க்குழை, 40. [தல், 144, 145.
 மகளிர்ஆடவரை மாலையாற் கட்டு மகளிர்இடைக்கு முல்லைக்கொடி, 123.
 மகளிர் உடன்கட்டையேறுதல் மாலைக் காலத்தி லென்பது, 120.
 மகளிர் உதட்டிற்குப் பவளம், 155.
 மகளிர்க்கு இடக்கண் துடித்தல் என்னி மித்தமென்பது, 8.
 மகளிர்க்குக்கடன் மகனைப் பெறுதல்
 லென்பது, 118.
 மகளிர்க்குக் கணவரை வணங்குத
 லும் இயன்ற அளவு விருந்தோம்ப
 லும்இன்றியமையாதனவென்பது,
 மகளிர்க்குக் காமவல்லி, 98. [127.
 மகளிர்க்குத் திருமகள், 41.
 மகளிர்க்குப்பூங்கொடி, 145.
 மகளிர்க்கு மயில், 120, 154.
 மகளிர்க்கு மயிற்பெடை, 132. [138.
 மகளிர்க்கு வஞ்சிக்கொம்பு, 41, 101,
 மகளிர்க்கு வலக்கண் துடித்தல் தீய
 நிமித்தமென்பது, 141. [145.
 மகளிர்கண்னுக்குக் கயல், 55, 120,
 மகளிர்கண்னுக்குக் கருங்குவளை, 132,
 135, 136, 162. [162.
 மகளிர்கண்னுக்குச் செங்கழுநீர்மலர்,
 மகளிர்கண்னுக்கு மாவடுப்பிலவு, 80,
 149, 161.
 மகளிர்கண்னுக்கு வான், 8.

மகளிர் கவலையுள்ளபோது கன்னத்திற்
கைவைத்தல், 8. [159.
மகளிர்கிளிக்குப் பாட்டுக் கம்பித்தல்,
மகளிர் ஈபையோரெல்லாம் தம்வசமா
கும்படி யாழ்வாசித்தல், 160.
மகளிர் சூதாடுதல், 161. [132.
மகளிர் சொல்லுக்குக்கிளிமொழி, 55,
மகளிர் சொல்லுக்குப் பண், 41, 155.
மகளிர் சொல்லுக்கு யாழிசை, 130.
மகளிர் தலைவர்மாலையை விரும்புதல்,
108. [143.
மகளிர் தலைவரோடு நீர்வினையாடுதல்,
மகளிர் தோளிர் சந்தனகுங்குமங்களா
ற் காமனது கரும்பெழுதல், 135.
மகளிர் தோளுக்கு மூங்கில், 59, 134,
141, 143, 150, 152.
மகளிர் நடைக்கு அன்னநடை, 89.
மகளிர் நாணை துணையாக இருத்தல்,
127.
மகளிர் நெற்றிக்குப் பிறை, 136.
மகளிர் நெற்றிக்கு வில், 108.
மகளிர் நெற்றி பீர்க்கம் பூப்போலப்ப
சுத்தல், 136.
மகளிர் பல்லுக்கு முல்லை அரும்பு, 141.
மகளிர் பல்லுக்கு முள், 23.
*மகளிர் புருவத்திற்குவில், 100. [136.
மகளிர் மேளி பொன்போலப் பசுத்தல்,
மகளிர் வேலனோடு வள்ளிக்கூத்தாடு
மகன் - வீரன், 15. [தல், 12.
மகாபூதங்கள், 87.
மகிழ் - மது, 17.
மகிழ்ச்சிரிலை - மிகுதி, 126. [51.
மகிழ்த்தேறல் - களிக்கும் மதுத்தெளிவு,
மகிழ்துடி - மகிழ்ந்துகொட்டுந்துடி,
வினைத்தொகை, 8, 14.
மகிழ்தூங்கல் - இன்பத்திலே தங்கல்,
98; மதுவையுண்டு களித்தாடுதல்,
மகிழ் - மகிழ்ந்துகொட்ட, 41. [40.
மங்கலம் - ஆக்கம், 93; நன்மை, 98;
பொலிவு, 98. [107.
மங்குல் - சிறுதுவளைதுவற்றுங் கார்,
மஞ்சனமாட்டி, 115.
மஞ்சு - மேகம், 48.
மஞ்ஞை - மயில், 151.

மட்டஞ்செய்தல் - கத்தரித்தல், 21,
மட்டு - மது, 9. [47, 85, 127.
மடங்கல் - சிங்கம், 30, 43. [வை, 133.
மடனோக்கு - மடப்பத்தாற் சிறந்த பார்
மடவரல் - மடப்பத்தினையுடையார்,
126. [அரிவைமார், 82.
மடவரல் மகளிர் - மடப்பத்தினையுடைய
மடவார் - மனைக்கிழத்தி, 80 ;
பேதை, 82. [148.
மடன்மா - பனைமடலாகிய குதிரை,
மடி - வயிறு, 28.
மடிபிடித்திழுத்தல், 147.
மடியின் - உள்ளமடியின் (சோம்பு
மடை - மூட்டு, 49. [வறின்), 84.
மண் - ஒப்பனை, 37.
மண்டமர் - மிக்கபோர், 72.
மண்டி - மேற்கொண்டு, 50. [160.
மண்டிலம் - குதிரையின் சுற்றுவரவு,
மண்டிமளரி - மிக்கொளுந்தி எரியா
நின்ற நெருப்பு, 3.
மண்டை - ஒருவகை மண்பாத்திரம்
(வாணய்), 21, 22.
மண்ணகம் - பூமியிடம், 91.
மண்ணி - சுத்திப்பண்ணி, 115 ; மஞ்
சனமாட்டி, 58, 103.
மண்ணோடு புகழ்நிறுத்தல், 14.
மணக்கோல மங்கலம்பாடல், 98.
மணவாத - கலவாத, 133.
மணி - தேரின்மணி, 68, 160 ; நீல
மணி, 49; பசுவின் கழுத்திலணியு
மணி, 4, 5, 105; யானைமணி, 27.
மணிநா - மணியின் நாக்கு, 114.
மணிப்படாம் - நல்லஆடை, 91.
மத்திம் - ஒருவகைநிலை, 161. [66.
மதர்விடை - மதர்த்த எருமையேறு,
மதி - பிறை, 120. [பது, 55.
மதில் பலமுடக்குக்களையுடைய தென்
மதிலில் மேகமுறங்கல், 57.
மதிலில் வெற்றிக்கொடியணிதல், 50.
மதிலின் முடக்கறையில் அம்புகளை
வைத்திருத்தல், 57.
மதிவக்கு மலை, 44.
மதிம்குமரி - அரணுகியகன்னி, 58 ;
அழிவில்லாத அரண், 52.

மதிஞ்சூழி - மதிநெற்றி, 53.
 மதிநெற்றிகள், 53, 54.
 மதினமேல்நிற்கும் வீரர், 45.
 மதுத்தெளிவு, 4.
 மந்தம் - பாட்டின் ஒருவகைநிலை, 26.
 மந்தரம் - ஒருவகையிசை, 161.
 மயங்கல் - கலங்கல், 144; குளித்தல், 77; மாறுபடுதல், 79.
 மயங்காதேகொண்பின், 113.
 மயங்கின - கலங்கியிருந்தன, 121.
 மயல் - மயக்கம், 92.
 மயிர் - கவரி, 44.
 முயிர்க்கண்முரசம், 80.
 மயில், 91, 120, 150, 151.
 மயிலியல், 149.
 மயிலுக்குப்போர்வை கொடுத்தது, 91.
 மரக்கலம், 86.
 மரபு - முறைமை, 11; வரலாறு, 25.
 மரம், 3.
 மரிய - பொருந்திய.....
 மருமம் - உயிர்நிலை, 70; மார்பு, 40.
 மருமான் - பரம்பரையிலுள்ளான், 1.
 மருள் - மயக்கம், 152.
 மருளல் - மயங்கல், 114.
 மருளன்மின் - மயங்காதேகொண்பின், மல்குதல் - மிகுதல், 8. [113.
 மல்லர், 90.
 மல்லல் - அழகு, வளப்பம், 132.
 மல்லாடுதோளான் - மல்லின் செய்தி யுலாவும் புயத்தினையுடையான், மலர்மார்பு-அகன்றமார்பு, 32. [138.
 மலர்வல்லியனையான் - பூங்கொடி போன்றவன், 130.
 மலிதல் - பரத்தல், 135; மிகுதல், 49; விரைதல், 141.
 மலிந்த - மேற்கொண்டன, 67.
 மலிந்தன்று - சொல்லியது, 112.
 மலிந்து - விரைந்து, 140.
 மலிபு-சூறுபாடு, 109; நிறைவு, 100; மிகுதி, 80, 127.
 மலிய - மகிழ, 36; மிக, 132.
 மலிவு-சூறுபாடு, 109; நிறைவு, 100; மலை, 7, 86, 148. [மிகுதி, 93.
 மலைத்து - மாறுபட்டு, 13, 30.

மலைதல் - செய்தல், 14; மேற்கொள் ளல், 9, 73, 140.
 மலைப்பு - மாறுபாடு, 37.
 மலைய - சூட, 4.
 மலையா - எதிர்க்கமாட்டாத, 27.
 மழலிடை - இளமைப்பருவத்து ஆணே மழை - மேகம், 57. [து, 20.
 மழைக்கண் - மழைபோலக்குளிர்ந்த கண், 133.
 மழைத்தடங் கண்ணி - குளிர்ந்த பெ ரிய கண்ணினையுடையாய், 4.
 மற்கொண்ட திண்டோள்-மற்றொழிலை மேற்கொண்ட திண்ணிய புயம், 140. [தல், 131.
 மற்று வினைமாற்றுப்பொருளில் வரு மறக்குடி. கற்றோன்றி மண்டோன்றாக் காலத்தே உண்டானது, 18.
 மறக்குடிப்பெண்களுக்கு வீரமும் கோ பமுமுண்டென்பது, 82.
 மறக்குடிமாதர்தம்சிறுவர்கையில் ஆயு தத்தைக்கொடுத்து வீராவேசமுண்டாக நடுக்காட்டிப் போருக்கு விடுத்தல், 82.
 மறத்தி வள்ளிக்கூத்தாடுதல், 12. -
 மறம்-கறுவுதல், 160; கொடுமை, 68; கொடுவினை, 112; சினம், 82, 86, 90, 103; மாற்சரியம், 13, 24, 93, 102; மாறுபாடு, 61; வீரம், 49. [113.
 மறலுங்கால் - போர்செய்யுங்காலத்து, மறவர் - கொடுவினையாளர், 33.
 மறவர் கள்ளுண்டு களித்தாடல், 9.
 மறவர்கொடுத்தநிரையைக் கிணையன் துடியன் விதலி பாணன் கள்ளுக் குக்கொடுத்தல், 10.
 மறவன் - வீரன், 4.
 மறவினையாளன், 12.
 மறவேல் - சினவேல், 140. [68.
 மறன் - தறுகண்மை, 18; மாறுபாடு, மறாஅல் - மறாதே, 4.
 மறிந்து - கீழ்மேலாய், 64.
 மறிய - மூதுகி, 52.
 மன் - தலைவன் (கணவன்), 40; நிலை பெற்ற, 102; மன்னர், 17.

உஞ் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

மன்றத்தில் சிறத்தகுலமகளிர் செல்
லாரென்பது, 25.
மன்றம் - அம்பலம், 22, 157.
மன்றினடுவே மடன்மாவைச் செலுத்
தல், 148.
மன்று - அம்பலம், 9, 25, 148.
மன்ற - பொருந்தாத, 121.
மன்னிய - தெரிந்த, 2.
மனம்போல வருதல், 15.
மனை - இல்லிடம், 113.
மனைவேளவி - இல்லறம், 100.
மா - குதிரை, 56, 61, 121, 160;
பெருமை, 8; வண்டு, 49. [9.
மாளயிற்றி - சீமதியான வேட்டுவிச்சி,
மாட்டிய - மாளப்பண்ணின், 16.
மாட்டேற்றில்லா உருவகம், 76.
மாடத்திற் சித்திரமெழுதுவித்தல், 57.
மாடமறுகு (மதுரை), 108.
மாணலம் - பெரியஅழகு, 135.
மரீணிக்கத்தால் தொடிசெய்தல், 136.
மாதர் - காதல், 40; காதலினைபுடை
யார், 131; காதலினைபுடையார்,
மாமயில் - அழகியமயில், 150. [144.
மாமேரு, 105.
மாமேருவைச் சந்திராதித்தர் சூழ்கின்
றாரென்பது, 85.
மாமை-நிறம், 140, 162; மேனி, 136.
மாயப்போர் - வஞ்சச்செரு, 51.
மாயம் - வஞ்சம், 105.
மாயவன் - கரியவன், 105.
மார்வு - மார்பு (எதுகை), 95.
மாலிருள்-மயக்கமுடைய இருள், 138.
மாலேக்காலத்தில் மல்லிகை மலர்தல்,
129.
மாலேக்காலத்துக்கு வானாயுதம், 149.
மாலையைக் கத்தரிகையால் மட்டஞ்
செய்தல், 21, 85.
மாலையை மட்டஞ்செய்தல், 47.
மாவடு, 80. [வன், 56.
மாவலான் - குதிரைத்தொழிலை வல்ல
மாற்றி - மாறி, 123.
மாறு - பகை, 49.
மான் - குதிரை, 113.
மான்தோல், 79.

மான்மலை - மயக்கத்தைச் செய்யும்
மலைக்காலம், 107, 146; மயக்க
முடைத்தான் மலைக்காலம், 140,
மான்ற - மயங்கினு, [141.
மானம் - அபிமானம், 14, 44, 71.
மானித்தது - நாணியது, 71.
மாஜவம், 160.
மீசைதல் - உண்ணுதல், 63, 118;
துகர்தல், 129.
மிடல் - வலி, 53.
மிடா, 76.
மிடைதல் - செறிதல், 136.
மிளை - காவற்காடு, 43, 53; குறுங்
காடு, 48, 59.
மிறைக்கொளி இ-வளைவு தவிர்த்து, 82.
மின் - ஒளி, 63.
மின்ன - ஒளிவிட, 14.
மின்னுகி - மின்போன்று, 68.
மின்னார் - ஒளிரிறைந்து, 92.
மீனார்தல் - அடர்தல், 87.
மீனார்துவருதல், 28, 32. [11.
மீளி - தலைமை, 23, 114; தலைவன்,
மக்காலவுணர்ச்சி, 79.
முகத்தினும் மார்பினும் ஓரத்தமொ
முகநின்ற வீரனுக்குச் சாதிலங்கம்
சொரியு மலை, 15.
முகந்த - ஏற்றுக்கொண்ட, 24, 126.
முகில் - மேகம், 56.
முகிழ்க்கை - மூரன்முறுவல், 133.
முகை - மொட்டு, 70, 80.
முடக்கறை, 57.
முடக்கு, 42, 55, 57.
முடித்தலை, 76. [ப்பு, 22.
முடுகழல் - விரைந்து செல்லும் நெரு
முத்திமார்க்க விசாரமே உறுதியுடைத்
தென்பது, 125.
முத்தி, 78, 81.
முதல்வர், 11.
முதியம் - பழையோம், 24.
முந்துற - முன்னே, 139.
முந்துறுதல் - முன் செல்லல், 11.
முந்தை-(பாட்டனுடைய) பாட்டன்,
11. [102.
முந்தைவழி - முன்னோர்செய்த நெறி,

முந்நீர் - கடல், 86.
முயக்கு, 108.
முயல், 151. [மானமதி, 151, 152.
முயற்கூடு - முயலுக்கு உதைவிட
முரசொலிக்கு இடிஒலி, 58.
முரண் - மாறுபாடு, 55, 65, 112.
முரன்று - ஒலித்து, 23.
முருகபூசை பண்ணுவோன், 12.
முருகவேள், 50. [ந்தது, 50.
முருகவேள் கிரௌஞ்சமலையைப்பிள
முருகவேள் சரவணப்பொய்கையில்
தாமரையிற்றேன் நி இந்திரனைவெ
ன்றது, 97.
முருகவேள் மாத்தடிந்தது, 50.
முருகவேளுக்கு, மகளிர் வெறியாட்
டாளானோடு வள்ளிக்கூத்தாடல்,
முருகு - நறுநாற்றம், 12. [106.
முருங்க - கெட, 6, 112; முறிய, 11.
முல்லை-இயல்புமிகுதி, 81, 91, 126.
முல்லைக்குத் தேர்கொடுத்தது, 91.
முல்லைத்தார் - வெற்றிமாலை, 102.
முல்லைத்தார் வேந்தன், 22.
முழவு, 75.
முழுது-பலவும், 78. [மிக்கஉரம், 85.
முழுவலி - நிறைந்த வன்மை, 67 ;
முள், 119, 134.
முள்ளம்பன்னி, 83.
முள்ளெயிறு - கூரியபல், 141; முட்
போன்றபல், 133.
முற்படர்ந்த - மேம்பட்ட, 101.
முற்றி - வளைத்து, 26. [57.
முற்று - சூழ்தல், வளைவு (முற்றுகை),
முறி - தளிர், 65.
முறுவல் - நகை, 118.
முறை - வகை, 29.
முன்படர்ந்து - முன்பு அடர்ந்து -
வலியாலே நெருங்கி, 5.
முன்பு - வலி, 5.
முன்றில் - முற்றம், 5.
முன்னுதல் - கருதுதல், 6.
முன்னோர் - தமையன்மார், 102.
முன்னோன் - அப்பன், 25.
முனிவர், 124.
முனிவர் மான்னோலுத்தல், 79.

முனிவரன், 1.
முனிவு - வெறுப்பு, 136.
முனை - சண்டை, 23, 34; தேசம் ;
99; பகை, 34; பகைப்புலம், 5 ;
படை, 34; புலம், 34; பூசல், 34;
போர், 3, 92; முகம், 10; வேற்றுப்
புலம், 3, 10.
முனையமர் - முற்பட்ட பூசல், 121.
முங்கில், 7, 117.
முத்த - பட்ட, 19.
முதினம்மடவாள், 82.
முரண்முறுவல் - புன்சிரிப்பு, 134.
முரிக்கடல் - பெரியகடல், 21, 68.
முலம் - வேர் (கிழங்கு), 79.
முலர் - அரி அயன் அரன், 90, 105.
முலா, 102.
முவுலகம், 79.
முழக - அழுந்த, 83.
முழை - அகப்பை, 56.
முன்று - உலகமுன்று, 79; உச்சாக
சத்திமுதலிய முன்று ; காமமுத
லிய முன்று, 104; புலம் முன்று,
79; நட்பு முதலிய முன்று 104.
முன்று நிலையிலும் இசையை அளந்து
பாடல், 26.
மெத்தென்ற தோள், 135.
மெய் - தேகபலம், 67.
மெய்ஞ்ஞானிகள், 125.
மெலிவு - தளர்ச்சி, 136.
மென்றோன்றி, 151.
மேகம், 108, 132.
மேகம் வாள்போல மின்னுதல், 108.
மேருமலைபோல் நின்றநிலைக்கவென்
மேல் - தலை, 16. [தல், 105.
மேலார்-வீரர், 92. [ரைக்கலனை, 126.
மேலீடு - மேலே இடப்படுவது; குதி
மேலுலகத்துப் பகலிரவு முதலியன
இல்லையென்பது, 125.
மேவரும் - பொருந்தின, 44; பொருந்
துதல்வரும், 105; பொருந்துத
லமைந்த, 129.
மேவார் - பகைவா, 16, 90.
மேனி - நிறம், 90.
மை - மேகம், 136, 144.

மைந்தன் - தலைவன், 135.
மைந்து - வலி, 22, 35.
மையணற்காளை - மயிராற் கறுத்த
சுபோலத்தையுடையகாளை, 8.
மையாக்கும்-புற்கென்னும், 94.
மையாந்து - புற்கென்று, 94. [67.
மொய் - பகை, 22; போர், 32, 57,
மொய்யினர் - செறிந்த பூங்கொத்து,
மொய்யின-செறிந்ததொடி, 139. [39.
மொழிதொடர் தல்-அடுத்துச்சொல்லு
மொடி-தூர்க்காதேவி, 22. [தல், 104.
மொவல், மாலைமில் மலர்தல், 129.
யமன், 104.
யாக்கை நிலையாதாதலால் தானஞ்
செய்ய வேண்டுமென்பது, 124.
யாகத்தால் தேவர்களும் மகிழ்வரென்
யாணர்-புதுவளப்பம், 143. [பது, 95.
யாமநெடுங்கடல், 136.
யாமம் - இரவு, 110.
யாளிக்குட்டி யானைக்கொம்பைக்கொ
ள்ள நினைத்தல், 113.
யாளிக்கொடி, 11.
யானை, 14, 27, 68, 91, 132.
யானை அருவியாடி முழங்குதல், 132.
யானைக்கு ஊழித்தி, 20.
யானைக்குப் பட்டமணிதல், 48.
யானைக்கு மணிவணிதல், 27,
யானைக்கு மலை, 27.
யானைக்கு மலையும் மேகமும், 64.
யானை கணையமரத்தை மருப்பாற் பெ
யார்த்தல், 52. [67.
யானைப்போருக்குவேல் உரியது, 66,
யானை நிரை, 101.
யானை மதஞ்சொரிதல், 140. [தல், 52.
யானை மதில்வாயிற்கதவொடியப்பாய்
யானை மேகம்போல முழங்கல், 20,
132. [குலைத்தல், 48.
யானையால் பகைவர் மதிலைக் குத்திக்
யானையின் கழுத்துச் சுருச்சரையை
யுடையதென்பது, 140.
யானையை எறிந்து பட்டவர்க்குச்
சுவர்க்கத்தவர் விருந்திடுதல், 65.
யானையைப்பற்றும்வல்லி (ஒருவகைக்
வகை - முறை, 43. [கயிறு), 147.

வகைபுனை வளமனை - பலகூறுபடக்
கைசெய்த செல்வமனை, 141.
வங்கம் - மாக்கலம், 86.
வஞ்சப்போர், 51. [கோல், 77.
வஞ்சமிலாக் கோல்-பொய்யாத செங்
வஞ்சி - வஞ்சிக் கொம்பு, 101, 138.
வஞ்சிப்பூ, 20.
வஞ்சினங்கூறுதல்-இவ்வாறு செய்வே
னென்று சொல்லுதல், 35. [161.
வடி - மாவடு, 80; வடித்தல், 11.
வடி மணி - தெளிந்த மணி, 116.
வடு - புண்வாய், 121. [உடம்பு, 71.
வடுவாழ் யாக்கை - விழுப்புண்மிக்க
வண்டினுலிக்கு யாமொலி, 145.
வணக்கரும் - தாழ்ப்பண்ணுதற்கரிய,
98. [(வணக்க), 2.
வணக்கிய - பணிவிப்பான்வேண்டி.
வணிகர்க்குரிய ஆறுதொழில்கள், 77,
வம்பஉரை-புதுவார்த்தை, 139. [78.
வம்பு - கச்சு, 56.
வயங்குதல் - தெளிதல், 19.
வயம் - வலி, 20; வெற்றி, 140.
வயவர் - வீரர், 68.
வயவேந்தன் - மறமன்னன், 18.
வயிர் - ஊதுகொம்பு, 43, 52, 62,
வயிறு - மடி, 28. [97.
வயின் - வகை, 9.
வர - உண்டாக, 159.
வரல் - மேலிடுதல், 31.
வரவு - வரலாறு, 18. [135.
வரி - அழகு, 110, 138; நன்மை,
வரிச்சிலை - வரிதலையுடைய வில், 10.
வரிசை - தரம், 91.
வரிப்பந்து - அழகிய பந்து, 110.
வருத்தம் - இளைப்பு, 128.
வருதல் - மிகுதல், 146.
வருமாறு - வருமுறைமை, 4.
வருவிருந்தோம்பல், 129.
வரை - காலம், 146; மலை, 7; 100,
வல்லி-கொடி, 145. [144; மூங்கில், 8.
வல்லியம் - புலி, 140.
வலந்த - சுட்டின, 8.
வலம் - வெற்றி, 20.
வலவன் - பாகன், 154.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. உகக

வலன் - வெற்றி, 21, 103.
 வலித்தன்று - நிச்சயித்தது, 136.
 வலித்து - வலிதென்று தேறி, 49.
 வலித்தேன் - உடன்பட்டேன், துணிக்
 தேன், 138.
 வழக்காட்டு-ஊடல், 109, 110, 145.
 வழக்காடுதல், 110. [முறைமை, 10.
 வழக்கு - இயங்குதல், 127 ; பெறு
 வழங்குதல்-பலர்க்கும்கொடுத்தல், 75.
 வழாஅல் - வழவுதல், 2. [102.
 வழி - ஏவல், 78 ; முறை, 68, 78,
 வழிமொழிந்து - தாழ்வசொல்லி, 28,
 48. [செல்லுதல், 78.
 வழியொழுகல் - ஏவலின் வழியே
 வழத்தினர் - ஏத்தினர், 116.
 வழிதி - பாண்டியன், 111.
 வள் - வலி, 20; வளப்பம், 119.
 வள்வு - வார் (எதுகை), 149.
 வள்ளிக் கூத்து, 11, 106.
 வளநாடு - நல்லதேசம், 25.
 வளம் - அழகு, 27; நன்மை, 76, 96;
 பொருள், 86; வென்றி, 92.
 வளம்பாட - செல்வத்தை வாழ்த்த,
 வளமை - செல்வம், 125. [87.
 வளி - காற்று, 94.
 வளிமறை - கதவு, 127.
 வளை - சங்கு, 43; தொடி, 138.
 வளைஇ - சூழ்ந்து, 14.
 வளையல், 118.
 வளையா - தோலாத, 68.
 வளைவு, 57.
 வந்ததம், 160.
 வந்தென்ற - வலிமையுற்ற, 146.
 வன்கண்ணன் - தறுகண்ணன், 137.
 வன்கணவர் - தறுகணவர், 33.
 வனம் - அழகு, 108.
 வாகைப்பூமாலை, 74.
 வாட்குடி - மடக்குடி, 33.
 வாட்சேனை, 84.
 வாட்டுதல் - கெடுத்தல், 15.
 வாட - கெட, 70.
 வாடாவஞ்சி - தோலாதவஞ்சி, 20.
 வாடைக்காலத்துக் கோடல் அரும்பு
 வாமான் - குதிரை, 44. [தல், 80.

வாய் - இடம், 15, 149; உண்மை,
 வாய்க்கொண்டு, 157. [104.
 வாய்ச்சொல் - மெய்யம்மொழி, 79.
 வாய்த்த - திரட்டின, 158.
 வாய்திறந்த - உடைத்த, 28.
 வாய்ப்ப - தப்பாதபடி, 9, 87.
 வாய்ப்புள் - நற்சொல், 121.
 வாய்மை-மெய்யம்மை, 78.
 வாய்மொழி - மெய்யம்மொழி, 90; நடு
 நிலைச் சொல், 74. [தல், 104.
 வாய்மொழிதல் - உண்மைசொல்லு
 வாய்விட்டுப் புலம்பல், 137.
 வாயில் - தோழி, 154; பெருவாயில்,
 6; வரலாறு, 90.
 வாரணம் - யானை, 46, 97.
 வாரான்கொல் - வாரான்போலும்,
 வாருதல் - தொகுத்தல், 101. [141.
 வாழ்க வென்றல், 8, 87, 96, 101,
 வாழ்த்தி - துதித்து, 77. [105.
 வாழ்வு - செல்வம், 36.
 வாழி - வாழ்வாயாக, 129, 138.
 வாழியார் - வாழ்வாயாக, 137, 146.
 வாழியரென்பது நகைப்பொருளில்
 வருதல், 146.
 வான் - ஒளி, 8; வாளாயுதம், 69.
 வான், நடுகற்றெய்வத்தின் பரிவார
 தெய்வம், 116. [விடல், 21, 48.
 வாளாட்கொள்ளல் - வாளாப்புறவிடு
 வான் மின்னிற்று - வாள்போல மின்
 நிற்று, 108. [69.
 வாளசைவுக்கு வாளமீன் பிறழ்தல்,
 வாளமூவம் - வாட்போர், 83.
 வாளாது - சுமமா, 84, 85.
 வாளுக்கு உணவு கொடுத்தல், 116.
 வாளுக்குப் புண்ணிய தீர்த்தத்தால்
 அபிஷேகம் செய்தல், 58.
 வாளமீன், 69.
 வாளோச்சுதல் - வாளால்வெட்டுதல்,
 வான் - மேகம், 68, 142. [22.
 வான்மை - அழகு, 12; தூய்மை, 86.
 வானப்பிரஸ்தருடைய தொழில்கள்,
 வானம் - மழை, 89. [79.
 வானவர் - சேரர், 1.
 வானவன் - இறைவன், 107.

வானவன்பூ - சேரன் சூழும்பூ, 111.
 விக்கிதம், 160. [95, 161.
 விகாரம், 19, 40, 52, 69, 86, 88,
 விட்டிருத்தல் - சேனையோடு தங்கியி
 விட்டு விளங்குதல், 20. [ருத்தல், 27.
 விடக்கு - தசை, 7.
 விடர் - முழை, 148.
 விடலை - தலைவன், 134, 137; வீரன்,
 விடன் - விஷம், 120. [40.
 விடியற் காலம், 96.
 விடுத்தல் - சொல்லுதல், 147.
 விடுதர - வந்து விட, 31.
 விடுதல் - சேனையுடன் பகைவர் நகரத்
 தைச் சூழ்ந்து தங்குதல், 27, 29,
 30; பரத்தல், 76, 77; மிகுதல், 67.
 விடை - ஆனேறு, 3, 20; எருமை
 யேறு, 66; மறுமொழி, 81; மிகுதி,
 157. [3.
 விடைஆயம் - ஏற்றையுடைய நிரை,
 விண்ணுலகம், 125.
 வித்தகர் - வல்லவர், 153.
 விதனம், 132.
 விதித்தல் - அசைத்தல், 69.
 விதிப்பு - நடுக்கம், 80.
 விதுப்பு - நடுக்கம், 121.
 விம்முதல்-ஒலித்தல், 16; கறங்குதல்,
 8; பருத்தல், 135.
 வியலிடம் - அகன்றபூமி, 98.
 வியன்மனை - அகன்ற வீடு, 38.
 விரவார் - பகைவர், 78.
 விரிச்சி - நற்சொல், 4, 121.
 விரிச்சி மாலைப்பொழுதிந்கேட்டல், 4.
 விரும்பு - புதுமை, 25.
 விரும்பார் - பகைவர், 111.
 விரை - நறுநாற்றமுடையவை, 114 ;
 விரைபு - கடுகி, 53. [மணம், 146.
 விரைவனர் - கடுகினர், 13.
 வில் அம்பை உமிழ்தல், 70. [85.
 வில்நவில்தோள் - சிலைகெழுமியபுயம்,
 வில்லேருழவர் - வில்லாகிய ஏரினை
 யுடைய உழவர், 5; வில்லை ஏருழ
 வாகவுடைய வேடர், 148.
 வில்விழர், 20.
 வில்லங்கி, 53.

விலங்குதல் - கொல்லுதல், 67; தடுத்
 தல், 64, 70, 122.
 விலங்குநர் - விலக்குவார், 147.
 விலாழி - குதிரை வாய்நுரை, 40.
 விழவு - வினையாட்டு, 143.
 விழுக்காடு, 28.
 விழுக்கு - நெஞ்சிற்றசை, 115.
 விழுப்படர் - சீர்மையிணையுடைய
 நீணைவு, 133.
 விழுப்புண் - முகத்திலும் மார்பிலும்
 பட்டபுண், 15; சீரிய புண், 74.
 விழுமதில் - சீரிய புரிசை, 47, 59.
 விழுமம் - இடும்பை (துன்பம்), 122.
 விழுமியது - சிறந்தது, 72, 90.
 விழைவு - ஆசைப்பாடு (விரும்பும்),
 87, 105, 136.
 விள்வார் - வேறு படுவார், 9.
 விளக்கு, 88, 94.
 விளக்கு வலமாகச் சுழலல்வெற்றிக்கு
 அறிகுறி யென்பது, 94.
 விளங்குதல் - மிகுதல், 34.
 விளம்பின்று - சொல்லியது, 94.
 விளர்த்த - வெளுத்த, 69.
 விளரி - சாப்பண், 65.
 விளாமரம், 117. [9.
 விளிதல் - இறத்தல், 17; கெடுதல்,
 விளைகள் - முதிர்ந்த நறவு, 97.
 விளைத்தல் - உண்டாக்குதல், 18, 53.
 விளைவு-ஆக்கம், 4, 157; பழம், 117.
 விந்கொடி, 2. [வெற்றி, 116.
 விந்கொண்டவென்றி-சிலையாற்பெற்ற
 விற்படை-வில், 64 ; விந்சேனை, 95.
 விந்ருழிலை ஏர்த்தொழிலாகக்கூறல்,
 விநல் - வெற்றி, 7, 146. [5.
 விநல்முனை - வலிய பூசல், 92.
 விநலி-பாணிச்சி, 10, 101, 153, 154.
 விநலி, தலைவன் கீர்த்தியைச் சொல்லி
 வாழ்த்தல், 101. [தல், 101.
 விநலிபூத்தகொடிபோல ஆபரணமணி
 விநலிமதுவுண்ணல், 153.
 விநலியர், 10.
 விநலியர்க்குப் பிடி உவமை, 77.
 விநலோன் - வீரன், 108.
 வினை - தொழில், 12.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. உகந்.

வினைத்தொகை, 8, 98-
வினைமாற்று, 131.
வி - மலர், 97.
விக்கம் - பெருமை, 49.
விக்குதல் - மிகுதல், 33.
விடாரம் - பாசறை, 80.
விடு - சவர்க்கம், 86; முத்தி, 28.
விடு கொள்ளுதல் - மீட்டல், 13.
விதல் - இறத்தல், 22, 51.
விந்தவிய - பட்டுத்தம்பெயர்கெட, 22.
விய - இறக்க, 51. [114.
விர்க்கமூல் பொன்னாட்செய்யப்படுதல்,
விர்க்கொடி - வெற்றித்துவசம், 105.
விர்க்கொம்பு-ஒருவகைவாத்தியம், 14.
விர்சவர்க்கம், 25, 39, 43, 45, 86,
114.
விர்சோவென்னும் அரணத்தைத் திரு
மால் அழித்தது, 49. [லி, 58.
விர்முரசத்தினொலிக்கு உருமேற்றினொ
விர்முரசத்தினொலிக்குக் கடலொலி,
20, 48, 50, 61. [48, 50, 61.
விர்முரசத்தினொலிக்கு மழையொலி,
விர்முரசத்துக்கு ஆடுவெட்டிப் பலி
விர்முரசம், 61, 142. [யிடுதல், 48.
விர், 4, 86. [போற் கிடத்தல், 83.
விர் அம்பு தைப்புண்டு எய்ப்பன்றி
விர் இடபத்தைப்போல மிகைத்தெழு
தல், 20.
விர் கடுகையெடுத்து ஆடுதல், 53.
விர் செஞ்சோற்றுக்கடன் கழித்தல்,
86. [கொண்டு போதல், 7.
விர் பசு நிரையைக் கன்றொடு கைக்
விர் பாம்பும் உடும்பும்போல ஏணி
மேலேறுதல், 54.
விர் போர்க்குப் புறப்படுகையில் அவர்
மனைவியர் விரிச்சியும் சொகினமும்
பார்த்தல், 121.
விர், போரின்மையின் மலையேறி விழ
நினைத்தல் (வரைபாய்தல்), 31.
விர் வேகமாக வருதற்குச் செந்தூக்
கானமலையில்விழும்ருவிஉவமை, 8.
விரிடத்து யாரும் அன்பு செய்வ
ரென்பது, 38.
விரின் தோளுக்கு மலை, 135.

விரின் தோளுக்கு முழுவ, 55, 75.
விரின் மார்க்கு மலை, 52, 83, 93,
129, 135, 143, 144, 145, 146,
விருக்கு இடியேறு, 59. [149.
விருக்குக் கூற்றுவன், 5, 7.
விருக்குச் சிங்கம், 69.
விருக்குப்புலி, 7.
விருக்குப் புலியும் சிங்கமும் யானை
யும் சினம் மானம் பெருமையாலு
விருக்கு யானை, 77. [வமை, 14.
விரன் கழல் புனைதற்கு நெருப்பின்
வாயில் நஞ்சுதிறறுதல், 114.
விரன் தன் புண்ணைக் கிழித்துக்
கொண்டு இறத்தல், 37.
விரன் தன் மார்பிற் தைத்த வேலைப்
பறித்தெறிதல், 67.
விரன் தன் மார்பைத்திறந்து வேலைப்
பறித்தெறித்தல், 16. [71, 81.
விரன் தன்னுயிரை ஆகுதி பண்ணல்,
விரனுக்குக் கரை, 121. [யும், 69.
விரனுக்குச்சிங்கமும் யானைக்கு மலை
விரனுக்கு விளக்கும் பகைவர்க்கு
விரியர் - வீரர், 86. [இருளும், 64.
விழ்த்திருக்கும், 113.
விழ்ந்த - பட்ட, 43; விரும்பிய, 77.
விழா - கெடாத, 105.
வினை - சத்தம், 114.
விற்றிருத்தல்-செம்மார்திருத்தல், 97.
வேங்கி - விரும்பி, 32.
வெட்சிப் பூவைச்சூடல், 4.
வெண்கண்ணி - கொத்தான் வாகை
மலை, 74.
வெண்ணறை - ஆடற்பாட்டு, 161.
வெண்ணறைப்பாட்டு, 161.
வெண்பாமலை, 2.
வெய்ய - வெவ்விதாக, 152.
வெய்யோய் - விரும்பியோய், 5.
வெய்யோன் - விரும்பியோன், 34,
67, 98, 101, 122; ஆதித்தன், 94.
வெயர் - வேர், 66.
வெருவந்த - அஞ்சத்தக்க, 13.
வெருவரும் - அஞ்சத்தகும், 17.
வென்புகழ் - பிரதாபம், 74, 99.
வெள்வளை-சங்கவளை, 99, 138.

வெள்வாள்-தெளிந்தவாள், 85, 86, 92.
 வெள்ளணிநாள் - பிறந்தநாள், 98.
 வெள்ளி - சக்கிரன், 88, 94, 96.
 வெள்ளில் - விளாமரம், 117. [33.
 வெளிப்படுத்தல் - தோற்றுவித்தல்,
 வெளிப்படை - வெளிப்படைச்சொல்,
 வெற்றிக்கொடி, 50. [39.
 வெற்றிமகள், 160.
 வெறி - நது நாற்றம், 106 ; வள்ளிக்
 கூத்து, 12, 106 ; வெறிக் கூத்து,
 வெறியாட்டாளன், 106. [152.
 வென் - வென்றி, 29, 96, 160.
 வென்ற பின்பு ஆர்த்தல், 7.
 வென்றுகொள்ளுதல், 104.
 வென்றோர் விளக்கங் கூறுதல், 30.
 வேங்கடத்தின் அருவி, 106. [106.
 வேங்கடமலை திருமால்பதி யென்பது,
 வேங்கை - வேங்கைப்புலி, 29 ; வேங்
 கைமரம், 152.
 வேங்கையஞ்சுவம்பன், 152.
 வேட்கை - ஆசை, 142.
 வேட்டமுதலிய் ஏழு, 104.
 வேட்டல் - விரும்பல், 136.
 வெட்டவை யெய்தி விழைவொழிதல்
 பொய்போலும், 136.
 வேட்டன்று - ஆகுதிபண்ணியது, 71.
 வேட்டை யாடுஞ் சிறுபிள்ளைகள், 83.
 வேட்ப - வீரும்ப, 95.
 வேடர் நிரைகொண்டுவருதலை யறிந்து
 உறவுமுறையார் மகிழ்தல், 8.
 வேண்டார் - பகைவர், 113.
 வேண்டுதி - விரும்புதி, 106.
 வேணி - சடை, 50.
 வேந்து - இராச்சியம், 33.
 வேப்பமலை, 103.
 வேம்பின் பூங்கொத்து, 112.
 வேம்பு, 103, 112.

வேம்பு-குறளைச்சொல், 5 ; மூங்கில், 7.
 வேய்தல்-மூடுதல், 29, 59, 115, 117.
 வேயுள் - போர்வை, 85.
 வேர்வையுண்டாகக்கோபித்தல், 66.
 வேரி - மது, 41. [67.
 வேல் - வேலாயுதம், 3, 4, 16, 23, 66,
 வேல் நிலவு போல ஒளி விடுதல், 148.
 வேல்மூவம் - வேற்காடு, 121. [12.
 வேலன் - முருகபூசை பண்ணுவோன்,
 வேலுக்கு நஞ்சு பூசுதல், 120.
 வேலுக்கு நெய் பூசுதல், 62.
 வேலுயர்த்தல், 93.
 வேலைச்சுவை - அமுதச்சுவை, 160.
 வேலோன் - வேலையுடைய வீரன்,
 வேழம், 97. [120.
 வேள்வி - புண்ணியம், 100 ; யாகம்,
 95. - [78.
 வேளாளர் உலகுக்கு உயிர் போல்வார்,
 வேளாளர்பாற் சென்ற கிணையர் ஏர்
 வாழ்கவென்று வாழ்த்தல், 87.
 வேளாளர் மூவருக்கு ஏவல் செய்தல்,
 வேற்படை, 64. [78.
 வேற்றவர் - பகைவர், 35.
 வேற்றார் - பகைவர், 99.
 வேற்றுப்புலம் - பகைவரிடம், 5.
 வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி, 107.
 வேற்றுமையா - வேறுபாடு தோன்ற,
 வேறுதல் - வேறுபடுதல், 86. [161.
 வை - கூர்மை, 117.
 வைகலும் - நாடோறும், 129.
 வைகின்று - தங்கா நின்றது, 33 ; தங்
 கினது, 105 ; வைகுதலில்லை, 33.
 வைத்து, 122.
 வையகம் - உலகம், 22.
 வையமகள் - நிலமகள், 90.
 வையாது - வஞ்சியாமல், 10.
 வேளவுதல் - கைப்பற்றுதல், 20.